

SREDA, 16. SEPTEMBER 2009

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.05)

2. Imenovanja v medparlamentarne delegacije (rok za vložitev predlogov sprememb): glej zapisnik

3. Gozdni požari v poletju 2009 (vloženi predlogi resolucij): glej zapisnik

4. Vrh G20 v Pittsburghu (24. in 25. septembra) (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka so izjave Sveta in Komisije o vrhu G20 v Pittsburghu, ki bo potekal od 24. do 25. septembra 2009.

Cecilia Malmström, *predsednica Sveta*. – (SV) Gospod predsednik, v veliko čast mi je, da danes tukaj predstavljam švedsko predsedstvo. Predsedstvo in Komisija bosta skupaj predstavljala EU na vrhu G20 v Pittsburghu, ki bo potekal od 24. do 25. septembra. Jutri bomo na izrednem srečanju Sveta v Bruslju pripravili skupno stališče EU. Kot vsi že veste, je svetovna finančna kriza terjala brezprimerne svetovne ukrepe:

Prvič, hitre in ostre ukrepe finančne in monetarne politike za namen podpore finančnemu sektorju in realni ekonomiji. Drugič, usklajevanje svetovnih prizadevanj in oblikovanje vloge G20 kot foruma za takšno usklajevanje, vključno z ukrepi, ki zadevajo ureditev finančnih trgov. Ukrepi finančne in monetarne politike, ki jih je bilo mogoče hitro sprejeti, so bili nujno potrebni za premagovanje najhujših učinkov krize.

Predvidena skupna podpora gospodarstvu EU v letošnjem in naslednjem letu dosega 5 % BDP. Centralne banke so se na krizo odzvale tako, da so obrestne mere ohranile blizu ničle. Danes smo previdno optimistični, da je najhujše, kar zadeva akutne težave finančnega sektorja, že za nami, vendar pa je gospodarski položaj še vedno nestabilen in obstaja precejšnja nevarnost, da se bo nazadovanje še nadaljevalo. Zavedamo se, da bo naraščajoča brezposelnost v prihodnosti predstavljala prevladujočo težavo. Položaj je negotov, vendar bi lahko bil precej slabši.

Usklajevanje in sodelovanje na mednarodni ravni bosta izredno pomembna, če želimo zagotoviti splošno okrevanje in ustvariti razpoloženje za vrnitev dolgoročne, trajnostne rasti na trdnih temeljih. G20 je pri tem igral in bo še naprej igral osrednjo vlogo. Sodeloval bo tudi z mednarodnimi finančnimi ustanovami MDS in Svetovno banko, da bi jim zagotovil zadostna sredstva in dobro delujočo notranjo organizacijo, da bi lahko podprle gospodarsko rast in zagotovile finančno stabilnost po vsem svetu.

Proces G20 je dosegel naslednje pomembne rezultate:

prvič, dobili smo splošno analizo problemov, ki so prizadeli naša gospodarstva. Mogoče se to ne sliši kot velik napredek, vendar je skupen pogled na finančni sektor in dejanske gospodarske težave, ki ležijo v ozadju krize, temeljnega pomena za učinkovite protiukrepe.

Drugič, dosegli smo pravi napredek pri številnih posebnih ukrepih, ki smo jih sprejeli na spomladanskem vrhu v Londonu. Ti vključujejo celovit sveženj spodbud za naša gospodarstva in okrepitev sodelovanja pri nadzoru in ureditvi finančnih trgov. Poleg tega smo Mednarodnemu denarnemu skladu zagotovili zadosti sredstev, da bi lahko izpolnil povpraševanja po posojilih. Sklenili smo tudi, da bomo izboljšali sposobnost mednarodnih finančnih ustanov za pravočasno opozarjanje, če bi se podobne težave pojavile v prihodnosti.

Storiti je treba še veliko, vendar smo dosegli jasen napredek, ki so ga spodbujale usklajene mednarodne zaveze. Menim, da smo v EU, skupaj z drugimi članicami G20, dosegli velik napredek pri številnih osrednjih vprašanjih, ki so ključnega pomena za zagotovitev strateškega odgovora na gospodarsko in finančno krizo. Naša usklajena strategija EU pomeni, da Evropa razpravi ne sledi, temveč jo vodi. Pri oblikovanju svetovnih rešitev so prav naše rešitve tiste, ki izstopajo. Zato predsedstvo vabi voditelje držav ali vlad jutri zvečer na

večerjo. S tem želimo nadgraditi uspešno delo, ki smo ga opravili na neformalnem kosilu Ecofina in srečanju finančnih ministrov G20 v Londonu, da bi se dobro pripravili na prihod v Pittsburgh.

Pričakujem, da bosta jutrišnje srečanje in vrh v Pittsburghu ustvarila nadaljnji napredek pri glavnih vprašanjih, ki sem jih omenila, vendar tudi še pri nekaterih drugih. Eno izmed vprašanj, ki so jih odločno postavili številni evropski finančni ministri, je vprašanje vloge, ki jo igrajo sistemi nagrajevanja v finančni stabilnosti. Finančni ministri EU soglašajo, da bi morali prvi postavljati zahteve za učinkovite svetovne standarde, s čimer bi zagotovili, da takšni sistemi nagrajevanja ne bi imeli destabilizacijskega učinka in da bi bila izplačila nagrad primerna uspešnosti. To je pomemben del splošne pobude za zagotovitev večje preglednosti in boljšega nadzora finančnega sektorja in je ključnega pomena, če želimo zagotoviti stabilnost v prihodnosti.

Odbor za finančno stabilnost je prejel prošnjo, da na Vrhu v Pittsburghu poroča o svojem delu na oblikovanju načel za sisteme nagrajevanja. Upam, da bo to poročilo vsebovalo posebne strategije, ki jih bo mogoče izvajati v praksi in ki zagotavljajo, da bodo finančne ustanove uvajale razumne in odgovorne strukture plač in nagrad. Poleg tega upam, da se bomo lahko dogovorili, da bomo še naprej zagotavljali potrebno spodbudo našim gospodarstvom, kolikor bo ta še potrebna, vendar je tudi pomembno, da umaknemo ukrepe, ki niso več potrebni, da bi se lahko po okrevanju vrnil k uravnoteženim javnim financam.

O teh izhodnih strategijah smo začeli šele premišljevali. Njihova oblika in usklajevanje ter način izvajanja bodo izredno pomembni, če želimo doseči uravnoteženo, dolgoročno gospodarsko okrevanje. Naslednji velik izziv je zaposlovanje. Zahtevane ukrepe moramo skrbno načrtovati, obenem pa ohraniti dobro ravnovesje med finančno in strukturno politiko. Prepričana sem, da bomo ponovno izrazili tudi potrebo po ohranitvi nasprotovanja protekcionizmu in zagotovitvi poštene igre na svetovnih trgih. Za to bo potrebno precejšnje usklajevanje finančne ureditve in nadzora, kar pa bo pomembno tudi v zvezi z umikom izrednih ukrepov, sprejetih za namen podpore finančnemu sektorju. Še vedno bodo potrebna obsežna prizadevanja tako na nacionalni ravni kot na ravni EU.

Pogovori o reformi finančnih ustanov se bodo nadaljevali jutri in v Pittsburghu pa tudi vse preostalo leto. Želimo, da bi bile močne, da bi imele dovolj sredstev, prava pooblastila, s političnimi smernicami in vodstvenimi strukturami, ki ustrezno odražajo njihovo sestavo. Te zadeve so kompleksne in povezane, vendar se moramo z njimi nujno spoprijeti, da bi lahko finančne ustanove opravile svoje delo, ki je čedalje pomembnejše.

Na koncu bi želela reči, da močno potrebujemo politično odločnost, če želimo doseči napredek v pogovorih na podnebnem vrhu v Københavnu, ki je pred nami. To je zelo visoka prednostna naloga švedskega predsedstva. Za vse želimo vzpostaviti prave spodbude, da bi ukrepali na področju omejevanja globalnega segrevanja in sprejeli gospodarske strategije, ki bi dale prednost podnebnju prijaznemu razvoju.

Naš cilj na vrhu v Pittsburghu je doseči napredek pri smernicah za financiranje ukrepov na področju svetovnega podnebja. Ne morem obljubiti, da bomo dosegli vse, kar si želimo, saj so ta vprašanja skrajno zapletena, vendar pa obljubljam, da bo predsedstvo zastopalo in zagovarjalo stališča EU z vso odgovornostjo. V tem duhu se veselim plodnih razprav z voditelji držav ali vlad jutri zvečer ter dejanskih rezultatov, ki jih svet pričakuje naslednji teden od vrha v Pittsburghu.

(Aplavz)

Joaquín Almunia, član Komisije. – (ES) Gospod predsednik, gospa Malmström, gospe in gospodje, to je moj prvi nastop pred Parlamentom v njegovem novem zakonodajnem obdobju. Na začetku bi želel čestitati vsem na vaši izvolitvi ali, v mnogih primerih, ponovni izvolitvi. Prepričan sem, da je vsem nam skupen čut za odgovornost pri reševanju enega izmed največjih političnih izzivov naše generacije: kako premagati to globoko gospodarsko in finančno krizo. Povrniti moramo zaupanje in stabilnost za naše državljane, obenem pa povečati njihove možnosti in zagotoviti najvišjo mogočo raven socialne kohezije za vse.

Vprašanje, ki ga bomo naslednji teden reševali na vrhu G20 v Pittsburghu, je osrednji del tega izziva in te skrbi. Prepričan sem, da se bo to isto vprašanje še večkrat ponovilo v naslednjem obdobju in naslednjem zakonodajnem obdobju tega Parlamenta, bodisi v razpravah na vrhovih G20 ali v Evropskem svetu, v vaših razpravah ali v predlogih spodbud, ki jih bo naslednja Komisija predstavila v Parlamentu.

Vrh G20 v Pittsburghu je tretji, ki bo potekal na ravni voditeljev držav ali vlad od zloma bank Lehman Brothers pred enim letom in enim dnem ter začetkom krize takšnih razsežnosti, kakršnih ni bilo že mnoga desetletja.

V luči prvih dveh srečanj G20 na najvišji ravni v Washingtonu lani novembra in v Londonu aprila letos je jasno, da G20 igra odločilno vlogo pri usklajevanju svetovnega odziva na krizo.

Prispevek G20 na razvoj usklajenega odziva je bil ključnega pomena pri izogibanju celo globlje recesije kot je ta, s katero smo soočeni danes. Ključen je bil tudi za postavitev temeljev gospodarskega in finančnega sistema, ki bo v prihodnosti preprečeval, da bi se ponavljali neravnovesja in presežki, ki so nas pripeljali v trenuten položaj.

Evropska unija v tej zvezi igra aktivno in odločilno vlogo pri spodbujanju G20. Kot nas je včeraj v tem Parlamentu spomnil predsednik Barroso, je bil prvi vrh v Washingtonu evropska pobuda, ki sta jo dala francosko predsedstvo in predsednik Sarkozy skupaj s Komisijo. Evropska unija je dala tudi odločilen prispevek v smislu opredelitve velikopoteznih ciljev za dva predhodna vrha in aktivnega sodelovanja pri pripravah za ta vrha, da bi dobili tako izjave o načelih kot tudi dejanske rezultate in zaveze.

Z vsem tem bi morali biti zadovoljni tako Evropejci kot tudi evropske institucije. Razmeroma zadovoljni smo lahko tudi v zvezi z ravno usklajevanja med različnimi evropskimi predstavniki na G20: evropskimi državami, ki so članice G20 in se kot takšne udeležujejo srečanj G20, ter predsedstva Evropske unije skupaj s Komisijo, ki predstavlja glas vseh Evropejcev in skupno stališče držav članic.

Vrh v Washingtonu, ki je potekal novembra lani, je glavnim svetovnim gospodarstvom – države G20 predstavljajo približno 90 % svetovnega BDP – ponudil priložnost, da se dogovorijo o načrtih za spodbudo gospodarske dejavnosti v tistem času, lansko jesen, ko so posojila, mednarodna trgovina in naložbe doživele nenaden zastoj zaradi ogromnega finančnega pretresa, ki se je prvič zgodil avgusta 2007 in ki je potem dobil izreden zagon septembra 2008.

Nekaj dni po lanskoletnem vrhu v Washingtonu je Komisija podala predlog Evropskega načrta za oživitev gospodarstva, ki je decembra prejel politično podporo Evropskega sveta. Ta načrt je oblikoval podlago za evropski odziv v obliki fiskalnih politik in politik za spodbujanje povpraševanja prek instrumentov, ki so v rokah nacionalnih vlad in parlamentov ali ki so v rokah samih evropskih institucij.

Na podlagi najnovejših razpoložljivih informacij je napovedano, da bodo te diskrecijske fiskalne spodbude skupaj z delovanjem avtomatičnih stabilizatorjev, ki so zaradi teže naših davkov in sistemov socialnega varstva zelo pomembni v evropskih državah, v obliki prispevka k skupnemu povpraševanju med letoma 2009 in 2010 dodale 5,5 % BDP EU.

Zelo podoben načrt za spodbudo je sprejela tudi nova administracija ZDA. Glede na to, da njihovi avtomatični stabilizatorji niso tako obsežni kot naši v Evropi, skupni znesek neposrednih spodbud in avtomatičnih stabilizatorjev pomeni, da je na obeh straneh Atlantika zagotovljena podobna podpora. Poleg tega so enakovredne fiskalne spodbude sprejele tudi države, kot so Japonska, Kitajska, Kanada in druge članice G20.

Vrh v Londonu je v začetku aprila v tej zvezi vztrajal na potrebi po hitrem začetku izvajanja teh načrtov. Vrh je pozval k tesnem spremljanju teh načrtov in k temu, da jih je po potrebi treba dopolniti z dodatnimi ukrepi. Zdaj lahko potrdimo, da so ti načrti za spodbude skupaj z zelo pomembnimi monetarnimi spodbudami, ki so jih sprejele centralne banke, ter mobilizacijo javnih sredstev za podporo finančnim ustanovam, predvsem bankam, uspele ustaviti, da bi gospodarstvo utonilo v krizi. Poleg tega nam tudi omogočajo, da v letošnji jeseni vidimo prve znake stabilizacije, kar je razvidno iz gospodarskih napovedi, ki sem jih imel priložnost predstaviti pred dvema dnevi v Bruslju. Prvič v dveh letih te napovedi prejšnjih niso popravile navzdol.

Vendar pa še vedno ne moremo reči, da bi se gospodarska dejavnost lahko ohranila, če bi te spodbude ukinili. Res je tudi, da kljub spodbudam, ki se uporabljajo, obstaja nevarnost novega poslabšanja glede na zaskrbljujočo rast brezposelnosti in do tega trenutka še neodpravljene šibkosti znotraj finančnega sistema.

Zato je bilo eno izmed sporočil, ki so jih finančni ministri G20 sprejeli v zvezi z vrhom v Pittsburghu, ko so se sestali v Londonu v začetku tega meseca, potreba, da se za nekaj časa ohranijo začasni ukrepi podpore, vendar da se potrebe po začetku oblikovanja usklajene izhodne strategije ne sme zanemariti. Ob koncu svojega nastopa se bom k temu še na kratko vrnil.

Prva dva vrha G20 v Washingtonu in Londonu sta bila odločilna tudi v smislu opredelitve svetovnega programa reform v sistemih finančne ureditve in nadzora. Lahko rečemo, da smo priča koreniti spremembi razporeditve po skoraj treh desetletjih, ki so jim vladali model deregulacije in teorije o domnevni zanesljivosti finančnih trgov.

V Washingtonu so države G20 postavile temelje, določile načela in opredelile program za strožjo in učinkovitejšo ureditev in nadzor finančnih trgov, pri čemer zunaj nadzora, ki ga izvajajo regulativni in nadzorni organi, ne ostajajo nobena področja, proizvodi ali finančni akterji. Ti organi morajo veliko tesneje sodelovati in usklajevati svoje ukrepe, da bi popravili očitno neučinkovitost nacionalnih sistemov nadzora v zvezi z globaliziranimi trgi in finančnimi ustanovami, ki na teh trgih delujejo čezmejno.

Aprila je bilo na vrhu v Londonu opravljeno obsežno delo, da bi se ustvaril dejanski in pomemben napredek pri izvajanju tega programa reform. Vrh G20 v Londonu je sprejel dokončne ukrepe za uresničitev obljub reforme, vse od premišljenih računovodskih pravil, ki veljajo za finančne ustanove, do stroge zahteve po preglednosti v nesodelujočih jurisdikcijah, tj. v davčnih oazah, in vključno z ureditvijo hedge skladov ali drugih finančnih ustanov, organizacijo preglednih trgov izvedenih finančnih instrumentov ter sprejetjem pravil o plačilu vodstvenih uslužbencev v finančnih ustanovah ter gospodarskih subjektov, ki delujejo na trgih.

Na tej podlagi je Evropska unija opravila zelo pomembno nalogo, ne samo pri podpiranju teh sporazumov na ravni G20, temveč tudi pri sami uporabi sporazumov G20. To je v zadnjem letu vključevalo intenzivno regulativno delo. Nekatere izmed teh predlogov sta Parlament in Svet že sprejela. O drugih Parlament in Svet trenutno še razpravljata, Komisija pa do konca leta namerava sprejeti še en niz predlogov, s čimer bo začela naslednji teden, en dan pred vrhom v Pittsburghu, in sicer bo prvi na vrsti predlog o vzpostavitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja ter treh evropskih nadzornih organov na mikro ravni, na podlagi priporočil iz poročila de Larosière, ki sta ga upoštevala tako Svet kot Komisija.

Tudi administracija ZDA je razkrila velikopotezni načrt za finančno reformo, ki ga je predsednik Obama ta teden potrdil kot prednostno nalogo v svojem mandatu. Priznava odgovornost Združenih držav kot prostora, v katerem je kriza nastala in se razvila.

Opredeljeni cilji vrha v Pittsburghu vključujejo preverjanje pozitivnega napredka teh reform in zagotovitev potrebne regulativne konvergence na obeh straneh Atlantika. Investitorji bodo ali bi lahko v prihodnosti vse razlike v zakonodaji uporabili za strategije arbitraže, kar bi lahko še enkrat povzročilo velika izkrivljanja na trgih. Vendar pa mora vrh v Pittsburghu poleg zagotovitve skladnosti s tem, kar je bilo že dogovorjeno, ter spodbujanja izvajanja sprejetih ukrepov poslati tudi jasno politično sporočilo. Jasno je treba izraziti brezpogojno željo vlad, političnih voditeljev, institucij, naših lastnih držav in Evropske unije po vzpostavitvi trdnega zakonodajnega okvira z močno zavezo in odsvetujočim sporočilom. To sporočilo se mora glasiti, da „nihče ne bi smel misliti, da se lahko zdaj, ko smo prestali najhujše obdobje krize, nekdanje prakse, ki so do krize pripeljale, začnejo ponovno izvajati, kot da se ni nič zgodilo.“

Javnost pričakuje zagotovila, da se bo od finančnih ustanov in njihovih vodstvenih uslužbencev zahtevalo, da upoštevajo pravila, zlasti v zvezi s plačili, ki jim bodo onemogočila, da bi še enkrat ogrozili finančni sistem in realno ekonomijo v celoti. Treba je povedati, da je Evropska unija v tem popolnoma enotna.

Drugo vprašanje, ki je bilo visoko na dnevnem redu različnih vrhov G20, je reforma mednarodnih finančnih ustanov, kar je že omenila gospa Malmström.

Edino, kar bi želel še dodati, je, da je bil v Londonu storjen izjemno pomemben korak naprej v smislu finančne zmogljivosti teh ustanov, zlasti pa Mednarodnega denarnega sklada (MDS). Njegova posojilna zmogljivost se je povečala za nič manj kot 500 milijard USD, zaradi česar skupna sredstva, ki jih ima MDS na voljo za svoje delovanje, danes znašajo 750 milijard USD. Poleg tega je bilo dogovorjeno, da se med vse države članice MDS sorazmerno z njihovimi kvotami razporedijo posebne pravice črpanja v višini 250 milijard USD. Na koncu je bilo tudi dogovorjeno, da se okrepi tudi finančna zmogljivost MDS, da bi se povečala njena koncesijska posojila najrevnejšim državam. Vse to je že v teku. V šestih mesecih je bil dosežen precej večji napredek kot v teku mnogih let pred tem.

Zato se je Evropska unija seveda strinjala, da ustrezno prispeva k temu povečanju sredstev MDS. Države članice Evropske unije so se dogovorile, da k svojim siceršnjim prispevkom dodajo 125 milijard EUR, sorazmerno s financiranjem novih ciljev.

Voditelji G20 bodo govorili tudi o spremembi zastopanja različnih držav v upravnih organih mednarodnih finančnih ustanov. Države v gospodarskem vzponu in države v razvoju si povsem upravičeno želijo ustrežnejšega zastopanja. Evropska unija to željo podpira, vendar jo je treba prenesti v dejanske sporazume. Zaradi tega Evropska komisija – čeprav to ni uradno stališče predsedstva Evropske unije – še naprej trdi, da je skladno z dosedanjim mnenjem tega Parlamenta, najboljše zastopanje Evropske unije v teh organih enotno zastopanje.

Dnevni red vrha v Pittsburghu bo vseboval tudi druga vprašanja: financiranje na področju podnebnih sprememb v pripravi na vrh v Københavnu, potreba po nadaljevanju mednarodnih trgovinskih pogajanj in nepopustljivost pred protekcionističnimi težnjami ter povečana podpora najšibkejšim in najranljivejšim državam pri reševanju te krize. Kot veste, je Komisija prejšnji teden sprejela sporočilo o financiranju na področju podnebnih sprememb.

Dovolite mi, da zaključim z željo, ki je bila izražena na zadnjem srečanju finančnih ministrov G20 in ki bo tudi predmet razprave na vrhu v Pittsburghu: to je potreba po vzpostavitvi temeljev za prihodnji model bolj uravnotežene in trajnostne rasti. To bo v prvi vrsti vključevalo razvoj izhodnih strategij, ki jih ne bo treba začeti izvajati takoj, temveč šele takrat, ko bo to primerno, in sicer na usklajen način. Razlog za to je namreč ta, da razvoj takšnih strategij ni samo ključ do trajnega izhoda iz krize, temveč je obenem tudi pomemben za obetanje srednje- do dolgoročne trajnosti po močnem vplivu krize na javne finance, stopnje brezposelnosti in zmogljivosti rasti naših gospodarstev.

Corien Wortmann-Kool, v imenu skupine PPE. – (NL) Gospod predsednik, gospa ministrica Malmström, gospod komisar Almunia, smo sredi svetovne krize. Imamo finančni sektor, ki deluje na svetovni podlagi, in zato moramo v kar največji možni meri sprejeti zavezujoča pravila za sektor na svetovni podlagi. Zaradi tega je vrh G20 v Pittsburghu tako pomemben, čeprav bi tudi sama Evropska unija morala sprejeti odločilne ukrepe. Prizadevati si je treba predvsem za povrnitev ravnovesja med svobodo in odgovornostjo, vrednotama, ki tvorita podlago našemu socialnemu tržnemu gospodarstvu, kar je jedro volilne platforme v naši Skupini Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov).

Gospod predsednik, vrh G20 je pomemben vrh, kjer bomo potrebovali precej več kot zgolj vizijo – vesela sem, da ste tako rekli tudi sami. To je vrh, na katerem bo treba sprejeti odločitve. To se nanaša na strukturne spremembe pri obvladovanju tveganj, večjo preglednost in boljša pravila za finančni nadzor. Gospod komisar Almunia, rekli ste, da so bili podani predlogi za hedge sklade. Kaj upate, da boste v tem pogledu dosegli na vrhu G20? Močno potrebna je tudi hitra reforma MDS in Svetovne banke in – vesela sem, da sta tako rekla oba – pravočasno je treba oblikovati tudi usklajeno izhodno strategijo, sicer bo ponovno prišlo do novih problemov.

Gospod predsednik, izredno pomembno je, da se zgrešena kultura nagrajevanja reši z zavezujočimi pravili, saj nagrade za kratkoročne dobičke predstavljajo ogromno nevarnost stabilnosti finančnih ustanov. Vendar to ni vse, kajti priča smo precejšnjemu ogorčenju javnosti, in prav zaradi tega je zelo pomembno, da pokažemo, da smo v tem pogledu odločni.

Gospod predsednik, vrh bo uspešen samo, če bodo doseženi zavezujoči sporazumi. Govorila sem o finančni ureditvi, vendar so zelo pomembna vprašanja seveda tudi podnebne spremembe, priprava na uspešen vrh v Københavnu ter boj proti protekcionizmu v interesu delovnih mest. Vi, Evropska unija in mi vsi skupaj moramo v tem smislu odigrati pionirsko vlogo, zato je zelo pomembno, da prepričate države članice, naj združijo moči.

Udo Bullmann, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, gospa predsednica Sveta, gospod komisar, gospe in gospodje, najprej in predvsem je treba reči, da v trenutnem gospodarskem položaju ne moremo nadaljevati z dosedanjimi praksami. Na ta način bomo lahko samo počasi okrevali, številke o brezposelnosti pa se bodo tudi v Evropi še naprej močno večale. Zato morate biti drzni. To je najpomembnejše sporočilo, ki ga ta Parlament lahko da delegatom, ki bodo odšli v Pittsburgh. Bodite drzni!

Gospod Almunia, poslušal sem vaš osvežujoč govor, za katerega bi vam želel čestitati. Zdaj morate vse to začeti izvajati v praksi. Dobro je, da začnemo s sistemi nagrajevanja, vendar to ni dovolj. Prestaviti moramo v višjo prestavo povsod tam, kjer so kratkoročni spekulanti na mednarodnem finančnem trgu zaradi napačnih pravil v prednosti pred tistimi, ki želijo dolgoročno vlagati v delovna mesta, proizvode odličnosti ter dolgoročni uspeh svojega podjetja. Prav je, da rečemo, da noben tvegan akter, nobeno tvegano finančno središče ne more obstati brez primerne ureditve, zaradi česar moramo urediti offshore središča, ki s svojimi sumljivimi proizvodi poplavlajo ves svet. To je najpomembnejša naloga, ki si jo moramo zdaj zastaviti.

Prav tako se ne smete bati razprav o fiskalni politiki – to ni prepovedano. Svetovni davek na transakcije, ki koristi dolgoročnim vlagateljem, bi nas v tej razpravi odpeljal naprej. Potrebujemo močno, boljšo uskladitev naše mednarodne, pa tudi evropske, gospodarske politike. Prav je, da premišljujemo o izhodni strategiji, vendar je trenutno celo pomembnejše, da ugotovimo, kako bi lahko dali še močnejšo spodbudo gospodarstvu in izboljšali uskladitev naše gospodarske politike.

Sylvie Goulard, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospod predsednik, gospa ministrica, gospod komisar, jasno pozdravljamo vsa prizadevanja, ki ste jih omenili in ki so prav res šla precej daleč, vendar hočemo več. Hočemo, da se formalizirajo številni elementi in zaveze G20. Predvsem bi vas želela opozoriti na vrzel med precej vzpodbudnimi podatki v finančnem sektorju in strahotnimi podatki o brezposelnosti v Evropski uniji. Če bomo imeli dolgoročno brezposelnost, bomo najprej dobili človeško tragedijo, potem pa še javnofinančno breme in prav nobenega upanja za okrevanje s pomočjo potrošnje.

V Skupini zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo se zelo bojimo japonskega scenarija in nekakšne počasne rasti, ki bi lahko trajala nekaj let. Gospa Malmström, zdi se mi, da je na žalost to izkusila tudi vaša država, Švedska. Prosimo, pomagajte nam, da to izkušnjo izkoristimo.

Zame obstajajo tri pomembne naloge. Prvič, še naprej moramo sodelovati na mednarodni ravni in še naprej se moramo boriti proti protekcionizmu ter okrepiti svetovne institucije, kot je MDS. Iz tega se ne moremo izvleči sami. Evropa si mora to sporočilo vbiti v glavo.

Drugič, uspešno moramo uvesti učinkovit nadzor in veliko zahtevnejšo obliko stabilizacije bank. V zvezi s tem bi se morali paziti promocijskih potez G20. Obstajajo vodstvene pristojnosti, vendar pa je treba opraviti delo tudi na zakonodajni ravni; predloge Komisije o nadzoru, gospod Almunia, razumemo kot korak v pravo smer, vendar pa niso dovolj. Na koncu si želimo več evropskih subjektov. Nato bomo po mojem mnenju morali premisliti o skupnih strategijah za izhod iz krize ob sočasni ohranitvi evra, pri čemer bo treba zagotoviti, da primanjkljaji ne bodo pritisnili na skupno monetarno disciplino.

Na koncu bi se želela zahvaliti gospodu komisarju Almunii, ki je rekel, da je podpiral Evropsko unijo kot telo, ki sprejema stališča v mednarodnih institucijah, s čimer zagovarja metodo Skupnosti. Zanašamo se na vas, da boste zagotovili, da se ne bo slišal samo glas velikih držav, temveč da se bo zagovarjala celotna Evropska unija in celoten notranji trg.

Sven Giegold, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospod predsednik, zahvaljujem se komisarju za njegov govor. Skrbi pa me nekaj stvari. Prva je ta, da je Odbor za razvoj v tem Parlamentu pripravil predlog resolucije. Navajal bom iz tega predloga. „Z veliko zaskrbljenostjo ugotavlja, da je kriza že terjala večje človeške žrtve in ima usodne posledice za ranljive ljudi v najrevnejših državah, saj bo stopnja brezposelnosti predvidoma porasla za 23 milijonov, samo v letu 2009 po do 90 milijonov več skrajno revnih ljudi, ogroženo je zdravljenje 1,7 milijona ljudi z zdravili, ki rešujejo življenje, in v povprečju naj bi med letoma 2009 in 2015 na leto umrlo od 200 000 do 400 000 več dojenčkov“.

Na žalost predlog ni bil sprejet, čeprav so pri njegovi sestavi sodelovale vse skupine v tem Parlamentu. To močno obžalujemo in mislimo, da je škoda, da ta Parlament ni bil sposoben pripraviti resolucije o G20 o razvojnih vprašanjih.

Veliko vprašanje je, kako financirati posledice krize; nemški minister za finance je skupaj s kanclerko predlagal, da naj G20 razpravlja o možnosti svetovnega davka na transakcije. Zato sprašujem Komisijo in tudi predsedstvo Sveta: ali ta predlog podpirate?

Drugo vprašanje se nanaša na davčne oaze. G20 ga želi reševati na podlagi izmenjave informacij pri vsakem posameznem primeru. Vemo, da to ne bo delovalo. Odbor za razvoj je predlagal sistem poročanja na osnovi posamezne države da bi čeznacionalne korporacije morale odgovoriti s poročili na enaki osnovi. Predlagamo, da se uvede avtomatična izmenjava informacij, da bi njihov pretok med različnimi državami dejansko potekal.

Svetovni finančni sistem mora biti pregleden. Zanima nas tudi, kakšno je vaše stališče o teh konkretnih predlogih za izhod iz krize in financiranje posledic.

Kay Swinburne, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, zahvaljujem se za vaše besede, ki smo jih slišali danes zjutraj. Še posebej sem bila vesela besede gospe Malmström o tem, da se morajo predstavniki na vrhu G20 v Pittsburghu dogovoriti o pomembni uskladitvi pri neprekinjeni podpori ukrepom spodbude, pri opustitvi teh ukrepov podpore, ko je to primerno, in pri odločnih usklajenih prizadevanjih na področju prihodnje ureditve.

Vendar pa so v ozadju tega vrha države, ki porabljajo na milijarde dolarjev za finančne injekcije in pakete spodbud, v dveh največjih svetovnih gospodarstvih pa smo priča nekaterim protekcionističnim ukrepom, zlasti na področju pnevmatik in perutnine; priča smo tudi dvema najbolj zapletenima zakonodajnima strukturama na svetu, tj. EU in ZDA, ki si prizadevata za popolno obnovo svojih finančnih sistemov. Zato upam, da bodo glavna tema razprave pomembna vprašanja o načinu uskladitve finančnih storitev, predvsem

v tem času, ko nekatere države kažejo zgodnje znake izhoda iz tega obdobja negativne rasti, in da se ne boste ukvarjali z nadzorom nad nagrajevanjem bankirjev.

Ta vrh bi se moral osredotočiti na to, kako doseči skupen zakonodajni okvir v skupnem časovnem okviru, da bi se izognili ustvarjanju priložnosti za konkurenčno prednost posameznih držav ali priložnosti regulatorne arbitraže za špekulativno trgovino. V finančni ureditvi ne bo prostora za prednost prvih na trgu. Svetoven, usklajen pristop je edini, ki bo prinesel koristi podjetjem, ki želijo zbrati sredstva v Walesu, EU in širše.

Če moja podjetja iz Walesa ne morejo dobiti dostopa do sredstev iz ZDA, če bodo banke, na katere se zanašajo, zahtevale toliko kapitala, da bodo davkoplačevalci iz EU morali še bolj tvegati, se nam ne bo nihče zahvalil, da smo se najprej lotili preobremenjujoče ureditve. Moja prošnja je torej, naj se svetoven, usklajen pristop sprejema ves čas in naj se ohranja, da bi se v prihodnosti vsem našim podjetjem v Walesu, EU in širše, zagotovil dostop do kapitala.

Miguel Portas, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Na Portugalskem so v prvem četrtletju tega leta bančni dobički zrasli za 18 %. Edino, kar se je povečalo še bolj, je brezposelnost. Portugalska ni izjema, je pa primer neizpolnjene obljube G20, in sicer da bomo to krizo rešili z novim gospodarskim in svetovnim redom.

To ni res, kar dokazuje 50 milijonov več brezposelnih ljudi in 200 milijonov več ljudi, ki živijo v revščini. Zato pozivam Komisijo in gospe Malmström k reševanju problema nagrad in hedge skladov, predvsem pa k reševanju tistega, česar tukaj nismo omenili: odprave offshore bančništva, davčnih oaz, davka na finančne transakcije in bančne molčečnosti. Storit bi morali vse, kar je mogoče, če želijo, da bi jim ljudje verjeli.

Mario Borghesio, v imenu skupine EFD. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kako naj ljudje verjamejo v ureditev finančnega trga, ko pa je ta zaupan visokim duhovnikom svetovnih finančnih templjev, kot je Mario Draghi?

V Združenih državah smo priča ljudski vstaji, novi konzervativni revoluciji tistih, ki nasprotujejo finančnim oligarhijam. Ljudje ne verjamemo, da se bodo finančne moči rešile, če se bo davkoplačevalce sililo v financiranje politik, bodisi v Združenih državah ali Evropi. Namesto tega bi evropske vlade morale zagotoviti ustrezna sredstva za realno ekonomijo; morali bi jih skrbeti proizvodnja in delovna mesta. Rezultati G20 so jasni: ne vključujejo nič drugega kot zgornje meje in nagrade, ničesar pa ni o odpravi davčnih oaz!

Ukrepi so usmerjeni izključno v reševanje tistih, ki so odgovorni za finančni balon: 23 milijard EUR je bilo že porabljenih, od tega jih je 5 milijard porabila Evropska centralna banka. Denar iz našega gospodarstva je bil podarjen tistim, ki so odgovorni za finančni balon. V primerjavi s 580 milijardami EUR, ki so bile dane bankam, je bilo samo 50 milijard EUR namenjenih za določbe o podpori blaginje in spodbudah za proizvodnjo. Dejansko stanje pa je takšno, da visoke finance dajejo ukaze in da jih politika izvršuje.

V Združenih državah se tako kot v Evropi zdi, da so politiki zgolj služabniki svetovne bančne moči. Evropa, zbudi se! Sledi primeru prebivalstva ZDA, ki pripravlja drugo veliko revolucijo: konzervativno ljudsko revolucijo!

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Gospod predsednik, potrebujemo demokratično revolucijo. To je razvidno iz tega procesa, ki je na srečo dobil zagon v tem, kar trenutno predstavlja G20, saj se jih lahko pridruži še več; samo predstavljajte si G3. Kako bi bilo, če bi Svet pomagal pri vzpostavitvi mehanizmov demokratičnega nadzora, predvsem če upoštevamo njegovo tradicijo konsenza? Ni potrebe po takojšnjem svetovnem parlamentu, vendar pa je za to, kar se spodbuja, potreben demokratičen nadzor, ki bi ga izvajali izvoljeni parlamentarci znotraj foruma, ki bi bil veliko večji od Evropskega parlamenta.

Želel bi tudi posebej poudariti, da se je treba vprašanja sistemskih tveganj lotiti v njegovem jedru. Predvsem glede na obremenjujoč položaj, v katerem se vedno znova znajdemo in ki se je začel leta 1998 z LTCM, Hypo Real Estate in seveda bankami Lehman, kakor tudi negativnimi učinki, bi se iz tega morala oblikovati pravila, ki bi v celoti preprečila, da bi se vse končalo z osnovnim problemom, ki ga predstavlja logika „prevelik, da bi propadel.“ To je seveda mogoče doseči s kartelno zakonodajo, a gotovo gre tudi za temeljno globalno vprašanje.

Kar zadeva davek na svetovne transakcije, je bila tu v Evropskem parlamentu leta 1999 oblikovana Tobinova davčna skupina. Dobro je, da je bil tukaj dosežen nek napredek. Kar zadeva paket za nadzor, moramo na evropski ravni nujno ukrepati in ne smemo si dovoliti, da bi nas ovirali tisti, ki si želijo napačno Evropo.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, statistika se izboljšuje. Vendar pa številni vzroki krize – in ne gre samo za vprašanje vrzeli v predpisih – še zdaleč niso odpravljeni. Zato nas politična volja, odločnost in pogum ne smejo pustiti na cedilu; ravno nasprotno.

Danes govorimo o vrhu G20. To je dober proces. Potrebujemo nove ali različne strukture, prednostne naloge in podlage za vrednotenje, da bi zgradili svetovno gospodarstvo ter finančni, socialni in sodni red na svetu.

Za to obstajajo trije pogoji: prvič, vzpostaviti moramo demokratičen, parlamentaren postopek legitimizacije; drugič, potrebujemo več EU v Evropi in več Evrope v svetu, kar tudi pomeni, da so vrednote naše Listine o temeljnih pravicah naš izvozni artikel in da je naš model odgovornega ekološko-socialnega tržnega gospodarstva podlaga za naš svetovni red; in tretjič, evropska ureditev je potrebna na področjih, kjer v okviru G20 ni videti nikakršnega sporazuma.

Namesto zgolj usklajenega nadzora finančnih trgov na temelju modela Evropske centralne banke sprejemamo celovit evropski nadzor. Poročilo de Larosière ni dovolj. Sprejemamo razpravo o izplačevanju nagrad, vendar sprememba metod izplačevanja ni pravi način, da se tega lotimo. Spremeniti moramo podlago za ocenjevanje, nagrade pa morajo, kjer koli do njih pride, vsebovati tudi element kazni.

Po mojem mnenju je razprava o procikličnosti trenutno prekratka. Odpraviti moramo prociklične učinke krize in veljavnih predpisov za leti 2009 in 2010. Politična volja nas ne sme pustiti na cedilu. Zato, upoštevajoč besede predsednice Sveta in komisarja, odhajamo v Pittsburgh z optimizmom.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Gospod predsednik, gospa predsednica Sveta, gospod komisar, eno leto po propadu banke Lehman Brothers je stališče, ki ga Evropska unija sprejema na vrhu G20 v Pittsburghu izredno pomembno, če želimo preprečiti, da bi se pretekli dogodki ponovili, in če želimo, da dinamične spremembe ostanejo na vrhu dnevnega reda. V zvezi s tem ugotavljam štiri stvari.

Prvič, na vrhu G20 v Londonu aprila so se voditelji držav ali vlad zavezali, da bodo povečali sredstva MDS. Zelo dobro. Videli smo, da je bilo za izpolnitev tega cilja dano veliko podpore. Bojim se, da je bilo za tem manj odločnosti po igranju vloge v močno potrebni reformi upravljanja MDS.

Moja druga ugotovitev je, da se ne smemo pustiti ukaniti. Ne želim namreč, da bi povsod prisotna razprava o nagradah in plačah tako izvršilnih direktorjev kot gospodarskih subjektov - kar je izredno pomembno, če želimo sistem razviti v takšnega, ki bo manj osredotočen na kratkoročne in bolj na dolgoročne naložbe – zasenčila enako pomembno kampanjo v zvezi z odpravo davčnih oaz, ki je bila osrednja točka vrha v Londonu.

Moja tretja ugotovitev – in ta se naslanja na tisto, kar je prej rekel gospod Bullmann – je, da je to zgodovinski trenutek, ko lahko ponovno odpremo vprašanje o prispevanju bank k financiranju posledic krize. Tako bomo lahko ponovno sprožili razpravo o obdavčitvi transakcij, ki mora tudi sama omogočiti razpoložljivost sredstev za dolgoročne naložbe. Še enkrat, glede na to, kakšna podpora in pomoč sta bili na voljo bankam pri obvladovanju krize, je edini pravi, ustrezen in učinkovit potek dejavnosti zanje, da zdaj prispevajo k financiranju gospodarstva.

Moja zadnja ugotovitev je, da, če pogledamo sliko zaposlovanja, naša srečanja G20 po mojem mnenju niso izpolnila pričakovanj pri reševanju makroekonomskega vprašanja, vprašanja globalnega pakta o zaposlovanju in vprašanja o vrnitvi k strategiji, ki nam bo jutri omogočila, da popravimo svetovna neravnovesja, ki so povzročila to krizo.

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, pozdravljam hiter in odločen odziv G20 na svetovno finančno krizo. Zgodilo se je veliko stvari. Zdi se, da je ogenj pogašen, toda temelji našega finančnega sistema se še vedno majejo. Državljeni so nemirni. Dobički prinašajo bogastvo delničarjem, izgube pa nosi družba: tako to vidijo državljani. Medtem pa se tako kot ponavadi ponovno loteva poslov čedalje več akterjev na trgu, ki delajo velike poteze, namesto da bi se osredotočili na tisto, kar bi dejansko morali početi kot ponudniki storitev, to pa je podpiranje realne ekonomije. Tako kot vedno se zdi, da sta finančna etika in odgovornost za mnoge izmed njih tuja izraza.

Od vrha G20 pričakujem posebne in hitre ukrepe. Upam, da bodo države članice EU združile moči. Poleg novih struktur nadzora potrebujemo tudi večje kapitalske podlage, ki se večajo sorazmerno s tveganjem, dolgoročne – ne kratkoročnih – sisteme spodbud, usklajeno izhodno strategijo iz državne pomoči, obvladan protekcionizem, usklajeno ureditev namesto regulatorne arbitraže, konec procikličnosti in rešitev problema logike „prevelik, da bi propadel“, predvsem pa moramo vztrajati pri preverjenem in preizkušenem socialnem tržnem gospodarstvu.

Cornelis de Jong (GUE/NGL). – Gospod predsednik, G20 je bil do zdaj osredotočen na ukrepe, namenjene finančnemu sektorju. Vendar pa se zdi, da vsi skupaj pozabljajo, da realna ekonomija trpi zaradi pohlepa in obsedenosti s kratkoročnimi dobički.

Globoko spoštujem mala podjetja, ki poskušajo preživeti kljub vsem težavam. Zaslužijo si posojila, do katerih so upravičena. Vendar pa nimam prav nobenega spoštovanja do uprav nekaterih večjih podjetij, ki nimajo posluha za proizvode in storitve, ki jih nudijo, in ki znajo razmišljati samo v smeri širjenja in špekulacije.

Zato pozivam G20, da spregovori o tem, kako bi gospodarstvo postalo bolj demokratično in kako bi se poskrbelo, da bodo znotraj podjetja delavci in drugi, ki predstavljajo splošne interese, dobili dovolj moči za nadzor uprave.

V EU si moramo ponovno ogledati statut evropskega podjetja. Poskrbeti moramo, da se bo delničarjem in upravam onemogočilo izvajanje špekulativnih strategij rasti na škodo dolgoročnega interesa samih podjetij in tistih, ki delajo za ta podjetja.

Krisztina Morvai (NI). – Gospod predsednik, večinoma Evropejci niso voditelji družb niti bankirji temveč družinski kmetovalci, mali podjetniki, državni uslužbenci.

Večji del Evrope je popolnoma naveličan sedanjega sistema, v katerem svetu vladajo svetovne večnacionalne družbe in banke. Ljudje potrebujejo in hočejo v osnovi novo paradigmo, v kateri mora priti do premika od globalizacije k lokalizaciji, od odločanja, ki je v celoti usmerjeno v dobiček in denar, k odločanju, usmerjenem v ljudi in skupnost, od proste trgovine na področju kmetijstva pod nadzorom STO k suverenosti hrane, lokalni pridelavi in lokalnem kmetovanju.

Prosim, nikar ne pozabite na predstavljanje stališč večine Evrope na vrhu G20.

Werner Langen (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kdo naj ureja koga in kako? To bo eno izmed kontroverznih vprašanj na vrhu G20. Tudi če obstaja soglasje glede dejstva, da se ni mogoče vrniti k nebrzdanim dogajanjem na finančnih trgih, so metode in obseg ureditve še vedno tema ostrih razprav. Še vedno bo mogoče doseči sporazum o kapitalskih pravilih, bonitetnih agencijah, mogoče celo o vprašanjih, povezanih z izvedenimi finančnimi instrumenti in izdajo dovoljenj zanje, vendar se bo razpravljalo o vprašanju nepoštenih konkurence, davkov in nadzora. Razpravljalo se bo o nagradah in razpravljalo se bo o zahtevi Evrope po Tobinovem davku.

Drugače povedano: kot Evropejci smo dolžni opraviti svojo domačo nalogo, ne glede na rezultat vrha G20, Komisija pa je s tem, ko se nanj ne zanaša izključno, na pravi poti. Vodilo se mora glasiti: nobenih akterjev finančnega trga, nobenih finančnih produktov in nobenih finančnih središč brez nadzora v prihodnosti.

Toda na dnevnem redu je tudi okrevanje svetovnega gospodarstva. Tukaj ne moremo nadaljevati tako, kot smo počeli v preteklosti, ter ohranяти neravnovesij v svetu v korist ZDA in velikim industrijskim državam. Posvetiti se moramo premagovanju revščine in lakote v svetu, vrh G20 pa mora temu dati nov zagon.

Dodati bi želel še nekaj, česar do zdaj z izjemo komisarja Almunia ni omenil še nihče. V Evropi bo treba vztrajati pri Paktu za stabilnost in rast; ne smemo ga pokopati. Prav zato ker smo imeli ta pakt, ker smo ga spreminjali in ohranjali, je Evropa lahko ohranila sposobnost ukrepanja. To bi moral biti še naprej evropski cilj: hitra izhodna strategija za prehod od čezmerne zadolženosti k stabilnemu gospodarstvu, k paktu za stabilnost in rast, kakršnega poznamo.

Edward Scicluna (S&D). – (MT) Gospod predsednik, ta trenutek je ena izmed najbolj priljubljenih tem, vsaj kar zadeva novice, povezane z vrhom G20, nagrajevanje. Očitno gre za vprašanje, o katerem se veliko govori, vendar moramo razumeti, da je dejanski problem precej bolj zapleten. Treba je reči, da če naj bi te nagrade ogrozile finančni sistem, potem jih je treba nedvomno preverjati. Vendar pa ne smemo pozabiti, da je v zunanji trgovini med državami prišlo do velikih primanjkljajev, ki so pripeljali h krizi, kakor tudi do drugih notranjih fiskalnih primanjkljajev.

Prav tako ne smemo pozabiti na brezposelnost. Vemo, da je zaradi počasnega zaposlovanja potrebno približno eno leto, da bi se dosegel učinek prejšnjih rezultatov BDP. Zato je treba, ko analiziramo probleme na področju zaposlovanja, pakete fiskalnih spodbud, ki se uporabljajo, uporabljati še naprej, dokler se ne začnejo pojavljati pozitivni rezultati. Komisija bi morala zagotoviti, da ne bo nikakršnih neskladij, in bi morala zahtevati, da se zmanjšanje primanjkljaja zabeleži, še preden to stori.

PRESEDSTVO: GOSPOD ROUČEK*podpredsednik*

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, vrh G20, na katerem je bila glavna tema upravljanje nagrad, niti v snu ne sega do samega jedra problema, obenem pa žal tudi ne predstavlja koraka v smeri k izboljšanju trenutnega sistema.

Niz predlogov sprememb predpisov je omejen na analizo umetnih problemov in ni osredotočen na socialne cilje. Cilj bi moral biti popolna sprememba finančnega sistema ter javni in socialni nadzor, bolj demokratičen vrh, ki bi vključeval vse države in ki bi obravnaval vprašanja, kot so povečana brezposelnost in spiralno naraščajoči stroški osnovnega blaga in goriva, vrh, ki bi sprejel temeljne odločitve o posegu na trg, da bi se zaustavila nenehna privatizacija in uničenje socialne države.

To so resnične potrebe ljudi. Državljeni si danes želijo celovite strukturne spremembe, daleč od neoliberalnega sistema, ki vodi k nerazvitosti namesto k razvoju, daleč od nebrzdanih špekulacij, ki so v nasprotju z interesi ljudi.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Gospod predsednik, gospod komisar, pozdravljam vašo odločnost.

Evropa je začela izvajati učinkovito ureditev, vendar pri tem ne sme ostati osamljena. Potrebno je tesno mednarodno sodelovanje in prav to je tisto, kar pričakujemo od vrha G20. Reforme, ki so bile sprožene na prejšnjih srečanjih, mora izvrševati z vso strogostjo in silovitostjo. Dokončati je treba mednarodni okvir za ureditev finančnega sektorja, da bi lahko pomagala naložbam, rasti in zaposlovanju. Potrditi je treba vodilna načela. Kriza še ni minila. Ne smemo se vrniti v prejšnji položaj in opustiti ukrepe, ki jih potrebujemo, da bi se, kolikor je mogoče, izognili ponovitvi kriz, ki še posebej škodijo realni ekonomiji, rasti in zaposlovanju.

Enako potrebna je tudi okrepitev nadzora in ureditve. Obveznosti za nadzor bi morale odražati raven sistematičnega tveganja, ki ga v tem sektorju povzročajo finančne ustanove. Špekulacije, ki predstavljajo precejšnje tveganje, bi morali zaustaviti s povečanjem kapitalskih zahtev in uporabo baselskih pravil na mednarodni ravni.

Kar zadeva plače v finančnem sektorju, bi morali predlagati odbore za plače, povečati preglednost teh plač s strožimi zahtevami glede razkritja ter nadzorovati spremenljive plače, predvsem pa nagrade. Enako nujna je tudi okrepitev svetovnih finančnih ustanov, kakor tudi reforma upravljanja in predstavljanja MDS.

Gospod komisar, to so samo nekatera izmed pričakovanj, ki jih imajo državljani od naslednjega vrha G20, na katerem mora Evropa spregovoriti enoglasno, z vso odločnostjo in prepričanostjo.

Alejandro Cercas, (S&D). – (ES) Gospod komisar Almunia, gospa Malmström, želel bi vaju prositi, da v Pittsburghu ne pozabite, da se ne soočamo samo s finančno in gospodarsko krizo brezprimerne razsežnosti, temveč tudi z ogromno socialno krizo, ki uničuje vpliva na tiste, ki najbolj potrebujejo pomoč, na tiste, ki imajo samo svojo službo, na male podjetnike in na najbolj prikrajšane regije in države. Upam, da boste v Pittsburghu jasno povedali, da je gospodarstvo pomembno, a da so ljudje pomembnejši in da je gospodarstvo v službi ljudi.

Poleg tega, gospod komisar, gospa ministrica, prosim, da v Pittsburghu ne pozabite, da Evropa obstaja. Naj bo vaš glas močnejši od glasu treh tenorjev. Pred seboj imam pismo z dne 3. septembra, ki so ga poslali trije evropski predsedniki vlad. V njem ni niti ene same besede o Evropi. Pravijo, da je pomembno, da Evropa spregovori enoglasno, vendar glas Evrope nenehno utaplja.

Biti morate glasnejši do njih. Jasno morate povedati, da ima Evropa pravice in obveznosti in da je naša vizija socialnega tržnega gospodarstva tista, ki ponuja rešitev za to krizo in ki lahko prepreči njeno ponovitev.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – (ES) Gospe in gospodje, strinjam se z mnogimi točkami, ki so bile tukaj povedane, vendar moram poudariti še nekatere druge.

Strinjam se, da je še prezgodaj, da bi bolniku odvzeli bergle, vendar je čas, da ga pripravimo na hojo brez njih. Še vedno nismo vsrkali presežne likvidnosti na trgih, odpravili neravnovesij v javnih financah in povrnili spoštovanja pravil konkurence. V Pittsburghu moramo opraviti več stvari, ki jih ne moremo opraviti sami: vzpostaviti moramo mehanizme zgodnjega opozarjanja, ki bodo delovali, saj tisti, ki smo jih imeli, niso delovali; spremeniti moramo zakonodajni okvir, saj obstoječi okvir ni deloval.

Strinjam se, da je treba urediti nagrade in davčne oaze. Vse to so potrebni, vendar neustrezni, ukrepi. Po mojem mnenju je pomembneje, da povrnemo moč finančnih institucij, omejimo zadolženost in pravočasno vzpostavimo rezerve, da bomo lahko srečno prebrodili hude čase. Pomembneje je tudi, da si prizadevamo za nadzor.

Gospod komisar ve, da sem poročilo de Larosière podprl, čeprav sem menil, da je neustrezno, saj bi rajši podprl bolj centraliziran nadzor. Vendar pa je jasno, da evropski nadzor ne more delovati brez tesnega sodelovanja nadzornih organov na drugih glavnih gospodarskih področjih na svetu. Nekaj moramo storiti tudi v zvezi s trgovino. Lepo in prav je, da pomagamo državam v gospodarskem vzponu, vendar je pomembneje, da odstranimo ovire, ki še vedno onemogočajo blagovno menjavo.

Gospod komisar, najpomembnejša točka je, da moramo postaviti temelje za stabilno in trajnostno rast za naslednjo generacijo. Da bi to dosegli, potrebujemo proste trge, trge, ki so odprti za inovacije, trge, ki so odprti za podjetnike, pa tudi trge, ki so do neke mere urejeni.

Končal bom z besedami, ki jih bo moj rojak, gospod Almunia, prepoznal: ne izdajaj veliko ukazov; ko predpisuješ pragmatičnost in odredbe, glej, da bodo dobre in predvsem, da bodo dobro upoštewane; tako je rekel Don Kihot svojemu prijatelju Sanchu.

Peter Skinner (S&D). - Gospod predsednik, zahvaljujem se komisarju. Še zlasti se z njim strinjam v zvezi z njegovo Listino za trajnostno gospodarsko dejavnost. Mislim, da je to tisto, kar moramo predstaviti na vrhu G20, vendar se ne strinjam, da bi morali uporabiti ves naš kapital za obravnavanje nagrad bankirjev. To je po mojem mnenju moteč element v mnogih ozirih, kljub temu, da ga je treba rešiti. Prav tako verjetno ne bo prevladal niti seznam želja za reševanje svetovnih problemov.

Industrijo finančnih storitev je zajel plamen. Najprej moramo poskrbeti, da bomo ta ogenj pogasili in da se ne bo ponovno vnel. Za to potrebujemo usklajen pristop. G20 je vodilni forum, vendar potrebujemo tudi trajne strukture, kot je Čezatlantski gospodarski svet, če se želimo lotiti vprašanj, kot so Mednarodni standardi računovodskega poročanja (IFRS). Če želimo zares reševati problem sistemskega tveganja, ne smemo več gledati v vzratno ogledalo in se moramo osredotočiti na pot, ki je pred nami.

Kader Arif (S&D). - (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kriza, ki jo prestajamo, je globoka in dolgotrajna. Zato je nujno in izredno pomembno, da začnemo izvajati potrebne predpise in nadzor finančnega sektorja in bank, da bi preprečili celo še hujšo ponovitev današnje krize. Finančni sistem mora ponovno služiti realni ekonomiji in je ne sme več uničevati.

Na podlagi tega se je zadnji vrh G20 v Londonu, o katerem smo govorili, končal z - milo rečeno - delnimi predlogi, predvsem pa se besede niso spremenile v dejanja in ponovno smo soočeni s finančnim zdrsom.

Zaradi teh razmer in da bi bil vrh G20 v Pittsburghu res koristen, mora Evropska unija zagovarjati močne zakonodajne ukrepe, ki imajo dejanske posledice. Poleg bistvenih ukrepov za nadzor financ, ki so jih navedli številni moji kolegi poslanci, bi osebno želel izpostaviti vprašanje trgovine in razvoja, saj bo v Pittsburghu tudi nekaj govora o ponovnem začetku kroga pogajanj v Dohi. Da, pogajanja naj se znova začnejo, vendar pod pogojem, da prvotni in osrednji cilj tega kroga, to pa je razvoj, ne bo spet postavljen na stranski tir. Naši južni sosedje povsem upravičeno ne bodo sprejeli tega, da se na njihove skrbi še naprej ne bo dajalo odgovorov.

Vprašanje, za katerega gre na tem vrhu G20, presega finančno krizo: gre namreč za postavitev temeljev novega svetovnega upravljanja.

Ramon Jauregui Atondo (S&D). - (ES) Gospa Malmström, gospod Almunia, v tej minuti vam bom predstavil tri zamisli.

Prvič, potrebujemo več Evrope. To je zato, ker mora biti Evropa glede na svetovne razmere enotna in močna. Če tega ne bomo dosegli, Evropa ne bo imela nobene veljave in ne bo vključena.

Drugič, potrebujemo več države. To je zato, ker moramo poleg oblikovanja novega upravljanja za svet, poleg nove ureditve in nadzora in tudi poleg večjega mednarodnega usklajevanja odpraviti davčne oaze in pregledati čeznacionalno obdavčitev. To je po mojem mnenju nujno vprašanje za prihodnost.

Na koncu potrebujemo še boljši trg. Menim, da je zelo pomembno, da ponovno izrazimo potrebo po novi poslovni etiki ter potrebo po spodbujanju nove kulture odgovornosti družb. Menim, da je to bistveno. Podjetja morajo postati del družbe in morajo biti kot takšna odgovorna vsem interesnim skupinam in zainteresiranim stranem.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Gospod predsednik, gospa ministrica, gospod Almunia, naj najprej povem, da so 3. septembra Nemčija, Združeno kraljestvo in Francija dosegli sporazum, spregovorili enoglasno in izrazili evropsko soglasje o vprašanju nadzora nad nagradami gospodarskih subjektov.

V četrtek se bo sestalo 27 članov Sveta, da bi se pripravili na vrh G20. Naj vas spodbudim, da si aktivno prizadevate za iskanje rešitve, vendar takšne, ki je še zlasti velikopotezna v zvezi z vprašanjem plač gospodarskih subjektov. Pravila, ki so bila določena na zadnjem vrhu G20 aprila, in odločitve, ki so bile tam sprejete, dejansko niso bili spoštovani, saj so banke, ki so prejele tudi državno pomoč, hitro namenile vsote za plače gospodarskim subjektom.

Evropski državljani ne morejo in ne bodo želeli razumeti, zakaj takšne kršitve niso bile kaznovane, če so bili vendar v času vrha G20 sprejeti ukrepi. Kadar gre za državno pomoč, je kršitve zagotovo treba kaznovati. Zato je nujno, da se v Pittsburghu sprejmejo konkretni in predvsem skupni ukrepi. Ne moremo biti edini, ki bomo pokazali krepost.

Če povzamem, plače je treba bolje nadzorovati s pomočjo pravil o preglednosti, upravljanju in odgovornosti, kršenje teh pravil pa je treba kaznovati.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Po mojem mnenju je to, kar ste tukaj predstavili, dokaj velikopotezen načrt, ki ga želite predstaviti na vrhu G20. Vendar pa me skrbi, kakšni bodo sklepi vrha G20 in kako bodo ti dejansko vplivali na družbo, saj rezultati, ki so se pokazali na površju na ravni držav članic EU, niso še niti oprijemljivi niti vidni.

Gospa Malmström je rekla, da gre za vprašanje sorazmernih ravni plač za direktorje, vendar je treba reči, da vsi podatki kažejo, da so ravno v tistih sektorjih, ki smo jih finančno podprli in ki smo jih zaščitili pred propadom, plače direktorjev nesorazmerne. Poleg tega se ni nič zgodilo z offshore bančništvom – mehanizmom, o katerem se preprosto ni govorilo.

Vse to vodi k naraščajoči brezposelnosti in problemom malih in srednje velikih podjetij zato bi se po mojem mnenju v prihodnosti mogoče morali osredotočiti na manj vprašanj ter hkrati zagotoviti, da se bodo vprašanja, na katere se bomo osredotočili, rešila v celoti.

Pascal Canfin (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, govorili ste o upravljanju MDS. Tudi mene zanima, ali nameravate na vrhu G20 postaviti vprašanje o izpolnjevanju pogojev pri denarju, ki ga MDS posoja državam. Videli smo, da se pogoji, ki so nekoč veljali za zelo liberalne, niso spremenili, to pa predvsem velja za posojila, ki so bila odobrena nekaterim državam članicam. Kakšno je vaše stališče o tem?

Moje drugo vprašanje se glasi: kakšno je stališče Komisije in Sveta o kitajskem predlogu uvedbe nekoliko drugačne mednarodne valute kot alternative dolarju za namen ureditve finančnega sistema?

Moje tretje vprašanje se glasi: vrh G20 predstavlja tudi del priprav za Köbenhaven. Komisija je za pomoč državam na jugu pri prilagoditvi podnebnim spremembam predlagala skupno vsoto od 2 do 15 milijard EUR. Kakšno je stališče Sveta? Kakšno vsoto boste predlagali na vrhu G20 naslednji teden?

Vicky Ford (ECR). – Gospod predsednik, G20 je dal mnoge razumne odzive: izrazil je potrebo po predelavi finančne ureditve in nadzora ter potrebo po usklajenem ukrepanju. Naši nacionalni politiki govorijo eno, tukaj, v EU, pa očitno počnemo nekaj drugega. V podrobnostih ureditve, ki jih nekateri moji kolegi že preučujejo, so vidna razhajanja tako v časovnem razporedu izvajanja kot v samih podrobnostih ureditve.

Naša gospodarstva so še vedno zelo krhka. Brezposelnost narašča, dostop do finančnih sredstev pa povzroča veliko skrb za malim in srednje velikim podjetjem. Ali si želimo, da bi bila britanska in evropska podjetja v podrejenem konkurenčnem položaju, ko potrebujejo delovni kapital? Ali si želimo, da bi bila posojila evropskih bank tako draga, da si bodo naše stranke, naša podjetja preprosto začeli sposojati na Wall Streetu in slednjemu omogočili še en izjemen uspeh na račun evropskih bank?

(Predsednik je prekinil govornico)

Enikő Győri (PPE). – (HU) Gospe in gospodje, dovolite mi, da k tej temi pristopim z vidika ene izmed sprevrženosti te krize. Državljanje Madžarske je pretreslo, ko so polletni dobički madžarskih bank v času, ko se država sedem let po socialistični vladi preživlja s pomočjo MDS in EU, dosegli dve tretjini njihove ravni, na kateri so bili v času pred krizo. Banke imajo tudi to možnost, da enostransko spreminjajo svoje sporazume, s tem pa v ranljiv položaj postavljajo državljane, ki so vzeli posojila v tuji valuti, da bi si kupili stanovanje.

Trdno sem prepričana, da moramo ukrepati proti takšnim ravnanjem. Banke in druge udeležence na finančnem trgu bi morali podvreči ustreznemu nadzoru. Preprečiti bi morali, da bi se nadaljevala škodljiva kultura nagrajevanja, ki je prevladovala pred krizo. V kamen bi morali vklesati pravila o profesionalni etiki, saj smo videli, kam nas lahko pripelje pretirana deregulacija. Ustvarimo svet, ki daje nagrade, vendar ne za hitre, kratkoročne dobičke in čezmernost, temveč za ustrezno delo, in ki socialno odgovornost razume kot temeljno vrednoto. Skupaj si moramo prizadevati za razumna pravila, da bi prepričali naše partnerje iz skupine G20.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) V tem, kar je bilo do zdaj izrečeno, se nahaja jasno sporočilo, in sicer da moramo ukrepati proti nagradam in davčnim oazam, če želimo povrniti zaupanje navadnih državljanov. Komisarja Almunio in gospo Malmström bi želel vprašati, kdaj bo začel delovati evropski organ za finančni nadzor, ki ga je predlagal madžarski predsednik vlade. Želim poudariti tudi to, da bi morala biti izredno pomembna naloga za ta Parlament, kar nima nič opraviti z G20, ščitenje interesov evropskih potrošnikov in državljanov.

Slednji so v popolni milosti ali nemilosti bank, ki ne zagotavljajo dovolj zanesljivih informacij. Na Madžarskem je bil oblikovan etični kodeks. Predlagam, da se etični kodeks oblikuje tudi v Evropi na ravni EU, kjer bo upravljal ravnanje državljanov in bank, saj sem trdno prepričan, da imamo ogromno število nedolžnih žrtev, ker navadni državljani ne razumejo tveganja, ki ga s sabo prinaša jemanje posojila. To je izredno pomembna naloga za Evropo.

Corinne Lepage (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, gospa ministrica, gospod komisar, zelo velikopotezen program, ki ste nam ga predstavili, je zanimiv, vendar mar se vam ne zdi, da bi se morali danes lotiti vprašanja prednosti, ki bo še dosežena s srednjeročnim in dolgoročnim podpiranjem zelo kratkoročnih transakcij in zelo kratkoročne donosnosti

Pomanjkanje sredstev za naša podjetja, zlasti v Evropi, je posledica prav te prednosti, ki bo še dosežena z zelo kratkoročnimi naložbami. Se vam ne zdi, da bi se morali lotiti tega vprašanja?

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Gospod predsednik, želela bi se zahvaliti vsem poslancem, ki so prispevali k tej razpravi. Mislim, da se v tem Parlamentu močno strinjamo o tem, kaj je pomembno pri evropskem stališču in na katera vprašanja se moramo osredotočiti pred vrhom G20. EU zdaj na mednarodnem prizorišču govori jasno in usklajeno, zato bi se želela iskreno zahvaliti Komisiji in predvsem Joaquínu Almunii za opravljeno delo pri doseganju tega soglasja.

Veliko poslancev je postavilo vprašanja, ki sva jih preučila oba s komisarjem. Res je, potrebujemo boljši nadzor in boljšo ureditev finančnih trgov. Upamo, da bomo sistem nadzora lahko čim prej uvedli. Utemeljili ga bomo na poročilu de Larosière in potem videli, kako hitro ga lahko uvedemo. Potrebujemo bolj usklajene globalne rešitve in učinkovite in delujoče mednarodne institucije. Potrebujemo jasna načela v zvezi s sistemi nagrajevanja. Močno zaupam Odboru za finančno stabilnost in prepričana sem, da bo oblikoval posebne uresničljive predloge, o katerih bomo lahko razpravljali.

Lotiti se želimo tudi vprašanja o financiranju ukrepov na področju podnebnih sprememb. Vse države bomo pozvali, da prevzamejo svoje odgovornosti, vendar pa nisem prepričana, ali je mogoče pričakovati, da se bomo o številkah lahko pogovarjali na vrhu v Pittsburghu. Zato si bomo seveda prizadevali, saj bo to nekaj dobrega.

Potrebujemo tudi globalne rešitve. Rešitev EU ne moremo ločiti od tega sistema, temveč moramo zagotoviti, da dobimo kar največ globalnih rešitev. Brezposelnost je mogoče za ljudi Evrope najbolj opazen vidik gospodarske in finančne krize. Brezposelnost se bo obdržala še nekaj časa v večini naših držav, to pa je zelo resen položaj. Zahteva evropske in nacionalne rešitve. Potrebujemo močno politiko trga dela, podjetjem in podjetnikom moramo pomagati, da bodo lažje sprejeli tveganje zaposlovanja ljudi in da si bodo upali vlagati, ljudem pa moramo zagotoviti, da bodo zaposljivi, tako da bomo vlagali v izobraževanje in raziskave. Oktobra bomo imeli na Svetu Ecofin posebno razpravo o brezposelnosti.

Govoriti moramo tudi o izhodnih strategijah. V nasprotnem primeru obstaja nevarnost, da bodo ukrepi, ki smo jih sprejeli, negativno vplivali prav na brezposelnost in rast, kar bo povzročilo primanjkljaje in inflacijo. Najranjlivejši v naši družbi so vedno tisti, ki prvi začutijo posledice. Ko gre za najrevnejše države, se resnično zelo dobro zavedamo, da prav te države v mednarodni krizi utrpijo največje izgube. Kriza najmočneje udari najrevnejše na svetu. O tem, kako lahko olajšamo življenje teh ljudi, smo že govorili in bomo govorili še naprej. Pomembno je, da imajo multilateralne razvojne banke (MDB) zadostna sredstva za zagotovitev ugodnih posojil. Pomembno je tudi, da poskrbimo, da bo mednarodni trgovinski sistem dobro deloval in da v njem ne bo nobenega protekcionizma. Zato so različne razprave v zvezi s svetovnimi davki in različnimi

vrstami Tobinovega davka smiselne samo, če jih je mogoče uresničiti na globalni ravni, trenutno pa to ni tako. Zato so lahko samo kontraproduktivne in ne morejo pomagati našim gospodarstvom.

Mnogi poslanci so govorili o hedge skladih in novi finančni ureditvi. To so prednostna vprašanja švedskega predsedstva. O teh vprašanjih bomo odločali skupaj z vami in veselimo se tesnega sodelovanja z Evropskim parlamentom, da bi direktive o hedge skladih in novi finančni ureditvi dobili kar najhitreje. Zavedam se, da je to težko in zapleteno – da obstaja veliko vidikov, ki jih je treba preučiti –, vendar smo pripravljeni na čim tesnejše sodelovanje z vami, da bi to uresničili.

Če povzamem: vrh G20 seveda ne more rešiti vseh problemov, o katerih smo govorili. Kljub temu imam dober razlog, da lahko upam, da bomo pri vprašanjih, o katerih smo govorili, dosegli velik napredek. To zahtevajo državljani Evrope, a tudi ljudje po vsem svetu od nas pričakujejo, da bomo pokazali svojo vodilno vlogo in povečali stabilnost finančnih sistemov, da si bomo z vsemi močmi prizadevali, da se izognemo tej vrsti krize v prihodnosti, in da bomo zagotovili, da bomo iz te krize prišli še močnejši, kot smo bili, preden je nastopila. EU je enotna, EU je močna in lahko vam zagotovim, da bo švedsko predsedstvo na vrhu G20 naslednji teden z najboljšimi močmi zagovarjalo stališča Evrope in se za njih zavzemalo. Za zelo zanimivo razpravo se vam najlepše zahvaljujem.

Joaquín Almunia, član Komisije. – (ES) Gospod predsednik, mislim, da se vsi strinjamo, da sta v trenutnih razmerah, v katerih moramo zaradi krize še vedno reševati ogromne in obsežne izzive, uspeh vrha G20 v Pittsburghu in prepričanje, da bomo na podlagi teh srečanj začeli iskati in uresničevati rešitve problemov in izzivov, s katerimi smo soočeni, izjemno pomembna. Pred nami se dejansko pojavljajo nekateri pomembni znaki izboljšanja nekaterih gospodarskih kazalcev, predvsem na področju rasti mednarodne trgovine in zaupanja potrošnikov in vlagateljev. Zato bi morali, morajo in upam, da tudi bodo voditelji držav ali vlad sprejeli vse točke dnevnega reda vrha in jih po srečanju, ki bo potekalo naslednji teden, tudi izvajali.

Ena izmed najpomembnejših točk, ki ste jo mnogi izmed vas omenili, je potreba po pojasnitvi, jasnem sporočilu o tem, kako nameravajo velike gospodarske sile sveta usklajevati svoje ukrepe. Naslednji korak pri usklajevanju gospodarske politike morata biti opredelitev izhodne strategije in zaveza odločitvi o tem, kdaj in kako se bo ta strategija usklajeno uporabila. Iz krize, ki se je začela devetindvajsetega leta, se moramo naučiti – in mislim, da smo se tudi naučili –, da se ukrepi spodbude ne morejo umakniti prehitro, če gospodarstvo – kot ste povedali nekateri – še vedno potrebuje berge. Vendar pa teh ukrepov spodbude ne smemo uporabljati dlje, kot je to potrebno, saj bi v tem primeru obnovili razmere, ki so pripeljale do balonov in neravnovesij, ki so povzročili krizo. To je zelo pomembno vprašanje, ki ga je treba pojasniti na vrhu v Pittsburghu.

Izoginiti se moramo ponavljanju napak iz preteklosti, ne samo v smislu makroekonomskih politik, temveč tudi v smislu finančne ureditve in nadzora. Mislim, da je bila ta zaveza na prejšnjih vrhovih zelo jasno podana. To zavezo moramo razvijati še naprej in spoštovati vse tiste, ki so bile že sprejete na globalni in, kot v našem primeru, na evropski ravni.

V tem pogledu se strinjam s tistimi, ki so v današnji dopoldanski razpravi dejali, da vsega ne bi smeli skriti na vprašanje plač. Vendar pa se v celoti strinjam tudi s tistimi, ki pravijo, da je vprašanje plač izredno pomembno v gospodarskem, socialnem, političnem in etičnem smislu. Mislim, da je Evropa pokazala, da igra pri tem vprašanju vodilno vlogo – kot je storila pri drugih vprašanjih, ki so na dnevnem redu G20 – tako prek vsakega posameznega voditelja države ali vlade kot tudi prek samih evropskih institucij, predsedstva Evropske unije in Komisije.

Ne smemo pozabiti, da je aprila letos Evropska komisija državam članicam predstavila priporočila glede plač, ki so skoraj popolnoma enaka kot tista, ki jih zdaj predlaga ves svet. Še naprej moramo svojo pozornost namenjati problemom finančnega sistema – več kapitala, prestrukturiranja in popravkov bančnih bilanc – tako na evropski kot svetovni ravni.

Ko imate v celoti medsebojno povezan finančni sistem, je nesmiselno reševati probleme znotraj naših meja, če nihče drug obenem ne rešuje svojih problemov. Gotovo se spominjate, kako smo pred enim letom, en dan pred krizo banke Lehman Brothers, še vedno mislili, da se lahko izognemo najhujšim problemom finančne krize, ki so nastali v Združenih državah. Obenem je povsem res, kot ste dejali mnogi izmed vas, da politični cilj na koncu ni samo urediti bilanco ene banke ali izkoristiti njene obveznosti. Glavni problemi so zaposlovanje, položaj naših malih in srednje velikih podjetij ter trajnost naših javnih storitev in sistemov socialnega varstva.

A brez delujočega finančnega sistema ni mogoče ničesar ohraniti. To je izziv, ki ga je treba obravnavati na vrhu v Pittsburghu oziroma z obravnavo katerega mora skupina G20 nadaljevati na vrhu v Pittsburghu.

Na koncu bi želel reči nekaj besed o vprašanju, ki ste ga postavili v več svojih nastopih. Medtem ko se strinjam z drugimi točkami dnevnega reda vrha G20, ki ste jih mnogi tudi omenili, bi želel spregovoriti le o eni: o problemu davčnih oaz in nesodelujočih jurisdikcijah.

Res je, da vrh G20 v Londonu ni uspel najti rešitev za vse probleme, ki jih povzročajo davčne oaze. V enem samem dnevu najti vse rešitve za problem, ki je prisoten več let, bi bilo zelo težko. Vendar pa je tudi popolnoma res, da je bilo v šestih mesecih po vrhu v Londonu, ki je potekal aprila, rešenih veliko več problemov, kot se jih je ali bi se jih lahko rešilo v teku več let pred vrhom v Londonu. Prav v zvezi s to točko je bil dosežen sporazum o izmenjavi potrebnih informacij, da bi se preprečilo izogibanje davku in onemogočilo skrivanje gospodarskih in finančnih dejavnosti pred javnimi organi z izkoriščanjem zaščite davčnih oaz. Zato je res, da v teh šestih mesecih ni bilo rešeno vse. Vendar pa smo v teh šestih mesecih dosegli veliko pri zelo pomembnem vprašanju, da je treba finančnim dejavnostim, s katerimi regulativni in nadzorni organi niso seznanjeni, preprečiti, da bi še enkrat ustvarile izkrivljenje v sistemu. To je tudi izredno pomembno, kar zadeva sporočilo, ki ga pošiljamo našim državljanom o porazdelitvi odgovornosti in prizadevanjih, potrebnih za reševanje te krize.

In še zadnje: nekdo je dejal, da mora EU preglasiti glasove evropskih članic skupine G20. Lahko vam zagotovim, da pod švedskim predsedstvom in skupaj z glasom Evropske komisije, glas EU sliši. Priljubilo se mu je zelo pozorno in s spoštovanjem, saj je Evropa, pa ne samo ena ali dve evropski državi, temveč Evropska unija tista organizacija, ki je sprožila ta proces svetovnega usklajevanja. To jasno kaže, da je s pravim usklajevanjem mogoče doseči učinkovitejše rezultate.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo na prvem delnem zasedanju v oktobru.

Pisne izjave (člen 149)

András Gyürk (PPE), v pisni obliki. – (HU) Pričakovati je, da bo bližajoči se vrh G20 izključen poudarek namenil razpravam o podnebjju, ki bodo potekale v Københavnu. Še vedno obstaja veliko nerešenih vprašanj, ki ovirajo sprejetje sporazuma, ki bo nasledil Kjotski sporazum. Dovolite mi, da povem nekaj svojih misli o tej temi. Prvič. Namesto medlih dolgoročnih obljub potrebujemo zavezujoče srednjeročne obveze. Te morajo biti stvarne, pravične in opravičljive. Pri oblikovanju teh obvez je pomembno, da se poleg dejavnikov, kot so gospodarski razvoj in naravne vrednote, upošteva tudi to, v kolikšnem obsegu so bile do danes izpolnjene obveze iz Kjota.

Drugič. Podpreti je treba idejo, da bi EU morala tudi finančno pomagati državam v razvoju pri doseganju njihovih ciljev na področju podnebne politike. Za to je potrebna posebna finančna pomoč. Vendar pa morajo države v razvoju prav tako sprejeti zavezujoče obveze in oblikovati podrobne akcijske načrte, da bi zagotovile preglednost.

Tretjič. Mehanizmom prožnosti je treba še naprej pripisovati pomembno vlogo. Da bi spodbudili vlaganja, je treba čim prej sprejeti sporazum o tem, kako bi bilo mogoče vključiti potrdila, ki izhajajo iz do sedaj opravljenih projektov.

Četrthi. Tržni instrumenti morajo v sistemu, ki bo nasledil Kjoto, dobiti večje področje uporabe. Na primer, razširitev trgovanja z emisijami ali sistema zelenih certifikatov lahko pomaga pri zmanjševanju emisij z minimalnimi stroški. Mislim, da gospodarska kriza ne predstavlja ovire kompromisu, ki ga je treba doseči v Københavnu. Ustrezen srednjeročni sporazum bi lahko nekoliko spodbudil konkurenčnost evropskega gospodarstva, obenem pa tudi razbremenil okolje.

Edit Herczog (S&D), v pisni obliki. – (HU) Pred petimi leti so se v času pristopa k EU vse nove države članice obvezale, da bodo sprejele evro. Do zdaj so to dosegle štiri izmed njih. Druge države so na tem področju nazadovale in zaostajajo zaradi različnih dejavnikov in napak gospodarske politike, da ne omenjamo dejstva, da jih je gospodarska in finančna kriza hkrati postavila v ranljiv položaj. Gospodarsko nazadovanje je okrepilo protekcionistične ambicije, zaradi česar obstaja nevarnost, da se bo spodkopalo delovanje enotnega trga.

Trenutna gospodarska kriza je poudarila dejstvo, da je evro prevzel pomembno vlogo v tesnih gospodarskih vezeh, ki so se oblikovale med članicami evrskega območja, vendar so se države, ki so upale na sprejem evra, zaradi dolgotrajnih priprav znašle v izredno ranljivem položaju. Mnogi, vključno z mano, verjamejo, da je

v kritičnem položaju valute, do katerega je prišlo, ključ do rešitve pospešitev uvedbe evra v teh državah članicah. Za ta namen pa je treba določiti pogoje gospodarske politike, a tudi s prej določenimi pogoji bi bilo potrebnih več let, da bi bil evro sprejet.

Menim, da ne bi smeli samo preveriti, če so konvergenčna merila ostala nespremenjena, temveč da bi morali preveriti tudi, če EU ureja predpise o času, ki ga je treba porabiti v mehanizmu deviznih tečajev ERM II, na način, ki je prožnejši od sedanjega. Mislim tudi, da je zelo pomembno, da preučimo možnosti za pospešitev procesa pristopa k evrskemu območju ob sočasnem izpolnjevanju pogojev, ki jih je mogoče izpolniti. Samo tako bi se lahko stabilizirale razmere v prizadetih državah ter zaščitil celoten notranji trg EU. V nasprotnem primeru lahko mogoča mednarodna insolventnost držav zunaj evrskega območja v najslabšem primeru potegne za seboj tudi samo evrsko območje.

Liisa Jaakonsaari (S&D), v pisni obliki. – (FI) Gospod predsednik, tržno gospodarstvo je dober suženj, vendar slab gospodar. Pa vendar so v zadnjem času vloge postale precej nejasne. Na mednarodnih konferencah je navada, da se govori o nepomembnih zadevah, toda zdaj moramo ukrepati, in sicer hitro. Svet ima na vrhu G20 v Pittsburghu zgodovinsko priložnost, da se ponovno dogovori o pravilih svetovnega gospodarstva. V časopisih se je veliko pisalo o nagradah bankirjev, vendar so te samo vrh ledene gore. Svetovno gospodarstvo nujno potrebuje popolno obnovo, ključna beseda pri tem pa je preglednost. Moramo se potruditi in odpraviti tvegano ekonomijo ter se premakniti k realni ekonomiji. Samo zavezujoča mednarodna pravila lahko zagotovijo, da se igralniška ekonomija, ki smo ji bili priča v preteklih letih, ne bo več ponovila. Od davkoplačevalcev se v prihodnosti ne bi smelo zahtevati, da plačujejo za škodo. Pri mehanizmi, kot so davki od premoženja, vedno obstaja tveganje, da se bo v svetovnem gospodarstvu nekdo izkazal za parazita. Vendar pa mislim, da bi morali vsaj preučiti ustreznost teh mehanizmov.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), v pisni obliki. – (PL) Vrh G20 v Pittsburghu bo dejansko potekal v času prve obletnice propada banke Lehman Brothers. To je ozadje, iz katerega bi morali izhajati svetovni voditelji. Posledice krize čutijo prebivalci skoraj vseh delov sveta. Prednostni cilj vrha G20 bi moral biti čim večje zmanjšanje tveganja, da bi se kriza ponovila zaradi deregulacije finančnih trgov. Voditelji iz skupine G20 so soočeni z nalogo oblikovanja ureditve, ki bo preprečila pojavljanje novih spekulativnih bank in, odkrito rečeno, goljufanje milijonov strank finančnih ustanov po vsem svetu.

V zadnjih nekaj mesecih smo prejeli čedalje slabše novice o direktorjih, ki so svoja podjetja spravili na rob propada, pri tem pa uporabljali državno pomoč. V zadnjih nekaj letih smo bili v Evropi priča brezprimerni dohodkovni vrzeli, kakršne evropski socialni model ne pozna. Ena izmed nalog skupine G20 bi morala biti izenačitev dohodkov v Evropi na svetovni ravni. Finančni sektor mora imeti pravila, na podlagi katerih nagrade ne bodo odvisne od kratkoročnih dobičkov, temveč od dolgoročnih donosnosti naložb.

V Pittsburghu bodo prisotni voditelji več evropskih držav kot tudi Evropske unije v celoti. Zato mora biti Evropa na vrhu enoglasna. Predstavnika Evropske unije pozivam, naj ne pozabi, da interesi Skupnosti vključujejo tudi interese držav članic, ki na vrhu ne bodo imeli svojih nacionalnih predstavnikov.

Sirpa Pietikäinen (PPE), v pisni obliki. – (FI) V ponedeljek ta teden je bila čast, da smo se ukvarjali z neko vrsto obletnice, vprašljiva: natanko pred enim letom je propadla investicijska banka Lehman Brothers. Ta propad naj bi dejansko povzročil sedanje globoko svetovno recesijo in finančno krizo.

V času, ki je tako blizu obletnici in bližajočemu se srečanju G20 v Pittsburghu, se velja ustaviti in premisliti o tem, kaj smo se naučili in kaj se še lahko naučimo iz krize. Mislim, da iz krize izhaja nekaj pomembnega, to pa je priložnost, da v celoti spremenimo mednarodno finančno arhitekturo. Nekateri ukrepi so bili v tej smeri že sprejeti. Srečanje G20 spomladi je bilo dobra podlaga za ukrepanje in smernica za svetovno soglasje o potrebnih ukrepih. Združene države Amerike so pred kratkim napovedale obsežen paket finančne zakonodaje. Od Evropske komisije pričakujemo, da bo naslednji teden dala predlog za vzpostavitev evropske finančne arhitekture in njenega nadzora. Ključni izraz pri tem je „globalni pristop“.

Oblikovati moramo mednarodno zavezujoča pravila o reformi Mednarodnega denarnega sklada, predpise o solventnosti in nova pravila o izplačilu opcij. Zakonodaja mora zajeti tudi vse finančne produkte in mora biti prožna, da bi se lahko vedno odzvala na spreminjajoči se sektor, kakor tudi na sektor, ki daje na trg nove produkte.

V času, ko nas pesti kriza, ki uničuje osnovno varnost, preživetje in blaginjo ljudi, je pametno razmišljati tudi o novih načinih za merjenje bogastva. Zadnji sklepi, ki jih je objavila komisija, ki jo je pred kratkim imenoval predsednik Sarkozy, priporočajo prehod z merjenja napredka, ki temelji na BDP, k novim metodam,

ki upoštevajo predvsem sposobnost družbe v gospodarskem smislu, da štiti blaginjo svojih državljanov in okoljsko trajnost.

Catherine Stihler (S&D), v pisni obliki. – Strinjam se s tistimi, ki so govorili o potrebi po globalnem, usklajenem pristopu. To je bistvenega pomena, če želimo spremeniti strukture moči svetovnega finančnega sistema. Toda ne Komisija ne Svet nista povedala ničesar o pojmu „oporoke“ za bančni sektor. Ta teden označuje obletnico propada banke Lehman Brothers. Po predvidevanjih bo za dvig investicijske banke potrebnih deset let. To je v nasprotju z družbo Dunfermline Building Society, ki je imela oporoko, s katero je lahko jasno opredelila svoja sredstva. Preglednost je temeljnega pomena, če želimo povrniti zaupanje strank v bančni sektor.

5. SWIFT (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je izjava Sveta o družbi SWIFT.

Beatrice Ask, predsednica Sveta. – (SV) Gospod predsednik, glavno vprašanje v svetovnem boju proti terorizmu je, kako se takšne dejavnosti financirajo. Preprečevanje financiranja terorizma in iskanje sledi, ki bi jih takšne transakcije lahko pustile za seboj, lahko preprečita teroristična kazniva dejanja in igrata pomembno vlogo v preiskavi takšnih kaznivih dejanj. Za to potrebujemo mednarodno sodelovanje. Pri tem moramo pozornost posvetiti izzivu, določenemu v Konvenciji ZN o zatiranju financiranja terorizma iz leta 1999 in konvencijah Evropskega sveta na tem področju.

Člani, ki so se 3. septembra 2009 udeležili srečanja Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve za zaprtimi vrati, so slišali, kako je program za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti (TFTP) pomagal izboljšati varnost državljanov EU in drugih. V zadnjih letih so informacije iz programa TFTP pomagale pri odkrivanju in preiskovanju terorističnih kaznivih dejanj in so uspele celo preprečiti teroristične napade na evropskih tleh.

Predsedstvu je Svet 27. julija 2009 soglasno podelil mandate za pogajanja, ki temelji na predlogu Komisije. Bilo bi bolje, če bi pogajanja z ZDA lahko potekala na podlagi Lizbonske pogodbe. V tem primeru bi lahko v celoti sodeloval tudi Evropski parlament, a kot veste, to zdaj še ni mogoče. Ker družba SWIFT konec tega leta svojo podatkovno zbirko seli iz ZDA v Evropo, mora EU nujno čim prej skleniti kratkoročni sporazum z ZDA, da ne bi prišlo do prekinitve pri izmenjavi informacij. To je v interesu vseh.

Želim poudariti, da je to začasni sporazum, ki bo veljal toliko časa, dokler ne bo mogoče sprejeti trajnega sporazuma. Njegova veljavnost ne sme biti daljša od dvanajst mesecev, Komisija pa je sporočila, da namerava predlog za trajni sporazum podati takoj, ko bo sprejeta nova pogodba. Če naj program TFTP koristi EU in državam članicam, morajo ZDA ustreznim pooblaščenim organom znotraj EU še naprej na enak način kot prej zagotavljati informacije iz programa TFTP. In prav to se bo tudi res zgodilo.

Poleg tega bo začasni sporazum organom EU za preprečevanje kaznivih dejanj zagotovil izrecno priložnost, da sami zaprosijo za informacije iz podatkovne zbirke TFTP med preiskavo terorističnih kaznivih dejanj. Predsedstvo je prepričano v koristi informacij iz programa TFTP. Obenem se zavedamo, da mora začasni sporazum vsebovati mehanizme, ki so potrebni za zagotovitev zaščite zasebnosti posameznika, pravne države in varovanja podatkov. Osnutek sporazuma torej vsebuje določbo o tem, da mora imeti EU ločen organ, ki bo sprejemal, obdeloval in odobril vse zahteve iz ZDA za informacije od družbe SWIFT.

Enako pomembno je, da začasni sporazum vsebuje podrobne določbe o varovanju podatkov v zvezi z informacijami, ki jih ZDA prejmejo od evropskega organa prek družbe SWIFT. Na tem mestu bo sporazum segel še dlje kot prej v enostranskih obvezah, ki so jih ZDA dale EU pri predstavitvah TFTP iz leta 2007, kot je objavljeno v Uradnem listu Evropske unije.

Dovolite mi, da omenim še nekatere druge določbe, za katere bomo zahtevali, naj se vključijo v sporazum. Podatki morajo biti varno shranjeni, vsak dostop do podatkov prijavljen, vsako iskanje podatkov v podatkovni zbirki TFTP pa omejeno, obsegalo pa bo samo tiste osebe ali informacije, pri katerih obstaja utemeljen sum terorističnega kaznivega dejanja ali jasna povezava s takšnim dejanjem. Čas shranjevanja pregledanih informacij bo omejen, informacije pa se bodo iz podatkovne zbirke izbrisale po izteku največ petih letih ali prej, če je to mogoče.

Potrdimo lahko, da bo uporaba TFTP dovoljena samo pri preiskavah terorističnih kaznivih dejanj, vključno s financiranjem terorizma. Ne ZDA ne EU ne smejo uporabljati sistema za preiskavo drugih vrst kaznivih dejanj ali za druge namene. Seveda je pomembno tudi to, da bo prenos informacij iz EU v ZDA v okviru

TFTP sorazmeren. Poleg pravil, ki veljajo za evropski organ, ki sem jih omenila prej, sporazum torej vsebuje tudi določbo, v skladu s katero mora sistem oceniti neodvisen ocenjevalni organ. Kadar gre za EU, bodo ta organ sestavljali predstavniki predsedstva in Komisije ter dve osebi iz nacionalnih organov za varovanje podatkov iz držav članic. Naloga ocenjevalnega organa bo preveriti skladnost s sporazumom, pravilno uporabo določb o varovanju podatkov in ali prenos podatkov poteka sorazmerno.

Naša skupna odgovornost je, da zagotovimo, da se bodo organi za preprečevanje kaznivih dejanj uspešno zoperstavili terorizmu. Imamo pa tudi skupno odgovornost, da zagotovimo, da bo to potekalo v skladu s pravno varnostjo in ob sočasnem spoštovanju temeljnih pravic. Predsedstvo je prepričano, da izmenjava informacij z ZDA v okviru programa TFTP veča zaščito pred terorizmom in da lahko dosežemo tako začasen sporazum kot tudi dolgoročni sporazum, ki ne bo samo izpolnil naše stroge zahteve glede varovanja podatkov, temveč bo tudi spoštoval temeljne pravice.

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospod predsednik, spoštovani poslanci, na začetku bi se želel iskreno zahvaliti gospe Ask za povzetek vseh dosežkov v zvezi z družbo SWIFT in pogajanji, ki so trenutno v teku z Združenimi državami glede nadaljnega izvajanja programa za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti (TFTP).

Tudi sam sem imel na srečanju Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, ki je potekalo 22. julija, priložnost pojasniti, kako program TFTP deluje in zakaj potrebujemo začasen sporazum, da bi preprečili prekinitve njegovega delovanja. Skupnega srečanja Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve ter Odbora za ekonomske in monetarne zadeve so se 3. septembra udeležili švedsko predsedstvo, direktor Generalnega direktorata za pravosodje, svobodo in varnost gospod Faull ter gospod Bruguière. Mislim, da je to srečanje omogočilo, da se pojasnijo številna še odprta vprašanja.

Na kratko bi želel poudariti nekaj vidikov. Dodano vrednost vrednotenja podatkov v okviru programa TFTP, ki ga je opravilo ameriško ministrstvo za finance, je gospod Bruguière potrdil v poročilu, ki so ga člani Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve ter Odbora za ekonomske in monetarne zadeve lahko preučili na skupnem srečanju v začetku septembra. Kot nas je spomnilo že predsedstvo, je ta analiza podatkov omogočila organom ZDA, da preprečijo napade in olajšajo preiskave terorističnih napadov tako v Združenih državah kot v Evropi.

Poleg tega je poročilo gospoda Bruguièra potrdilo, da so organi ZDA spoštovali obveze, ki so jih dali leta 2007 v zvezi z varovanjem podatkov, in sicer – kot nam je pravkar zelo dobro pojasnila gospa Ask – da bodo omejili hrambo podatkov in dostop do njih, tako da se bodo uporabljali samo v primeru, kadar gre za sum financiranja terorizma. Na kratko: gospod Bruguière je dejal, da so bile obveze spoštovane.

Vendar pa je jasno, da pravosodni okvir, ki je bil leta 2007 predmet pogajanj, ne bo več deloval, saj se podatki po spremembi strukture družbe SWIFT, ki je načrtovana za konec tega leta, ne bodo več nahajali v Združenih državah. Začasni mednarodni sporazum med Evropsko unijo in Združenimi državami je potreben zato, da bi organi ZDA lahko še naprej analizirali podatke o znotrajevropskih transakcijah, ki se dogajajo na Nizozemskem.

V ta sporazum je treba nujno vključiti vsa zagotovila, ki so potrebna za zaščito temeljnih pravic naših državljanov, predvsem pa tista, ki se nanašajo na varovanje osebnih podatkov. Prizadevanje predsedstva pri tem seveda iskreno podpiramo.

Drugič, gospod predsednik, Parlamentu bi želel predvsem povedati, da, kot je pravkar omenila gospa ministrica, govorimo o začasnem sporazumu, ki ne more veljati dlje kot največ 12 mesecev. To pomeni, da se bomo o njem lahko ponovno pogajali takoj, ko bo začela veljati Lizbonska pogodba, in sicer s polno vključenostjo Evropskega parlamenta. Odkrito vam lahko zagotovim, da bo Komisija seveda še naprej nenehno obveščala Parlament o napredku pri tem vprašanju.

Želel bi dodati, da smo veseli, da imamo možnost pripraviti ta sporazum, ki bo trajen in dolgoročen, pri čemer bomo seveda od naših ameriških partnerjev zahtevali popolno vzajemnost. Boj proti terorizmu skrbi tudi nas in nobenega razloga ni, da ne bi mogli imeti popolne in celovite vzajemnosti. Zato verjamem, da bo vključenost Parlamenta v ta pogajanja o prihodnjem dolgoročnem sporazumu prinesla koristi.

V to čisto zares verjamem. Še enkrat bi se želel zahvaliti švedskemu predsedstvu in gospe Ask za izčrpen pregled položaja, ki je danes omogočil, da smo ponovno dobili začasni sporazum.

Ernst Strasser, *v imenu skupine PPE*. – (DE) Gospod predsednik, gospa Ask, gospod komisar, gospe in gospodje, ZDA so pomemben partner v boju proti terorizmu. Vendar si predvsem kar zadeva vprašanje

občutljivih podatkov, želimo evropske predpise o varnosti podatkov, o državljanskih pravicah in o posameznih pravicah naših državljanov v zvezi s podatki, v sodelovanju z Američani. Zato člani Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) pozivamo k sprejetju temeljnih meril za sklenitev takšne pogodbe.

Prvič, med državljansko varnostjo in državljanskimi pravicami mora biti vzpostavljeno ravnoesje. Drugič, zadevnim podjetjem in našim državljanom je treba zagotoviti pravno varnost. Tretjič, pozdravljamo vlogo Evropskega parlamenta kot zakonodajalca, zato tudi pozdravljamo namero po sklenitvi prehodnega sporazuma. Gospa Ask, vam in Komisiji želimo pri tem v naslednjih tednih veliko uspeha.

Četrto, verjamemo, da je treba z notranjimi evropskimi podatkovnimi nizi ravnati v skladu z evropskim pravom, tako v prehodnem sporazumu kot v končnem sporazumu. Petič, želimo, da se na ravni EU vzpostavi še en instrument, ki bo podoben programu TFTP, in šestič, menimo, da je to predpogoj za vzajemnost.

Tako mislimo mi in prepričani smo, da bo to na plenarnem zasedanju naletelo na široko soglasje. Ko bo prehodni sporazum sklenjen, se bomo morali hitro začeti pogajati o končnem sporazumu in ga tudi sprejeti.

Claude Moraes, v imenu skupine S&D. – Gospod predsednik, družba SWIFT je očitno postala preizkusen teren za iskanje pravega ravnovesja med našim sodelovanjem z Združenimi državami, bojem proti terorizmu in zaščito naših temeljnih pravic.

Ko je Parlament v svojih resolucijah iz leta 2006 in 2007 prosil, naj se zrcalno mesto družbe SWIFT iz ZDA preseli v EU, se je to očitno zgodilo zato, ker smo menili, da zaščita, ki jo državljanom EU nudi ameriški okvir, ni v skladu s standardi EU in da bi jo bilo treba izboljšati. Zato je to pozitiven dosežek in naša skupina pozdravlja dejstvo, da se bosta dva nova strežnika družbe SWIFT zdaj preselila v Evropo in da bo vzpostavljen tudi nov pravni okvir, da bi ameriški program TFTP lahko še naprej uporabljal in obdeloval podatke v sodelovanju z našimi zakonodajnimi organi.

Moja skupina tudi vidi, da priporočilo, ki ga je sprejel Svet, poskuša obravnavati nekatere pomisleke Parlamenta in evropskega nadzornika za varstvo podatkov. Vendar so nekatera ključna vprašanja ostala odprta. Če se bodo na tleh EU za obdelavo podatkov EU še naprej uporabljali ameriški pravni standardi, kako lahko zagotovimo, da se bodo spoštovali standardi EU v zvezi s postopkovnimi pravicami in varstvom osebnih podatkov? Na katerega sodnika se lahko državljan EU ali podjetje iz EU obrneta v primeru kazenskega pregona?

Seveda je, kot sta pojasnila Svet in Komisija, eno izmed najpomembnejših vprašanj čas, v katerem je sporazum sprejet, ter začasna narava sporazuma. Izbor pravne podlage tretjega stebra skupaj z njegovo začasno naravo popolnoma izključuje Parlament – s tem pa tudi državljanje EU – iz zakonodajnega procesa. Skupina socialistov in demokratov je prepričana, da bi se ta začasni sporazum moral uporabljati samo 12 mesecev in da se bo s Parlamentom kot zakonodajalcem treba pogajati o novem sporazumu, da bi lahko tukaj zagotovili tisto občutljivo ravnovesje pri zaščiti temeljnih pravic evropskih državljanov v pomembnem in ključnem boju proti terorizmu.

Sophia in 't Veld, v imenu skupine ALDE. – (NL) Gospod predsednik, po vseh teh toplih besedah, bom dregnila v osje gnezdo! O vsebini ne bom rekla ničesar, saj mislim, da je jasno, da je to, o čemer so potekala pogajanja, v skladu z evropskimi standardi pravnega varstva in varstva osebnih podatkov, vendar pa želim zdaj nekaj odgovorov o samem procesu, saj Svet kot že ničkolikokrat poprej ponovno sprejema odločitve, ki vplivajo na državljanje, za zaprtimi vrati. Vlade Evrope in Združenih držav želijo vedeti vse o našem zasebnem življenju, mi kot državljanje pa ne zvedemo ničesar o tem, kaj počne Svet. Po mojem mnenju so stvari do neke mere postavljene na glavo. Boj proti terorizmu je dejansko postal nekakšen pobesneli vlak, pri čemer Svet kaže globoko zaničevanje do evropskih državljanov in parlamentarne demokracije. Vsakič, ko se to vprašanje naveže na družbo SWIFT, sporazum PNR, hrambo podatkov ali kar koli drugega, slišimo, da je to „nepogrešljivo za boj proti terorju“. Verjetno res, gospa ministrica, toda kdaj bomo dejansko končno slišali kakšna dejstva, kdaj bomo opravili nekakšno oceno? Obstajajo tudi mnoga vprašanja v zvezi z družbo SWIFT, na katera bi res rada slišala odgovor, saj 3. septembra odgovorov ni bilo. Zakaj ne? Že leta 2007 smo vedeli, da je treba strukturo družbe SWIFT preoblikovati. Zakaj je Svet prišel s tem načrtom v zadnjem trenutku poleti, ko je Parlament moral šele začeti z delom? Zakaj se o mandate niste posvetovali z nacionalnimi parlamenti? Zakaj? Mar to ni primer pranja politike, gospa ministrica, kjer gre dejansko za to, da evropske vlade poskušajo dobiti dostop do naših podatkov prek vlade ZDA? Stopite ven in povejte!

Na koncu mi dovolite, da povem še nekaj o preglednosti. Dokumenti, in zlasti pravni nasvet same pravne službe Sveta, morajo biti objavljeni in ne zgolj dostopni poslancem Evropskega parlamenta v neki majhni

sobi – ker smo nanje že naleteli ob fotokopirnem stroju, vemo, kaj v njih piše –, temveč državljanom Evrope. To je prava preglednost.

Jan Philipp Albrecht, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, predsedstvo in Komisija nenehno govorita o okrepitvi državljanskih pravic in o Evropi državljanov. Vendar pa so temeljne pravice dejansko porušene, primerna javna razprava o njih pa onemogočena. Vsa prizadevanja gredo v tej smeri, da se izključijo parlamenti in da se zadržujejo informacije. Takšna oblika nepreglednega pristopa je za demokratično Evropo nesprejemljiva.

Ni dovolj, da samo potrkamo na vrata; odgovoren parlament mora ustaviti to nezaželeno početje. Predsedstvo mora prekiniti pogajanja za toliko časa, dokler ne bo moglo zagotoviti pravic državljanov in parlamentov. Mešetarjenje, ki ga načrtujete pri bančnih podatkih, brez kakršnega koli zaščitnega mehanizma, bo izdalo pravice državljanov Evrope do varstva podatkov in povzročilo preventivno splošno nezaupanje do vseh državljanov.

Zeleni nočemo imeti s tem nobenega opravka. Niti za kratek čas ne, zagotovo pa ne, če bomo imeli strežnike tukaj v Evropi in nič več samo v ZDA, saj se bodo podatki kljub temu še naprej pošiljali v ZDA, pravno varstvo pa ne bo zagotovljeno.

Marie-Christine Vergiat, v imenu skupine GUE/NGL. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v veliko čast mi je, da lahko prvič spregovorim v tem Parlamentu v imenu milijonov Evropejcev, ki si želijo drugačno Evropo.

Afera SWIFT je simptomatična za neumnosti v zvezi z varnostjo, ki se jih vsiljuje v imenu terorizma, pri čemer se kaže globoko zaničevanje do najbolj temeljnih pravic naših sodržavljanov. V tej aferi so Združene države izropale bančne podatke, brez pravne podlage in celo brez najmanjših informacij od organov v Evropi. Zaradi tega škandala so se evropski organi zdrznili in postali pozorni. Z ameriško vlado je bil podpisan sporazum. Tega je ocenil strokovnjak. Toda kateri strokovnjak? Francoski protiteroristični sodnik Bruguière, katerega spodrseljaji na področju temeljnih pravic so v Franciji vsem dobro znani. Zato dvomimo v kakovost tega poročila.

Razen načela predlog resolucije, ki nam je bil predstavljen, vključuje številna opozorila, s katerimi se sicer strinjamo, vendar so nezadostna. Predlagamo spremembe, da bi okrepili zahteve, ki jih je Evropski parlament dolžan dati. Iti moramo še dlje in zahtevati prekinitev sporazuma, če bodo opredeljena načela kršena. Radi bi vedeli, zakaj so evropski organi potrebovali toliko časa, da so obvestili Parlament, in zakaj se je tako mudilo k sklenitvi tega novega sporazuma.

Računamo na švedsko predsedstvo. Spoštovanje človekovih pravic bomo ves čas spremljali. Da, naši sodržavljanji imajo pravico do varnosti, toda to je treba opraviti tako, da ne bomo prisiljeni živeti v družbi, v kateri vlada veliki brat, kjer vsak o nas ve vse.

Beatrice Ask, predsednica Sveta. – (SV) Gospod predsednik, zahvaljujem se za te pomembne vidike. V kratkem času, ki ga imam na voljo, bom poskusila odgovoriti na nekatera vprašanja.

Prvo vprašanje, ki se postavlja, je, seveda, kako lahko zagotovimo, da bodo ZDA spoštovale sporazum. Želela bi reči, da imamo najprej tu poročilo gospoda Bruguièra, ki nudi dober opis skladnosti s pogoji v zvezi z vsem, kar je bilo do danes dogovorjeno. Drugič, osnutek sporazuma omenja ocenjevalni organ, ki sem vam ga opisala, pa tudi predsedstvo, Komisijo in predstavnike nacionalnih organov za varstvo podatkov, ki bodo vključeni zato, da bi preverjali, ali se ta zadeva pravilno rešuje. Očitno je ključnega pomena, da so informacije zanesljive. Pomembno je tudi, da vsi spoznajo, da pri prenosu informacij v ta program podatkov ne gre za to, da lahko ljudje kar tako dostopajo do njih in berejo, kar koli želijo. Da bi dobili dostop do teh informacij, moramo imeti sum terorističnega kaznivega dejanja ali vsaj financiranje takšnega kaznivega dejanja. Seveda to omejuje način uporabe teh informacij.

Kar zadeva kritiko glede tega, zakaj smo se tega lotili šele zdaj, poleti, bi želela poudariti, da je predsedstvo postavljalo bolj ali manj ista vprašanja, kot jih zdaj postavljajo poslanci Evropskega parlamenta. Naša naloga je bila, da zadevo pripravimo na izčrpen način in da analiziramo – med drugim – to poročilo, ki odgovarja na nekatera vprašanja, toda naša naloga so bile tudi druge zadeve. V resnici nismo bili mi tisti, ki smo se odločili, da je treba družbo SWIFT preseliti v Evropo; to se je zgodilo na podlagi drugih odločitev. Vendar pa si ZDA zelo želijo, da bi lahko uporabljale to orodje v svojem boju proti terorizmu, in tudi mi mislimo, da bi enake informacije koristile tudi nam. Da bi se to zgodilo, potrebujemo sporazum. Ker Lizbonska

pogodba ni začela veljati, smo menili, da je treba zagotoviti začasno rešitev. To je tisto, o čemer se pogajamo, in to je tisto, za kar nas je Svet pooblastil, da storimo. To sem želela povedati.

In nikakor ne gre za to, da bi si predsedstvo želelo po nepotrebnem omejiti vpogled ali razpravo v kakršnem koli smislu. Prvič, to je navsezadnje javna razprava in, drugič, v zadovoljstvo nam je seveda, da lahko govorimo o tem, kako pogovori potekajo. Vendar pa v teku pogajanj ni mogoče zagotoviti neprekinjenega dostopa do dokumentov, saj je že sama narava pogajanj takšna, da se stvari spet in spet spreminjajo. Poskusila pa sem pojasniti naše izhodišče in jasno pooblastilo, ki nam ga je dal Svet. V zvezi s tem močno vztrajamo pri združitvi visoke ravni učinkovitosti in praktične uporabe s strogimi zahtevami pravne varnosti in spoštovanjem državljskih svoboščin in človekovih pravic. Popolnoma sem prepričana, da bomo to tudi dosegli. Če pa – v nasprotju s pričakovanji – ne bomo, potem ne bo nobenega sporazuma.

PREDSIEDSTVO: GOSPOD WIELAND

podpredsednik

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospod predsednik, želel bi samo potrditi pripombe, ki jih je podala gospa ministrica, ki je posledično iz tega potegnila zelo jasen sklep: če dejansko ne bomo dobili zagotovil v zvezi z varstvom podatkov, ki jih potrebujemo za trajni sporazum, o katerem se bo predsedstvo moralo pogajati in ki ga bo podprla tudi Komisija, potem ne bo nobenega sporazuma.

Na podlagi tega sem prepričan, da bi morali biti sposobni rešiti ta vprašanja in na ta način voditi kampanjo proti terorizmu, pri tem pa seveda kazati spoštovanje do pomembnih vrednot in pomembnih načel, ki pomenijo, da v Evropi na eni strani pripisujemo veliko pomena varstvu zasebnosti, na drugi pa preprečevanju vseh oblik gospodarskega vohunjenja.

Rad bi samo rekel, da sem sam, odkar sem prevzel svoje dolžnosti, očitno opazil dejstvo, da je Svet prosil sodnika Bruguièra, naj opravi to misijo iskanja dejstev v Združenih državah. Poročilo gospoda Bruguièra iz decembra 2008 sem prejel januarja 2009. To poročilo je bilo predstavljeno Evropskemu parlamentu in Svetu JHA februarja 2009. V tistem času je Komisija spoznala, da ima v rokah bistvene elemente za zagotovitev kontinuitete programa TFTP v pričakovanju časa, ko se bomo na podlagi podpisane Lizbonske pogodbe in skupaj s Parlamentom kot sozakonodajalcem lahko zares začeli pogajati o dolgoročnem sporazumu z vsemi zagotovili, ki jih je omenila gospa ministrica, in z vsemi zahtevami glede vzajemnosti, o katerih je predvsem govoril tudi gospod Strasser.

Mislim, da je Svet pri tem zelo jasno pojasnil svojo voljo. Komisija je enakega mnenja in je sprejela enako trdno in jasno obvezo kot Svet, da bi zagotovila, da Evropski parlament dejansko postane sozakonodajalec, ko bo prišel čas za trajni sporazum.

Sophia in 't Veld (ALDE). – Gospod predsednik, imam majhno vprašanje o pravilnosti postopka. Opažam, da Svet spet ne odgovarja na vprašanja, ki jih postavljamo. Vprašala sem namreč, zakaj je Svet čakal dve leti, do zadnjega trenutka, da bi se o tej zadevi odločil, in rada bi vedela – odgovor se lahko poda tudi v pisni obliki –, zakaj so bili nacionalni parlamenti v celoti izključeni iz celotnega postopka. Za konec naj povem, da sem prebrala vaš odgovor, ki je bil dokaj nejasen, in zdi se, da hočete reči, da pravnega mnenja pravne službe Sveta ne boste objavili.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

(Glasovanje: 17. september 2009)

6. Strategija EU za območje Baltiškega morja (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka so izjave Sveta in Komisije o strategiji EU za območje Baltiškega morja.

Cecilia Malmström, *predsednica Sveta*. – (SV) Gospod predsednik, v veliko veselje mi je, da imam priložnost predstaviti eno izmed glavnih prednostnih nalog švedskega predsedstva – razvoj strategije za območje Baltiškega morja. Ta predlog je v veliki meri navdihnila pobuda, ki jo je Evropski parlament sprejel že leta 2005 v medstrankarski delovni skupini, ki jo je vodil Christopher Beazley. Švedska namerava izkoristiti svoj mandat predsedovanja za sestavo skladne, celovite strategije za to področje na podlagi predlogov Komisije.

Eden izmed glavnih dogodkov je veliko srečanje na visoki ravni, ki bo jutri in pojutrišnjem potekalo v Stockholmu. Švedska in druge države, ki se dotikajo Baltiškega morja, se seveda močno zanimajo za strategijo

za to območje, vendar smo tudi prepričani, da bi ta strategija lahko služila kot model za druge regije in druge regionalne strategije, ki bi lahko koristile celotni EU. Če bomo pri svojem delu segli prek meja in v različne sektorje v določeni regiji, bomo lahko skupaj in učinkoviteje reševali skupne izzive, kot sta onesnaženje in uničevanje okolja. Ustvarili bomo lahko nove poslovne priložnosti in nova delovna mesta ter izboljšali prometne povezave.

Zaradi tega je pomembno, da regionalne strategije tvorijo del širše evropske politike. Predlagana strategija za območje Baltiškega morja je rezultat prošnje, ki jo je Evropski svet decembra 2007 poslal Komisiji, pobudo pa je v svoji resoluciji z dne 12. decembra 2007 podprl Evropski parlament. Upamo, da bo strategija dobila podporo na zasedanju Evropskega sveta konec oktobra.

Cilj strategije je izboljšati okolje na območju Baltiškega morja in povečati integracijo in konkurenčnost na tem območju. Strategija obravnava predvsem štiri izzive: zagotavljanje trajnostnega okolja, večanje bogastva, izboljšanje dostopnosti in privlačnosti ter zagotavljanje zaščite in varnosti na tem območju. Ena izmed glavnih prednostnih nalog je seveda reševanje vprašanj, ki se nanašajo na okolje. Okolje Baltiškega morja je soočeno z zelo resnimi grožnjami, kar obenem pomeni, da obstaja tveganje, da bo to vplivalo na gospodarski razvoj. To je zelo občutljivo morsko okolje, ki je izpostavljeno različnim oblikam okoljskega vpliva.

Nujno potrebujemo odločna prizadevanja. Ekološko ravnovesje Baltiškega morja ogrožata predvsem prekomerno gnojenje in cvetenje alg, ki ju povzroča odtok hranil. Obenem pa na Baltiško morje vplivajo tudi onesnaženje iz virov s kopnega, nevarne snovi ter vplivi podnebnih sprememb. Zardi teh akutnih in resnih groženj za okolje je območje Baltiškega morja očitna prednostna naloga na področju okolja in upamo, da bodo sklepi decembra sprejeti.

Vendar pa resno zdravstveno stanje območja Baltiškega morja ni edini izziv, s katerim je ta regija soočena. Zaradi gospodarske krize so postala izredno aktualna tudi vprašanja o rasti in delovnih mestih. Večina držav na območju Baltiškega morja je majhnih in odvisnih od izvoza. To pomeni, da moramo povečati integracijo, da bi okrepili konkurenčnost v celotni regiji Baltiškega morja. Naše namere in cilji pri tem so jasni. Želimo, da bi notranji trg v naši regiji deloval bolje kot kjer koli drugje, in želimo, da bi se nova lizbonska strategija za rast in delovna mesta v tem delu Evrope učinkovito izvajala.

Krize se moramo lotiti tako, da bomo povečali sodelovanje in zavezanost v našem neposrednem okolju. Svetovna konkurenčnost zahteva čezmejno sodelovanje med državami in podjetji, tako v raziskavah kot prek inovacij.

Cilj strategije za območje Baltiškega morja ni ustvarjanje novih institucij. Predvsem si prizadevamo za uporabo instrumentov in področij politike, ki že obstajajo, na način, v katerem bi lahko vsi skupaj koristili okolju na bolj strateško usklajen in razumen način. Strategija tudi ne vključuje novih sredstev, ki naj bi se jih vložilo v to območje. Temelji na obstoječih programih EU in obstoječih strukturah ter na iskanju boljših načinov usklajevanja.

Našega cilja seveda ni mogoče izpolniti prek noči, vendar so naše namere velikopotezne. Zaslužimo so čistejše Baltiško morje v središču območja, ki nudi možnosti za trajnostno gospodarsko rast na drugi strani meja, kar podpira celotna EU. Če bomo to dosegli, potem bomo zagotovo služili interesom območja Baltiškega morja, upam pa, da bomo oblikovali tudi model, ki ga je mogoče prilagoditi in učinkovito uporabiti tudi v drugih regijah. Želela bi se zahvaliti Komisiji za pozitivno sodelovanje pri tem vprašanju in nenazadnje tudi Evropskemu parlamentu – ki je navsezadnje institucija, ki je prvotno dala pobudo in je bila ves čas gonilna sila v zvezi s sodelovanjem na območju Baltiškega morja.

Paweł Samecki, član Komisije. – Gospod predsednik, na začetku bi se želel zahvaliti Parlamentu, ker je na dnevni red tega plenarnega zasedanja vključil novo strategijo za regijo Baltiškega morja.

Strategija je zaradi tega močno prepoznavna, kar je zelo dobrodošlo. Seveda nisem popolnoma presenečen, da Parlament kaže takšno zanimanje za strategijo. Pionirsko delo, ki ga je Parlament opravil predvsem prek svoje baltske medparlamentarne skupine, je v veliki meri eno izmed katalizatorjev celotnega pristopa k makroregionalni strategiji.

Strategija za Baltiško morje je od Evropske komisije zahtevala popolnoma nov pristop, saj smo tokrat prvič pripravili celovito strategijo za skupino držav članic, ki se morajo soočiti z istimi izzivi in ki bi lahko imele korist od istih priložnosti. Ne bom zakrival dejstva, da je pripravljalno delo prineslo s seboj še svoje izzive, vendar smo te uspešno premagali.

Štirje stebri strategije zagotavljajo vseobsegajoč okvir za izboljšanje celotnega položaja regije Baltiškega morja. Strategija z obravnavanjem okolja, gospodarstva, energetike in prometa ter vprašanj glede zaščite in varnosti nudi celovit pristop, ki obsega več področij politike, obenem pa zagotavlja tesno vzajemno delovanje zadevnih področij.

Ker je Komisija strategijo sprejela junija, je imelo švedsko predsedstvo pozitivne in konstruktivne razprave na Svetu, zaradi česar bodo sklepi sprejeti že oktobra. Ta hitri napredek je pomemben, če želimo ohraniti zagon, ko bomo vstopili v fazo izvajanja strategije.

To točko bi želel poudariti, saj mora biti jasno, da vse naše pripravljano delo na strateškem okviru, ki sem ga pravkar opisal, ne bo šlo prav nič, če ne bomo začeli dosegati pravih, vidnih rezultatov na terenu, zato je pomemben tudi akcijski načrt strategije, ki je bil prav tako sestavljen v okviru pripravljalnega dela.

Za izvajanje akcijskega načrta bodo potrebni pravo sodelovanje, zavezanost in vodstvo držav članic in regionalnih zainteresiranih strani, da bi dokončali okrog 80 projektov, ki so vključeni na tej ravni. S finančnega vidika – čeprav ni nikakršnega dodatnega financiranja iz proračuna EU – strategija predlaga bolj usklajeno uporabo obstoječih sredstev in bolj domiseln pristop k drugim virom financiranja, kot sta Evropska investicijska banka ali Nordijska investicijska banka.

Želel bi reči še nekaj besed o predvidenem sistemu upravljanja, ki je predlagan za operativno izvajanje te strategije. To je eno področje, na katerem so države članice precej razpravljale, toda splošen pristop je, da bo usmeritve politike prevzel Svet. Spremljanje usklajevanja in poročanje opravlja Komisija, izvajanje na terenu pa upravljajo države članice ali organizacije regije Baltiškega morja.

Poleg tega Komisija predlaga, da bi prevzela vlogo povezovalke v primeru težav. Kljub temu želim poudariti, da Komisija nima ne pristojnosti ne želje, da bi vodila izvedbo samega akcijskega načrta.

Za to morajo biti zadolžene ustrezne države članice in druge zainteresirane strani, ki so neposredno vključene v izvajanje na terenu. Samo tako bo mogoče zagotoviti, da strategija ostane v rokah držav članic in drugih zainteresiranih strani.

Kateri so torej naslednji koraki? Ko bomo od Sveta in Evropskega Sveta sprejeli sklepe, se bomo lotili naslednje faze izvajanja strategije. Tukaj pričakujemo val usklajevalnih srečanj, da bi se zagnali različna prednostna področja in posamezni projekti, ki so vključeni v akcijski načrt.

Prva formalna ocena napredka bo predstavljena pod poljskim predsedstvom v drugi polovici leta 2011. Vendar pa bo pred tem, naslednje leto, potekal prvi letni forum o strategiji za Baltiško morje. To bo dalo vsem zainteresiranim stranem priložnost, da premislijo o tem, kako so minili prvi štirje meseci strategije in česa se je mogoče naučiti na tej ravni.

Na koncu bi želel povedati, da se veselim nadaljnega tesnega sodelovanja s Parlamentom pri vseh vidikih strategije. Komisija v veliki meri pričakuje od Parlamenta, da se bo aktivno vključeval v dogodke, kot je letni forum. Vaša podpora je ključnega pomena za ohranitev široke prepoznavnosti strategije, za ohranitev visoke politične podpore za strategijo in za ohranitev pritiska nad državami članicami in regionalnimi akterji, da si bodo prizadevali za doseganje rezultatov.

Tunne Kelam, v imenu skupine PPE. – Gospod predsednik, skupina PPE čestita švedskemu predsedstvu na njegovem vodenju začetka izvajanja strategije za Baltiško morje. Ta strategija odraža temeljno spremembo, ki se je v tej regiji zgodila pred petimi leti. Leta 2004 je Baltiško morje postalo notranje morje EU. Unija zato potrebuje celovit pristop, da bi lahko usklajeno odgovorila tako na priložnosti kot na izzive, ki jih te nove razmere predstavljajo.

Poleg tega je strategija za regijo Baltiškega morja primer odličnega sodelovanja glavnih institucij EU. Kot verjetno že veste – in kot je bilo povedano –, je strategijo, o kateri govorimo, pred tremi leti sprožil Parlament, natančneje medskupina za Baltsko Evropo pod odličnim vodstvom Christopherja Beazleyja. Posebej bi se želel zahvaliti predsedniku Komisije gospodu Barroso. Njegovo razumevanje in podpora vse od leta 2007 sta bila ključna pri pripravi izvedbene različice strategije, na podlagi česar je Komisija junija objavila svoje sporočilo.

Izpostaviti bi želel tri točke. Prvič, cilj pobudnikov je bil spremeniti območje Baltiškega morja v eno izmed najbolj konkurenčnih in hitro razvijajočih se območij EU. Če bomo strategijo za Baltiško morje kar najbolj izkoristili, bo ta regija skoraj zagotovo zgodba o uspehu v okviru tako imenovanega libonskega programa.

Drugič, regija v tem trenutku bolj kot kdaj koli prej potrebuje boljši dostop do oskrbe z energijo ter boljšo varnost te oskrbe. EU in države članice so se dogovorile, da bodo zagotovile alternativne poti za dobavo energije. Predvsem gre za oblikovanje enotnega energetskega sistema okrog Baltiškega morja.

Na koncu bi bilo treba vprašanje dvostranskega in enostranskega političnega projekta Nord Stream rešiti s spoštovanjem upravičenih interesov vseh držav, ki imajo izhod na morje, in zagotovo šele potem, ko se ruska vlada pridruži Konvenciji Espoo.

Constanze Angela Krehl, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, gospa Malmström, gospe in gospodje, zelo sem vesela, da je švedsko predsedstvo sodelovanje na območju Baltiškega morja postavilo v sam vrh svojega programa. Tu ni nobene potrebe po razpravi: vire moramo zaščititi, zaščititi pa moramo tudi podnebje in naravo. Na drugi strani se moramo pri sodelovanju na območju Baltiškega morja osredotočiti tudi na gospodarski razvoj; o tem ni nobenega dvoma. Pri tem vas popolnoma podpiramo.

Vendar pa se še vedno pojavljajo nekatera vprašanja. Povedali ste, da ni nobenih dodatnih sredstev. Kot smo o tem govorili v odboru, bodo vsa sredstva na voljo v okviru trenutne kohezijske politike. Pri tem se mi poraja vprašanje, ali to pomeni v okviru obstoječih projektov, ki že prejemajo finančno pomoč iz sredstev za kohezijo, ali v okviru novih projektov. Če je tako, potem moramo vprašati, kateri že odobreni projekti kohezijske politike bodo ostali brez sredstev.

To je zelo pomembno, saj že zdaj vem, da se bodo name obrnila mesta, lokalni organi in regije, ki bodo hoteli vedeti, kaj naj storijo, da bi se vključili v strategijo za Baltiško morje. Kako lahko dobimo sredstva za izvajanje takšnega projekta? Če jim ne bomo dali dobrega odgovora in če ne bomo mogli pojasniti, kako bo to sodelovanje organizirano, potem se bo navdušenje državljanov za sodelovanje na območju Baltiškega morja verjetno hitro spremenilo v razočaranje. To ni cilj, za katerega si prizadevamo vsi, zato se moramo o organizaciji tega sodelovanja zelo intenzivno pogovarjati.

Na podlagi tega prosim – komisarja pa prosim, da to upošteva –, da v strategiji ne sodelujeta samo Svet in Komisija, temveč da se v to sodelovanje in izvajanje strategije ustrezno vključi tudi Parlament, ker želimo, da bi od tega imele koristi tudi druge regije, kar zadeva na primer politiko o Črnem morju ali sodelovanje držav, ki mejijo na Donavo. To bi bilo za nas zelo pomembno.

Anneli Jäätteenmäki, v imenu skupine ALDE. – (FI) Gospod predsednik, moja skupina je zelo vesela, da je Komisija pripravila prvi dokument EU o strategiji za Baltiško morje. To je tudi prvi strateški dokument te vrste za to regijo in upamo, da bo predvsem pomagal pri pospešitvi procesa čiščenja evtrofnega Baltiškega morja. Probleme regije je mogoče najbolje rešiti s sodelovanjem med njenimi narodi, državami, organizacijami in podjetji. Moja skupina je še posebej vesela, da je Švedska poudarila pomen boja proti trgovini z ljudmi in kriminalu. Predvsem bi se za to želela zahvaliti gospe Malmström, ker mislim, da je za to tudi sama zaslužna. To je pomembno vprašanje in res je nenavadno, da se moramo v letu 2009 pogovarjati o obstoju trgovine z ljudmi v regiji Baltiškega morja. Da bi temu naredili konec, potrebujemo akcijski načrt za Baltiško morje.

Satu Hassi, v imenu skupine Verts/ALE. – (FI) Gospod predsednik, gospe in gospodje, odlično je, da je Komisija pripravila predlog strategije za Baltiško morje in da ga je Švedska vključila v svoj program. Upam, da bo Švedska dosegla nekaj bolj oprijemljivega v svojih prizadevanjih za zaščito morskega okolja, predvsem na področjih kmetijstva in ladijskega prometa. Baltiško morje je navsezadnje eno izmed najbolj onesnaženih morij na svetu, njegov največji okoljski problem pa je evtrofikacija. Za to je v glavnem odgovorno kmetijstvo: s polj EU odteka dušik in fosfor. Slednja odvzemata kisik iz morskega dna in hranita strupene alge pod površino. Vprašanje, ali bo treba Baltiško morje očistiti, je predvsem v rokah EU. Komisija to v svoji strategiji priznava, toda predlogi ukrepov so medli. Edini pravi ukrep je dejansko prepoved uporabe fosfatov in detergentov. To je nujen korak, vendar pa poleg tega močno potrebujemo nove predpise za kmetijstvo, da bi lahko pridelovali hrano brez sočasne zadušitve Baltiškega morja.

Marek Gróbarczyk, v imenu skupine ECR. – (PL) Gospod predsednik, želel bi opozoriti na dejstvo, da je bil na podlagi njenih smernic namen evropske strategije za Baltiško morje spodbujati celovit program za razvoj tega dela Evrope, med drugim tudi z vzpostavitvijo najbolj naravnih in najkrajših transportnih poti, da bi se vzpostavilo ravnovesje med razvojem držav „stare“ in „nove“ Evropske. Zato me predlog Komisije in Sveta o spremembi načrta srednjeevropske poti močno preseneča.

Najvarčnejša povezava med Jadranskim in Baltiškim morjem je srednjeevropska pot ob toku reke Odre, katere kopenska pot se konča v pristanišču Szczecin-Świnoujście. Predlagam sprejetje jasnega memoranduma za ponovno aktiviranje strategije v njeni prvotni obliki, ki vsebuje srednjeevropsko pot, ki iz razvojnih

načrtov Evrope ne bo izbrisala velikih pristanišč, kakršno je Szczecin-Świnoujście, ki že čuti posledice odločitve Evropske komisije o likvidaciji njegove ladjedelniške industrije.

Rolandas Paksas, v imenu skupine EFD. – (LT) Čez natanko 2564 ur se bo ustavil reaktor jedrske elektrarne v Ignalini v Litvi – zadnji neodvisni vir energije v Litvi. Evropa je v varnost te elektrarne že vložila 200 milijonov EUR. Da bi jo zdaj razgradili, bi evropske države morale prispevati dodatnih 800 milijonov EUR. S pravnega vidika ima Evropa verjetno prav; vse države morajo spoštovati svoje obveze, ampak ali je to res prav? Ali je to prav z vidika spoštovanja državljanov Litve in drugih držav? Po mojem mnenju ne. Denar za razgradnjo reaktorja bo treba vzeti pri ljudeh, ki jih je že prizadela gospodarska kriza. Ali je logično oziroma ali je prav, da zapiramo delujočo jedrsko elektrarno, ki je varna, ponavljam, ki je varna, v času, ko v Evropi vlada kriza, ko je BDP v Litvi padel za 22 %, ko je brezposelnost dosegla 15 %, ko prihaja zima. Ne, to ni prav. Ker je Litva dala svojo besedo, bo tudi izpolnila pogoje pristopne pogodbe, vendar bo to ogromna žrtev. Po tej žrtvi se bo Litva veliko težje spopadala z gospodarsko krizo. Brezposelnost v državi bo še bolj narasla in povečala se bo revščina.

Gospe in gospodje, povejte mi, ali Evropa res potrebuje danes takšno žrtev? Ali ne moremo 800 milijonov EUR kako bolje porabiti? Obračam se na vest, gospodarsko logiko in zdrav razum vsakega izmed vas in vas pozivam, da k tej strategiji, o kateri razpravljamo danes, dodate določbo, da bo jedrska elektrarna v Ignalini ostala odprta do leta 2012, tj. do konca njene življenjske dobe. Upam, da bo Evropski parlament s potrditvijo političnega programa predsednika J. Buzeka na področju energetike, ki zadeva razširitev oskrbe z energijo in razvoj jedrske energije v državah članicah, sprejel potrebne konkretne ukrepe. Gospe in gospodje, do zaprtja reaktorja je samo še 2563 ur in 58 minut.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v teoriji je treba takšne projekte o regionalnem spodbujanju čezmejnega sodelovanja pozdraviti, saj so zelo smiselni. Vendar pa je pogosta pomanjkljivost strategij ta, da se kljub določenim in celo izpolnjenim ciljem zanemarija element trajnosti, celo med samim izvajanjem. Trajnost je treba torej vključiti že v sami fazi načrtovanja.

Zato je pomembno, da regije in organizacije pri izvajanju te celovite strategije za območje Baltijskega morja – zelo pomembnega projekta EU, ki mora služiti kot zgled – sodelujejo v okviru mreže, saj te organizacije najbolje vedo, kaj je pomembno zanje in za različne sektorje, kot so narava, socialna struktura in infrastruktura; one najbolje vedo, kaj je treba storiti. To je območje s 100 milijoni prebivalcev in naložbenim proračunom v višini 50 milijard EUR. Tu moramo nadaljevati zelo previdno, če želimo, da bi ta pilotni projekt uspel. Kot je bilo že omenjeno, je pilotni projekt zelo pomemben tudi za druge projekte ob Donavi, za države srednje in jugovzhodne Evrope, ki mejijo na Donavo.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Kar makroregija potrebuje, je usklajena politika trajnostnega razvoja. Natanko v to je bil leta 2007 prepričan Evropski parlament, potem pa še Svet, ki je Evropski komisiji priporočil, da pripravi strategijo za Baltiško morje in akcijski načrt. Tu bi želel poudariti vlogo komisarke Danute Hübner, ki jo je odigrala pri pripravi te strategije. To politiko zdaj nadaljuje komisar Samecki, ki mu želim od srca čestitati.

Strategija med drugim odgovarja na temeljne izzive, ki so tukaj navedeni, kot so napredek v regiji z malo razvoja na področju inovacij ali podjetništva, nepriznavanje Baltika kot skupne dobrine brez ustvarjanja trajnostnega okolja ali varnost v regiji, vključno z energetske varnostjo, brez gradnje objektov in medsebojnih povezav nove generacije. Enako velja za varnost državljanov in dostopnost regije, zahvaljujoč izgradnji vseevropskih komunikacijskih povezav.

Želel bi poudariti ogromno vlogo – in prav res gre za izjemen prispevek –, ki so jo odigrali oblikovalci mnenj, s katerimi so potekala posvetovanja o tem osnutku strategije, predvsem organizacije državljanov, lokalne in regionalne vlade, nacionalne vlade ter baltske organizacije. Aktivna udeležba teh organizacij bi morala biti zelo koristna za uresničitev teh strategij.

Strategija za Baltiško morje je dober primer, kako lahko uporabimo instrumente politike Skupnosti, da bi uresničili politično voljo na velikem makroregionalnem območju Evropske unije.

Gospod komisar, želel bi poudariti štiri točke. Predvsem sem prepričan, da je ključno, da se osredotočimo na takšno vodenje strategije za Baltiško morje, s katerim se bomo izognili spodkopavanju interesov tako na lokalni kot na vladni ravni in ravni Evropske unije. Osredotočiti bi se morali tudi na ustrezno financiranje izvajanja in delovanja same strategije – v zvezi s tem je bila sprejeta sprememba proračuna. Drugič, v celoti je treba uresničiti načela enotnega trga v makroregiji ob upoštevanju izkušenj in vključenosti na lokalni in

regionalni ravni. Dve zadnji zadevi sta: institucionalna podpora financiranju ukrepov na področju uporabe te strategije ter ohranjanje dobrih odnosov z našimi partnerji v regiji, vključno z Rusijo, Norveško in Belorusijo.

Diana Wallis (ALDE). – Gospod predsednik, mislim, da je čudovito, da sta Komisija in zdaj še predvsem švedsko predsedstvo vdahnili življenje zamislim in ambicijam Parlamenta na tem krhkiem območju.

Vsi poznamo probleme Baltijskega morja, ki imajo opraviti z okoljem, ter posebne gospodarske težave tega območja. Toda Parlament ohranja svoje velike cilje in mislim, da dejansko želi biti vključen. Eden izmed mehanizmov, ki jih niste omenili, je možnost rednega poročanja temu Parlamentu, da bi lahko imeli razprave, kakršna je ta danes, ter spremljali, kako zadeve napredujejo.

Kot podpredsednica tega Parlamenta bom z veseljem sodelovala na konferenci, ki jo organizirate v petek. Mislim, da obstaja še nekaj pomislekov glede financiranja, da bi se zagotovilo, da bo ta Parlament videl takšne rezultate, kakršne si ta strategija tudi zasluži.

Makroregionalna gospodarska strategija bi lahko pomenila napredek tudi na druge načine in v drugih krajih v Evropi. Upajmo, da se bo ta dobro končala.

Isabella Lövin (Verts/ALE). – (SV) Gospod predsednik, zelo sem vesela, da so okoljska vprašanja glavna prednostna naloga nove strategije za območje Baltijskega morja. Baltiško morje trpi zaradi dveh velikih akutnih okoljskih problemov. Prvega – prekomerno gnojenje – je že omenila gospa Hassi. Drugi problem je prekomeren ribolov: raziskovalci so si pri tem popolnoma enotni. Razmeroma nova dognanja kažejo, da je pomanjkanje največjih plenilcev, tj. trsk, še povečalo svetenje alg. Problem je v tem, da Baltiško morje potrebuje zdrav ekosistem. Zato bi bilo zelo dobro, da bi pilotni projekt – hiter projekt – oblikovali v okviru strategije za Baltiško morje, ki vključuje upravljanje regionalnega ribolova na območju Baltijskega morja. Morali bi tudi prepovedati odlaganje trske in ta prepoved bi morala začeti veljati takoj. Trenutno se odlagajo ogromne količine mlade trske, ki so pravkar prispele v Baltiško morje. Švedsko predsedstvo pozivam, naj sprejme moj izziv in se loti reševanja tega problema.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Gospod predsednik, gospe in gospodje, že v času prejšnjega parlamenta smo se strinjali, da je regija Baltijskega morja primerna za pilotni projekt, katerega cilj je izvajanje notranje strategije EU za makroregijo. Menim, da je prav, da ta strategija, ki temelji na cilju bolj usklajene uporabe prava Skupnosti in učinkovitejše uporabe sredstev EU, ne uvede novih zakonov ali institucij in da ni odvisna od kakršnih koli posebnih finančnih sredstev.

V povezovanju lokalnih in regionalnih organov vidim prihranek. Pri praktičnem izvajanju strategije za Baltiško morje je temeljnega pomena, da preuredimo odgovornosti različnih upravnih organov znotraj sistema večplastne vlade, da se naloge različnih organov in organizacij ne bi prekrivale. V prihodnjih razpravah o neizbežni kohezijski politiki bi bilo obenem koristno, da bi pojasnili, kako bodo različne makroregionalne strategije in prevladujoče regionalne politike EU obstajale druga ob drugi. Dobro bi bilo tudi pojasniti, kako bo strategija za Baltiško morje vplivala na načrtovano uporabo politike teritorialne kohezije.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Gospod predsednik, govorimo o 1 200 km dolgem plinovodu pod Baltikom od Vyborga v Rusiji do Greifswalda v Nemčiji, ki bo tekel skozi ekološko občutljivo celinsko morje, v katerem je velika razlika med višinami morskega dna, skozi območje, v katerem se nenehno odkrivajo novi nedetonirani eksplozivni predmeti iz dveh svetovnih vojn ter strupene kemikalije iz papirne industrije. Približno 100 milijonov EUR je bilo porabljenih za okoljsko analizo, ki jo je opravilo podjetje Nord Stream, ki bo namestilo plinovod – sporazum o dobavi plina med Gerhardom Schröderjem in Vladimirom Putinom. Vprašanj glede varnosti, ki se porajajo ob dejstvu, da bo to močno povečalo vpliv Rusije na Baltiku, ne bom niti omenjala; namesto tega se bom zadržala pri okoljskih problemih, ki jih bo to povzročilo. Finska je na žalost ta projekt že podprla, a v imenu Tima Soinija in v mojem imenu bi zdaj želela ugotoviti, kje so informacije o tem projektu, ki jih državljani vseh držav na Baltiku potrebujejo, preden se lahko začnejo gradbena dela.

Inese Vaidere (PPE) – (LV) Gospa Malmström, gospod komisar, gospe in gospodje, oblikovanje strategije za regijo Baltijskega morja je zelo pomemben dosežek za Parlament, v katerem so člani medskupine za Baltik odigrali glavno vlogo. Ta strategija je primerljiva s sredozemsko strategijo, ki je v svojem času spodbudila hitro gospodarsko rast na jugu. Služila bo kot dober instrument za razvoj baltske regije in s tem za celotno Evropsko unijo. Ko govorimo o prednostnih nalogah, bi najprej želela omeniti razvoj skupne energetske politike Evropske unije, ki vključuje tudi konkurenčni baltski energetski trg. To ne vključuje samo vidikov varnosti oskrbe z energijo ter energetske učinkovitosti, temveč seveda tudi razvoj obnovljivih virov energije.

Latvija, Litva in Estonija morajo biti vključene v skupno regionalno energetska mrežo, vključno z organizacijo NORDEL. Naša druga prednostna naloga je nadaljnji razvoj infrastrukture. Ceste v nekaterih državah regije Baltičkega morja so tako zaradi vremenskih razmer kot včasih tudi zaradi neučinkovitih politik, v dokaj slabem stanju. Razvoj tranzitnih koridorjev in komunikacijskih omrežij bo spodbudil podjetništvo in ustvaril nova delovna mesta. Da bi lahko torej govorili o uspešnem gospodarskem razvoju in varstvu okolja, je tretja prednostna naloga inovativno gospodarstvo, kar pomeni rast, ki je uravnotežena in temelji na znanju. Za izvedbo te strategije so temeljnega pomena dodatna finančna sredstva, ta pa morajo biti nedvomno zagotovljena v naslednjem finančnem okviru Evropske unije.

Zdaj moramo izkoristiti 5 milijard EUR iz energetskega programa, pa tudi sklad za globalizacijo in druge finančne instrumente. Pomemben je tudi učinkovit mehanizem za izvajanje in spremljanje strategije. Ta mora biti preprost, pregleden in brez odvečne birokracije. Nujni so tudi redni pregledi uvedbe strategije ter vmesna poročila. Prvo bi moralo biti sestavljeno že leta 2010. Pozdravljam aktivno vlogo švedskega predsedstva pri spodbujanju izvajanja strategije. Dovolite mi, da izrazim upanje, da bomo pri izvedbi tega posebnega akcijskega načrta uspešni in prilagodljivi.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Gospod predsednik, pred petimi leti je Baltičko morje čisto zares postalo notranje morje Evropske unije. Danes govorimo o osnutku strategije, ki nam bo omogočila, da sprostimo ogromen speč potencial regije, govorimo o projektu, za katerega pobudo je dal Evropski parlament. Vendar pa Komisija ni sprejela vseh priporočil tega Parlamenta. Najpomembnejše se je nanašalo na pomanjkanje ali umik posebne proračunske postavke za regijo Baltičkega morja. Komisija nam zagotavlja, da bodo finančna sredstva prišla iz obstoječih instrumentov, predvsem iz strukturnih skladov. Vendar pa se bojim, da brez posebnih sredstev, namenjenih posebej za ta namen, ne bomo mogli izpolniti vseh naših ciljev.

Avtorji strategije omenjajo potrebo po tesnem sodelovanju z Rusijo. Toda v tem okviru ne smemo pozabiti na največjo grožnjo, s katero je Baltičko morje trenutno soočeno, to pa je gradnja plinovoda Nord Stream. Lansko leto je Evropski parlament izrazil svoje negativno stališče v zvezi s tem. Upam, da bo nova Komisija z uvedbo akcijskega načrta, povezanega s strategijo, upoštevala tudi to odločitev.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Gospod predsednik, gre za zares edinstveno pobudo evropske regionalne politike in pionirski projekt. Napredek na podlagi inovacij, okolje, dostopnost v smislu prometa in energetskih povezav ter varnost in zaščita so štiri področja, na katerih temeljijo skupna prizadevanja vseh partnerjev, ki so vključeni v pripravo strategije: to so vse tri evropske institucije – Parlament, Komisija in Svet – ter tudi nacionalne vlade, regionalni in lokalni organi, poslovna in akademska skupnost ter nevladne organizacije. Proces priprave strategije je pripeljal do pravega partnerstva med vsemi.

Nastanek izzivov čedalje manj spoštuje upravne ali politične meje. Strategija bo omogočila, da pogosto zelo razdrobljene in razpršene odzive politike nadomestimo s pravim skupnim odzivom na skupne razvojne probleme in priložnosti.

Odbor za regionalni razvoj Evropskega parlamenta, ki je vodilni odbor pri tem projektu v Parlamentu, bo strategiji pripisal velik pomen pri svojem delu. O tem bomo 6. oktobra razpravljali s Komisijo in Svetom; poročilo na lastno pobudo bo pripravljeno v naslednjih mesecih. Prav tako bomo spremljali izvajanje strategije in prepričana sem, da bo ta strategija, ki je usmerjena v dejanja, povečala možnosti Unije pri izgradnji zelenih, sodobnih in konkurenčnih gospodarstev.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Gospod predsednik, Evropska unija se je problema baltičkega morja zavedla dokaj pozno. Ob njegovi obali živi skupaj 100 milijonov, potem pa je tu še Rusija, kar je pomembno. Ta strategija bo imela močno okoljsko razsežnost, kar je edino pravilno, saj so okoljski problemi Baltičkega morja ogromni: evtrofikacija, izginjajoča biotska raznovrstnost, odpadne vode iz Sankt Peterburga, problemi Kaliningrada in tako dalje. Omenili smo že, da bo to spremenilo tudi kohezijsko politiko Evropske unije, to pa je po mojem mnenju zelo pomembno in upam, da bomo o tem tukaj povedali še kaj več. Ministrica Malmström pravi, da se bo spremenila, sprememba kohezijske politike pa pomeni na primer nevarnost, da bo, ko govorimo o strategiji za Donavo in strategiji za Črno morje, del Evrope, vključno s severnimi regijami, izvzet, obenem pa so arktična območja trenutno podvržena najhitrejšim spremembam na svetu in tega se je treba zavedati.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Gospod predsednik, gospa ministrica, gospod komisar, Baltičko morje je kot regija posebno na več načinov, zato sem zelo vesela, da je Švedska to strategijo določila za eno izmed prednostnih nalog v času svojega predsedstva. Pomembno je, da dosežemo napredek pri strategiji in da jo začnemo torej tudi izvajati. Baltičko morje nima samo zelo močne okoljske razsežnosti; mislim, da ima tudi zelo velik vpliv na regionalno politiko. V času svojega predsedovanja je Švedska ta vprašanja regionalne

politike vključila tudi v to strategijo za Baltiško morje. Strategija predvsem predstavlja dokument, ki se nanaša na države ob njegovi obali in na njegovih obalnih območjih, vendar ima nedvomno tudi močno regionalno razsežnost. To, kako bomo s to strategijo povezali strokovno znanje in izkušnje s področja okoljske tehnologije, vprašanja v zvezi s celinskimi vodami ter velik vpliv strategije na prometno politiko, bo imelo velike posledice za celinska območja. Strategija za Baltiško morje mora zato postati del skupnega evropskega programa. Upam, da bo dobila močno podporo Parlamenta, da od nje ne bodo samo ostale prazne besede in da bomo lahko dosegli kaj oprijemljivega.

Tatjana Ždanoka (Verts/ALE). – Gospod predsednik, kot poslanka Evropskega parlamenta, izvoljena v Latviji, pozdravljam dejstvo, da se prvi primer strategije za makroregijo nanaša prav na območje Baltijskega morja. Kljub temu so bili po mojem mnenju tu pozabljeni številni cilji Skupnosti – na primer, visoka raven socialne zaščite. Nekatere izmed držav članic iz te regije, vključno z Latvijo, je gospodarska kriza močno prizadela. Naš finančni sektor je tesno povezan s skandinavskim. To pomeni, da bodo problemi pri nas ustvarili probleme pri njih, tako da ne gre za zgolj nacionalno težavo.

Latvija je nedavno od Komisije prejela srednjeročno finančno pomoč za plačilne bilance. Na žalost ni nikakršnih socialnih pogojev za takšno pomoč. Zaradi tega vlada zmanjšuje pokojnine in dodatke, Komisija pa to dopušča.

Moja druga skrb se nanaša na temeljne pravice. ogromno število oseb brez državljanstva in zaščita manjšin še vedno predstavljata problem v dveh državah članicah iz regije: v Latviji in Estoniji. Mislim, da bi morala biti strategija bolj velikopotezna in da bi si morala prizadevati za izpolnitev vseh ciljev Evropske unije.

Ville Itälä (PPE). – (FI) Gospod predsednik, želel bi se zahvaliti Komisiji in švedski vladi za zelo aktivno vlogo, ki sta jo odigrali, in prepričan sem, da je strategija za Baltiško morje dobra in pomembna. Vendar pa ta projekt brez finančnih sredstev ne bo uspel. V tem primeru se bo vse to končalo po sprejetju strategije. Parlament že več let premišljuje, kako bi bilo treba organizirati financiranje, lansko leto pa se je enoglasno dogovoril, da bo imel proračun posebno postavko za strategijo za Baltiško morje. To je sredstvo, instrument, ki bo pomagal pri zbiranju vseh nešteti projektov, ki jih strategija za Baltiško morje zdaj potrebuje, če želi napredovati. Vem, da je Odbor za proračun zdaj podal predloge za to, da se v okviru te postavke temu nameni nekaj denarja, in upam, da bosta to podprla tudi Svet in Komisija, sicer projekt preprosto ne bo uspel. Če želimo rešiti okolje Baltijskega morja, pa moramo storiti še nekaj: pridobiti moramo zavezo Rusije k temu projektu. Ne morem razumeti, da so bili nekateri pripravljeni pristati na plinovod, ki bo tekel skozi Baltiško morje, ne da bi se Rusija kakor koli obvezala, da bo spoštovala vsaj sklepe konvencije Espoo. To je najmanj, kar moramo storiti.

Victor Boștinăru (S&D). – Gospod predsednik, pozdravljam zamisel o strategiji za regijo Baltijskega morja kot pilotnem projektu za makroregionalne strategije.

Tovrstne pobude omogočajo usklajevanje instrumentov politike EU za namen zagotovitve skladnega, stabilnega in trajnostnega razvoja vključenih regij.

Na zadnjem zasedanju Sveta je bilo rečeno, da bo do konca leta oblikovana strategija za regijo Črnega morja. To je izredno pomembna pobuda, saj lahko pripelje do usklajenega razvoja in napredka v regiji, ki je v primerjavi z območjem Črnega morja veliko bolj zapletena v smislu vključenih akterjev ter pomembna za varnost, stabilnost, energetiko in okolje.

Zato bi želel vprašati švedsko predsedstvo, kdaj bo ta strategija za regijo Črnega morja oblikovana in kdaj bo Parlament o tem obveščen in vključen v to zadevo.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospa Malmström, gospod komisar Samecki, kot novo izvoljeni poslanec iz zvezne dežele Mecklenburg-Western-Pomerania, v celoti podpiram razvoj strategije za Baltiško morje in z njo povezani akcijski načrt. Komisar je malo prej govoril o paradnih projektih, vseh skupaj jih je 80.

Naši skupni cilji so seveda izboljšati konkurenčnost našega gospodarstva na območju Baltijskega morja, pri tem pa predvsem ne pozabiti na spodbujanje malih in srednje velikih podjetij ter skupne energetske politike, ki upošteva tudi obnovljive vire energije. Pri tem se pojavlja vprašanje objektov in naprav na Baltiskem morju. Ohranjanje čiste vode, ker je to naša osnova in naš vir, igra tu zelo zelo pomembno vlogo, če pomislimo na ribištvo in če pomislimo na turizem. Zato je treba spodbujati naložbe v čistilne naprave.

Mislim, da morajo skupne programe načrtovanja sprejeti vse države članice na območju Baltijskega morja, saj potrebujemo odgovor na naslednja vprašanja: kje bodo potekale prometne poti v prihodnosti? Kje se

bodo gradili objekti in naprave na morju? Kako bomo rešili vprašanje varnosti na morju? Zaradi tega potrebujemo tudi jasen odgovor na vprašanje, kje bodo potekale energetske poti za Nord Stream, za oskrbo z električno energijo in za številne druge stvari.

(Predsednik je prekinil govornika)

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Gospod predsednik, želela bi se zahvaliti vsem poslancem za veliko mero podpore, ki ste jo dali našemu neprekinjenemu delu pri oblikovanju strategije za Baltičsko morje. Samoumevno je, da nas Evropski parlament podpira, saj ste dejansko vi snovalci zamisli o strategiji za območje Baltičskega morja in vesela sem, da boste zagotovili tudi uresničitev te strategije. Slednja lahko uspe – lahko postane resnična in ne ostane samo pri lepih besedah in retoriki –, če bodo vse države članice dejansko priznale lastništvo in sprejele pravo odgovornost za zagotovitev uresnitve projekta.

Uspeh bo zagotovljen z delom na teh projektih, opredelitvijo jasnih časovnih razporedov njihovega uresničevanja in izvajanjem rednih pregledov. Prepričana sem, da nas bo Parlament enako kot Komisija še naprej priganjal, da bomo zagotovili, da bo to dejansko obrodilo sadove,

V tej regiji živi sto milijonov prebivalcev. V vsakem trenutku se na Baltičskem morju nahaja 2 000 ladij. Očitno je, da smo soočeni z ogromnim izzivom. Imeli smo zelo obsežen ustanovitveni proces, zato bi se želela zahvaliti Komisiji – prej gospe Hübner in zdaj komisarju Sameckemu – za delo, ki ga je v to vložila. Veliko mero podpore, da bi se to doseglo, zagotavljajo tudi civilna družba in občine okrog Baltičskega morja.

Nekateri poslanci, gospa Krehl in gospod Itälä, so spregovorili o vprašanju sredstev. Nobenih načrtov ni, da se bodo za strategijo namenila kakršna koli nova sredstva. Vendar pa imamo v sami regiji ogromno sredstev, ki jih lahko uporabimo. V obstoječem proračunskem okviru je bilo za regijo namenjenih 55 milijonov EUR. Vemo tudi, da lahko upamo na prispevke od mednarodnih institucij, kot je EIB, ki je pokazala velik interes za regijo Baltičskega morja. Cilj tega je, da ostanejo upravni stroški kar najnižji, in da se sodeluje s tistimi, ki so za različne paradne projekte odgovorni na lokalni ali nacionalni ravni.

Eden izmed teh projektov se nanaša na trgovino z ljudmi – področje, ki ga je omenila gospa Jäätteenmäki. Obstaja projekt, ki vključuje povečanje usposabljanja carinikov in policistov v regiji, da bi lahko bolje prepoznali problem trgovine z ljudmi in ga tudi obravnavali. Gospa Hassi in gospod Lövin sta omenila problem morskega okolja, kmetijstva in ribištva. Takšnih projektov je veliko in zelo rada bi videla, da bi jih bilo še več. Verjamem tudi, da bi strategija lahko zagotovila priložnost, da pridobimo boljši pregled nad našimi okoljskimi prizadevanji in našo ribiško in kmetijsko politiko in da zagotovimo, da si bodo vsi prizadevali za isti cilj.

V baltiski regiji so tudi druga partnerstva. Imamo obsežno in naraščajoče partnerstvo na področju energetske politike, s katerim želimo povezati energetskega infrastrukturo v regiji, zmanjšati odvisnost in izboljšati učinkovitost. Seveda bo Unija na tem delala še naprej. Elektrarna v Ingali nima nobenega opravlja s strategijo za Baltičsko morje. To je stara odločitev, ki je obstajala že v času litovskih pristopnih pogajanj. Prav tako s tem nima nobenega opravlja Nord Stream. Seveda je povezan z Baltičskim morjem, vendar ni del strategije. Gre za komercialni projekt, ki je bil preučen v skladu z veljavnimi mednarodnimi konvencijami in ustrezno nacionalno zakonodajo.

Strategija za Baltičsko morje je notranja strategija EU. Oblikovali jo bomo sami. Vendar pa je tudi pomembno – kot so poudarili mnogi poslanci –, da se vključijo tudi tretje države. Poskrbeli smo za vključitev držav, kot sta Rusija in Norveška, da jim bomo lahko povedali o našem delu na strategiji ter jim sporočili, da si z želimo delati z njimi v partnerstvu pri posebnih projektih, ki so v našem skupnem interesu.

Veselim se konference, ki bo potekala jutri in v petek, in veseli smo, da v Stockholm prihaja podpredsednica Wallis. Na konferenci bomo govorili o strategiji za območje Baltičskega morja in upamo, da bodo zadevne države dale svojo zavezo nadaljnjemu prizadevanju, da bi se to uresničilo, kakor tudi da bi razpravljali o makroregijah na splošno. V tej zvezi sta bili omenjeni donavska in črnomska regija. Mislim, da imamo tu še veliko dela in veliko tega, kar nam lahko da navdih. Upamo, da bomo pri pogovorih storili korak naprej, čeprav je še nekoliko prezgodaj, da bi opredelili dejanske časovne razporede. Še enkrat bi se želela zahvaliti Parlamentu za močno podporo strategiji za Baltičsko morje in veselim se, da bomo o tem s poslanci govorili tudi v prihodnje.

Paweł Samecki, član Komisije. – Gospod predsednik, najprej bi se želel zahvaliti poslancem Parlamenta za njihove pripombe in opazke v zvezi z različnimi vidiki strategije. Vaša raven zavezanosti kaže, da bo strategija predmet zanimanja tudi v prihodnjih letih, kar je dobro.

Ne bomo mogli odgovoriti na vse pripombe in vprašanja, ki ste jih izrazili v razpravah ali v vaših izjavah. Želel bi samo reči nekaj besed o treh širših skupinah vprašanj. Prvič, oblika. Rad bi povedal, da je bila strategija oblikovana v skladu s cilji in namerami držav članic. Komisija se ni vmešavala v izbor prednostnih nalog. Komisija tudi ni oblikovala prednostnih nalog, tako da je zamisel o vključitvi nekaterih projektov ali spremembi nekaterih prednostnih nalog seveda mogoča. Vendar pa jo je treba sprejeti pri prihodnjem delu, povezanem z izvajanjem strategije.

Zagotavljam vam, da je strategija nekakšna živa žival in da je v veliki meri podvržena prihodnjim spremembam, če bi si tako želele države članice in zainteresirane strani.

Druga točka: o vodenju in upravljanju. Tukaj bi želel poudariti, da obstaja potreba po jasni razdelitvi nalog, po jasni razdelitvi dela in odgovornosti. Mislim, da se ne smemo zavajati. Gre za odgovornost držav članic, Komisije in drugih organizacij, vključenih v vodenje.

V tem trenutku bi želel dodati tudi, da želimo v proces izvajanja strategije vključiti lokalne vlade in tretje države, kar je pravkar omenila gospa ministrica.

Seveda načrtujemo tudi poročanje pred Parlamentom v zvezi z napredkom, doseženim pri izvajanju.

Zadnje vprašanje zadeva financiranje. Nekaj poslancev je omenilo potrebo po dodatnih sredstvih za nove projekte itd. Želim pojasniti, da je bilo na samem začetku oblikovanja strategije sprejeto načelo, da ne bo nobenega dodatnega financiranja.

V tem trenutku so pred nami bolj ali manj tri možnosti. Uredimo lahko na primer uporabo obstoječih sredstev EU, tako da spremenimo merila izbora novih projektov. Druga možnost je zatekanje k drugim virom, kot so mednarodne finančne ustanove, in na koncu, čeprav je to v času gospodarske recesije težko, še vedno lahko poskusimo uporabiti nacionalna sredstva. V zvezi s tem se veselim dela konference, ki bo potekala v Stockholmu, saj je to konferenca, ki lahko oblikuje prihodnji pristop držav članic in Komisije k prihodnjem makroregionalnem pristopu, vključiti pa bi morala tudi financiranje možnih prihodnjih strategij. Zato menim, da bo to dober trenutek, da v prihodnjih dneh v Stockholmu preučimo celovit makroregionalen pristop.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Eija-Riitta Korhola (PPE), v pisni obliki. – (FI) Gospod predsednik, želela bi se zahvaliti Švedski, predsedujoči državi, ker je pokazala pogum in iz svoje regije, Baltiškega morja ter z njo povezanih vprašanj, naredila tako pomembno temo v svojem programu v času predsedovanja EU. Prav je, da strategijo za Baltiško morje, ki smo jo tako dolgo pripravljali, obravnavamo ravno zdaj: nimamo časa na pretek. Osrednji cilj strategije za Baltiško morje in akcijskega programa za izboljšanje okolja in konkurenčnosti okolja je treba jemati resno, kar zadeva sredstva, ki se zanj dodeljujejo, ter ukrepe, ki se izvajajo. Cilje je treba uresničiti v praksi: strategija ne sme ostati samo razkošna izjava. Predvsem upamo, da bo strategija pospešila čiščenje Baltiškega morja, ki ga je prizadela eutrofikacija, in da bo pomagala najti skupne rešitve za čezmejne izzive. Prav zaradi teh ciljev so vse oči zdaj obrnjene v Finsko, kjer bo kmalu sprejeta odločitev, ali se bo v njenih teritorialnih vodah dovolila gradnja plinovoda Nord Stream ali ne. V okviru strategije za Baltiško morje je treba preiskati vpliv takšnih projektov na okolje s pomočjo postopka, ki je pravno zavezujoč na mednarodni ravni, tako da zadeve ne bo mogoče kar ignorirati. Zato moramo vztrajati, da Rusija ratificira konvencijo Espoo o presoji čezmejnih vplivov na okolje, ki jo je podpisala leta 1991, finska vlada pa bi to morala opredeliti kot pogoj za obravnavo dovoljenja za gradnjo plinovoda. Rusija, ki ima tudi korist od strategije za Baltiško morje, ravna v skladu s sporazumom samo takrat, ko ji to ustreza. To se ne more več nadaljevati. Vložki so previsoki in s projekti, ki so škodljivi za Baltiško morje, moramo biti seznanjeni, še preden je prepozno.

György Schöpflin (PPE), v pisni obliki. – Strategija za Baltiško morje, ki jo predstavlja švedsko predsedstvo, je zelo dobrodošla. Takoj lahko prevzame vlogo modela za druge makroregije, kot je porečje Donave. Obstaja pa en vidik razvoja regije Baltiškega morja, ki zahteva nujen premislek. To je plinovod Nord Stream, ki bo tekkel po morskem dnu med Rusijo in Nemčijo. Plinovod ni samo razlog resne zaskrbljenosti za okolje, temveč je – in to je še resneje – projekt, ki ga je čas prehitel. Prihodnost ni v fiksnih sredstvih za dobavo zemeljskega plina – prek plinovodov –, temveč v utekočinjenem zemeljskem plinu. Nord Stream lahko zelo verjetno postane popolnoma nepotreben beli slon, njegovi vodilni ljudje pa bi morali o projektu ponovno premisliti, preden se vanj vložijo še več denarja in sredstev, truda in energije.

Bogusław Sonik (PPE), v pisni obliki. – (PL) Cilj strategije za Baltiško morje, ki je bila napovedana junija 2009, je vzpostaviti regijo, ki je okolju prijazna, uspešna, lahko dostopna, privlačna in varna. To je zlasti pomembno zaradi čedalje večjih izzivov, s katerimi se sooča Baltik od širitve EU leta 2004.

Pomembno je, da sprejmemo ukrepe, namenjene izboljšanju okoljskega položaja regije, saj je ta trenutno eno izmed najbolj onesnaženih morskih območij na svetu. Na morskem dnu leži na tisoče ton toksičnih bojnih sredstev, ki so zaprta v minah, nabojih, bombah, zabojnikih in ceveh. Ocene glede količin teh kemikalij segajo od 30 000 do 60 000 ton, pri čemer samo iperit predvidoma dosega 13 000 ton. Kemično orožje je bilo tu potopljeno po 2. svetovni vojni in v poznih 40. letih 20. stoletja. Nato je bilo zajeto v nemških okupacijskih območjih in ker ga je bilo težko zakopati pod zemljo, je bilo odločeno, da se ga preprosto potopi v morje.

Drežanje v kemično orožje, ki leži na dnu Baltika, z gradnjo kakršne koli infrastrukture lahko povzroči okoljsko katastrofo, drežanje v kemično orožje iz 2. svetovne vojne med gradnjo baltiškega plinovoda pa še posebej predstavlja največjo grožnjo ekosistemu. Zato je potrebna ocena vpliva gradnje plinovoda na naravno okolje dna Baltiškega morja.

PREDSEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

7. Čas glasovanja

Predsednik. – Sedaj bomo nadaljevali z glasovanjem.

(Za rezultate in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik)

Danes je pred nami nenavadno pomembno, vendar tudi simbolično glasovanje. Vsakih pet let se Evropski parlament odloči, kdo bo vodil drugo institucijo EU.

7.1. Izvolitev predsednika Komisije (glasovanje)

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik...

(Govorniku je nekdo z desne vpadel v besedo)

Ste bolni, ali kaj? Ste bolni?

Ker smo včeraj pri glasovanju imeli težave, bi vas prosil, da preverite aparate.

To ni tako slaba zamisel, kajne, gospe in gospodje?

Predsednik. – Kot je bilo predlagano, imamo poskusno glasovanje, tj. glasovanje, v katerem bomo preverili, ali imamo vse lističe, ali sedimo na pravih mestih in ali oprema deluje.

Gospe in gospodje, naj ponovim: vsakih pet let se Evropski parlament odloči, kdo bo vodil drugo institucijo Evropske unije. Današnji dnevni red vključuje izvolitev predsednika Evropske komisije. Ta izvolitev bo okrepila demokratsko naravo naše institucije. Mi, izvoljeni predstavniki vseh evropskih regij, smo tisti, ki bomo to opravili.

Svet Evrope je za predsednika Komisije predlagal gospoda Joséja Manuela Barroso. V skladu s členom 105(2) Poslovnika lahko Parlament imenovanega kandidata potrdi ali zavrne z večino oddanih glasov. Glasovanje je tajno. Nadaljujmo torej z izvolitvijo predsednika Komisije v skladu s Pravilnikom. Glasovanje bo potekalo s pomočjo elektronskega sistema. Naj ponovim, da lahko glasujete s katerega koli mesta v dvorani, če le vstavite svoj volilni listič v svojo volilno napravo. To pravim zato, ker je tukaj veliko novih poslancev. Kot ponavadi lahko glasujete za ali proti oziroma se vzdržite.

(Glasovanje se je začelo)

Tu so rezultati glasovanja: glasovalo je 718 poslancev, 382 glasov je bilo za, 219 proti, 117 poslancev pa se je vzdržalo.

(Glasen aplavz)

Predsednik. – V skladu z rezultati, ki jih bomo videli na tabli – zaenkrat še niso vidni – je bil kandidat Sveta, José Manuel Barroso izvoljen za predsednika Evropske komisije.

Novoizvoljenemu predsedniku bi želel iskreno čestitati, da je bil z glasovanjem izbran na mesto predsednika Komisije. Naj povem, da je pred nami še veliko dela. Soočiti se bomo morali z izzivi, naši državljani pa od nas pričakujejo, da bomo odločno ukrepali in izpolnili njihova pričakovanja.

Gospod predsednik, vem, da ste v celoti seznanjeni s prednostnimi nalogami Evropskega parlamenta. Po razpravah, ki smo jih imeli tudi znotraj naših političnih skupin, kot na primer včeraj, poznate naša pričakovanja. Zato se zelo veselimo, da bomo v naslednjih petih letih sodelovali z vami. Predvsem pričakujemo, da bomo lahko odgovorili na pričakovanja naših državljanov. Še enkrat vam čestitam in vas vabim, da nam, če želite, spregovorite nekaj besed. Čestitke in vse najboljše!

(Glasen aplavz)

José Manuel Barroso, Komisija. – (PT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej bi se želel iskreno zahvaliti za veliko zaupanje, ki ste mi ga izkazali. Vaše zaupanje mi je v veliko čast in zelo sem ganjen, sprejemam pa ga z veliko mero odgovornosti. To zaupnico razumem tudi kot znak, da se ta Parlament strinja z velikopoteznim programom, ki ga bom predstavljal za Evropo v naslednjih petih letih.

Kot sem že dejal v razpravah pred glasovanjem, bi želel sodelovati z vsemi političnimi skupinami, ki podpisujejo sodelovanje pri tem projektu, ki si prizadeva za Evropo solidarnosti in svobode. Vendar pa se moram še posebej zahvaliti Skupini Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov), ki je tvegala in podprla moj program v Varšavi še pred volitvami, saj je želela že na samem začetku evropski parlamentarni demokraciji dati večji izraz.

Kot sem v tej dvorani kot predsednik Komisije rekel že včeraj in v zadnjem času tudi ob drugih priložnostih, bo moja stranka Evropa, njeni člani pa bodo vsi tisti, ki se nam želijo pridružiti na tem vznemirljivem potovanju, da bi oblikovali enotno Evropo. To so ljudje, s katerimi želim priti do soglasja, da moramo okrepiti evropski projekt.

Prosim, dovolite mi, da ob tej priložnosti namenim nekaj besed svoji državi Portugalski. Brez pobude in podpore njene vlade in predsednika vlade Joséja Sócratesa ne bi mogel kandidirati na volitvah. Portugalski bi se želel zahvaliti za njeno podporo, ki mi jo je izrekel tudi predsednik republike, profesor Cavaco Silva. Želel bi se zahvaliti tudi za podporo vseh tistih vnetih Evropejcev, ki verjamejo v ta projekt za Evropo.

predsednik Komisije. – Na koncu mi dovolite, da vam, gospod predsednik, in vsem poslancem tega Parlamenta, ponovno izrečem svojo iskreno odločenost za tesno sodelovanje z vami v teku naslednjih petih let, da bi lahko zgradili močnejšo evropsko parlamentarno demokracijo. Menim, da imata Evropski parlament in Evropska komisija kot značilni instituciji Skupnosti, posebno dolžnost do naših državljanov. To je natanko tisto, kar sem rekel, da bom počel, in to je natanko tisto, kar nameravam početi – prizadevati si za močnejšo Evropo za svobodo in solidarnost.

(Aplavz)

Predsednik. – Rad bi podal uradno izjavo. V skladu s členom 105(3) Poslovnika bom obvestil Svet o naših izidih izpred 10 minut, tako Svet kot novoizvoljenega predsednika Komisije pa želim prositi, da skupaj predlagata kandidate za položaje komisarjev. Glede na količino dela pred nami, bi morali delati kar najhitreje.

To je bila uradna izjava v zvezi z izvolitvijo gospoda Barrosa kot predsednika Evropske komisije.

7.2. Imenovanja v medparlamentarne delegacije (glasovanje)

7.3. Gozdni požari v poletju 2009 (glasovanje)

PRESEDSTVO: GOSPOD ROUČEK

podpredsednik

8. Obrazložitev glasovanja

Ustna obrazložitev glasovanja

Izvolitev predsednika Komisije

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, včeraj je predsednik čisto upravičeno vztrajal pri spoštovanju metode Skupnosti. Ta metoda zagotavlja vključenost vseh držav članic in institucij Skupnosti v procese odločanja, in to počne od samega začetka.

Način, kako je skupina G4 reševala bančno in finančno krizo v letu 2008, je čisto nasprotje spoštovanju zgoraj navedene metode, k čemur je gospod Barroso pozval včeraj popoldne. Leta 2008 smo zaman čakali gospoda Barrosa, da naredi red.

Evropsko unijo seveda sestavljajo Francija, Združeno kraljestvo, Zvezna republika Nemčija in Italija – vse članice skupine G4 –, vendar jo sestavljajo tudi Avstrija, Belgija, Estonija, Latvija, Romunija, Poljska, Madžarska, Luksemburg in tako dalje, ki so bile izključene iz pomembne faze procesa odločanja v letu 2008.

Predsednik Barroso, tudi leta 2008 bi morali zahtevati spoštovanje za metodo Skupnosti, z enako izjavo, kot ste jo podali včeraj. Zato vaše candidature ne morem podpreti.

Gospod predsednik, dovolite mi, da dodam osebno pripombo. Tisti, ki imajo besedo, težko govorijo v vsem tem hrupu.

Crescenzo Rivellini (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, po svojem nastopu bom povedal nekaj besed v napolitanščini (*Del, ki v tem dokumentu ni prepisan, ker napolitanščina ni uradni jezik*). Tega ne bom storil, da bi zastopal lokalne barve, temveč da bi usmeril politično in medijsko pozornost v naše izredne razmere: izredne razmere južne Italije. Predsednika Barrosa sem podprl, nenazadnje tudi zato, ker upam, da bo predsednik cele Evrope, vključno z južno Italijo.

Sredi Sredozemlja jug predstavlja vrata v Evropo in povezavo med različnimi svetovi. V vsej svoji zgodovini in s svojim geografskim položajem ter gostoljubnostjo lahko igra pomembno vlogo za staro celino v celoti. Južno Italijo bi bilo treba obravnavati z enako mero dostojanstva kot druge kraje v Evropi, zdaj, ko se spopada s težavami, pa mora Evropa poseči enako odločno kot takrat, ko je urejala status 150 milijonov državljanov z vzhoda, ki so postali državljani EU. To je zahtevalo svojo ceno in če danes delavec iz Gdańska zasluži 28-krat več, kot je zaslužil prej, se lahko za to zahvali tudi gospodarskim prizadevanjem Italije in južne Italije.

(Govornik je nadaljeval v napolitanščini)

Daniel Hannan (ECR). – Gospod predsednik, s časom smo se mogoče navadili na plitkost rituala, ki smo ga pravkar opravili. Ne glede na to, koliko poznamo strukture EU, ne vidimo več, kako nepravilno, kako nezaslišano je, da imamo vrhovno izvršilno in zakonodajno oblast v rokah neodgovorne in neizvoljene birokracije. Večina zakonov v državah članicah prihaja iz Evropske komisije, za katero nihče ne glasuje in katere se nihče ne more znebiti. Edino, kar si še lasti demokratično oblast, je ritual, ki smo ga pravkar imeli v tej dvorani, in za katerega sem prisiljen reči, da me spominja na enega izmed tistih občasnih srečanj ljudske skupščine iz starih časov SEV-a, kjer vsi skupaj vstanemo in si čestitamo, ker smo sprejeli nepremišljeno odločitev.

Osebno nimam nič proti Josému Manuelu Barrosu. Če hočemo imeti federalističnega predsednika Komisije – in vidim, da je takšna tudi volja Parlamenta –, potem je to lahko on ali kdor koli drug. Zdi se prijeten možakar – in tako kot vsi britanski politiki sem velik lusofil in ne pozabljam na odnose z našo najstarejšo zaveznico –, vendar pa je nekaj absurdnega v pretvezi, da v sistemu, ki izključno pravico sprejemanja zakonov polaga v roke ljudi, za katere ne moremo voliti ali katerih se ne moremo znebiti, obstaja kakršna koli demokratična vključenost.

Syed Kamall (ECR). – Gospod predsednik, tako kot moj kolega, ki je govoril prej, bi tudi sam želel povedati, da imam tudi sam zadržke glede ponovne izvolitve gospoda Barrosa za predsednika Komisije.

Navsezadnje si prav on bolj kot kdor koli drug prizadeva za nadaljnjo evropsko integracijo, pogosto v nasprotju z voljo narodov Evrope. Vendar pa je prišel na zasedanje naše skupine, skupine ECR, in pojasnil, da podpira pametno ureditev.

Seveda, zdaj obstaja veliko nejasnosti, kaj „pametna ureditev“ pomeni. Številni ljudje verjamejo, da je pametna ureditev slaba ureditev ali da vsaka ureditev ni tudi zelo pametna.

Želel pa bi ga vprašati, ali zares podpira to pametno ureditev, da bi se prepričal, da Komisija pri vsaki direktivi izvaja ustrezno presojo gospodarskega vpliva. Naslednje leto bomo v tem Parlamentu obravnavali Direktivo o upravljalcih alternativnih naložbenih skladov. Komisija do zdaj ni uspela opraviti ustrezne presoje gospodarskega vpliva – pravzaprav pravijo, da tega ni mogoče storiti.

Kako bomo v teh okoliščinah dobili pametno ureditev? Gospoda Barrosa prosim, da o tem ponovno premisli.

Skupni predlog resolucije: Gozdni požari poleti 2009 (RC-B7-0039/2009)

Andrew Henry William Brons (NI). – Gospod predsednik, skupni resoluciji o gozdnih požarih sem nasprotoval kljub dejstvu, da se strinjam z evropskimi državami, ki prostovoljno sodelujejo, da bi preprečile, premagale in popravile strahotno škodo, ki jo povzročajo gozdni požari.

Vendar pa nasprotujem oblikovanju organov Evropske unije, ki bodo izvrševali oblast iznad držav članic na področjih, ki so širša, kot je to potrebno, da bi reševali ta problem. Vašo pozornost bi rad usmeril na odstavke 3, 7 in 8 skupnega predloga resolucije.

Ta predlog izkorišča občudovanja vreden človekoljubni odziv na strahotne tragedije, ki smo jim bili priča, da bi naredil nekaj nadaljnjih korakov proti oblikovanju evropske enote civilne zaščite, imenovane „Europe Aid“, kot so bile opisane v poročilu gospoda Barnierja.

Philip Claey's (NI). – (NL) Gospod predsednik, končnega glasovanja o tej resoluciji sem se vzdržal, čeprav sem to storil z nekaterimi zadržki in številnimi dvomi, saj to besedilo nedvomno vključuje veliko pozitivnih elementov, stvari, ki jim nihče ne more zares nasprotovati. Pri tem mislim na primer na podporo za okrepitev ukrepov držav članic na področju civilne zaščite s pomočjo izmenjave strokovnjakov in delovnih metod. To poletje smo se še enkrat prepričali, da gozdni požari dosegajo tak obseg, da je sodelovanje potrebno, vendar pa to sodelovanje med državami članicami že obstaja. Seveda je takšno sodelovanje mogoče še poglobiti, vendar je vprašljivo, kolikšen pomen ima na primer posebna enota EU za posredovanje. Na ta način bi se preprosto jemala sredstva iz držav članic, oblikoval bi se nov organ EU z lastnim osebjem in povečala bi se birokracija.

Pisne obrazložitve glasovanja

Izvolitev predsednika Komisije

Maria da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Predsednik Barroso je iz Evrope naredil svetovno voditeljico v boju proti podnebnim spremembam. Evropska unija je edini mednarodni blok, ki ima jasno, čvrsto pogajalsko stališče za konferenco v Københavnu. Politične smernice za naslednjo Komisijo, ki jih je opisal predsednik Barroso, predstavljajo velikopotezno, sodobno vizijo Evrope, v kateri so boj proti podnebnim spremembam ter področja trikotnika znanja osrednjega pomena.

Izzivi, ki so pred nami, so zapleteni, odzivi pa morajo biti nujno celoviti. Za obdobje po letu 2010 predsednik Barroso torej predlaga usklajen in konvergenten pristop, ki vključuje lizbonsko strategijo, energetske in podnebno politiko ter socialno politiko. Predlagani so novi viri rasti in socialne kohezije, ki temeljijo na novi industrijski strategiji za Evropo, sodobnem sektorju storitev in dinamičnem podeželskem gospodarstvu.

Predsednik Barroso tako daje prednost realni ekonomiji in njeni posodobitvi s pomočjo znanstvenih raziskav, tehnološkega razvoja, inovacij in načel trajnosti. Komisija bo pod vodstvom predsednika Barrosa v sodelovanju z Evropskim parlamentom in Svetom pomagala gojiti uspešno, trajnostno in socialno napredno Evropsko unijo.

Françoise Castex (S&D), v pisni obliki. – (FR) Zavoljo politične doslednosti in iz spoštovanja do naših volivcev sem glasovala proti ponovni izvolitvi gospoda Barrosa. V svojem petletnem mandatu gospod Barroso, ki je zagotovil podporo nekaterih držav EU za vojno Georga Busha v Iraku, ni mogel niti v enem trenutku oživeti Evropske unije ali jo okrepiti pred nacionalnim osebnim interesom. Ko je nastopila finančna, gospodarska in socialna kriza, tej nalogi ni bil kos.

Vse kar je storil v teh petih letih, je bilo, da je podprl svojeglave poti finančnega kapitalizma, namesto da bi predlagal nove predpise, ki jih Evropa v 21. stoletju potrebuje. Politiko Evropske komisije je treba preusmeriti. Gospod Barroso ni prava oseba za to nalogo. Njegov program se ne more kosati z razsežnostjo trenutne krize: ne vsebuje evropskega načrta za oživitve, pakta o zaposlovanju, ureditve in učinkovitega nadzora finančnih trgov ter močnejših in hitrih instrumentov za odpravo trenutnih neravnovesij. Potrebujemo direktivo o javnih storitvah in plačno politiko, ki bi jo Komisija na novo usmerila. Če želimo rešiti naš evropski socialni model, potem potrebujemo precej bolj velikopotezno socialno agendo.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Vesel sem, da lahko rečem, da sem kot Portugalca in poslanec Evropskega parlamenta, podprl ponovno izvolitev Joséja Manuela Durãa Barrosa kot predsednika Evropske komisije. Mislim, da so njegov uspeh v času prejšnjega mandata, ki ga je oblegalo toliko političnih, finančnih in socialnih težav, ter izkušnje, ki jih je pridobil na tem položaju, upravičile podporo vlad in zaupanje, ki jim ga je ponovno izkazal ta Parlament.

Obžalujem številne poskuse – vsi izmed njih niso bili odkriti ali resni – da se prepreči uspeh njegove kandidature, in opažam, da so bili ti poskusi obupani, ne samo zaradi pomanjkanja kakršne koli verodostojne alternative, temveč tudi zaradi nesmiselnosti trditev, na katerih so temeljili. Žal mi je tudi, da se tej poti, ki je tako lahka kot tudi nepomembna, niso mogli upreti niti poslanci iz moje države.

Upam, da bo druga Barrosova Komisija lahko združila tehnično pristojnost s tistim „nekaj več“. Upam tudi, da bo dejansko spoštovala in izvajala načelo solidarnosti in da bo izbrala varnost in zanesljivost majhnih korakov, kot je predlagal že Jean Monnet, namesto da bi sprejela hiter pristop, ki obljublja veliko, vendar k pravemu napredku evropskega projekta in sna prispeva bolj malo. Ne glede na to, kako močno želimo seči do roba obzorja, bomo tja prišli samo korak za korakom. Stopimo po pravi poti.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Pozdravljam izid tega glasovanja, ki dr. Joséja Manuela Durãa Barrosa vrača v predsedstvo Evropske komisije. Portugalska je ponosna, da ima Portugalca s tako priznanimi sposobnostmi in kvaliteta, kot jih ima dr. Barroso na čelu Komisije. Še z večjim ponosom pa gleda na vrednost njegovega dela v prvem mandatu med letoma 2004 in 2009. To vrednost je pri tem glasovanju potrdil tudi Evropski parlament. Pravzaprav je bil izbran z veliko večino, večjo, kot jo zahteva Lizbonska pogodba.

V zadnjih petih letih je dr. Barroso pokazal močno in vsestransko vodstvo. Dokument o energetiki in podnebnih spremembah, Direktiva o storitvah in ureditev kemijskih snovi so samo nekateri primeri uspeha in vodstva. Bil je tudi na čelu pri iskanju rešitev in dejanskih predlogih za reševanje gospodarske krize, katere vplive še vedno čutimo. Evropski parlament je pravkar poslal sporočilo, da je Evropa močna in da potrebuje močnega voditelja. Zato se lahko z mirno vestjo in upanjem odpravimo proti Evropi večjega napredka in solidarnosti.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Pravkar predložene politične smernice za naslednji mandat Komisije razkrivajo namero njenega predsednika, da se še naprej prizadeva za izpolnitev glavnih področij ukrepov, ki so bila vključena v smernice za mandat, ki se zdaj končuje. Te smernice izvirajo iz globoke gospodarske in socialne krize, s katero smo soočeni danes in katere tragične posledice – brezposelnost, neenakost, revščina in izključevanje – so neusmiljeno prizadele delavce in narode Evrope.

Na Portugalskem so bile posledice izvajanja politik, ki izhajajo iz teh smernic, uničenje ali dokončna ohromitev temeljnih proizvodnih sektorjev – kmetijstva, ribištva in industrije; napad na pravice delavcev, razvrednotenje plač in ustrezno povečanje brezposelnosti ter negotovih zaposlitev; neenakost pri porazdelitvi dohodka, ki zdaj očitno odstopa od povprečja EU; ter neuspeh politik deregulacije, liberalizacije in privatizacije osnovnih sektorjev, ki so razpusile javne storitve in komercializirale pomembne vidike našega kolektivnega obstoja. Ohranitev teh istih smernic pomeni ohranjanje koncentracije bogastva, ohranjanje razhajanj namesto približevanja in povzročanje nadaljnjih škodljivih izbruhov mirujoče sistemske krize, ki pridejo prej ali kasneje.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), v pisni obliki. – (PL) Vsi si želimo močnejšo Evropo in boljše življenje za ljudi! Enako si želite tudi vi, če sklepamo po „Političnih smernicah za mandat naslednje Komisije“, ki ste jih predstavili Parlamentu. Vendar od kandidata za prihodnjega vodjo Komisije pričakujemo več: pričakujemo, da bo pojasnil, kako namerava to doseči, ne pa da samo predstavlja seznam izzivov.

Cilji so v resnici tako obsežni, da obstaja nevarnost, da bodo drug drugega izključili, in nedvomno bo prišel čas, ko se bo treba odločiti, katere prednostne naloge so „pomembnejše“. Na primer, katerega bi izbrali, če

bi cilj evropske gospodarske konkurenčnosti trčil ob cilj visoke ravni zaposlovanja? Besedilo, ki ste nam ga poslali, tega ne pojasnjuje.

Občutek imam, da je vaš dokument samo seznam želja, stvari, ki v prejšnjem mandatu niso bile dosežene. Vprašanje je, zakaj niso bile?

Želela pa bi omeniti še točko v vašem programu, ki se nanaša na internet. Govorite o pomenu interneta za gospodarski razvoj in socialno kohezijo Evrope in celo obljubljate, da bo nova Komisija razvila „Evropsko digitalno agendo“. Zanima me, kako nameravate uresničiti to zamisel v praksi in kaj novega bo agenda prispevala v primerjavi s prejšnjimi pobudami.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Tako kot moji prijatelji, ki predstavljajo nacionalna gibanja v Evropi, sem tudi jaz eden izmed 219 poslancev Evropskega parlamenta, ki so glasovali proti gospodu Barrosu. Gospod Barroso je prijeten in uglašen mož, a predvsem je simbol neuspeha Evropske unije. Ni uspel rešiti naših gospodarstev in naših delovnih mest pred nepošteno svetovno konkurenco; ni uspel pomagati evropskim državam, da se rešijo iz krize; ni uspel reformirati finančnega sistema, da bi zajezil nebrzdane špekulacije; ni uspel zagotoviti demokracije; ni uspel zagotoviti samozadostnosti hrane in ni uspel zajeziti pospešene deindustrializacije naših držav.

Z eno besedo, ni uspel pokazati, da je Evropa Bruslja več kot samo stroj, ki narode in ljudi spravlja na kolena, v revščino in v suženjstvo. Če si pogledamo pobližje, je tudi izvolitev gospoda Barrosa simbol: je simbol načina delovanja te Evrope. Kakšen hrup bi samo nastal, če bi bili namesto predsednika Komisije, ki bo s svojimi politikami vplival na 500 milijonov Evropejcev, voditelji držav tisti, ki bi bili izvoljeni le z nekaj več kot polovico vseh glasov, četudi bi bili edini kandidati za to mesto.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Danes sem glasovala proti kandidaturi gospoda Barrosa in sicer zaradi treh temeljnih razlogov. Prvič, zaradi njegovih rezultatov iz preteklih petih let: predsedstva, ki je bilo slabo, konservativno in liberalno, ki se ni ganilo pred krizo, ki ni bilo sposobno spodbuditi usklajenega okrevanja in ki je izrecno pozornost namenjalo željam voditeljev držav ali vlad. José Manuel Barroso zagotovo ni spodbudil razvoja močne Evrope. Drugič, nisem ga podprla zaradi neustreznosti njegovega odziva na pogoje, ki jih je opredelila Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu: ker ni zagotovil ne pravega načrta za oživitve, ne pakta za zaposlovanje, ne ureditve, nadzora ali učinkovitih instrumentov za odpravo neravnovesij na finančnih trgih, in ker ni dal niti ene zaveze v zvezi z okvirno direktivo o zaščiti javnih storitev. Zadnji razlog za moj glas proti so sporočila, ki so jih naši volivci pošiljali v času evropskih volitev in ki so nam pokazala, da si ne želijo več šibke in nerazumljive Evrope, kjer se kompromisi razumejo kot vzvišena vrlina politične smeri.

Jacky Hénin (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Izvolitev predsednika Evropske komisije je izredno pomembno dejanje in državljani EU bi morali imeti pravico poznati izbor njihovih predstavnikov.

Osebnobno obžalujem in obsojam tajni postopek glasovanja, ki vodi k popolnemu pomanjkanju odgovornosti.

Poleg tega, ker ne morem najti skupne podlage s politikom, ki jo predlaga gospod Barroso, izjavljam, da njegove kandidature za predsednika Komisije ne bom podprla.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), v pisni obliki. – (RO) Na koncu petletnega mandata (2004-2009) ocena dejavnosti Evropske komisije na predsednika Barrosa ne prikazuje v najlepši luči. Na tej podlagi se zdi nujno, da se vzdržimo glasovanja, zlasti v času, ko bi glas proti pomenil nespametno politično odločitev, glede na neobstoj kakršne koli druge možnosti izbire, medtem ko bil bi glas za enak izražanju brezpogojnega in neupravičenega zaupanja v nesprejemljiv program.

Mislim, da je podpora, ki so jo države članice dale gospodu Barrosu, neizpodbiten dokaz dejstva, da ni bil močan predsednik, temveč predvsem predsednik, katerega nacionalni interesi so imeli prednost, kar pomeni, da so nacionalni voditelji tisti, ki so določili smernice za njegov mandat. Evropska komisija potrebuje predsednika, ki bo podprl razvoj politik Skupnosti in si nenehno prizadeval za povezovanje ter spodbujal pojem Združene Evrope. Nikakor ne sme biti zagovornik nacionalnih interesov. S socialno demokratičnega vidika gospod Barroso ni uspel izpolniti veliko število zavez, ki jih je dal na začetku svojega mandata leta 2004. Komisija je pokazala zelo malo zanimanja za številne izmed teh zavez, vključno z utrjevanjem Socialne Evrope. Zato sem se odločila, da ponovnega imenovanja gospoda Barrosa ne bom podprla.

Astrid Lulling (PPE), v pisni obliki. – (FR) Imenovanje gospoda Barrosa za predsednika Evropske komisije sem podprla.

Tako sem se odločila iz štirih razlogov.

Evropski svet je enoglasno predlagal kandidaturo gospoda Barrosa.

Kolikor jaz razumem demokracijo, si zmagovalci na volitvah lahko vzamejo pravico, da izberejo enega izmed svojih ljudi.

Ni druge izbire razen gospoda Barrosa; nobena druga možna rešitev se ni resno preučila.

Kritike, ki letijo na odhajajočega predsednika, se motijo glede temeljnega dejstva, in sicer, da je Komisija tista, ki lahko oblikuje predloge in da so države članice tiste, ki jih določajo.

Z mojo podporo pa prihaja tudi nekaj pričakovanj.

V času drugega mandata bi moral biti gospod Barroso nekoliko bolj neodvisen, nenazadnje tudi kar zadeva velike države članice, edini cilj njegovih ukrepov pa bi moral služiti splošnemu interesu Skupnosti.

Žal mi je, da se Komisija nagiba h konglomeratu komisarjev, ki imajo pri svojih odločitvah proste roke. Gospoda Barrosa bi prosila, da izkoristi svoj vpliv in ustavi tak razvoj.

Želim si, da bi si institucija kot „varuhinja pogodb“ povrnila svojo prvotno moč, oziroma svojo zmogljivost, da kaže pot z izboljšanimi projekti.

Willy Meyer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (ES) Gospod Barroso, predsednik Evropske komisije je odgovoren za trenutne razmere, ki jih je povzročila finančna, gospodarska, prehrabena in okoljska kriza, v katero se je Evropa pogreznila. Do danes še nihče ni prepoznal njegove napake, namesto tega pa se vsa krivda vali na Združene države. Do danes je Komisija poskušala graditi Evropo na politikah privatizacije in razgradnje socialne države.

Komisija je sprejela lizbonsko strategijo, ki je za leto 2010 napovedala 3-odstotno gospodarsko rast in 20 milijonov novih delovnih mest. Neuspeh te strategije je očiten. Kljub temu Komisija predlaga obnovo te strategije in nadaljnje izvajanje teh politik, ki so povzročile krizo. Ta kriza ni pandemska; je rezultat stave na eno samo posebno politiko: politiko, ki jo je sprejela Evropska komisija. Njen program za zunanjo politiko se ne sklicuje ne na Saharo ne na Palestino. Ne gre samo za to, da so ta vprašanja izključena iz njenih prednostnih nalog, EU načrtuje tudi dodelitev naprednega statusa Kraljevini Maroko in utrditev odnosov z državo Izrael.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), v pisni obliki. – (PT) Za delo, ki ga je v zadnjih petih letih opravljal gospod Barroso, so značilni velik pragmatizem, resnost in neomajnost pri skrbi za najvišje interese Evrope.

Njegovo svetovno vodstvo v boju proti podnebnim spremembam, pravočasnost pri večanju vključenosti Evropejcev v oceane z uvedbo nove evropske pomorske politike in njegova sposobnost pri doseganju soglasja o finančni perspektivi v Evropi 27 držav članic, so le nekateri primeri, ki opravičujejo njegovo nadaljevanje dela kot vodje Evropske komisije.

Gospodarska rast, naložbe v inovacije in usposabljanje ter boj proti brezposelnosti so temeljni stebri nadaljevanja integracije Evrope ter obenem prednostne naloge gospoda Barrosa v prihodnosti.

V času, ko svetovni gospodarski in finančni položaj ni v najboljšem stanju, Evropa potrebuje močnega voditelja, ki bo vdihnil življenje evropskim projektom.

Iz vseh teh in številnih drugih razlogov menim, da je gospod Barroso idealen predsednik, ki lahko usmerja usodo EU v prihodnjem mandatu.

Frédérique Ries (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Tako kot 381 mojih kolegov poslancev sem tudi sama podprla imenovanje gospoda Barrosa za vodjo Komisije. To sem storila iz več razlogov, nenazadnje tudi zato, ker s strani nekaterih posameznikov na kandidata letijo neke posebej neupravičene obsodbe. Slišim nekatere sanje o novem Delorsu, obenem pa se pozablja, da smo spremenili svet... in tudi Evropo. Evrope 12 držav, Kohla in Mitterranda, ni več in se nedvomno ne bo nikoli več vrnila.

Prvi predsednik Komisije 25 držav, nato pa še 27, gospod Barroso, se je soočil z občutljivo nalogo vodenja širitve v letu 2004, to pa je bila naloga, za katero je bilo značilno približevanje. Za drugo bo značilna velikopoteznost. Upam, da bo tako in za to mu želim tudi izraziti zaupanje. Ne želim več igrati igre čarovnikovega vajenca, ne želim več čakati, ne na Godota, temveč na drugega hipotetičnega kandidata, ki ga Svet ne namerava predlagati. Ne želim več čakati in sodelovati pri nadaljnji slabitvi naših institucij ter

slovesa, ki ga Evropa še vedno uživa pri mnogih Evropejcih. Od njega dejansko pričakujemo, da izpolni svoje obljube, kot so boj proti podnebnim spremembam in diskriminaciji in nujni usklajeni ukrepi za reševanje gospodarske in socialne krize. Če bi še enkrat preložili glasovanje, bi se stvari lotili povsem napačno. Čakanje na nekega fantomskega kandidata bi bila napaka.

Nuno Teixeira (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Močno, velikopotezno predsedstvo Komisije je nujno, če naj Evropa ponovno pridobi položaj svetovne voditeljice z vzpostavljanjem ravnovesja med gospodarskimi in političnimi cilji na eni strani ter socialno in teritorialno kohezijo na drugi. Prednostne naloge je treba opredeliti pragmatično, vendar brez zanemarjanja vrednot, ki se nahajajo v samem izvoru evropskega projekta.

Pred nami so številni izzivi, kot je preoblikovanje proračuna Skupnosti, ki ga mora Evropa obravnavati tako, da pokaže, da lahko opredeli svetovni program pri različnih temah, vključno z bojem proti podnebnim spremembam in ureditvijo finančnih trgov. V času, ko brezposelnost v več državah članicah narašča, je temeljnega pomena, da poiščemo trajnosten izhod iz trenutne gospodarske in socialne krize. Ta cilj bi moral države članice združiti okrog načela solidarnosti in krepitve evropskega notranjega trga.

Ker menim, da ima José Manuel Durão Barroso kvalitete, ki mu bodo omogočile, da še naprej uspešno izpolnjuje naša pričakovanja, ker menim, da je njegov položaj v čast Portugalski, in ker je za majhne, osamljene, oddaljene in najbolj oddaljene regije, kot je Madeira, dejstvo, da je v Komisiji nekdo, ki razume njihov položaj, ugodnost, podpiram njegovo ponovno kandidaturo za mesto predsednika Evropske komisije.

Frank Vanhecke (NI), *v pisni obliki*. – (NL) Glasoval sem proti ponovnemu imenovanju gospoda Barrosa kot predsednika Evropske Komisije, saj je bil v preteklih letih pravi simbol Komisije, ki se je odločila, da se ne bo menila za demokratično zavrnitev Lizbonske pogodbe, in ki je to storila s takšnim omalovažujočim pristopom in na zelo vzvišen način. Gospod Barroso je tudi večkrat vztrajal pri novem valu masovnega priseljevanja, probleme, povezane z možnim pristopom Turčije k EU, pa je nenehno prikazoval kot manj resne, kot dejansko so. Zgovorno je tudi dejstvo, da gospod Barroso včeraj ni hotel odgovoriti na upravičeno vprašanje britanskega poslanca o njegovih namerah v zvezi z evropsko komisarko za človekove pravice – torej z notranjim, znotraj EU. Evropa velikega brata koraka naprej, a tega očitno ne ve nihče, niti poslanci Evropskega parlamenta.

Derek Vaughan (S&D), *v pisni obliki*. – Čeprav ni v moji navadi, da bi se glasovanja vzdržal, sem na današnjem glasovanju za izvolitev predsednika Komisije začutil, da je vzdržanje prava izbira. Priznam, da je gospod Barroso nekoliko popuščal, na primer pri vprašanju o presojah socialnega vpliva. Vendar pa gospod Barroso ni uspel pokazati zaveze pri predstavitvi predlogov, ki so pomembni za skupino S&D na primer v zvezi z Direktivo o napotitvi delavcev, ki je ključnega pomena za zaščito valižanskih delavcev. Potrebujemo tudi večje zaveze v zvezi s portfelji, danimi novo imenovanim komisarjem, ter jasna pojasnila od gospoda Barrosa o sestavi njegove naslednje Komisije. Mislim, da zaobljuba gospoda Barrosa, da se bo boril proti socialnemu dampingu v Evropi, ni dovolj daljnosežna, in prav zato, kot tudi zaradi vsega zgoraj navedenega, sem se odločil, da se glasovanja vzdržim.

Bernadette Vergnaud (S&D), *v pisni obliki*. – (FR) Kandidature gospoda Barrosa nisem podprla predvsem zato, ker verjamem v resnično politično Evropo, ki se ne more zadovoljiti s Komisijo, zavezano željam velikih podjetij. Menim tudi, da se človek ne more potegovati za drugačno obliko evropskega vodstva samo zato, da bi potem dal biano ček za podporo liberalizmu, katerega program ima veliko premalo ambicij in vrednot. Človek, ki se je skril za zamislijo po „boljši ureditvi“, da bi „dereguliral“ vse, kar jaz, kot socialistka, zagovarjam: javne storitve, socialno zaščito delavcev, spoštovanje zdravstvenih sistemov, ureditev finančne ekonomije in zaščito potrošnikov ter okolja pred silami industrijskih skupin. Iz spoštovanja do lastnih prepričanj ter prepričanj volivcev menim, da te vrednote ne morejo biti vprašljive zaradi prikritih motivov in ukan, ki si želijo samo pridobiti majhna popuščanja s strani konservativcev, ki nadzorujejo večino držav članic, Evropski parlament in Komisijo in ki ne bodo dali miru, dokler ne spodbudijo razvoja nadaljnje deregulatorne politike.

Dominique Vlasto (PPE), *v pisni obliki*. – (FR) Čeprav je glasovanje za predsednika Evropske komisije tajno, bi želela javno izraziti svojo podporo kandidatu iz naše politične družine, Joséju Manuelu Barrosu, ter mu iskreno čestitati na ponovni izvolitvi. Ker je Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) zmagala na evropskih volitvah, je povsem naravno, da predsednik prihodnje Komisije pride iz naših vrst. Zato je bil kljub neplodnemu nezadovoljstvu med razdeljeno levico in Zelenimi, ki pa seveda niso predložili svojega kandidata, gospod Barroso ponovno izvoljen z zadovoljivim izidom. Pozdravljam tudi ponovno potrjeno zavezo delu v tesnem sodelovanju z našo skupščino, v okviru katere lahko gospod Barroso računa na našo odločnost in podporo vsakič, ko bomo morali glasovati o predlogih našega evropskega projekta. Parlament in Komisija se bosta zdaj lahko nemudoma lotila dela, kar je najpomembnejša stvar v teh težkih

časih, v katerih se je treba hitro odzvati na mnoge izzive v imenu vseh Evropejcev. Poleg tega mora biti Evropa, medtem ko je vključena v G20 in pogajanja o podnebnju, enotna in v dobri kondiciji: kljub drugim svetovnim silam jo krepi tudi današnji jasen, nedvoumen izid glasovanja.

Skupni predlog resolucije: Gozdni požari poleti 2009 (RC-B7-0039/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), v pisni obliki. – (FR) Resolucijo Evropskega parlamenta z dne 16. septembra 2009 o gozdnih požarih poleti 2009 sem podprl. Ta resolucija sledi številnim drugim, ki poudarjajo pogostost, resnost, obsežnost in vpliv naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek, katerih število je v Evropi v zadnjih nekaj letih hitro naraščalo. Pojavi gozdnih požarov so vse hujši zaradi postopnega zapuščanja podeželja in njegovih tradicionalnih dejavnosti, neprimernega vzdrževanja gozdov, prostranih gozdov z eno samo vrsto dreves, sajenja neustreznih drevesnih vrst, pomanjkanja prave politike preprečevanja, premilih kazni za namerno povzročene požare in neustreznega izvajanja zakonov o prepovedi nezakonite gradnje in o zagotavljanju pogozditve. Žalostno je, da Komisija kljub zahtevam Parlamenta ni sprejela ukrepov za oblikovanje evropske enote civilne zaščite, zato pozdravljam dejanje mojega prijatelja gospoda Barnierja, ki to predlaga že nekaj časa. V času, ko zasebne zavarovalnice ne ponujajo kritja za gozdove, je treba zaradi nesposobnosti ukrepanja zasebnega sektorja nujno premisliti o javnem/zasebnem skupnem instrumentu, da bi se gozdovi zavarovali pred nevihtami in požari.

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Na žalost so razmere, ki jih ustvarjajo skrajne suše in gozdni požari v južni Evropi, čedalje pogostejše in izrazitejše. Neizmerno škodo predstavljajo izguba človeških življenj (samo letos poleti je umrlo 11 ljudi), zmanjšana gospodarska dejavnost in degradacija okolja, predvsem zaradi pospešene dezertifikacije in ker je vsako leto v preteklem desetletju izginilo približno 400 000 hektarov evropskih gozdov.

Podnebne spremembe prispevajo k povečanju naravnih nesreč, vendar so številni primeri še vedno nepredvidljivi ali pa so posledica kaznivih dejanj. Zato je treba razviti znanstvene raziskave, da bi izboljšali postopke ocenjevanja tveganja, sisteme za preprečevanje požarov in gasilske objekte, sprostiti pa je treba tudi potrebna finančna sredstva.

Potrebujemo evropsko strategijo, da bi se borili proti naravnim nesrečam, pa tudi večjo interoperabilnost in usklajevanje med različnimi instrumenti Skupnosti. Države članice bi morale okrepiti svoje sodelovanje in usklajevanje, da bi zagotovile solidarnost in razpoložljivost sredstev hitre mobilizacije za namen boja proti tem nesrečam.

Predsedstvo Sveta pozivam, naj hitro sprejme odločitev o ureditvi novega solidarnostnega sklada, da bi se povečala preglednost in da bi bila njegova mobilizacija v izrednih razmerah prožnejša.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Južna Evropa je žrtev nesreč (suše in požarov), ki so ogrozile človeška življenja, gospodarstva in lokalne ekosisteme in ki prispevajo k postopnemu zapuščanju širokih območij, ki so bila nekoč naseljena, za katera se je delalo in zanje skrbelo. Namesto da bi bilo to vprašanje in njegove resne posledice problem ene ali druge države, je zdaj dobilo čezmejno naravo in jasno je, da si zasluži odgovor, ki bo sprejet na evropski ravni.

Kot sem že povedal, bo imela Evropska unija tudi v stiski korist, če bo ostala enotna in če bo lahko mobilizirala sredstva, kot so solidarnostni sklad ter sistemi in metode za preprečevanje vzrokov in blažitev posledic teh nadlog ter zagotovitev prožnega, takojšnjega in ustreznega odgovora nanje.

Poleg Evropske Komisije, ki bi morala prevzeti vodilno vlogo pri iskanju rešitev in izvajanju najboljših praks, je treba pozvati celoten gozdarski sektor, da posreduje svoje znanje, opredeli rešitve in pokaže na načine, s katerimi bi lahko pomagali razširiti dejavnosti, ki so povezane z gozdovi.

Portugalska otroška pesmica pravi, da je drevo prijatelj. Evropska unija bi morala to prijateljstvo vračati in tako podpreti prihodnost podeželja.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Razlog, zakaj sem glasoval za, se navezuje na potrebo po učinkoviti solidarnosti in takojšnji mobilizaciji finančnih sredstev, da bi lahko kar najhitreje začeli reševati socialne in okoljske tragične razmere, v katerih so se znašli območja in skupnosti, ki so jih letos poleti prizadeli požari.

Mislím pa, da bi morala resolucija vsebovati večji poudarek na učinkih nekaterih politik Skupnosti, predvsem skupne kmetijske politike, ki ljudi silijo k zapuščanju zemlje in proizvodnih sistemov, ter na dejavnostih, ki prispevajo k preprečevalnem pristopu do problema požarov.

Posledice SKP, predvsem v državah, kot je Portugalska, so ene izmed osnovnih vzrokov za požare, ki trenutno leto za leto pustošijo široka območja kmetijskih zemljišč. Vendar pa mislim, da se tega možnega in dobrodošlega sodelovanja držav članic v boju proti gozdnim požarom ne bi smelo izkoriščati za utiranje poti odstranjevanju pomembnih vidikov suverenosti posameznih držav članic pri civilni zaščiti in ukrepih za nadzor in posredovanje na lastnem ozemlju.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Letos poleti so gozdni požari ponovno pustošili po jugu Francije. Tako kot naši drugi evropski sosedi, so se tudi naši državljani morali spopadati s plameni, te nesreče pa so povzročile tako materialno škodo kot človeško trpljenje. Zato sem si prizadevala za vzpostavitev neodvisne in stalne evropske enote za posredovanje, katere naloga bi bila pomagati državam članicam in regijam, ki so jih prizadeli požari in druge nesreče. Prav tako potrebujemo – in to prošnjo smo naslovili tudi na Komisijo – strategijo, ki bi nam omogočila, da ohranimo bogate ekosisteme v naših naravnih parkih, pa naj bo to Bauges, Ardèche ali Lubéron, pri čemer se celoten podvig zanaša na financiranje, namenjeno preprečevalnim ukrepom in dejanjem za namen ponovne vzpostavitve ekosistemov, ki so utrpeli škodo. Zatekanje k SKP bi lahko bilo upravičeno za namen preprečevanja širjenja gozdnih požarov, ki so prepogosto na nekaterih območjih posledica goste podrasti. Na koncu naj povem, da sem si prizadevala tudi za mobilizacijo solidarnostnega sklada EU, sklada, ki ga danes Svet blokira, čeprav je nujno potreben.

Eija-Riitta Korhola (PPE), v pisni obliki. – (FI) Gospod predsednik, v ponedeljkovi razpravi o gozdnih požarih poleti 2009 sem dejala, da se bodo naravni pogoji spremenili skupaj s podnebnimi spremembami. To je dejstvo, ki mu ni mogoče oporekati. Vendar pa ne pojasnjuje okoljskih nesreč, zlasti če se isti pojav ponavlja vsakih nekaj let. Lahko bi bili in morali bi biti bolj pripravljeni. Zato stališča moje skupine v zvezi s predlogom spremembe 5 danes nisem mogla podpreti in, če sem čisto odkrita, me to stališče precej čudi. Res je čas, da se države članice in Unija pogledajo v ogledalo. Povsem upravičeno je mogoče reči, da bi lahko bilo preprečeno uničenje, ki so ga povzročili gozdni požari, če bi nekatere države članice razvile in izvajale več učinkovitih preprečevalnih ukrepov in si močnejše prizadevale za zaustavitev kaznivih dejanj pri pridobivanju več zemljišč za gradnjo.

Naše politično okolje ne sme biti okolje, v katerem si ljudje zatiskajo oči pred dejstvi. To ne koristi nikomur, predvsem kadar gre za obseg človeške tragedije, ki je posledica gozdnih požarov. Slišali smo namige, da naj bi bile podnebne spremembe eden izmed vzrokov povečanja števila gozdnih požarov, in res je, da se bo Evropa morala pripraviti na daljša obdobja gozdnih požarov, kot je bilo do sedaj praviloma obdobje od junija do septembra. Poletja se začenejo prej in so toplejša in bolj suha, zlasti na jugu, zaradi tega pa narašča tudi nevarnost požarov. Vendar pa problem samih požarov ne leži v nobeni izmed naraščajočih sprememb naravnih pogojev, temveč drugje. Prilagoditi se spreminjajočemu okolju je eno; nekaj povsem drugega pa je sprejeti toge, slabe prakse in biti nepripravljen.

Willy Meyer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (ES) V Grčiji so požari uničili 1 30 000 oljk, kakor tudi veliko hektarov vinogradov, živino, čebelnjake, skladišča, hleve in veliko število rastlinjakov in hiš. V Španiji so gozdni požari požgali 95 769 hektarov in povzročili 11 smrtnih primerov, ocenjene izgube pa znašajo 395 milijonov EUR.

Socialna, gospodarska in okoljska škoda, ki so jo požari povzročili lokalnim gospodarstvom, proizvodni dejavnosti in turizmu, je ogromna, zaradi česar potrebna pomoč za prizadete državljane in ponovno vzpostavitev prejšnjih okoljskih razmer prihaja z neposrednimi ukrepi na nacionalni ravni in na ravni Skupnosti.

Komisijo pozivamo, da nemudoma mobilizira obstoječ solidarnostni sklad EU in poskrbi za razpoložljivost sredstev za namen podpore sanacijskih programov za prizadeta območja, obnovo njihovega proizvodnega potenciala in celovito ponovno pogožditev požganih območij.

Izsekavanje gozdov je deloma posledica gradnje cest in železnic. Komisija mora spodbujati ukrepe, da bi javna dela, ki se financirajo iz skladov EU, vključevala določeno količino javnih naložb za izboljšanje, ohranjanje in povečanje javnih gozdov.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Na žalost so leto 2009 zaznamovali uničujoči gozdni požari na jugu Evrope, ki so povzročili ogromno materialno in ekološko škodo. Na podlagi tega je bilo jasno, da požigalce, ki jim uničevanje gozdov prinaša dobiček, spodbujajo napake v gozdnih registrih ali pomanjkanje teh registrov, oziroma slabo opredeljena raba zemljišč. Zato je bilo pri tem predlogu resolucije pomembno, da se od držav članic zahteva, da pregledajo ali spremenijo te registre.

Poleg ponovne pogozditve je tako v izrednih razmerah kot za namen preprečevanja potrebno sodelovanje med strokovnjaki, gasilskimi brigadami in drugimi razporejenimi skupinami. Ta predlog resolucije vsebuje logične predloge, kot so predlogi o načinu podpore držav članic v nesreči v skladu z načelom solidarnosti. Zato sem predlog resolucije o gozdnih požarih poleti 2009 podprl.

Frédérique Ries (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Takoj na začetku moramo reči, da preprečevanje naravnih nesreč in prilagajanje podnebnim spremembam ni lahka naloga. Čeprav gre Evropski uniji z vzpostavitvijo okrepljenega mehanizma civilne zaščite in finančno božjo milostjo, ki jo predstavlja solidarnostni sklad, nekoliko bolje kot drugim regijam sveta, je vsako leto uničenih več kot 600 000 hektarov.

Ne govorim zgolj o gozdnih požarih v sredozemskem bazenu, izmed katerih so bili najhujši požari, ki so poleti 2009 razsajali v višavju okoli Aten. Osebo se mi za izboljšanje razmer zdita temeljna dva predloga. Prvič, poročilo gospoda Barnierja iz leta 2006 o evropski enoti civilne zaščite je treba izvesti v celoti. Še vedno čakamo na evropske zelene čelade, ki bodo dale težo evropski politiki za civilno zaščito, ki so jo podprli državljani. Drugič, pomembno je, da Komisija dobi pravico, da nadzoruje tisto, kar se dogaja na lokalni ravni. Bilo bi najmanj presenetljivo, če bi odobrili evropsko podporo v primeru gozdnih požarov, ki so jih verjetno zanetili hudodelci, samo zato, da bi zemljišče pripravili za razvoj.

Joanna Senyszyn (S&D), v pisni obliki. – (PL) Resolucijo o gozdnih požarih sem podprla. V požarih v Evropski uniji je bilo samo v letošnjem letu uničenih že več kot 200 000 hektarov gozdov. To je več kot v celem letu 2008! Koeficient nevarnosti gozdnih požarov na Poljskem je eden izmed največjih v Evropi. Aprila 2009 je bilo število požarov najvišje v zadnjih petih letih.

Sprejeti moramo nujne in učinkovite ukrepe za boj proti podnebnim spremembam, ki so ene izmed vzrokov za požare. Drugo pomembno vprašanje, povezano s sprejeto resolucijo, se nanaša na usklajevanje mehanizmov EU za preprečevanje podnebnih sprememb in zlasti za učinkovito uporabo solidarnostnega sklada za namen zmanjševanja posledic požarov.

Ustanoviti moramo evropsko enoto za posredovanje, ki bo v primeru naravnih nesreč sposobna hitro ukrepati. To bi predstavljalo finančno in organizacijsko dokončanje ukrepov, ki se izvajajo v državah članicah. Upam, da bo Evropska komisija ustrezno preučila parlamentarno resolucijo o reševanju posledic požarov in da jo bo mobilizirala, da bi okrepila svoje lastne ukrepe na tem področju.

Catherine Stihler (S&D), v pisni obliki. – Današnja razprava o gozdnih požarih je dobrodošla. Opustošenje številnih prizorišč naravne lepote pomeni izgubo za vse nas. Pokazati moramo solidarnost do naših kolegov in pomagati prizadetim državam.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) Zaradi ponovne pogozditve, ki jo spodbuja regionalna vlada, vključno s pobudami organizacij za varstvo okolja, nedavne študije kažejo, da so se gozdovi v Madeiri v zadnjih 36 letih razširili za skoraj 5 000 hektarov, to pa je dosežek, ki je toliko pomembnejši, ker nasprotuje nacionalnim trendom. Dediščino neprecenljive vrednosti je treba zaščititi in medtem ko moramo biti nedvomno pripravljeni, da se odzovemo na gozdne požare, menim, da je temeljnega pomena, da vzpostavimo ravnovesje v dodeljevanju sredstev za preprečevanje požarov, njihovo odkrivanje in samo gašenje. To resolucijo sem podprl, ker menim, da je to politiko na evropski ravni mogoče spodbujati s strategijo solidarnosti, ki želi usklajevati odziv na požare in učinkovito preprečevanje nevarnih oblik vedenja.

Ta pristop bi s posebnim poudarkom na najbolj oddaljenih regijah moral tako organe oblasti kot lastnike gozdnih površin vključiti v čiščenje gozdov, sajenje avtohtonih vrst in ponovno naseljevanje podeželja. Kazniva dejanja bi bilo treba ustrezno kaznovati na nacionalni ravni. Prožnost pri izvajanju postopkov, povezanih z uporabo obstoječih ali novih strukturnih skladov, kot je solidarnostni sklad EU, bo omogočila hitrejši odziv pri ljudeh, ki so v požarih in drugih nesrečah izgubili zemljo, dom in živino.

Frank Vanhecke (NI), v pisni obliki. – (NL) Končnega glasovanja o kompromisni resoluciji o posledicah gozdnih požarov leta 2009 sem se vzdržal. To sem storil zato, ker opažam, da večina v tem Parlamentu meni, da boj proti gozdnim požarom na evropski ravni ne bi smel biti omejen podpora in usklajevanje, temveč, da bi bilo treba ustanoviti nekakšno ločeno evropsko gasilsko enoto, še en evropski organ, ki bi stal ogromne vsote denarja, delo, ki ga že opravljajo drugi, pa bi se podvojilo.

V vsakem primeru je to prikaz dejstva, da evrofederalistov učinkovito in zadovoljivo upravljanje naše celine ne zanima toliko kot dajanje izjav, in sicer da je treba vse urediti na evropski ravni – kljub načelu subsidiarnosti, ki se ga tako pogosto razglaša.

(Seja je bila prekinjena ob 12.50 in se je nadaljevala ob 15.00)

9. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

10. Finančne storitve (podpis aktov)

Predsednik. – V skladu s postopkom soodločanja zakonodajne akte podpišeta predsednik Evropskega parlamenta in trenutno predsedstvo, ki predstavlja Svet. Pred nadaljevanjem zasedanja bo podpisan zakonodajni paket, ki bo s tem začel veljati. V imenu Sveta ga bo podpisala gospa Cecilia Malmström, ministrica za evropske zadeve. Zelo sem vesel, da je danes z nami tudi komisarka Benita Ferrero-Waldner.

Želel bi povedati nekaj besed o zakonodaji, ki jo bomo danes podpisali. Danes, na predvečer izrednega vrha Evropske unije kot priprave na vrh G20 v Pittsburghu, imamo dobro priložnost, da okrepimo vlogo Evropskega parlamenta kot sozakonodajalca. Prejel sem prošnjo, naj na večerji voditeljev držav ali vlad predstavljam Evropski parlament. V Evropski uniji se bomo pripravljali na našo udeležbo na vrhu G20 v Pittsburghu.

Danes imamo v postopku soodločanja pomemben sveženj štirih različnih zakonodajnih aktov, ki smo ga potrdili, da bi se odzvali na finančno krizo. Kaj je v tem svežnju? Direktiva o kapitalskih zahtevah, uredba o bonitetnih agencijah, nova uredba o čezmejnih plačilih in sklep o vzpostavitvi novega programa za podpiranje posebnih dejavnosti na področju finančnih storitev, računovodskega poročanja in revizije.

Namen direktive in uredb je zaščititi vlagatelje EU in finančni sistem Evropske unije, povečati zagotavljanje potrošniških pravic in zagotoviti boljši nadzor. Cilj teh aktov je stabilizirati finančne trge. S tem torej izpolnjujemo napovedi, vendar pa je Parlament zakonodajo, ki jo bomo podpisali, sestavil v prejšnjem mandatu. Ali ministrica Malmström želi besedo, preden podpiše zakonodajne akte?

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Gospod predsednik, podpisali bomo več pravnih aktov, ki so ključnega pomena za odziv EU na finančno in gospodarsko krizo, ki je močno udarila Evropo in vpliv katere bomo čutili še nekaj časa. Želela bi izkoristiti to priložnost in se zahvaliti češkemu predsedstvu, ki je trdo delalo, da bi te akte pripravilo v tako kratkem času. Prav zahvaljujoč češkemu predsedstvu smo lahko hitro vzpostavili tako uspešno sodelovanje med Svetom in Parlamentom in dobili hitre in učinkovite sporazume.

Kot sem že omenila, smo previdno optimistični glede gospodarskega položaja, vendar pa tudi vem, da bo brezposelnost v prihodnjem obdobju močno prizadela mnoge države. Zato še vedno obstaja razlog za tesno sodelovanje med Parlamentom, Svetom in Komisijo. Našega sodelovanja se veselim in ponosna sem, da lahko podpišem te akte skupaj z vami, gospod predsednik.

Predsednik. – Želel bi opozoriti na dejstvo, da je to, kar počnemo, odraz kontinuitete funkcij Sveta, Parlamenta in Komisije. V vmesnem času so potekale volitve v Evropski parlament, ki naših dejavnosti ali našega dela niso nikakor ovirale.

Prosil bi gospo ministrico Malmström, da se pridruži skupnemu podpisovanju, ki bo potekalo pri tej mizi. Vabim tudi gospo komisarko Ferrero-Waldner, gospo Berès in gospo Bowles – prejšnjo in sedanjo komisarko za ekonomske in monetarne zadeve –, obe vaju prosim, da stopita sem na sredino, ter poročevalca gospoda Karasa in gospoda Gauzèsa. Vsi boste prisotni pri podpisovanju, z ministrico pa bova podpisala.

Želel bi tudi poudariti, da sta bila prejšnja poročevalca gospa Starkevičiūtė in gospod Hoppenstedt, vendar ju v Evropskem parlamentu ni več, saj sta bila poslanca v prejšnjem mandatu.

Zdaj bomo nadaljevali s podpisovanjem.

PRESEDSTVO: GOSPA ROTH-BEHRENDT

podpredsednica

11. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

12. Sestava medparlamentarnih delegacij: glej zapisnik

13. Sklenitev Sporazuma o partnerstvu in sodelovanju ES/Tadžikistan (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je skupna razprava o

– izjavah Sveta in Komisije o sklenitvi sporazuma o partnerstvu in sodelovanju med ES in Republiko Tadžikistan ter

– priporočilu (A7-0007/2009) Alojza Peterleta v imenu Odbora za zunanje zadeve o predlogu sklepa Sveta in Komisije o sklenitvi sporazuma o partnerstvu in sodelovanju med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani ter Republiko Tadžikistan na drugi

(12475/2004 – 11803/2004 – C6-0118/2005 – 2004/0176(AVC)).

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Gospa predsednica, spoštovani poslanci, gospa komisarka, gospod Peterle, vesela sem, da imam to priložnost, da lahko to popoldne razpravljam o povezavah EU s Tadžikistanom in zlasti o pomenu, ki ga pripisujemo novi podlagi naših odnosov z državo, ko vstopamo v sporazum o partnerstvu in sodelovanju.

Vem, da ima Parlament močan interes za to vprašanje. Že februarja 2008 ste v svoji resoluciji o strategiji EU za Srednjo Azijo pozvali države članice, naj hitro ratificirajo sporazum o partnerstvu in sodelovanju in s tem potrdijo namero Parlamenta, da odobri sporazum v bližnji prihodnosti.

Sporazum je zdaj ratificiran in obstaja močna želja, da čim prej naredimo še preostale korake, da bo sporazum o partnerstvu in sodelovanju lahko kmalu začel veljati; upamo, da bo to še pred koncem tega leta. Če bo tako, bo poslal jasen signal, da odpiramo novo poglavje v naših odnosih med Evropsko unijo in Tadžikistanom.

Tadžikistan je pomemben del naše skupne strategije za Srednjo Azijo. Ta težko dostopna država je ena izmed najrevnejših na svetu. Zaradi slabo nadzorovane meje z Afganistanom predstavlja glavno pot za tihotapljenje mamil in dostop do regije za skrajne islamiste. Zato si močno prizadevamo za pomoč Tadžikistanu, tako zaradi samega Tadžikistana kot tudi zato, da bi rešili naše skupne težave. To že počnemo prek številnih stikov. Švedsko predsedstvo je v to regijo julija poslalo skupino na visoki ravni, včeraj pa je v Bruslju potekala ministrska konferenca s Srednjo Azijo.

Vendar pa je Tadžikistan ena izmed redkih držav na vzhodni meji EU, s katero po koncu hladne vojne še nismo sklenili skupnega sporazuma. Če se želimo resno spoprijeti s težavami, ki sem jih omenila, moramo oblikovati ustrezen okvir za naše prihodnje odnose. Dogovore o političnem dialogu in sodelovanju s Tadžikistanom v praksi je treba okrepiti, da bi bolje odražali skupne izzive, s katerimi je ta regija soočena. Sporazum o partnerstvu in sodelovanju bi nam zagotovil, da bi na bolj strukturiran način razpravljali o zadevah, ki so v našem skupnem interesu: o človekovih pravicah, pravni državi, trgovini z mamili in organiziranim kriminalu, kot tudi o terorizmu ter verskih organizacijah.

Obenem moramo doseči napredek pri vprašanjih, ki se nanašajo na demokracijo, dobro družbeno upravljanje in človekove pravice v regiji. Zavedamo se, da to nikakor ni lahka naloga. Zato močno pozdravljam strukturiran dialog s Tadžikistanom o človekovih pravicah, ki nam daje priložnost za prave pogovore. Drugi krog tega dialoga bo potekal 23. septembra v Dušanbeju.

Še naprej moramo spodbujati Tadžikistan k uvedbi programa reform. Dogajanja so pogosto zelo zaskrbljujoča. Znotraj te države si želimo bolj demokratičen pristop, kar zadeva svobodo organiziranja, versko svobodo, svobodo medijev in razvoj civilne družbe. Storitimo moramo vse, kar je v naši moči, da bi prepričali Tadžikistan, da je pri boju proti nezakonitim dejanjem, trgovini z mamili in terorizmu treba upoštevati načelo pravne države. Poudariti moramo, da je treba spoštovati človekove pravice in temeljne svoboščine in tako preprečiti etnične ali kulturne spopade.

Zelo zaskrbljeni smo tudi zaradi razširjene korupcije, ki je prisotna v državi. Ta ne ovira samo razvoja Tadžikistana, temveč tudi učinkovite prispevke donatorjev. Uporabiti bi morali vse razpoložljive kanale, da bi tadžiške organe pozvali k čim hitrejšemu reševanju tega problema. Ne moremo zanemariti dejstva, da vse tranzitne poti za trgovino z mamili – ali vsaj velika večina – vodijo skozi Tadžikistan. Država je dovzetna za gibanja skrajnežev in mednarodni organizirani kriminal. Povečati moramo našo podporo Tadžikistanu, da bi se lahko spopadel s to dejavnostjo, in obenem zagotoviti druge vire prihodka. Ta strategija se dobro ujema z našo zavezo v Afganistanu in našim prizadevanjem za stabilizacijo te države. Pozdravljamo interes, ki ga je Tadžikistan pokazal za sodelovanje, ter podpiramo njegova prizadevanja.

Tadžikistan je pokazal odprt, konstruktiven odnos do razprav o naših skupnih izzivih. To je pozitivno. Ta dialog je pomemben element naše podpore Tadžikistanu pri njegovih prizadevanjih za spodbujanje sodelovanja s svojimi sosedi in iskanje rešitev za nujne, zapletene regionalne probleme, kot so podnebne spremembe, voda in obmejna kontrola. Glede na dejstvo, da imamo močan interes za učinkovitejše in uspešnejše reševanje številnih izmed teh problemov, pozdravljam priložnost za oblikovanje nove podlage za naše odnose s Tadžikistanom. Sporazum o partnerstvu in sodelovanju nam nudi okvir, v katerem lahko še naprej razvijamo naše dvostranske odnose in s tem prispevamo k skupnim ciljem naše strategije za vso Srednjo Azijo. Zato pozivam ta Parlament, da glasuje za sporazum, s čimer bo ta lahko začel čim prej veljati.

Benita Ferrero-Waldner, članica Komisije. – Gospa predsednica, najprej bi se želela zahvaliti gospodu Peterletu za njegovo odlično poročilo in tudi resolucijo, ki daje zelo dobro analizo razmer v Tadžikistanu in vsebuje priporočila, ki jih lahko podprem.

Vse od sprejetja strategije EU za Srednjo Azijo junija 2007, so se naši odnosi z vsemi državami v srednji Aziji poglobljali v obojestransko korist. Pogostost stikov med nami se je povečala in govorimo lahko tudi o skupnem razumevanju koristi, ki jih nudi večje sodelovanje pri zadevah, povezanih z varnostjo, upravljanjem in nadzorom meja, izobraževanjem, vodenjem in diverzifikacijo oskrbe z energijo. Strategija je uspešna tudi pri oblikovanju nove vrste partnerstva s petimi srednjeazijskimi republikami.

Vendar pa je jasno, da to vseobsegajočo strategijo podpirajo posamezni in ločeni dvostranski odnosi, ki odražajo različne težnje in usmeritve zadevnih držav. Kot veste, naše sodelovanje s Tadžikistanom trenutno še vedno ureja sporazum o trgovini in sodelovanju, ki je bil sklenjen leta 1989 s ZSSR in ki ga je Tadžikistan potrdil leta 1994.

Vaša privolitev v sporazum o partnerstvu in sodelovanju med EU in Tadžikistanom, o katerem danes lahko razpravljamo, bi torej predstavljala pomemben korak naprej, s tem pa omogočila, da razširimo in poglobimo sodelovanje s to državo.

Kot je bilo že povedano, se Tadžikistan danes spopada z velikimi gospodarskimi in družbenimi izzivi. Pomembno je – in tudi v interesu samih Evropejcev –, da Tadžikistan uspešno reši ta vprašanja. To je država, ki ima skoraj 1 500 km dolgo mejo z Afganistanom in ki leži blizu doline Svat v Pakistanu. Je ozemlje, kamor bi se lahko razširili spopadi iz teh konfliktnih območij in kamor bi se lahko infiltrirali islamski militantneži.

Tadžikistan je tudi ključnega pomena pri prizadevanjih za zajezitev pretoka nezakonitih mamil iz Evrope v Afganistan. Večje sodelovanje z Evropsko unijo lahko torej igra posebno vlogo v pomoči pri preprečevanju širjenja nestabilnosti.

Glavni element šibkih točk Tadžikistana je njegovo šibko gospodarstvo. Precejšen padec cen aluminija in bombaža zaradi svetovne recesije je močno prizadel to najrevnejšo izmed srednjeazijskih republik. To skupaj s 34-odstotnim padcem nakazil v prvi polovici leta 2009 povzroča skrbi, da se bodo povečale tudi stopnje revščine in da bi negotove socialno-ekonomske razmere lahko povzročile družbene nemire.

Menim, da smo zdaj, ko podpiramo in spodbujamo nepogrešljive reforme, s Tadžikistanom na pravi poti. To je bilo tudi osrednje vprašanje pogostih obiskov posebnega predstavnika EU gospoda Morela ter mojega obiska spomladi 2008. Napredek je viden, a jasno je, da ja treba storiti še več. Vlada je dala jasno vedeti, da je poleg večje trgovine in sodelovanja pripravljena izvajati tudi ukrepe za izboljšanje družbene blaginje, zdravja, izobraževanja, za reševanje problemov korupcije in večje spoštovanje človekovih pravic.

Treba je pozdraviti dejstvo, da je predsednik Rahmon ustvaril delovno mesto varuha človekovih pravic. Varuh človekovih pravic bo naš pomemben sogovornik v naslednjem krogu dialoga med EU in Tadžikistanom o človekovih pravicah, ki ste ga omenili in ki bo potekal 23. septembra. Reforma sodstva še vedno poteka počasi, vendar upamo, da bo vlada upoštevala priporočila z nedavnega seminarja civilne družbe o človekovih pravicah v Dušanbeju, in sicer zlasti pri reformi pravniškega poklica ter novem zakonu o kazenskem postopku v Tadžikistanu.

Seveda se jasno zavedam vaših pomislekov v zvezi z demokracijo in človekovimi pravicami v Tadžikistanu in zato vam lahko tudi zagotovim, da bo Komisija te pomisleke v celoti upoštevala v naših dialogih s to državo.

Kar zadeva gospodarske reforme, vidimo napredek, na primer pri pripravi resolucije o dolgu za bombaž, ki bo, upamo, utrla pot obsežnejšim kmetijskim reformam in izvajanju „svobode obdelovanja zemlje“, kar je ključnega pomena za reševanje problema revščine v tej državi.

Današnja privolitev Evropskega parlamenta v sporazum o partnerstvu in sodelovanju nam bo pomagala pri nadaljnjem sodelovanju s Tadžikistanom na celem nizu političnih in gospodarskih reform, pri čemer se bomo posebej osredotočili na demokracijo in človekove pravice ter tudi na zagotovitev njihovega temeljitega izvajanja. Prizadevanje za reforme že podpira razmeroma velik obseg dvostranske pomoči iz Komisije. Gre dejansko za 66 milijonov EUR za obdobje od leta 2007 do leta 2010, kar se bo v treh letih od leta 2011 do leta 2013 povečalo na 70 milijonov EUR.

Naša pomoč bo usmerjena v sektorsko podporo za socialno varstvo in zdravje, reformo upravljanja javnih financ in tehnično pomoč za razvoj zasebnega sektorja. Ta proces bo podprla naša delegacija v Dušanbeju. Moja namera je, da naša regionalna pisarna v tej državi še pred koncem tega leta postane polnopravna delegacija, ki bo spodbujala proces reform in celovito izvajanje sporazuma o partnerstvu in sodelovanju. Predvsem upam, da nam bo pomagala opraviti temeljito oceno napredka na navedenih ključnih področjih, ki jo bomo potem primerjali z jasnimi referenčnimi merili.

Alojz Peterle, *poročevalec*. – (SL) Odločitev o sklenitvi sporazuma o partnerskem sodelovanju med Evropskimi skupnostmi, njihovimi članicami in Tadžikistanom je v skladu s strategijo Evropskega sveta za novo partnerstvo s Srednjo Azijo in z jasno voljo Tadžikistana, da razvije široko sodelovanje z Evropsko zvezo v trgovini in na številnih drugih področjih.

Vesel sem, da so vse države članice ratificirale ta sporazum in da bomo lahko potem, ko smo to že storili s Kazahstanom, Kirgizistanom in Uzbekistanom, dali privolitev tudi za sklenitev sporazuma s Tadžikistanom. S tem bo prenehal veljati sporazum o trgovini in sodelovanju, ki je bil sklenjen med Evropsko zvezo in bivšo Sovjetsko zvezo.

Izhajajoč iz svojih temeljnih vrednot in načel Evropska zveza s tem sporazumom izkazuje svoj strateški interes za sodelovanje s Tadžikistanom, ki ga vidi kot zelo pomembnega partnerja v tem delu sveta, in želi s poglobljenim razvojem odnosov prispevati k varnosti in stabilnosti, k napredku gospodarstva, k razvoju in konsolidaciji demokratičnih inštitucij ter k varovanju človekovih pravic in pravni državi.

Ožji cilji evropske politike do Tadžikistana se nanašajo predvsem na podporo v boju proti revščini, dobremu vladanju in reformam kot tudi učinkovitemu boju proti trgovini z mamili in organiziranemu kriminalu. Poročilo je kritično do stanja demokracije in izraža zaskrbljenost glede korupcije in glede statusa civilne družbe, hkrati pa poziva vlado Tadžikistana, da se čim prej loti težkega stanja na področju vzgoje in izobraževanja.

Poročilo izraža tudi utemeljeno zaskrbljenost glede kršenja človekovih pravic, še posebej glede pravic žensk, verske svobode, neodvisnosti sodstva in pogojev za delo civilne družbe. Hkrati pa pozdravlja začetek dialoga o človekovih pravicah, katerega napredek je bistven za razvoj bilateralnih odnosov.

Ta sporazum izraža prepričanje v potencial Tadžikistana, da ustvari moderno in delujočo državo, ki bo sposobna uspešno upravljati tudi svojo regionalno vlogo, še posebej v boju proti ekstremizmu, ki prihaja iz Afganistana in iz regije. Poročilo opozarja med drugim tudi na pomen energije in vode, ki zadeva meddržavne odnose znotraj Srednje Azije in zahteva skupno reševanje.

Dovolite, da se na koncu zahvalim kolegicam in kolegom za konstruktivno sodelovanje kakor tudi Komisiji za dragoceno pomoč. Posebej pa se za sodelovanje zahvaljujem tudi veleposlaništvu Republike Tadžikistan.

Prepričan sem, da lahko s pomočjo tega sporazuma Evropska zveza bistveno nadgradi in poglobi dosedanje sodelovanje s Tadžikistanom. Upam, da bo v tem duhu kmalu prišlo do njegove implementacije. Sporazum s Tadžikistanom z veseljem priporočam v sprejem.

Filip Kaczmarek, *v imenu skupine PPE*. – (PL) Želel bi čestitati poročevalcu, gospodu Alojzu Peterletu, za zelo stvarno in – to želim poudariti – zelo uravnoteženo poročilo o sporazumu o partnerstvu in sodelovanju med Evropskimi skupnostmi in Tadžikistanom.

Tadžikistan je bil deležen številnih kritik zaradi pomanjkanja demokracije. Česar najpogosteje ne odobravamo, so pomanjkanje svobode tiska, pomanjkanje verske svobode in korupcija. O teh obtožbah tukaj ne želim razpravljati. Vendar pa moramo upoštevati dejstvo, da je Tadžikistan nedavno dosegel napredek tako v boju proti korupciji kot v izboljšanju položaja človekovih pravic, pa tudi na različnih drugih občutljivih področjih. Poleg tega je to razmeroma stabilna država, ki je pomembna zaradi svojega strateškega položaja. Vendar smo o tem danes že govorili.

Kot država, ki meji na Afganistan, zaradi česar se spopada s problemi masovne proizvodnje in prodaje mamil, terorizma in naraščajočega ekstremizma, ter kot država, ki meji na še eno čedalje bolj nestabilno sosedo, Pakistan, bi lahko bil Tadžikistan naravni zaveznik Evropske unije. Zato je v interesu EU, da še naprej podpira demokratičen proces v tej državi in da okrepi njen politični, gospodarski in družbeni potencial.

Spomnimo se, da je Tadžikistan najrevnejša izmed nekdanjih sovjetskih republik. Je ena izmed samo 12 držav, ki se je lani uvrstila na seznam držav ZN, ki jih je svetovna prehrabena kriza najbolj prizadela. Zato sem vesel, da to poročilo omenja tudi razvojne cilje tisočletja. Spomnimo na to še Tadžikistan.

Evropska unija je glavna trgovska partnerka Tadžikistana. Obe strani bi si morale prizadevati za čim hitrejši izvajanje sporazuma ter s tem podpreti razvoj države in stabilizacijo njenega gospodarskega položaja. Tega ne bomo dosegli, če bomo samo kritizirali tisto, kar je narobe v Tadžikistanu. Poslati moramo tudi pozitiven signal, da bomo poskrbeli za ustvarjanje stikov s to državo, in menim, da je poročilo gospoda Peterleta skupaj z vsem Parlamentom to pravkar tudi storilo.

Niccolò Rinaldi, v imenu skupine ALDE. – (IT) Gospa predsednica, gospa komisarka, gospe in gospodje, Tadžikistan je beseda, ki jo v tem Parlamentu redko izgovarjamo, zato naj v imenu Skupine zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo, pa tudi kot član Odbora za mednarodno trgovino in delegacij za odnose s Srednjo Azijo povem, da ta sporazum pozdravljamo. Podzravljam tudi odločitev o hitrem ukrepanju za napredovanje naših predstavniških uradov v regiji, kar je pravkar omenila gospa komisarka.

Poleg tega Tadžikistan, tj. država, ki nas lahko preseneti, ki pa je pogosto opisana kot zadnja trdnjava Evrope, ni na robu sveta – tako kot niso niti druge države Srednje Azije, med katerimi je glavni Afganistan. Prav v tej državi se namreč bijejo nekatere zelo pomembne bitke, povezane s trgovanjem z mamil, bojem proti avtoritarizmu in fundamentalizmu ter vzpostavitvijo pravne države in demokracije, ki sta na žalost še vedno zelo šibki.

S tem zakonodajnim instrumentom bomo lahko dosegli napredek, ne samo z vidika trgovine, temveč tudi, upam, s političnega in kulturnega vidika.

Heidi Hautala, v imenu skupine Verts/ALE. – (FI) Gospa predsednica, pogoji za sporazum o partnerstvu in sodelovanju s Tadžikistanom so precej ugodnejši od pogojev za Uzbekistan ali Turkmenistan, saj v slednjih vlada popolna diktatura. Tadžikistan je na nekoliko boljši poti in ta sporazum bo Evropski uniji omogočil, da bo lahko nekoliko vplivala na tamkajšnje razmere. Prijetno je bilo slišati v imenu Sveta in Komisije, da bo pakt o sodelovanju usmerjen v človekove pravice in demokracijo in da bo poskušal spodbuditi razvoj pravne države. Odlično je bilo slišati tudi, da je bila v Tadžikistanu vzpostavljena institucija varuha človekovih pravic. To je zelo pomemben instrument v mnogih državah in Evropska unija bi morala ponuditi polno podporo tej novi instituciji.

Želela bi spregovoriti o še eni zadevi v zvezi z vprašanjem vodnih virov. Ta regija je bogata z vodnimi viri in Evropska unija bi lahko Tadžikistanu pomagala, da jih izkoristi racionalno in demokratično, pri tem pa upošteva tudi interese tistih držav, katerih ozemlja segajo nizvodno in ki bi mogoče lahko čutili negativne posledice velikih hidroelektrarn. Ne glede na vse, želi Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze poudariti pomen regionalnega sodelovanja, da bi si lokalno gospodarstvo v Srednji Aziji lahko opomoglo.

Charles Tannock, v imenu skupine ECR. – Gospa predsednica, Tadžikistan ni obdarjen z energetskimi in mineralnimi viri, ki jih imajo druge države Srednje Azije. Vendar pa to ni izgovor za marginalizacijo Tadžikistana na račun njegovih bogatejših in večjih sosed.

Srednja Azija je regija, ki je ključna za politično in energetsko varnost EU. V smislu okrepitve odnosov z EU bodo nekatere države v tej regiji napredek dosegle hitreje kot druge. To je neizogibno. Vendar pa moramo pri nadaljnji krepitvi vezi z regijo, ki je bila še nedavno diplomatsko osamljena in v veliki meri spregledana predvsem s strani Evropske unije, ohraniti čut za kolektivno zavezo. Dajanje prednosti nekaterim državam Srednje Azije pred drugimi lahko povzroči nevarnost razdora in delitve v regiji. Še zlasti so islamski teroristi v regiji pokazali odločenost, da izkoristijo revščino in neustrezno vodenje, da bi ljudi spremenili v skrajneže in razširili svoje sporočilo sovraštva.

Vlada Tadžikistana je zavrnila ekstremizem in s pomočjo mednarodne skupnosti išče načine, kako naj utrdi demokracijo svojega naroda. V Tadžikistanu so še vedno vidne sledi brutalne državljanske vojne med sekularnimi silami in džihadom, ki je izbruhnila po propadu Sovjetske zveze v zgodnjih 90. letih 20. stoletja. Prebivalci Tadžikistana nimajo nobene želje po ponovnem prelivanju krvi, zato so tudi pogumno podprli

operacije sil Nata proti talibanom v Afganistanu. Misija ISAF v Afganistanu je ključnega pomena za dolgoročno prihodnost Tadžikistana in njegovo željo, da si poišče varno oporo na zahodu.

Prav je, da povemo, da dosežki Tadžikistana na področju demokratizacije in človekovih pravic niso popolni, vendar sem prepričan, da bosta ta dialog in zaveza s strani EU spodbudili Tadžikistan k pozitivni spremembi. To je vsekakor tudi stališče Evropske unije v zvezi z Belorusijo in Uzbekistanom, zato si tudi Tadžikistan zasluži, da se ga obravnava na enak način. Skupina ECR zato podpira globlje strateško, politično in gospodarsko partnerstvo s Tadžikistanom na podlagi zavezanosti napredovanju proti odprtosti, demokraciji in višjim standardom človekovih pravic.

Sabine Lösing, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospa predsednica, hvala za poročilo. Kot članica Odbora za zunanje zadeve sem pristojnega predstavnika Komisije na razpravi vprašala o vlogi tega sporazuma v okviru upravljanja priseljevanja v EU. Jasno je povedal, da bo sporazum, ko bo začel veljati, utrl pot sodelovanju z agencijo za varovanje meja (Frontex) in številnim predpisom o priseljevanju, kot na primer v okviru sporazumov o ponovnem sprejemu in varnosti na mejah z Afganistanom. O 1 200 km dolgi meji med Tadžikistanom in Afganistanom smo tu že govorili. Naslednji cilj represivne politike EU bo potem postalo tudi pridrževanje beguncev.

Evropska unija se s tem želi zapreti pred begunci daleč zunaj njenih meja. A spet opažamo, da je to temeljni sestavni del zunanje politike EU. Zaradi takšnih sporazumov o partnerstvu so begunci zaprti v taboriščih, v katerih, kot vsi vemo, vladajo nečloveške razmere, kar se trenutno dogaja v Ukrajini. O problemu smo tukaj že govorili na splošno. Ta oblika tako imenovanega mednarodnega upravljanja priseljevanja vsebuje resne kršitve Ženevske konvencije o beguncih in mednarodnih človekovih pravic.

Zato pozivam EU, da se začne boriti proti vzroku za beg namesto proti beguncem. Evropska sosedska politika je eno izmed sredstev, s pomočjo katerih bo trdnjava Evrope postala še bolj neprebojna, zato nanjo z našega vidika, z vidika Skupine GUE/NGL, gledamo zelo skeptično.

Bastiaan Belder, v imenu skupine EFD. – (NL) Gospa predsednica, če sem iskren, me ta razprava me navdaja z mešanimi občutki. Na eni strani pozdravljam dejstvo, da poročilo gospoda Peterleta jasno poudarja mnoga problematična področja v tadžiškem gospodarstvu in družbi. Na drugi pa mi je popolnoma nerazumljivo, da se na pomembnih mestih Tadžikistan opisuje kot razmeroma stabilna država. To sem pravkar slišala še enkrat v tej razpravi in preprosto ne morem razumeti, od kod izvira ta zamisel. No, Evropska unija daje vtis, da do tega sporazuma mora priti, pa naj se zgodi, kar hoče. To bo imelo nesporne posledice za verodostojnost obsežne kritike, do katere bo še moralo priti kasneje.

Kar berem v odstavku 2 o razočaranju tadžiške vlade, se mi zdi popolnoma neverjetno. Gospe in gospodje, govoriti moramo na primer o razočaranju protestantske manjšine ali muslimanov, pred katerimi je zakon o verah, ki se globoko vmešava v njihovo religiozno življenje. Namesto tega razočaranja, ki je popolnoma napačno usmerjeno, bi morala tadžiška vlada poskrbeti za vse delo, ki ga mora opraviti doma. Gospa komisarka, upam, da tudi to natančno spremljate.

Pino Arlacchi (ALDE). – Gospa predsednica, ta sporazum močno podpiram. Mislim, da predstavlja velik korak naprej v sodelovanju med Evropsko unijo in Tadžikistanom, ki je iz več razlogov zelo pomembna država.

Želim navesti samo en prispevek k stabilnosti in varnosti naše celine EU. Tadžikistan leži na križišču trgovine z mamili iz Afganistana v Evropo in Rusijo. Vsaj 30 % heroína, proizvedenega v Afganistanu, prihaja v Evropo in Rusijo prek Tadžikistana. Pred desetimi leti je mednarodna skupnost začela veliko operacijo v Tadžikistanu s krepitvijo vseh aparatov za nadzor nad mamili in zelo sem vesel, ko po desetih letih vidim, da to deluje in tudi zelo dobro napreduje. Ta sporazum je neposreden prispevek k stabilnosti in varnosti Evrope.

Vidim, da obstaja še veliko slabosti, moji kolegi pa so poudarili probleme v Tadžikistanu v zvezi s človekovimi pravicami, revščino in tako dalje; vendar pa verjamem, da ta sporazum predstavlja Evropo v najboljši luči in zato ga zelo podpiram.

Pier Antonio Panzeri (S&D). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, tudi jaz sem prepričan, da je ta sporazum o sodelovanju s Tadžikistanom zares zelo pozitiven in da lahko pomaga izpolniti nekaj ciljev, ki so po mojem mnenju pomembni in natančni.

Prvi cilj se nanaša na strateški položaj te države, ki bi lahko bil zelo koristen za spodbujanje območja miru, varnosti in stabilnosti. Drugi cilj po mojem mnenju je in bi moral biti spodbujanje rasti te države z gospodarskega in socialnega vidika, ker vem, da je to ena izmed najrevnejših držav v regiji.

Nazadnje je treba zagotoviti, da svoboda, demokracija in pravice postanejo temeljni elementi, ki urejajo izvajanje tega sporazuma. Če pustimo vse morebitne slabosti ob strani, menim, da bi morali to poročilo, o katerem danes glasujemo v tem Parlamentu, pozdraviti.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Rad bi čestital kolegu Peterletu za odlično poročilo. „Stan“ pomeni država in Tadžikistan je zadnja država med temi državami, ki se končajo na „stan“, ki smo jo prepoznali. Doslej je bila z naše strani spregledana in to je bila velika krivica.

Ampak stabilnost v centralni Aziji je v njihovem, je v našem, je v strateškem interesu celotnega sveta. Vse države so med seboj povezane kot vezna posoda, zato moramo svojo zrelost pokazati tudi na ta način, da enako pozornost namenjamo vsem državam tega območja, ne glede na njihovo velikost ali njihovo razvitost ali pa bogastvo z energenti.

Zato se mi zdi, da smo s tem popravili napako in zaostanek, in zato čestitam tako poročevalcu kot Komisiji oziroma gospe komisarki kot tudi švedskemu predsedstvu, da smo to zamudo zdaj končno arhivirali v preteklost. Sedanjost bo boljša.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Želel bi se vam iskreno zahvaliti, ker ste mi dovolili, da postavim eno vprašanje. Mislim, da je sklenitev tega sporazuma dobra zamisel, saj predstavlja korak v pravo smer.

Vendar pa se sprašujem in vprašati bi želel tudi ministrico Malmström: ali ne bi bilo najbolje, če bi med mnogimi dejavnostmi, ki jih Evropska unija načrtuje, večji poudarek namenili pomoči Tadžikistanu pri usposabljanju tistih, ki so zadolženi za varovanje meje z Afganistanom? Dobro se zavedamo, da je to zelo pomembno vprašanje. Meja je dolga 1 500 kilometrov. Tadžikistan ima velike težave pri varovanju te meje zlasti zato, ker je na afganistanski strani velika tadžiška manjšina. Zato mislim, da bi med vsemi različnimi pobudami, ki jih sprejema Evropska unija, morali premisliti tudi o tem, kako pomagati pri usposabljanju tadžiških sil in ljudi, ki so zadolženi za ohranjanje varnosti ob meji.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Gospa predsednica, tudi jaz bi želel reči, da je gospod Peterle pripravil odlično poročilo. Ena stvar nam mora biti jasna: ljudje Srednje Azije, ki ljubijo svobodo, so eni izmed naših najpomembnejših partnerjev. Tej regiji so pogosto vladale tuje sile. Prvič po zelo dolgem času – po več stoletjih – je spet svobodna. To priložnost bi morali izkoristiti za oblikovanje pravega partnerstva svobodnih.

Nekateri so govorili o kriminalu. Seveda si moramo skupaj prizadevati za boj proti kriminalu, vendar pa moramo najprej preučiti kulturo teh držav in razumeti, da so to starodavni trgovski narodi. Ne trgujejo samo z mamili; trgujejo tudi z blagom, ki je bilo vedno pomembno za Evropo in svet. Zato moramo sprejeti, da gre pri tem za partnerstvo, ne pokroviteljstvo.

Athanasios Plevris (EFD). – (EL) Gospod predsednik, tudi jaz bi se želel dotakniti vprašanja kriminala, ki je bilo že postavljeno, ter vprašanja nezakonitega preseljevanja. Dejstvo je, da Tadžikistan leži na nemirni točki, da ima geopolitičen položaj, in Evropa bi morala preučiti, kako bi lahko hkrati umirila kriminal, povezan z mamili iz Afganistana, ter predvsem migracijske tokove.

Dejstvo je, da Evropa ne more več sprejemati teh migracijskih tokov prek Tadžikistana in iz Afganistana ter drugih držav, kar je dejstvo, ki ga zdaj predvsem plačujejo sredozemske države, kot so Malta, Ciper, Grčija in Italija, vendar ga bodo pozneje gotovo, z matematično natančnostjo, plačevale še vse države severne Evrope.

Seveda moramo spoštovati pravice ljudi, ki prihajajo iz teh držav, vendar se bo na neki točki morala zaščititi tudi Evropa in si priznati, da migracijskih tokov iz Azije ne moremo sprejeti.

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Gospa predsednica, kot pravi gospod Peterle v svojem odličnem poročilu, je sporazum o partnerstvu in sodelovanju del večje strategije za povečanje regionalne stabilnosti v Srednji Aziji. Zato je edino prav, da naredimo to pomembno potezo, saj so problemi tako številni in tako obsežni, vplivajo pa na mnoge države, nenazadnje tudi na Afganistan in Pakistan, obenem pa ima vsaka država še lastne specifične probleme. Gospod Peterle vse to zelo sistematično obravnava v svojem poročilu.

Vesela sem, da Evropski parlament še vedno igra vodilno vlogo na področju človekovih pravic. Človekove pravice pa so v Tadžikistanu problem. V tej državi je treba še veliko storiti na področju spoštovanja demokracije, človekovih pravic in načela pravne države. Zato je tako pomembno, kot je dejala komisarka, da imamo ta dialog o človekovih pravicah. Prepričana sem, da bo Komisija na srečanju, ki bo potekalo naslednji teden, izrazila zelo jasna stališča glede evropskih vrednot in naših pričakovanj od Tadžikistana.

Letos poleti je EU podprla konferenco, ki je obravnavala prav vprašanje krepitve pravne države v Tadžikistanu in na kateri so sodelovali predstavniki iz sveta raziskovanja, civilna družba, nevladne organizacije ter tuji strokovnjaki, pa tudi številni predstavniki organov oblasti samega Tadžikistana. Gre za vprašanje povečanja neodvisnosti sodnih oblasti in krepitve pravne države.

Gospa Hautala je omenila vodo. Ta je v regiji zelo pomembna. EU podpira številne projekte trajnostnega razvoja, ki se nanašajo na hidroenergijo. Ti projekti morajo temeljiti na znanstvenih študijah, imeti morajo regionalno perspektivo in upoštevati obstoječe specifične potrebe.

Gospod Zemke je omenil upravljanje meja. To je zelo pomembno vprašanje. EU podpira regijo z nič manj kot 66 milijoni EUR za obdobje do leta 2010 in 70 milijoni EUR za naslednje triletno obdobje. To bi zagotovo moral biti zadosten okvir za okrepitev ne samo upravljanja in nadzora meja, temveč tudi za usposabljanje carinikov in policije. Prepričana sem, da bo Komisija o tem kasneje še spregovorila.

Če povzamem: v Tadžikistanu in po vsej regiji je veliko težkih in zapletenih problemov. Na koncu tunela je nekakšna luč, vendar pa teh problemov ne smemo podcenjevati. Zelo sem vesela, da je Parlament enoglasen, kar zadeva pomembnost tega koraka v obliki sporazuma o partnerstvu in sodelovanju. Ta nam bo omogočil boljše orodje, ki ga bomo lahko uporabili v svojem delu pri izboljšanju stabilnosti in reševanju teh problemov in s katerim bomo lahko s to državo vodili aktiven dialog o človekovih pravicah in demokraciji. To je pomemben korak naprej, ki hkrati zapolnjuje vrzel, ki je v naši regionalni strategiji obstajala vse do zdaj.

Benita Ferrero-Waldner, članica Komisije. – Gospa predsednica, dolgo časa smo trdno verjeli, da je strategija EU za Srednjo Azijo ključnega pomena in da bo pozitivno vplivala na varnost, stabilnost in napredek v državah Srednje Azije. Kot je povsem upravičeno dejal gospod Tannock, Tadžikistana ne bi smeli marginalizirati. Ravno nasprotno: mislim, da bi se morali tej najrevnejši državi Srednje Azije posebej posvetiti.

Seveda se vsi zelo dobro zavedamo, da se ta država nahaja pred ogromnimi izzivi. Mislim, da je prav gospod Arlacchi dejal, da je Afganistan še vedno na prvem mestu na svetu v proizvodnji opiatov in heroina, celoten tranzit pa seveda poteka skozi Tadžikistan in skozi druge srednjeazijske države. Z afganistanskim opijem in heroinom se prekučuje zunaj države, predvsem prek Irana in Pakistana na južnih poteh in prek Turkmenistana, Uzbekistana, Tadžikistana in Kazahstana na severnih poteh. Zato se zavedamo, da je to izredno pomembno vprašanje. Vendar pa tudi opažamo, da je proizvodnja v Afganistanu padla in da je zdaj dejansko treba stopiti skupaj, da bi se ta padec še povečal.

Zato smo uvedli program za upravljanje meja BOMKA. Ta je odličen, saj se dobro spopada s tihotapljenjem. Tem državam pomaga, da trgujejo zakonito, predvsem pa je usmerjen v boj proti proizvodnji mamil. Tudi sama sem obiskala te ustanove in lahko vam povem, da zelo dobro delujejo. Organiziramo tudi usposabljanje. Usposabljanje je eden izmed programov Evropske unije.

Naj spregovorim še nekaj besed o vprašanju človekovih pravic. Z novim sporazumom o partnerstvu in sodelovanju bomo dobili instrument, ki bo poglobil naš dialog s Tadžikistanom na tem področju, vsebuje pa tudi klavzulo o človekovih pravicah. S tem bomo dobili priložnost in sredstva, da se s tadžiškimi organi oblasti pogovorimo o vseh sorodnih vprašanjih, kot so delo otrok, pravice žensk, svoboda združevanja in verska svoboda – zagotovo, gospod Belder, kajti problemi še obstajajo.

Omenili ste tudi vodo. S temi problemi sem že več let seznanjena. Poskusili smo pomagati Tadžikom in zdaj igramo vlogo posrednika med državami Srednje Azije. Prepričani smo, da je to treba reševati na regionalni ravni, upoštevajoč interese in potrebe držav – tako vzvodno, kar pomeni v Tadžikistanu in Kurdistanu, kot nizvodno, kar pomeni v Uzbekistanu, Turkmenistanu in Kazahstanu. Mislim, da lahko samo na tak način pridemo do trajne rešitve. Zato sodelujemo z vsemi državami, v tem okviru pa za leto 2010 – naslednje leto – načrtujemo tudi dialog o nacionalni politiki, v okviru katerega bomo obravnavali vsa ta vprašanja ter seveda poskusili priti do soglasja.

Moje zadnje pripombe: pravi čas je, da podpremo zadnjo fazo procesa ratifikacije sporazuma o partnerstvu in sodelovanju. Tesnejše sodelovanje s Tadžikistanom, ki ga boste podprli vi, torej Parlament, je v interesu naših državljanov. S podporo boste Tadžikistanu poslali jasen signal, da Evropska unija spoštuje zaveze iz naše strategije za Srednjo Azijo. To bo utrlo pot partnerstvu, ki je temeljnega pomena za našo lastno varnost in ki nam pomaga, da spodbudimo večje regionalno sodelovanje, ki je tako vitalnega pomena za stabilnost Srednje Azije.

Alojz Peterle, poročevalec. – (SL) Vsem bi se rad zahvalil za pozorne besede, za nove osvetlitve in za nove poudarke. Vesel sem, da je tudi ta debata pokazala veliko enotnost Parlamenta in voljo po močnejšem in

tesnejšem partnerstvu s Tadžikistanom. Vesel sem tudi, da se zavedamo identitete Tadžikistana in njegove posebne vloge v regiji.

Jaz bom vesel, če bomo tako zavzeto spremljali tudi implementacijo tega sporazuma, za katerega se bo kmalu pokazala prilika. Rad bi pa opozoril tudi na pomembnost parlamentarne dimenzije sodelovanja, za katere bomo imeli tudi priliko preko delegacije za države Srednje Azije.

Jaz sem prepričan, da bomo jutri opravili tudi končno dejanje z veliko večino za ta sporazum. In ko bo začel ta veljati, bosta imela Evropska zveza in Tadžikistan možnost, da sodelujeta na regionalnem, na bilateralnem in na globalnem planu. Lepa hvala za sodelovanje in pomoč.

Predsednik. – V skladu s členom 110(2) Poslovnika sem od Odbora za zunanje zadeve prejel predlog, da razpravo zaključim⁽¹⁾.

Skupna razprava se je zaključila.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 17. septembra 2009.

Pisne izjave (člen 149)

Jiří Maštálka (GUE/NGL), v pisni obliki. – (CS) Pozdravljam vse sporazume med Evropskimi skupnostmi in državami nekdanje Sovjetske zveze, v kolikor takšni sporazumi temeljijo na enakih pravicah in skupnih koristih. Če je v poročilu, ki je bilo predstavljeno na današnjem plenarnem zasedanju Evropskega parlamenta, zapisano, da bo predlagani sporazum pomagal okrepiti in utrditi Unijo v Tadžikistanu in Srednji Aziji s političnega, gospodarskega in poslovnega vidika, potem vas moram nujno opozoriti na naslednje pomisleke, ki jih delim s številnimi drugimi ljudmi. Sporazuma ne bi na noben način smeli razumeti kot možnega vmesnega sporazuma za vojaško prisotnost EU na zadevnem območju. Zelo pomembno je, da se Evropska unija razvije v mirovni projekt, brez nadmoči ali vojaških ciljev. Poveljevana vojna proti terorizmu na zadevnem območju ne more potekati brez sodelovanja Rusije in drugih sosednjih držav. Nenazadnje bi želel poudariti tudi, da moramo k vprašanju črpanja in izkoriščanja surovin pristopiti v duhu popolne enakopravnosti in skupnega interesa.

PRESEDSTVO: GOSPA ANGELILLI

podpredsednica

14. Nova ureditev glede vizumov za države Balkana (Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija, Črna gora, Srbija,) (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka so izjave Sveta in Komisije o novi ureditvi glede vizumov za države Balkana (Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija, Črna gora, Srbija).

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Gospa predsednica, v tem hitrem geografskem premiku bomo razpravljali o še enem območju, o katerem bom z veseljem spregovorila: gre za obete za vizumsko liberalizacijo v nekaterih državah balkanske regije. Odlično je, da Evropski parlament to obravnava tako zgodaj v svojem mandatu. S tem se kaže, kako se vsem nam zdi pomembno, da ljudi iz Zahodnega Balkana približamo Evropski uniji. To je nedvomno najpomembnejše vprašanje za državljane balkanske regije, kar zadeva njihove trenutne povezave z EU.

Vizumska liberalizacija bo ljudem najprej omogočila prosto gibanje po Evropi in bo ustvarila bolj odprte družbe. Mnogi ljudje iz regije – predvsem mladi – še nikoli niso bili v zahodni Evropi, zato bi jim vizumska liberalizacija seveda ponudila niz priložnosti za stike in izmenjave. To je prava korist te pobude.

Leta 2007 je EU sprožila proces, katerega namen je odstranitev vizumskih zahtev za države Zahodnega Balkana. Ta proces ima dva vidika: države same so morale doseči večji napredek pri zanesljivosti dokumentacije, boljši zakonodaji o preseljevanju, izboljšanih pravicah manjšin in nenazadnje v boju proti korupciji in organiziranemu kriminalu. EU jim bo v zameno omogočila potovanja brez vizumov. Vizumske olajšave so bile uvedene že januarja 2008, kar je povezano z zavezami na področjih, o katerih bomo še govorili. Vendar pa bo prava vizumska liberalizacija omogočila, da se bodo z umikom vizumskih obveznosti odstranile gospodarske in birokratske ovire.

⁽¹⁾ Glej zapisnik.

Liberalizacija vizumskih zahtev, ki veljajo za državljane Zahodnega Balkana, je pomemben ukrep, ki bo okrepil vezi med to regijo in Evropsko unijo. Lahko pričakujemo, da bo to spodbudilo proevropski odnos med vladami in narodi iz regije, saj vse kaže, da ima proces evropske integracije dejanske prednosti. Na drugi strani pa bi nenehna izolacija povzročila občutek izključenosti in bi preprečila izmenjavo zamisli, v najslabšem primeru pa tudi spodbudila ozkosrčen nacionalizem.

Naš cilj je očitno prav nasproten: odpreti EU, državam zagotoviti dostop do programov Skupnosti, ljudem olajšati medsebojne stike in spodbujati razvoj in izmenjavo tako med samimi državami Zahodnega Balkana kot med njimi in EU. Vizumska liberalizacija bo nenazadnje ustvarila nove priložnosti za trgovino, industrijo in prenos znanja in izkušenj. To so pomembni elementi pri lažšanju posledic gospodarske krize.

Na podlagi tega je predlog Komisije, ki je bil podan 15. julija, treba prav zares pozdraviti. Predlagano je, da bi se vizumske zahteve najprej odpravile za državljane iz Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije, Črne gore in Srbije, ki imajo biometrične potne liste. Naš cilj je, da 1. januarja 2010 liberaliziramo vizumske zahteve za te državljane, potem pa to razširimo še na druge države, ko bodo v njih za to izpolnjeni zahtevani pogoji. Komisija je ocenila, da tri države – Srbija, Črna gora in Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija – pogoje za vizumsko liberalizacijo večinoma že izpolnjujejo. Ocena Srbije in Črne gore se še nadaljuje in upamo, da nam bo Komisija še to jesen potrdila, da so pogoji izpolnjeni, tako da bomo lahko storili naslednji korak.

Moram poudariti, da bodo številni pogoji, ki smo jih določili za liberalizacijo, kot sta reforma policijskega sistema in boj proti korupciji, državam koristili tudi pri njihovih pripravah za članstvo v EU, s tem pa ustvarili razmere, v katerih so, kar zadeva uskladitev pravil, vsi zmagovalci. To je tudi dober primer za to, kako lahko načelo pogojenosti deluje na Zahodnem Balkanu.

Albanija ter Bosna in Hercegovina v to prvo odločitev o izjemi pri vizumih ne bosta vključeni, a kljub temu ju ne bomo pustili na cedilu. Vem, da je to vzrok za zaskrbljenost mnogih v tem Parlamentu. Samo vprašanje časa je, kdaj bosta ti dve državi izpolnili potrebne pogoje načrta Komisije. Da bi ta proces čim prej zaključili, Albaniji ter Bosni in Hercegovini še naprej nudimo odločno podporo in ju spodbujamo k nadaljnjem napredku pri preostalih ciljih; upam, da bosta v bližnji prihodnosti vizumska liberalizacija prinesla koristi tudi tema državama.

EU bo storila vse, kar je v njeni moči, da bi pomagala in podprla ti državi pri njunih prizadevanjih za izpolnitev svojih ciljev, predvsem kar zadeva načelo pravne države.

Kar zadeva Kosovo, predlog Komisije ne vključuje nobenih sprememb. Tu bodo vizumske zahteve zaenkrat ostale. V prihodnosti bomo morali preučiti, kako bi ukrepe na najboljši način razširili, da bi prebivalcem Kosova zagotovili enake pravice kot ostalim v regiji. Trenutno čakamo na sporočilo, ki ga bo Komisija predložila oktobra in ki bo vsebovalo predloge za spodbujanje tesnejšega sodelovanja in vezi s Kosovom.

Svet je komaj začel z razpravami o predlogu Komisije, vendar si bo predsedstvo močno prizadevalo, da zagotovi, da bomo sporazum čim prej sklenili. Pozdravljamo velik interes, ki ga je Evropski parlament pokazal za ta predlog, kakor tudi dejstvo, da prve razprave že potekajo v vaših odborih. Glede na ogromen političen pomen tega predloga sem prepričana, da se strinjamo o cilju, ki je zaključiti ta proces čim prej in z zadovoljivimi rezultati, da bi vizumska liberalizacija kmalu postala resničnost.

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospa predsednica, želel bi se zahvaliti ministrici, gospe Malmström, za vse, kar nam je povedala in kar bom poskušal potrditi v imenu Komisije.

15. julija je Komisija predlagala ukinitvev kratkoročnih vizumov za državljane iz Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije, Črne gore in Srbije. Kot ste poudarili, gospa ministrica, je to očitno zgodovinski trenutek v naših odnosih z Zahodnim Balkanom.

Predlog za ukinitvev vizumov temelji na napredku, ki je bil v zadnjih šestih letih dosežen na področju pravosodja in notranjih zadev, kar je v skladu z zavezami, danimi v Solunu leta 2003.

Predlog Komisije je bil nato poslan Svetu. Države članice podpirajo pristop, ki ga je predlagala Komisija, in potrjujejo svojo namero, da bodo tesno sodelovale z Evropskim parlamentom, da bi zagotovile uradno sprejetje besedila v času vašega predsedstva, gospa ministrica, v času švedskega predsedstva.

Zahvaljujem se Evropskemu parlamentu, ker je imenoval poročevalce iz Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve in ker je rok za oddajo poročila določil za konec septembra, rok za glasovanje na Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve ter pozneje še na plenarnem zasedanju

pa za oktober in november. Dejanski cilj je, da bi izjeme pri vizumih za državljane Makedonije, Srbije in Črne gore začele veljati 1. januarja 2010.

Predlog Komisije temelji na rezultatih dialoga s petimi državami Zahodnega Balkana, ki se je začel v prvi polovici leta 2008. Sestavljeni so bili načrti, ki opredeljujejo merila, katerih uresničenje vključuje sprejem strukturnih reform na ključnem področju – na področju pravosodja, svobode in varnosti. Ta metoda je dokazala, da je zelo pomembna spodbuda za države regije pri napredku proti tem reformam, predvsem v zvezi z varnostjo dokumentov, uvedbo biometričnih potnih listov in osebnih izkaznic za obmejno kontrolo ter globalnih politik o preseljevanju, pa tudi v zvezi z javnim redom in varnostnimi politikami: boju proti organiziranemu kriminalu, korupciji, trgovini z ljudmi in nazadnje seveda tudi temeljnimi pravicami, vključno z vprašanji državljanstva.

Po preučitvi teh poročil lahko rečemo, da Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija izpolnjuje vse pogoje v svojem načrtu.

Črna gora in Srbija sta dosegli precejšen napredek. Vendar pa mora Srbija še izpolniti nekatere pogoje, predvsem tiste, ki se nanašajo na preverjanje osebnih dokumentov prebivalcev Kosova in ljudi kosovskega porekla, ki živijo v tujini, ki prosijo za srbski biometrični potni list.

Drugi pogoj za Srbijo je nadzor meja s Kosovom in sodelovanje z Eulexom, tretji pa priprava nacionalne strategije za preseljevanje.

Kar zadeva Črno goro, je treba poiskati trajno rešitev za razseljene ljudi. Treba je sprejeti ukrepe v smislu učinkovite uvedbe zakonodaje za tujce, pa tudi ukrepe, ki bodo okrepili upravno zmogljivost in ki so namenjeni učinkovitejšemu boju proti korupciji in organiziranemu kriminalu.

Takšen je položaj v teh treh državah.

Kljub zelo velikem napredku, ki je bil dosežen v zadnjih nekaj mesecih, Bosna in Albanija še vedno nista uspeli v celoti dokončati zahtevanih reform, ki so del načrta, kot je odprava vizumov. Na podlagi te analize je Komisija v odgovoru na povabilo iz junija 2009 s strani Sveta za splošne zadeve zato predlagala odpravo vizumov za državljane Makedonije, Črne gore in Srbije. Za Srbijo bodo osebe s prebivališčem na Kosovu ali osebe kosovskega porekla, ki živijo v tujini in imajo srbski potni list, izdan s strani osrednjega organa v Beogradu, izvzete iz liberalizacije in bodo morale pridobiti vizum. Srbija od leta 1999 dejansko ni uspela zagotoviti preverjanja osebnih dokumentov ljudi s Kosova. Komisija je preučila varnostno tveganje, ki ga ljudje iz te kategorije predstavljajo za Skupnost, kakor tudi dejstvo, da s Kosovom še ni bilo dialoga na temo vizumske liberalizacije.

Zato odločitev o vključitvi določenih držav v to liberalizacijo vizumskih zahtev temelji na dosežkih vsake posamezne države.

Kar zadeva Srbijo in Črno goro, bomo še naprej natančno spremljali ukrepe, ki jih izvajata ti dve državi, da bi v celoti izpolnili vsa merila. Glede na napredek, ki sta ga že dosegli Albanija ter Bosna in Hercegovina, je Komisija prepričana, da bosta ti dve državi lahko vsa merila izpolnili že v bližnji prihodnosti. Oktobra bodo njuni organi oblasti Komisiji predložili dopolnilne informacije o napredku, ki je bil dosežen v zadnjih mesecih. Na podlagi teh informacij bodo v začetku naslednjega leta razporejene ocenjevalne misije, Komisija pa bo nato sestavila nova poročila o oceni napredka, o katerih bo razpravljala z državami članicami. Komisija upa, da bo potem lahko predlagala odpravo vizumskih zahtev za leto 2010.

V skladu z veljavnimi postopki bo predlog dan v razpravi na Svetu, mnenje o njem pa bo pripravil tudi Evropski parlament. Do uradnega sprejema besedila s strani večine schengenskih držav bi torej morale priti v času švedskega predsedstva, kar bo omogočilo uspešno uvedbo te odprave vizumov za državljane teh treh držav od januarja 2010 naprej. Kot ste dejali tudi vi, gospa ministrica, vse to predstavlja predvsem mladi generaciji iz teh balkanskih držav priložnost, da aktivneje sodeluje v evropskem življenju in se vanj vključi, zato mislimo, da je vse to lahko izredno koristno tako za te države kot za Evropo.

To je vse. To so točke, ki sem jih želel dodati odličnim ugotovitvam predsedstva.

Manfred Weber, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospa predsednica, gospa predsednica Sveta, gospod komisar, Zahodni Balkan potrebuje Evropo, mi, Evropejci, pa potrebujemo stabilnost na Zahodnem Balkanu. Zahodni Balkan je osrednji del Evrope in zato si moramo kar najbolj prizadevati, da bi ta pomemben del pripeljali nazaj domov v Evropo. Zaradi tega so to pravi predlogi.

Opisali ste realnost življenja na tem območju; obupno dolge vrste v uradih za izdajo vizumov, mladi ljudje brez kakršnih koli možnosti za oddajo vloge, da bi lahko zapustili državo in izkusili življenje v Evropi. Mnogi ljudje doživljajo to območje kot zapor, kjer nimajo nobenih stikov z zunanjim svetom. Vsi želimo temu narediti konec, moja skupina, gospa Pack, gospa Bildt in gospod Posselt pa smo se temu precej posvetili. Vsi to podpiramo.

Kar nas skrbi, je, da bo zaradi različne obravnave držav na tem območju prišlo do separatističnih gibanj in da se bodo na Zahodnem Balkanu ustvarili različni razredi državljanov, kar bi zagotovo pripeljalo do problemov. Vendar pa vsi državljani Evropske unije enako pričakujejo varnost. To pomeni, da so standardi, ki jih je danes tukaj opisal gospod komisar Barrot, in sicer varnostni standardi policijskega sodelovanja v boju proti nezakonitemu priseljevanju in gospodarskemu preseljevanju ter standardi za biometrične podatke, dogovorjeni minimalni standardi, ki predstavljajo pravila igre. Naši državljani pričakujejo, da se bodo ta pravila igre spoštovala.

To me pripelje k drugi točki: pri vprašanju odprave vizumov ne sme biti nikakršnih popuščanj v zunanji politiki. Tem državam ne smemo dati prostih rok. Pravila igre so jasna in vsak, ki jih spoštuje, ima vse možnosti za odpravo vizumov. Pritisk na države, ki niso uspele izboljšati svojih standardov v zvezi s tem, in to kljub pomoči iz EU, ne sme popustiti.

To sta dva pristopa, ki sta po mnenju Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) prava. Zaupamo oceni, ki jo je opravila Evropska komisija, in zato lahko podpremo naslednji korak.

Kristian Vigenin, v imenu skupine S&D. – (BG) Gospa predsednica, gospa predsednica Sveta, gospod komisar, predloge Komisije seveda podpiramo, saj predstavljajo zelo pomemben korak za tri države v regiji, ki ste jih pravkar navedli in ki bodo 1. januarja 2010 uvedle režim brez vizumov.

Tudi sam prihajam iz države in generacije, ki sta navdušeno pozdravili odpravo vizumskega režima, še preden je naša država postala članica Evropske unije. Rekel bi tudi, da je to prvi in najpomembnejši znak, da se stvari res pomikajo v pravi smeri, in da bo nekega dne zadnja postaja teh držav Evropska unija.

Obenem pa moram nekoliko izraziti presenečenje zaradi preveč upravljalvskega pristopa Komisije k tej zadevi. Čeprav so tehnična vprašanja na eni strani pomembna v smislu, da je potrebna usklajenost in da države morajo izpolniti potrebne pogoje, da bi postale del Evropske unije, zaradi česar morajo imeti možnost, da potujejo brez vizumov, odločitev Komisije o izvzetju Albanije ter Bosne in Hercegovine na nek način presega meje razumevanja. Ne odraža namreč občutljive narave tega vprašanja v regiji. Podcenjuje vpliv, ki bi ga lahko imela za prihodnji razvoj odnosov med državami v regiji, ter odnos navadnih državljanov v regiji do te odločitve Evropske komisije.

Zato mislimo, da bi bilo odločitev Evropske komisije pregledati in vključiti Albanijo ter Bosno in Hercegovino z jasnim časovnim razporedom, ki bo določal, kdaj bo ti dve državi mogoče vključiti v režim brez vizumov na podlagi izpolnjenih posebnih pogojev.

V tem pogledu je to vprašanje posebej občutljivo, kar zadeva prebivalce Kosova. Naše vprašanje se torej glasi: Kdaj namerava Evropska komisija začeti dialog o vizumih s Kosovom in ali je upoštevala posledice, ki bi lahko vplivale na stabilnost Kosova, če se ta dialog ne začne čim prej?

Sarah Ludford, v imenu skupine ALDE. – Gospa predsednica, skupina ALDE močno in vztrajno podpira cilj EU glede pristopa vseh držav Zahodnega Balkana. Njihove državljanke želimo opremiti z enotnim trgov in skupnimi vrednotami, da bi se lahko pridružili celovitemu območju prostega gibanja.

Svoboda kratkoročnega bivanja v tujini je ključni del priprav na to, kar sem pravkar navedla. Komisija in Svet imata očitno isti cilj, zato mi pojasnite, zakaj je Komisija uspela prodati tako nepremišljen in razdiralen predlog?

Skupina liberalcev zagotovo ne želi spodkopati zahtev po visokih standardih za potne liste in obmejno varnost ter načel pravne države na splošno, vendar pa mora biti to početje pravično, dosledno in učinkovito. Ne gre za to, da trenutno ni nobenih pomanjkljivosti. Srbija in Črna gora sta bili na primer vključeni v julijski predlog: čeprav na dan predloga nista izpolnjevali referenčnih meril, se od njiju pričakuje, da bosta to dosegli v prihodnosti. Tu je tudi zahteva po biometričnih potnih listih, ki jih je Bosna mimogrede izdala 40 000; Hrvati, ki že nekaj časa uživajo ugodnost potovanja brez vizumov, pa takšnega potnega lista ne potrebujejo.

Menimo, da stabilizacija in pridružitveni sporazum Srbije ne moreta doseči napredka, dokler se bo Mladić skrival, saj to kaže na pomanjkanje nadzora nad varnostnimi službami. Kar pa zadeva odpravo vizumov, se šteje, da izpolnjujejo pogoje 3. sklopa: javni red in varnost – tu je nekakšno protislovje.

Način, da Bosno in Albanijo obdržimo v dobrem položaju, bi bil, da ju vključimo v pravni obseg te predlagane uredbe, obenem pa dejansko izvajanje odprave vizumov opredelimo kot odvisno od izjave o skladnosti, ki bi jo podala Komisija – kar je dejansko podobno izjavi, ki jo mora Komisija podati to jesen v zvezi s Srbijo in Črno goro. Postopek bi bil natanko isti, čeprav bi trajal nekoliko dlje.

Vsako podaljševanje roka za Bosno in Albanijo ter popolna izključitev Kosova bi imela zelo razdiralne in uničujoče posledice, ki bi spodbudile povpraševanje po hrvaških, srbskih ali, v primeru Kosovčanov, makedonskih potnih listih, s tem pa predvsem spodbudile integriteto in upravljanje Bosne in Kosova. Ne morem verjeti, da Komisija in Svet nameravata ubrati tako škodljivo pot.

Marije Cornelissen, v imenu skupine *Verts/ALE*. – Gospa predsednica, podpiram vizumsko liberalizacijo in tudi opredelitev nekaterih meril zanjo, toda kar podpiram še bolj, sta mir in stabilnost na Zahodnem Balkanu.

Kaj si predstavljate, da bo to povzročilo predvsem pri mladih, pri bosanskih muslimanih, ko bodo videli, kako njihovi hrvaški in bosansko srbski vrstniki z dvojnimi potnimi listi ob koncu tedna skačejo v EU in nazaj? Ali res želimo spodbuditi nacionalistične občutke in poglobiti razdor v državi, kjer je stabilnost še vedno tako šibka? In zaradi česa? Bosna in Hercegovina v resnici ne zaostaja tako močno za Srbijo pri izpolnjevanju meril. Biometrične potne liste je že začela izdajati, pri drugih merilih pa je dosegla enak napredek.

Zato vas rotim, da v trenutni predlog vključite tudi Bosno in Hercegovino za dobro vseh ljudi, ki tam živijo in garajo za boljše prihodnost – in ki imajo še sveže spomine na vojno.

Ryszard Czarnecki, v imenu skupine *ECR*. – (PL) Zelo sem vesel, da je naša kolegica, do nedavnega ministrica Cecilia Malmström, danes spregovorila v imenu Sveta. Ta Parlament je zaradi njene odsotnosti revnejši, toda švedsko predsedstvo je s tem nedvomno veliko pridobilo. Želel bi v švedščini reči „*tack*“ – ali „hvala“ – za vaš govor, kar v mojem jeziku, v poljščini, pomeni „*da*“ – in je zato ustrezna beseda, saj se v celoti strinjam s tem, kar nam je danes povedala v imenu Sveta, čeprav imam nekaj majhnih, toda pomembnih pripomb.

Predvsem si ne želim, da bi ta primerna pobuda Sveta, ki jo podpira Komisija, postala – grobo rečeno – nekakšna alternativa hitremu pristopu Srbije, Makedonije in Črne gore k Evropski uniji. Družbe teh držav to pričakujejo in si to tudi zaslužijo. Menim, da odprava vizumskih zahtev ne bi smela nadomestiti obetov po hitrem pristopu teh držav k Evropski uniji.

Drugič, mislim, da si tudi prebivalci Bosne in Hercegovine, Albanije in Kosova zaslužijo, da bodo lahko čim prej potovali brez vizumov. V tej zvezi moramo dosledno podpirati jasno opredeljene evropske možnosti, ki so pred njimi.

Nikolaos Chountis, v imenu skupine *GUE/NGL*. – (EL) Gospa predsednica, v imenu Konfederalne skupine Evropske združene levice – Zelene nordijske levice naj povem, da smo mnenja, da je predlog Komisije o odpravi vizumov za državljane iz Srbije, Črne gore in Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije, ki imajo biometrične potne liste, korak v pravo smer in da izvaja zaveze, ki jih je Evropska unija dala ljudem na tem območju, da bodo lahko načrtovali svoja potovanja in dejansko potovali v ostale dele Evrope brez potrebe po vizumih.

Moram poudariti, da ko govorimo o Zahodnem Balkanu, govorimo o travmatiziranem območju, ki je še nedavno doživelo vojno in državljanski spor, za katera so odgovorne Evropska unija in nekatere njene države članice. Rane tega območja se počasi celijo. Zato smo prepričani, da je postopek odprave vizumov za državljane vseh teh držav zelo pomemben korak, ki jim bo dal tudi možnost, da vzpostavijo stik z narodi iz ostale Evrope.

Vendar pa moram poudariti pogoje, ki, če sem prav razumel, vnašajo določeno mero negotovosti glede tega, ali bo Svet oktobra potrdil odpravo vizumov za Črno goro in Srbijo.

Prvič, kar zadeva Kosovo, za katerega velja, če nisem narobe razumel, resolucija Varnostnega sveta 1244, ter predvsem srbsko manjšino, ki živi v nekakšnem podeželskem zaporu znotraj geografskih zaporov, v osnovi zavračamo svobodno komunikacijo. Dvojni udarec: ne dovolimo jim, da bi potovali znotraj svoje države, in ne dovolimo jim, da bi potovali v države Evropske unije.

Drugič, imam številne pomisleke glede tega, ali se nekateri izmed teh predpogojev, ki jih zahtevamo od Srbije in Črne gore, nanašajo na to posebno vprašanje, oziroma ali mogoče ne služijo drugim političnim ciljem. Zato menim, da bi si morali oktobra prizadevati za odpravo vizumov za prebivalce Črne gore in Srbije, kot tudi za druge države Zahodnega Balkana.

Athanasios Plevris, v imenu skupine EFD. – (EL) Gospa predsednica, prvič, mir in stabilnost na Zahodnem Balkanu sta zagotovo v interesu celotne Evrope in seveda, ker sem iz Grčije, je samoumevno, da bi morala biti še toliko bolj v našem interesu, saj mejimo na nekatere izmed teh držav. Zato menimo, da je smer, ki ste jo ubrali, prava.

Vendar pa bi pri tem rad izpostavil Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo. Skopska vlada goji skrajni nacionalizem do ene države članice Evropske unije, tj. Grčije, in širi naokrog zemljevide, na katerem je del Grčije, Makedonija, skupaj s Solunom in številnimi drugimi mesti, pod okupacijo, s tem pa dejansko goji duha, da bi bilo treba te dežele, ki jih je domnevno zavzela Grčija, osvoboditi.

Ne želim se osredotočiti na vprašanje imena, do katerega ste mogoče ravnodušni, čeprav so Grki zelo občutljivi na to prilaščanje imena. Vendar pa morate razumeti, da se ne moremo vrniti k nacionalizmu, k spodbujanju nacionalizma v teh državah, na škodo držav članic Evropske unije.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospa predsednica, dejstvo, da bodo vizumske zahteve za Srbijo, Makedonijo in Črno goro odpravljene, kaže, da so prizadevanja na področju reform v teh državah očitno obrodila sadove. Vendar pa so deset let po koncu spopada grobovi še vedno globoki, slab občutek pa še vedno rahlo plamti pod površino. Očitno se to nanaša na dejstvo, da se Albanija, Kosovo in Bosna, ki tokrat niso bili vključeni, počutijo prikrajšani. Očitno ljudje raje gojijo stara sovraštva, kot da bi se vprašali, kaj je tisto, kar so njihove sosednje države storile bolje, in kako bi bilo mogoče doseči napredek, ki bi pripeljal do odprave vizumov. V vsakem primeru bi Srbija morala kmalu pridobiti status države kandidatke, saj napreduje proti pristopu na več točkah.

Vendar pa se rane še zdaleč niso zacelile in vsak ukrep EU se temu ustrezno ocenjuje. Zato moramo na eni strani bolje pojasniti razloge za našo odločitev, na drugi pa Albaniji, Kosovu in Bosni jasno povedati, da bodo morali vložiti še precej truda, da bi se začeli enakovredno približevati pristopu. V vsakem primeru je mir na Balkanu, pred vrati EU, postal precej pomembnejši od pristopa Turčije, ki ga mnoge strani tako ognjevitno zagovarjajo.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Gospa predsednica, ljudem iz Bosne, Albanije in Srbije ELS danes sporoča: niste pozabljeni; nismo vas zapustili. Razumemo vašo nejevoljo, predvsem nejevoljo prebivalcev Sarajeva. Obenem pa ljudem iz Evropske unije sporočamo, da referenčnih meril ne bomo prikrojili. Pravila morajo biti enaka za vse. Vaša varnost je pomembna za nas.

Organom oblasti iz Bosne in Hercegovine predvsem sporočamo: sprejmite svojo odgovornost; stvari doma spravite v red; naredite domačo nalogo. Cenimo napredek, ki je bil dosežen nedavno. Komisijo bomo prosili, naj vam še naprej nudi podporo, a če sem se kaj naučila iz šestih let vojne in miru na Balkanu, in verjemite mi, da mi je to vprašanje, viktimizacija, zelo blizu, potem sem se naučila to, da igra obsojanja in iskanja grešnih kozlov spada v preteklost.

To je problem evropske integracije. Na to moramo gledati z evropskega vidika in, kot je dejala gospa Cecilia Malmström, najboljši način za popolni preobrat, za odmik od odvisnosti in viktimizacije v teh državah je, da prevzamejo državo v svoje roke in da začnejo izvajati reforme na področju vizumov, ki so tako ali tako nujno potrebne.

Upam, da se lahko dogovorimo o jasnem sporočilu, s katerim bomo organom oblasti v regiji dali jasno vedeti, da jih bomo podprli, da pa ne bomo ogrozili varnosti naših državljanov –, da morajo torej sprejeti svojo odgovornost.

Mislim, da bi predlog Komisije morali podpreti, tistim, ki mislijo, da bi lahko imel destabilizacijski učinek, pa bi želela reči, da bo stabilnost prišla z evropsko integracijo. Zelo neugodno je, da se potni listi izdajajo v Zagrebu in Beogradu, zato bi si morali nedvomno prizadevati, da bi to čim bolj omejili, vendar pa za prebivalce Bosne ne moremo postavljati drugačnih pravil. To ni v njihovem interesu.

Kar lahko storimo je, da odigramo svojo vlogo v tem Parlamentu in tako pospešimo proces ter sprejmemo odločitev, oblikujemo našo politiko, da bi lahko Svet v enem letu sprejel svojo odločitev.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Kot verjetno veste, sem poročevalka v odboru LIBE za vizumsko liberalizacijo za države Zahodnega Balkana.

Evropska komisija nam je julija posredovala predlog za odpravo vizumov za državljane Srbije, Makedonije in Črne gore. Makedonija je svoje obveznosti že izpolnila, medtem ko morata še preostale pogoje čim prej izpolniti tudi Črna gora in Srbija.

Kljub temu, da zelo pozdravljam predlog Evropske komisije, saj je bil proces, ki ga je izpeljala, izjemno zahteven, pa se ne morem strinjati, da je v dokumentu povsem izpustila preostale države, in to brez kakršne koli časovnice.

Bosna in Hercegovina in Albanija rabita jasen časovni načrt, kdaj bosta lahko odpravili vizume. Zavedata se nujnosti izpolnitve pogojev. Posebej Bosna in Hercegovina je na podlagi ugotovitev neodvisnih organizacij poleti dosegla velik napredek.

Odločitev, da tako Bosna in Hercegovina kot Albanija sta izpuščeni s seznama, je predvsem tehnične narave. In vsi dobro vemo, da imajo tudi najbolj tehnične odločitve močne politične posledice. V resnici so iz procesa vizumske liberalizacije izpuščeni Bošnjaki.

Vsi moramo prevzeti politično odgovornost za izvedbo tega procesa, ki bo pogoj za mir in stabilnost na Zahodnem Balkanu. Nujno moramo razmisliti tudi o začetku vizumskega dialoga s Kosovom, saj bo to spodbuda strukturnim reformam.

Dragi kolegi in kolegice, ne smemo si dovoliti, da bi stopili na zavoro pri odpravi vizumov za vse države Zahodnega Balkana, ki imajo jasno evropsko perspektivo. Vizumska liberalizacija na Zahodnem Balkanu ni sestavljanka, ki bi se jo lahko igrali. Gre za ljudi, za kvaliteto njihovih življenj, mobilnost in omogočanje še tesnejšega sodelovanja, nenazadnje gospodarskega.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Čestitam Makedoniji in upam, da bosta tudi Črna gora in Srbija hkrati dosegli isti cilj. To bi bilo dobro za vse tri države in za ves Zahodni Balkan.

Slabo pa je, da Bosne ni v tem paketu. Napori v Bosni so nezadostni in premalo uspešni. Naši napori in njihovi napori. Glavna ovira napredka v Bosni je stanje duha, občutek nemoči, ki paralizira ljudi in institucije. Le Bošnjaki v Bosni ne morejo dobiti prostega gibanja po Evropi. Nimajo rezervne države in zato so getoizirani. Oni edini ne morejo sanjati dvojnega državljanstva. To je poniževalno. Počutijo se spregledani, izbrisani in kaznovani s strani Evropske unije.

Politično moramo pomagati državi Bosni in Hercegovini, da bo lahko pomagala sebi in svojim državljanom. Evropska unija je soodgovorna za razmere v Bosni, za stabilnost regije. Soodgovorna sta Svet in Komisija in Parlament.

Bosna je blizu ukinitvi viz. Ves problem pa je v glavah, v njihovih in v naših glavah. Med njimi in nami raste zid, ki je višji od berlinskega zidu. Podrimo ta zid in pomagajmo jim ukiniti vize. Zdaj, čim prej, v paketu z drugimi tremi državami te regije.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Gospa predsednica, gospa Malmström, gospod komisar, Zeleni seveda pozdravljamo vizumsko liberalizacijo za Črno goro, Makedonijo in Srbijo. To je nekaj, za kar sem se v preteklih letih močno zavzemala, ko sem bila še članica avstrijske narodne skupščine. Gre za pomemben korak v smeri proti izpolnitvi sanj o združenih in mirni Evropi.

Vendar pa so na poti, ki ste jo ubrali, številne ovire. Posledica tega bo predvsem, da se bodo muslimanski državljani Bosne počutili diskriminirane. To se je že zgodilo, ko ste samo liberalizacijo za druge države šele napovedali. Vztrajate na dejstvu, da Bosna in Hercegovina še ni izpolnila tehničnih pogojev, a očitno ste spregledali, da v drugih državah, kjer bo zdaj sprejeta liberalizacija, še vedno obstajajo problemi. Bosna je že izdala 40 000 biometričnih potnih listov in je že sprejela uredbo o razseljenih osebah, česar druge države še nimajo, ustanovila pa je tudi agencijo za boj proti korupciji, ki je Srbija na primer še nima.

Imam vtis, da imamo tu opravljen tudi s politično diskriminacijo, kar je po mojem mnenju zelo nevarno za mir v regiji in za multietnično Bosno in Hercegovino. Poimenujmo torej to nevarnost še enkrat: gre za nevarnost, da bodo tukaj formalizirane tudi etnične ločnice. Zato vas pozivam, da oblikujete skupni paket z Bosno in Albanijo in da pričnete pogovore o vizumih s Kosovom.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, nekatera območja na Balkanu so danes še nestabilna in predstavljajo prometne poti za nezakonito trgovino, ki jo nadzorujejo organizirane

kriminalne mreže. Posebej resen problem predstavlja trgovina z ljudmi, ki pogosto vključuje izkoriščanje v obliki nezakonitega dela ali prostitucije.

Vizumsko liberalizacijo mora zato spremljati strogo izvajanje varnostnih pravil: eno izmed njih je tudi uvedba biometričnih potnih listov. Kolikor vemo, Albanija ter Bosna in Hercegovina še vedno ne izvajajo teh tehničnih ukrepov v celoti. Zato je ključnega pomena, da vizumov v teh dveh državah ne odpravimo vse dokler ne bodo njihove vlade v celoti sodelovale in dokler se ne začnejo izvajati tehnični ukrepi, ki jamčijo za identiteto zadevnih strank. Neizpolnjevanje zahtev po mojem mnenju ne predstavlja diskriminacije.

George Becali (NI). – (RO) Vesel sem, da danes razpravljamo o odpravi vizumov v nekaterih balkanskih državah, in povedati vam moram, zakaj: moji stari starši so se rodili v Makedoniji, moj oče v Albaniji, moja babica v Grčiji, moja mama v Bolgariji, jaz pa v Romuniji. Danes sem, hvala bogu, tukaj, da lahko vprašam gospoda Ollija Rehna: ali je mogoče odpraviti zahteve za vizume za Albanijo do sredine leta 2010, kot je bilo obljubljeno? To je vprašanje, na katerega bi rad odgovor, ker se dotika mojih čustev, mojih sorodnikov, moje družine in mojih korenin, ki so posute po skoraj celem Balkanu. Lepo prosim.

Doris Pack (PPE). – (DE) Gospa predsednica, gospa Malmström, gospod komisar, gospe in gospodje, vsi smo bili zelo navdušeni nad predlagano vizumsko liberalizacijo. Za to smo si v Parlamentu prizadevali precej časa in zdaj se končno začnemo uresničevati. Vendar nam to ne zadostuje. Mislim, da je besedilo iz junija napačno. Kot smo slišali, sta Srbija in Črna gora še vedno soočeni s problemi. Zakaj torej v to besedilo nismo vključili Albanije in Bosne in rekli, tudi tu so problemi, ki jih je treba rešiti? To ne bi povzročilo veliko škode.

Dejstvo je seveda, da politiki v Bosni in Hercegovini ne kažejo veliko interesa za izboljšanje položaja svojih državljanov, ki je v vsakem pogledu težak. In zakaj bi? Imajo službo, lahko potujejo, zapravljajo čas za nekoristne nacionalistične spore, namesto da bi si na primer prizadevali za dober šolski sistem, za dobro infrastrukturo, dober sistem zdravstvenega varstva, poleg tega pa niso uvedli niti referenčnih meril za liberalizacijo vizumov. Slednja bi v to nacionalistično zatohlost Bosne in Hercegovine končno prinesla nekaj svežega zraka, mladi generaciji pa upanje.

Kljub temu so bili v Bosni in Hercegovini po napovedi ocene Komisije sprejeti ukrepi za boj proti korupciji in začeli so se izvajati številni pomembni zakoni, tako da bodo jeseni lahko izpolnjeni tehnični predpogoji. Vendar pa ne gre samo za vprašanje tehničnih predpogojev; gre tudi za vprašanje političnega pogleda na stvari. Tu je tudi vprašanje biometričnih potnih listov; vem, da jih veliko še ni bilo izdanih, zato iskreno pozivam Komisijo in nekatere države članice, da pri tem pomagajo. Tehnična pomoč pomeni veliko.

Svet, Komisija in lokalni politiki si morajo prav zares močno prizadevati, da bi preprečili nadaljnje večanje etničnega razdora v tej državi. Odklonitev vizumske liberalizacije v Bosni in Hercegovini bi getoizirala muslimane, medtem ko bi Hrvati in Srbi imeli izhod iz te države. Bosanski potni list – in potni list je običajno značilen dokaz nacionalne pripadnosti – bo v očeh njegovega imetnika brez vrednosti, če ne bo odprl vrat v EU.

Komisijo in Svet prosim, da tem državam pomaga. Albanija bo zmogla. Ima novo vlado; zmogla bo, Kosovo pa bo zmoglo samo, če boste vsi pomagali. Imate našo podporo. Ne zatiskajte si oči, temveč določite politične standarde, ne zgolj policijskih.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Politika vizumske liberalizacije na Zahodnem Balkanu je politično občutljivo vprašanje, pa tudi izredno občutljivo vprašanje v človeškem smislu za prebivalce teh držav in te regije. Trenutno govorimo o Črni gori, Makedoniji in Srbiji, kar je zelo pomembno v zgodovinskem okviru, vendar pa na Zahodnem Balkanu ne bi smeli uvesti sistema dveh hitrosti na dolgoročni ravni, predvsem Bosno in Hercegovino, in seveda tudi Albanijo, pa moramo čim hitreje vključiti v ta proces.

Zahodni Balkan ima tesne geografske, kulturne in zgodovinske vezi z Evropsko unijo in našimi državami članicami in kljub nemirnim dogodkom, ki so se tu v zadnjih časih odvijali, je treba reči, da se tako reforme kot tudi naša pričakovanja postopoma izpolnjujejo in da si politični voditelji v teh državah prav res močno prizadevajo, da bi izpolnili naša pričakovanja.

Zato bi v tem govoru želela prositi Svet in Komisijo, pa tudi vse prisotne v Evropskem parlamentu, da podprejo voditelje različnih držav v njihovih prizadevanjih in jim ponudijo pomoč v zvezi s tistimi vprašanji, ki še niso bila rešena. Prav tako ne smemo pozabiti, da so države Zahodnega Balkana iz številnih razlogov velikega geopolitičnega pomena za nas.

Ker sta Srbija in Črna gora zdaj soočeni s pomembnimi notranjimi izzivi, za katere upamo, da jih bosta ti državi premagali, bi želela še enkrat poudariti, da bi bilo zelo primerno, če bi čim prej določili datum še za državi, ki sta bili iz tega procesa izključeni, s tem pa mislim na Bosno in Hercegovino ter Albanijo.

Gerard Batten (EFD). – Gospa predsednica, ti ukrepi bodo od januarja 2010 iz Srbije, Črne gore in Makedonije omogočali prost dostop v države članice schengenske skupine EU brez vizumov. Komisija predvideva, da bi ta dostop brez vizumov lahko omogočila še Albaniji ter Bosni in Hercegovini, in sicer sredi leta 2010. Torej bomo v naslednjih 12 mesecih imeli dodatnih 20,7 milijona ljudi, ki bodo imeli prost dostop do EU.

To pravzaprav ne bi smelo vplivati na Združeno kraljestvo, ki ni članica schengenske skupine, a v resnici bo vplivalo. Dostop do EU za več milijonov novih ljudi iz nekaterih najrevnejših in najbolj skorumpiranih držav v Evropi, bo tem ljudem omogočil, da premagajo prvo oviro pri nezakonitem vstopu v Britanijo. Te države bodo sicer nekega dne polnopravne članice EU s celovitim zakonitim dostopom do EU. Ti ukrepi so samo še en primer spodkopavanja zmožnosti Britanije, da nadzoruje svoje meje, in samo še en razlog več, zakaj bi Britanija morala izstopiti iz Evropske unije.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Gospa predsednica, vsi se jasno zavedamo prednosti in pomanjkljivosti prostega gibanja, toda oglejmo si to z drugega vidika. Ali tri zadevne države zares izpolnjujejo temeljna zahtevana merila, da bi jim bile odobrene takšne posebne ugodnosti, ki so del odprave vizumov?

Bolgarska manjšina v Srbiji je že skoraj celo stoletje povsem zapostavljena in diskriminirana, medtem ko Makedonija vse od svoje ustanovitve izvaja prakso nenehne in dosledne protibolgarske politike.

Zadnje dejanje Makedonije v tem smislu je bila aretacija bolgarske državljanke Spaske Mitrove, ki ji je bila izrečena izredno stroga kazen. Mitrova je članica bolgarskega združenja „Ratko“. Slednje je v Makedoniji prepovedano, zaradi česar je Makedonija morala plačati kazen zaradi kršenja človekovih pravic.

Po mnenju bolgarske javnosti so popuščanja državam, ki kršijo pravice bolgarskih državljanov ali, z drugimi besedami, državljanov Evropske unije, nesprejemljiva.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Mislim, da je pomembno, da je prišel čas, ko lahko končno ustrezno razpravljamo o vprašanju potovanj brez vizumov v zvezi z državami Zahodnega Balkana. Razveseljivo je, da so te države, ki so izpolnile vse dosedanje obveznosti, lahko tudi ključnega pomena za čim lažje izvajanje procesa prečkanja meja.

Kot madžarska poslanka Evropskega parlamenta lahko ta prizadevanja samo podprem, saj bodo na primer Madžarom, ki živijo v Vojvodini in Srbiji omogočila, da vzpostavijo bolj neposredno povezavo s svojo matično državo. Državljeni, ki živijo na obeh straneh teh meja in ki govorijo isti jezik ter imajo tesne družinske in kulturne vezi, ne bodo mogli najti besed, s katerimi bi lahko izrazili, koliko jim pomeni možnost, da lahko meje prečkajo brez kakršnih koli omejitev ali vizumov. Na tej točki, čeprav ni tesno povezana s potovanji brez vizumov, so bile sprejete tudi nekatere v prihodnost usmerjene odločitve, kot je zakon, ki je bil nedavno sprejet v Srbiji in ki ureja delovanje nacionalnih svetov manjšin. Ti zaznamujejo pomemben napredek v smislu institucionalnega varstva pravic manjšin.

Spodbujanje potovanj brez vizumov ne more biti samo tehnično vprašanje. To je zelo jasna politična zadeva. K politični stabilnosti teh držav je bil dan pomemben prispevek, če pomislimo, kakšne pravice so jim dodeljene s potnim listom iz teh držav in v kolikšnem obsegu je ta potni list priznan v Evropski uniji. Bilo bi nesprejemljivo, če bi se negativno razlikovanje med državami v regiji nadaljevalo dlje časa.

Zato se obračam na glavno dolžnost Komisije in Sveta pri teh vprašanjih. Evropska unija ima politično dolžnost, da državam Zahodnega Balkana omogoči, da si lahko obetajo pridružitvev Evropski uniji. Tem državam bi morala pomagati, da nas dohitijo, ter spodbujati oblikovanje in krepitev njihovih demokratičnih institucij, kar vključuje tudi pravice manjšin.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Najlepša hvala, gospa predsednica. Tudi jaz bi želela pozdraviti gospo Cecilio Malmström in komisarja Barrota. Navdušena sem tudi nad predstavljenim predlogom. Kot nekdanja madžarska zunanja ministrica sem si z drugimi močno prizadevala, da bi države Zahodnega Balkana približala Evropski uniji in jih pripravila na naslednji korak na poti k pristopu. Vemo tudi, da je s tega vidika potovanje brez vizumov nekaj, kar ljudje mogoče še najbolj razumejo in občutijo. Zdaj jim to utira pot, da uživajo svobodo gibanja in vzpostavijo tesnejše človeške odnose. Mogoče bi to pomagalo tudi pri nečem, kar imamo gotovo vsi za pomembno, to pa je ohranjanje motivacije teh držav v teku zelo težkega procesa, ki je del pristopa.

Vemo, da je treba narediti nekaj zelo pomembnih korakov. Zelo pogosto se zgodi, da je treba nekatere tradicije preseči, vemo pa, da to ni lahko. Zato je zelo pomembno, da se tem trem državam zdaj omogoči potovanje brez vizumov. Želela bi vas opozoriti tudi na stališče, ki je bilo danes večkrat izgovorjeno, in sicer da je ravnoesje v državah Zahodnega Balkana zelo kočljivo. Etnične napetosti so tam obstajale že pred vojno in so prisotne tudi po vojni. Zato moramo vsak posamezen ukrep oceniti z vidika vprašanja, ali bo te napetosti zmanjšal ali povečal.

V primeru Bosne, kot je bilo danes nekajkrat omenjeno, ta odločitev ni samo koristna in pomembna zato, ker je Bosna zdaj izvzeta, temveč tudi zato, ker bo brez vizumov lahko potovalo veliko število državljanov Bosne, ki imajo hrvaški ali srbski potni list, medtem ko preostali tega ne bodo mogli početi. Enako velja tudi za državljane Kosova: vsi, ki bodo lahko pridobili potni list v Srbiji, bodo potovali brez vizumov.

Mislím, da moramo še enkrat poudariti, da potrebujemo politično odločitev in ne tehnične. Zato je naša dolžnost, da tem državam čim prej, v točno določenem časovnem okviru, pomagamo, da bodo njihovi državljani lahko potovali brez vizumov.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Gospa predsednica, gospa predsednica Sveta, gospod komisar, tudi jaz sem enako zaskrbljen glede varnosti kot gospod Weber, potem ko sem deset let sodeloval v Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve. Ta zadeva ima veliko zunanjepolitično razsežnost.

Prihajam iz generacije, ki je rasla s stotimi tisoči tako imenovanih jugoslovanskih delavcev. V času komunistične diktature so ljudje iz jugovzhodne Evrope, ki so živeli znotraj meje Jugoslavije, lahko kljub temu svobodno potovali. Danes govorimo o evropeizaciji, pošiljamo enote in uradnike, zapravljamo ogromno denarja, obenem pa zapiramo mlade ljudi v teh državah. Zato je liberalizacija vizumskega režima nujno potrebna.

Vendar pa imam tudi sam nekaj kritik: prvič, vesel sem, da je vključena tudi Makedonija. Makedonija predstavlja zgled pri izpolnjevanju meril, vendar pa Makedonije ne smemo hvaliti zato, da bi se oddolžili za njeno upravičeno željo po končni določitvi datuma za začetek pristopnih pogajanj.

Drugič, Kosovo: bilo je rečeno, da se mora držati pravil igre, vendar pa se igralec lahko drži pravil igre samo, če mu dovolijo igrati. Kosovu ni dovoljeno igrati. Posegli smo z vojaškimi sredstvi, da bi Kosovčane osvobodili pred zatiranjem. Zdaj bodo v državi nekdanjih zatiralcev vizumi odpravljeni – in to tudi pozdravljam, saj ne more biti kolektivne krivde –, Kosovo pa na to ne more računati. Čeprav so tu prisotne napake, smo mi tisti, ki se moramo posuti s pepelom, saj smo to državo dejansko upravljali. Z drugimi besedami: Kosovu moramo dati vsako priložnost, kajti če bo Srbija imela odpravljene vizume dlje časa in če bo Kosovo v celoti izključeno, bo to pripeljalo do nesprejemljivih izkrivljanj.

Tretjič, Bosna in Hercegovina: tudi jaz sem – kot nekaj drugih poslancev – podpisal protest proti izključitvi Bosne in Hercegovine. Ta dežela treh narodov – ki je bila slabo oblikovana v okviru Daytonskega sporazuma, ki ga je treba nujno spremeniti – z mednarodno upravo, ki je v enaki meri zakrivila neučinkovitost, mora na koncu dobiti priložnost, da stopi na pot v Evropo, ne da bi pri tem razpadla. Razpad Kosova ali Bosne bi ogrozil varnost bolj kot vse tehnične podrobnosti.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Gospa predsednica, priznati moramo, da je odprava vizumov za Srbijo, Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo in Črno goro pomemben korak proti evropski integraciji Zahodnega Balkana.

Vendar pa bi ta morala veljati za vse narode na Zahodnem Balkanu in bi se morala izogniti novim ločnicam na tem območju. Seveda nihče ne more upravičeno trditi, da ima Evropska komisija predsodke pred muslimanskimi državljani Bosne in Hercegovine. Na drugi strani pa ne smemo pozabiti na nenavaden status Kosova, katerega neodvisnosti vse države članice Evropske unije ne priznavajo.

Želimo, da bi imeli tudi prebivalci Kosova koristi od odprave vizumov; vendar pa ne glede na najdeno rešitev to ne sme ogroziti dokončnih dogovorov glede statusa. Komisija je ravnala pravilno, ko Bosni in Hercegovini ter Albaniji ni zaprla vrat. Vendar pa mora hitro nadaljevati, da nova ločevanja ne bi ogrozila stabilnosti na tem območju. Države pa morajo seveda na svoji strani izvesti potrebne reforme, ki se, naj spomnim, dotikajo vprašanja varnosti in boja proti organiziranemu kriminalu.

Ta Parlament je več let poudarjal, da bodo lažji stiki z zunanjim svetom in večja možnost potovanj okrepili mir, izmenjave na vseh ravneh in na koncu stabilnost. Vprašanje vizumov ni samo tehnično vprašanje; je globoko politično vprašanje, ki vpliva na evropsko prihodnost območja, vsi narodi na tem območju pa imajo pravico do prihodnosti.

Anna Ibrisagic (PPE). – (SV) Gospa predsednica, mislim, da na tej ravni razprave ni več nobenega dvoma o pomenu vizumske liberalizacije za državljane Balkana. Možnost svobodnega potovanja je poleg izobraževanja mogoče najpomembnejše orodje, ki ga lahko ponudimo novim generacijam, od katerih pričakujemo tako veliko zavezanost k procesu demokratizacije v celi regiji.

Zato pozdravljam predlog vizumske liberalizacije za Srbijo, Makedonijo in Črno goro. Napredek vsake posamezne države na njeni poti v EU je napredek celotnega Balkana. Nekatere izmed teh držav so čakale dolgo časa; nekatere mogoče še dlje, kot je bilo potrebno. Evropski parlament in državi, ki v vizumsko liberalizacijo še nista vključeni, bi se morali iz tega nekaj naučiti.

Čeprav je to izredno občutljivo politično vprašanje, bi želel poudariti, da so pravila o liberalizaciji vizumov jasna in univerzalna. Pogoji morajo biti izpolnjeni. Vendar pa nikar iz tega ne naredimo večjega političnega vprašanja, kot je potrebno. Oglejmo si, kaj je treba še storiti in kako lahko čim prej zagotovimo, da se bosta Bosna in Hercegovina ter Albanija kmalu lahko pridružile družini držav, v katerih so vizumi odpravljeni.

Bosna in Hercegovina sta pred kratkim dosegli velik napredek in bosta kmalu izpolnili večino preostalih zahtev iz načrta. Zato pozivam akterje v Bosni iz Hercegovini, da čim prej sprejmejo protikorupcijski zakon in določijo pravila za izmenjavo informacij med različnimi deli policije. Prosim jih, naj zagotovijo, da bo to delo opravljeno do konca septembra, še preden pošljemo poročilo nazaj Komisiji. Nato pričakujem, da bo Komisija v svoji novi analizi presodila, kolikšen napredek je bil zares dosežen, in potem, ko bodo izpolnjene zahteve EU, predlagala Svetu, naj odobri vizumsko liberalizacijo za Bosno in Hercegovino. Upam, da se bo to zgodilo julija 2010.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Gospa predsednica, gospod komisar, odprava vizumov za nekatere države, ki spadajo na v regijo Zahodnega Balkana, pomeni prvo potrditev zaveze Evropske unije k nadaljevanju evropskega procesa integracije. Vendar pa se mi zdi, da je predlog Komisije na žalost nepopoln. Državljeni iz Albanije ter Bosne in Hercegovine ne bodo deležni enake obravnave, kar bo ustvarilo razlike med državljani na Balkanu.

Želel bi vas spomniti, da že obstaja delitev med prejšnjo generacijo, ki ji je odpiranje nekdanje republike Jugoslavije v Evropo prineslo koristi, ter današnjo generacijo, ki jo Evropska unija ni obravnavala na enak način. Vendar pa bo ta predlog povzročil, da bodo državljani držav nekdanje republike Jugoslavije, kjer vizumi ne bodo odpravljeni, poskušali pridobiti drug potni list v državi, ki spada v nekdanjo jugoslovansko federacijo in od katere Evropska unija vizumov ne zahteva. Na tak scenarij smo že naleteli v primeru moldavskih in gruzijskih potnih listov na eni in ruskih potnih listov na drugi strani.

Mislim, da bi bila logična rešitev enako obravnavanje vseh balkanskih držav, in obenem pozivam Komisijo, da preuči tudi možnost vključitve Moldavije v skupino držav jugovzhodne Evrope.

Victor Boștinăru (S&D). – (RO) Kot poslanec Evropskega parlamenta in socialist pozdravljam sporočilo Sveta in Komisije o vizumskem režimu za tri države Zahodnega Balkana. To je prvi odločen korak k vključitvi v Evropsko unijo, prvi dosežek za prihodnje državljane EU z Zahodnega Balkana. Vendar pa se tudi zavedam, da bi morali biti zaradi pomanjkanja jasne perspektive v obliki načrta za Bosno in Hercegovino, Albanijo in Kosovo precej zaskrbljeni. Ne govorim samo o razočaranju v javnosti, govorim predvsem o nevarnosti za politično stabilnost v teh treh državah. Predvsem pričakujem, da bosta Evropski parlament in novooblikovana Evropska komisija ohranili predvidljiv časovni načrt za vključitev Zahodnega Balkana v Evropsko unijo. To je edini način, s katerim lahko izpolnimo svojo nalogo, za katero smo bili izvoljeni: da združimo Evropo.

Norica Niculai (ALDE). – (RO) Gospa predsednica, ena minuta bo več kot dovolj, da pozdravim odločitev, ki je zgodovinskega pomena tako za Balkan kot za Evropo. Mislim je svoboda gibanja predstavlja vrata v demokracijo in znanje. Tem trem državam ste dali priložnost. Vendar pa obenem menim, da je Evropa tudi Evropa predpisov, ki jih moramo kot evropski državljani vsi spoštovati. Ta predlog ste podali zato, ker ste ocenili, da so bili pravila in pogoji, ki smo jih določili, izpolnjeni.

Rekla bi, da boste podali tudi predlog, da naj se to razširi še na Albanijo in Bolgarijo, ko bodo izpolnjeni evropski predpisi. V vašo odločitev boste zagotovo vključili priporočilo za pospešitev tega procesa. Jaz sem ena izmed tistih, ki mislijo, da tu ne gre za vprašanje diskriminacije. Pravzaprav ravno nasprotno. Mislim, da bo ta proces pomagal spodbuditi drugi dve državi, da bolje opravita svoje naloge in izpolnita te pogoje, saj bodo po sprejetju te odločitve, ostale tri države dokazale, da so bile pripravljene storiti vse, kar je potrebno, da bi njihovi narodi uživali drugačen status.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Gospa predsednica, gospod komisar, gospa ministrica, gospe in gospodje, moram reči, da podpiram liberalizacijo in evropsko integracijo do dokončanja tega mozaika, ki ga predstavlja Zahodni Balkan, in vključno z njegovim dokončanjem, kajti, kot je nekdo pred mano že povedal, Balkan mora biti stabilen. To vključevanje je torej ključnega pomena in se mora zgoditi čim prej.

Vendar pa moramo biti pri vprašanju priseljevanja – o čemer smo govorili včeraj in ki vključuje varnost in človekove pravice – zelo previdni, kajti preglede je treba po mojem mnenju izvajati temeljito in jih ne olajšati. Časovni okviri se morajo ujemati s temi pregledi, ki jih je treba pospešiti, če je mogoče. Naslednje, opažam, da je na tem področju vrzel, o kateri je bilo zelo malo povedanega, za vrzel pa je Kosovo. Povsem jasno me boste razumeli, ko bom povedal, da ta vrzel ljudem iz drugih držav čisto preprosto omogoča, da potujejo iz Kosova v Makedonijo in obratno. Vem, da se pripravlja poročilo, ki nam bo v naslednjih dneh nekaj povedalo, toda prosim, da nam še nocoj poveste nekaj več informacij o Kosovu.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Gospa predsednica, ministrica je zelo dobro povedala: vizumska liberalizacija je potrebna, da bi se okrepile vezi z EU, preprečil naraščajoč nacionalizem in izognilo izolaciji. Kako je potem mogoče, da predlogi grozijo z izolacijo bosanskih muslimanov? Velika neenakost se pojavlja znotraj ene same države, saj se bosanskim Srbom in Hrvatom izdajajo potni listi. Muslimani na žalost nimajo nobene sosednje države, ki bi jim izdala potne liste. Kdo se bo postavil za bosanske muslimane? Bo to storila Komisija? Mogoče Svet? Ali mi lahko z gotovostjo poveste, ali sta Komisija oziroma Svet opravila pogovore s Hrvati in Srbi o izvajanju omejitve pri izdaji potnih listov, kajti moralo bi biti jasno, da bodo njihova dejanja povzročila precej vznemirjenja.

Nadežda Nikolova Mihajlova (PPE). – (BG) Želela bi čestitati gospodu Barrotu za stališče Evropske komisije o liberalizaciji vizumskega režima za Zahodni Balkan. Kot ministrica za zunanje zadeve v času odprave vizumskih zahtev za Bolgarijo vem, kako močno sta odprava vizumov in konec poniževanja vplivala na čustva naših državljanov. Obenem pa se moram kot poslanka Evropskega parlamenta strinjati z gospo Pack in gospo Bildt, da prava evropska solidarnost pomeni, da Evropska unija zagotavlja logistično pomoč pri izpolnjevanju meril in ne pri oddaljevanju od njih, saj ima to demoralizirajoč učinek na družbo in vlade razrešuje odgovornosti.

Sprememba mora biti nagrada za vložen trud in ne dvojno merilo. Družbe Zahodnega Balkana se morajo navaditi, da od svojih vlad zahtevajo, naj opravljajo svoje delo. Vedeti morajo, da se vizumski režim ne prestavlja zaradi evropskega dlakocepstva, temveč zaradi tega, ker niso opravile svojega dela naloge. Solidarnost bi morala biti dana v zameno za sprejemanje odgovornosti. Kadar gre za načelo, vera ali etnična pripadnost posameznika nista pomembni.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Podpiram odločitev Evropske komisije, ki vsebuje zavezo, ki smo jo izražali leta in leta v zvezi z odpravo vizumov za državljane regije Zahodnega Balkana. Vendar pa mislim, da bi enake pravice v zvezi s svobodo gibanja v EU čim prej morali omogočiti tudi državljanom Republike Moldavije. Evropska unija mora pri teh državah še naprej razvijati politiko odprtih vrat, odprava vizumov pa je za te narode pomemben korak na poti k evropski integraciji.

Da bi dopolnile to odločitev, ki bo pripeljala do razvoja čezmejnih poslovnih možnosti in ljudem zagotovila svobodo gibanja, morajo evropske institucije premisliti o oblikovanju kulturnih in izobraževalnih programov, ki bi razširjali evropske vrednote v teh državah. Na tej podlagi morata krepitev varnosti meje in boj proti mednarodnemu kriminalu še naprej ostati prednostni nalogi.

Na koncu želim znova potrditi, da Romunija ni priznala neodvisnosti Kosova.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Rad bi izrazil zadovoljstvo, do kje je prišel postopek vizne liberalizacije v zadnjih osemnajstih mesecih. To je velik dosežek in spodbujam vas, da tako hitro nadaljujemo.

Zadnje dni prihajajo poročila iz Sarajeva, da izpolnjevanje zahtev, kljub vsem težavam, zahtev iz „roadmapa“, teče pospešeno. Tudi na tako občutljivih področjih, kot je policijska koordinacija med Banja Luko in Sarajevom.

Pozivam Komisijo in Svet, da tekoče spremljata ta napredek in se nanj odzivata. Evropska unija mora biti sposobna vplivati na tiste politike v Bosni in Hercegovini, ki bi si upali sabotirati ta proces. Državljanji Bosne in Hercegovine ne smejo trpeti zaradi neodgovornosti nekaterih njihovih politikov. In tu smo jim dolžni pomagati. Pozivam Komisijo, da takoj, ko je mogoče, vključi v „visa free“ režim tudi Bosno in Hercegovino.

Alojz Peterle, poročevalec. – Selektiven pristop k odpravi vizumov ne krepi evropske perspektive v vseh državah Zahodnega Balkana, ki imajo že sicer razdeljene družbe, in tak pristop vnaša novo delitev. Jaz

pozdravljam vsak korak v tej smeri in sem prepričan, da bi odprava vizumov za vse te države gotovo prispevala k izboljšanju podobe Evropske zveze v očeh prebivalcev teh držav, ki po letih konfliktnega razvoja potrebujejo tudi odprtje v svet.

Rad bi opozoril tudi na sto tisoče mladih ljudi, ki v teh državah še nikoli niso mogli potovati v svet. Poznajo Evropo in svet samo s televizije. Tudi njim smo dolžni okrepiti evropsko perspektivo. Jaz se zavedam varnostnega vidika, vendar tisti, ki imajo slabe namene, kadar potujejo iz svojih držav, bodo našli pot. Sto tisoče drugih, ki pa imajo dobre namene, pa zadržujemo.

Torej, sem za to, da Svet in Komisija čim prej revidirata poziciji, sta pozorna na napredek v teh državah in odpravita vizume za države, ki jih ni sedaj v tej prvi skupini. Lepa hvala.

Vlade držav pa seveda pozivam, naj izpolnijo čim prej svoje zaveze v dobro svojih državljanov in evropske pristopne perspektive.

Petru Constantin Luhan (PPE). – Gospa predsednica, liberalizacija vizumskega režima za države Zahodnega Balkana je pomembna, saj ta ukrep največ pomeni navadnim državljanom v regiji in bo jasno predstavil koristi procesa približevanja EU. Prepričan sem, da se bo pogojna vključitev Albanije ter Bosne in Hercegovine na bel seznam izkazala kot močna spodbuda za izpolnitev preostalih referenčnih meril v načrtu. Kar zadeva nas, smo močan signal poslali že leta 2001, potem pa smo v nekaj mesecih uspeli izpolniti vse postavljene pogoje.

Čim prejšnja vključitev Albanije ter Bosne in Hercegovine na beli schengenski seznam je temeljnega pomena, Komisija pa bi morala zagotoviti vso potrebno tehnično pomoč organom oblasti iz teh dveh držav, da bi lahko v kratkem času izpolnili potrebne pogoje.

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Gospa predsednica, ni dvoma, da je vizumska liberalizacija izredno pomembna za ljudi z Balkana. Tako kot vi, sem tudi jaz spoznala veliko obupanih ljudi – predvsem mladih –, ki ne morejo potovati po Evropi, kot bi si želeli, ki ne morejo obiskati svojih prijateljev in uživati v svobodčinah, ki jih vsi mi imamo. Samoumevno je, da bi vizumska svoboda vsem tem ljudem koristila: koristila pa bi tudi njihovim državam, celotni regiji in EU.

Zato sem zelo vesela, da so pogoji že izpolnjeni, da bi se ta priložnost konec leta dala trem omenjenim državam: Nekdanji jugoslovanski republik Makedoniji, Črni gori in Srbiji. Obžalujemo dejstvo, da trenutno v ta predlog ne moremo vključiti vseh držav z Zahodnega Balkana, ampak naj ne bo nobenega dvoma, da si švedsko predsedstvo zelo vneto želi okrepiti proces integracije – in kasneje tudi proces širitve – v balkanski regiji. Tisti, ki me poznate, boste vedeli, kako predana sem tej zadevi.

Če naj bo ta predanost verodostojna in če naj se uresniči, potem moramo vztrajati na izpolnjevanju pogojev. To je pomembno zaradi ljudi z Zahodnega Balkana, hkrati pa je koristno za naše državljane. Zagotoviti moramo, da bodo postavljena merila izpolnjena. Kot je rekel gospod Weber, kadar gre za zunanjo politiko, ne sme biti popuščanj zgolj zaradi prijaznosti. To velja bodisi da govorimo o vizumih ali pristopu.

Vem, da so ljudje iz Albanije ter Bosne in Hercegovine razočarani. To lahko razumem. Vendar pa niso pozabljeni. Storili bomo vse, kar je v naši moči, da jim pomagamo in omogočimo vizumsko liberalizacijo, in sicer tudi v tehničnem smislu. Moramo dati jasen politični signal, da imajo priložnost, da se vključijo. In prav to danes počnemo. Vendar pa je od organov oblasti in politikov v teh državah odvisno, ali bodo končali svoje delo.

Dvomim, da bo časovni razmik med odpravo vizumov v prvih treh državah in odpravo v Albaniji ter Bosni in Hercegovini, povzročil nestabilnost. Ravno nasprotno: to pomeni, da EU drži svojo besedo in da bomo izpolnili svoje obljube, če bodo storili, kar je potrebno. Moramo jih podpirati in moramo jim pomagati. Mislim, da bo Komisija leta 2010 pripravila pozitivno poročilo zanju. Tako je povedal tudi komisar Barrot.

Kar zadeva Kosovo, so se pogovori o vizumskem režimu začeli že, ko je bilo Kosovo del Srbije, vendar si prizadevamo, da bi našli rešitev. Upam, da bo Komisija v tem poročilu pokazala na pot, ki pelje naprej, da bi dolgoročno lahko zagotovili vizumsko liberalizacijo tudi za ljudi s Kosova.

Predlagana vizumska liberalizacija za Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo, Črno goro in Srbijo je zelo pomemben korak. Upam, da nam boste pri tem pomagali. Upam tudi, da se bomo lahko zelo kmalu premaknili naprej in naredili naslednji korak za ostali del regije.

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospa predsednica, najprej bi želel povedati, da je to prelomen korak. To je prvič, da imamo smo čisto zares dobili regionalen pristop. Rad bi dodal, da ta metoda načrta temelji na zelo objektivnih, zelo natančnih merilih, ki pomagajo te prihodnje države članice spodbuditi, da dejansko spoznajo, da imamo Evropo pravil, Evropo vrednot. To bi želel poudariti. Ne bo vas presenetilo, da je Komisija posebej pozorna za vse, kar prispeva k boju proti trgovini z ljudmi in korupciji. Ta Evropa vrednot je pomembna. Tega nikakor ne smemo spregledati.

Ne vem, če ste me vsi prav razumeli: jasno sem povedal, da upamo, da bomo v teku leta 2010 lahko podali predloge za Bosno in Hercegovino ter za Albanijo. V teku je torej proces, ki ne želi diskriminirati prav nikogar. Želimo si samo, da bi se objektivna merila načrta bolj upoštevala.

Res je, da je treba pri Albaniji izdajanje biometričnih potnih listov še izboljšati. Albanijo sem obiskal tudi sam, da bi predstavil prvi biometrični potni list v tej državi, in moram vam povedati, da sem poskrbel za kar največjo možno spodbudo, da bi se Albanija, njeni politični voditelji in politični voditelji Bosne in Hercegovine v celoti zavedali, koliko dela se za to zahteva. Pomagamo jim na primer oblikovati civilne registre, kajti ne glede na to, kako se trudite zagotoviti biometrične potne liste, brez civilnih registrov to ni mogoče. Tako jim pomagamo tehnično. Povsem jasno je, da mora predvsem Albanija pri vsem tem izvajati obstoječi okvir za boj proti organiziranemu kriminalu in korupciji. V Bosni in Hercegovini je prav tako treba vzpostaviti dobro obmejno kontrolo ter tesnejše sodelovanje med policijo. To je tisto, kar si želimo. Mislim, da imamo dober razlog, da lahko verjamemo, da bodo leta 2010 vizumi odpravljeni tudi v teh dveh državah.

Želel bi tudi povsem preprosto povedati, da po našem mnenju tu nikakor ne gre za etnično ali versko diskriminacijo. Mimogrede, v Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji je velika muslimanska manjšina. Nikakor ne gre za diskriminacijo 25 ali 30 % albanskih muslimanov v Makedoniji. Zato bi vam želel zatrditi, da je to del procesa, ki smo ga načrtovali in ki ga je bil Svet pripravljen sprejeti.

Dal vam bom tudi odgovor v zvezi s Kosovom. Marca 2009 je strokovna misija, ki jo je financirala Komisija, prišla do nekaterih pozitivnih ugotovitev. Res je, da Komisija spodbuja tudi države članice, da vzpostavijo učinkovite konzularne misije v Prištini. Lahko potrdim, da bomo pripravili poročilo o dejanskem položaju na Kosovu, ki bo predstavljeno kmalu. Povsem jasno je, da z vsem tem želimo odpreti to evropsko perspektivo za vse balkanske države, pri tem pa predvsem mislimo na mlado generacijo. Nekateri izmed vas ste posebej poudarili dejstvo, da so potovanja in veliko lažje izmenjave z drugimi državami članicami Evropske unije seveda zelo koristne. Gospe in gospodje, naj ponovim, zato bomo gradili Evropo predpisov in vrednost, ki so nam tako pri srcu.

Čisto preprosto vam bom povedal: smo na pravi poti, a očitno moramo počakati na zadnji napor iz dveh držav. Upam, da bodo v letu 2010 vizumi odpravljeni tudi v teh dveh državah.

Zato vam lahko povem in v vsakem primeru zagotovim, da je proces Komisije objektiven, zares zelo pozoren in se nikakor ne izvaja v duhu kakršne koli diskriminacije, temveč v duhu sodelovanja. Osebnost sem temu zelo zavezan.

Predsednica. – Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *v pisni obliki*. – (RO) Evropska komisija in Evropski svet sta pozvana, da kmalu napovesta odprtje območja EU za državljane Makedonije, Srbije in Črne gore. To je zelo pomemben trenutek za več kot 10 milijonov evropskih prebivalcev, ki potrebujejo vizum, da bi prestopili mejo z EU. Makedonija je bila na strani Evrope, ko jo je Evropa potrebovala. Celo Srbija je spoznala, da jo Evropa želi ob sebi, vendar se mora, da bi to dosegla, spraviti s svojo nedavno preteklostjo. Srbija je tesno sodelovala z mednarodnimi institucijami, kot je Mednarodno kazensko sodišče, in je priznala svoje napake iz preteklosti. Prišel je čas, da Evropa nagradi prizadevanja teh držav, da bi se uskladile z demokratičnimi in gospodarskimi zahtevami, ki so značilne za EU-27. Njihova pot ni bila lahka, vendar je treba vložen trud v celoti priznati. Makedonija, Srbija in Črna gora so nedvomno zavile v smer proti Evropski uniji. Zato mislim, da se mora EU odločiti za odpravo vizumskih zahtev, ki veljajo za državljane iz teh treh držav. Njihove vlade so pokazale, da imamo skupne vrednote. Pozitivna odločitev bi s tem dala nov zagon notranjim reformam, ki so v Makedoniji, Srbiji in Črni gori še kako potrebne.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *v pisni obliki*. – (RO) Pozdravljam pobudo Komisije za odpravo vizumskega sistema za državljane iz regije Zahodnega Balkana, natančneje iz Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije, Srbije in Črne gore. Takšni ukrepi, ki želijo bolj povezati te države in EU za namen integracije,

bodo v precejšnji meri zmanjšali možnosti za spopad v regiji. Kar zadeva Romunijo, ki meji na Srbijo, bi tovrsten ukrep lahko dal samo dodatna zagotovila za prijateljske čezmejne odnose. Ta ukrep bo prispeval k večji svobodi gibanja za romunsko prebivalstvo v Romuniji in Srbijo ter bo podprl razvoj poslovnih odnosov med našo državo ter Srbijo in Črno goro. Prepričan sem, da je odprava vizumskega sistema za te tri zgoraj navedene države samo začetek procesa, v okviru katerega se bo ta ukrep kasneje razširil na Albanijo ter Bosno in Hercegovino. Čeprav še nista izpolnili zahtev Komisije, menim, da bo z združenimi močmi rezultat viden v zelo kratkem času. Preden končam, bi želel poudariti, da odprava vizumov in svoboda gibanja za ljudi z Zahodnega Balkana ne smeta zbujati strahov, temveč vzpostaviti prepričanje, da se je varno območje Evrope razširilo v korist vseh nas.

Iuliu Winkler (PPE), v pisni obliki. – (HU) Evropska unija je postala močnejša po vsaki širitvi, ne samo zato, ker je ustvarila enotni trg za skoraj 500 milijonov državljanov, temveč tudi zato, ker je zagotovila stabilnost v srednji in vzhodni Evropi. Države Balkana so sestavni del Evrope. Gospodarska kriza ali ratifikacija Lizbonske pogodbe ne smeta upočasniti procesa, ki vodi k pristopu teh držav k Evropski uniji.

Trdno sem prepričan, da je razširitev procesa širitve na Balkan pomemben proces, ki ga mora Evropska unija podpreti, da bi okrepila svojo vlogo v svetu. Ne smemo pozabiti, da proces dohitevanja v državah Balkana skupaj s celjenjem ran iz krvave vojne ob koncu 20. stoletja, zagotavlja stabilnost Evropske unije ter blaginjo regije. Odprava vizumskih zahtev za Srbijo, Črno goro in Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo je zelo pomemben dogodek za te države, ki tvori del njihovega procesa dohajanja, obenem pa odraža odgovornost Evropske unije do te regije.

Ta proces se mora odločno nadaljevati. Potem bo Bosni in Hercegovini, Albaniji in – v primernem času – Kosovu prinesel ugodnosti v obliki potovanja brez vizumov, in sicer takoj po izpolnitvi ustreznih pogojev. Brez zadržkov podpiram stališče tistih evropskih politikov, ki mislijo, da bi zadušitev ambicij balkanskih držav, ki se želijo pridružiti EU, povzročila nepredvidljive in škodljive posledice.

15. Razmere v Litvi po sprejetju zakona za zaščito mladoletnikov (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je razprava o:

- vprašanje za ustni odgovor Svetu, ki so ga zastavili Sophia in 't Veld, Jeanine Hennis-Plasschaert, Leonidas Donskis, Gianni Vattimo, Sarah Ludford, Ulrike Lunacek, Raúl Romeva i Rueda, Jean Lambert in Judith Sargentini v imenu Skupine zaveznistva liberalcev in demokratov za Evropo in Skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze o litovskem zakonu za zaščito mladoletnikov pred škodljivimi učinki javnega obveščanja (O-0079/2009 – B7-0201/2009),

- vprašanje za ustni odgovor Komisije, ki so ga zastavili Sophia in 't Veld, Jeanine Hennis-Plasschaert, Leonidas Donskis, Gianni Vattimo, Sarah Ludford, Ulrike Lunacek, Raúl Romeva i Rueda, Jean Lambert in Judith Sargentini v imenu Skupine zaveznistva liberalcev in demokratov za Evropo in Skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze o litovskem zakonu za zaščito mladoletnikov pred škodljivimi učinki javnega obveščanja (O-0080/2009 – B7-0202/2009),

- vprašanje za ustni odgovor Svetu, ki so ga zastavili Rui Tavares, Cornelia Ernst, Cornelis de Jong, Marie-Christine Vergiat, Willy Meyer in Kyriacos Triantaphyllides v imenu Konfederalne skupine Evropske združene leve - Zelene nordijske leve o litovskem zakonu za zaščito mladoletnikov pred škodljivimi učinki javnega obveščanja (O-0081/2009 – B7-0204/2009),

- vprašanje za ustni odgovor Komisiji, ki so ga zastavili Rui Tavares, Cornelia Ernst, Cornelis de Jong, Marie-Christine Vergiat, Willy Meyer in Kyriacos Triantaphyllides v imenu Konfederalne skupine Evropske združene leve - Zelene nordijske leve o litovskem zakonu za zaščito mladoletnikov pred škodljivimi učinki javnega obveščanja (O-0082/2009 – B7-0205/2009),

- vprašanje za ustni odgovor Svetu, ki so ga zastavili Michael Cashman, Claude Moraes in Emine Bozkurt v imenu Skupine naprednega zaveznistva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu o litovskem zakonu za zaščito mladoletnikov pred škodljivimi učinki javnega obveščanja (O-0083/2009 – B7-0206/2009) in

- vprašanje za ustni odgovor Komisiji, ki so ga zastavili Michael Cashman, Claude Moraes in Emine Bozkurt v imenu Skupine naprednega zaveznistva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu o litovskem zakonu za zaščito mladoletnikov pred škodljivimi učinki javnega obveščanja (O-0084/2009 – B7-0207/2009).

Sophia in 't Veld, *vlagateljica*. – Gospa predsednica, menim, da danes razpravljamo o zelo pomembni temi. Govorimo o evropskih vrednotah. Predlagamo vprašanje za ustni odgovor, prav tako pa smo pripravili osnutek skupne resolucije o litovskem zakonu, ki naj bi domnevno govoril o zaščiti mladotletnikov. Vendar pa ta zakon dejansko počne ravno nasprotno, saj bi lahko spodbudil nevednost, tabuje in stigmatizacijo. Mlade ljudi in ranljive geje, lezbijke in transseksualce bo izpostavil ustrahovanju in izključevanju. Zaradi tega bo povzročil neizmerno stisko in trpljenje mladih ljudi, istih ljudi, ki naj bi jih ta zakon zaščitil. A namesto da bi jih zaščitil, jim škoduje.

Zato smo postavili to vprašanje in zelo me veseli, da smo poleti prejeli pismo komisarja Barrota, v katerem izraža zaskrbljenost Evropske komisije glede tega zakona in zagotavlja, da ga bo Evropska komisija pozorno spremljala in zagotovila, da bodo vse nacionalne zakonodaje skladne z evropsko zakonodajo in načeli. Menim, da je to zelo pomembno, saj bi Evropska komisija morala posredovati tudi in še posebej v primeru kršenja evropskih vrednot in ne le takrat, kadar so kršena pravila notranjega trga. Diskriminacije ne moremo prenašati. Evropa je skupnost vrednot – vrednot, za katere vem, da so skupne večini sodržavljanov v Litvi. Vsi smo Evropejci.

Kolegi, s sklicevanjem na resolucijo pozivam k vaši izrecni podpori resolucije in zlasti spremembe, ki se želi sklicevati na obstoječe direktive o nediskriminaciji, saj menim, da je to najmanj, kar je mogoče storiti. Prav tako vas pozivam, da podprete zahtevo v resoluciji, v kateri pozivamo Agencijo Evropske unije za temeljne pravice, da pripravi pravno mnenje o tem zakonu.

Menim, da smo lahko ponosni, da kot Evropski parlament – če bomo jutri sprejeli resolucijo – predstavljamo glas skupnih vrednot Evrope.

Ulrike Lunacek, *vlagateljica*. – (DE) Gospa predsednica, kot je že prejšnja govornica povedala, ta zakon, ki je bil sprejet v Litvi, ogroža evropske vrednote, evropsko zakonodajo pa tudi svobodo ljudi in sicer svobodo mladih ljudi, kot so lezbijke, geji, biseksualci ali transseksualci, da bi živeli življenje brez strahu. V skladu s tem zakonom naj bi bile informacije o dejstvih glede tega škodljive za te mlade ljudi. Povem vam lahko, kaj to pomeni: pomeni, da morajo ti mladi živeti v strahu in lahko zaradi tega tudi trpijo za depresijo. Vemo, da se povečuje število poskusov samomorov med mladimi lezbijkami ali geji ter tistimi, ki so v dobi odrasčanja negotovi in ne vedo, kako bodo živeli svoje življenje.

Ta zakon je klofuta evropskim vrednotam in ravno zato sem bila vesela, ko se je na to julija odzval komisar Barrot. Evropski regiji mednarodnega lezbičnega in gejevskega združenja (ILGA) ste tudi sporočili, da bo Komisija analizirala to besedilo in pojasnila, kakšen bo njen naslednji korak. Danes me predvsem zanima, kaj nameravate storiti. Kaj ste vi – in tudi Svet – do zdaj že obljubili litovskemu parlamentu? Vemo, da bivši litovski predsednik in nova predsednica, ki je bila tudi komisarka, tega zakona ne podpirata, vendar parlament na njem vztraja. Veseli me, da imamo danes na mizi predlog, vključno s predlogom za resolucijo.

Resnično upam, da bomo jutri vsi sprejeli resolucijo in posredovali peticijo Agenciji Evropske unije za temeljne pravice, da zavzame stališče glede tega zakona, saj jo zato tudi imamo. Do takrat pa mora biti v naši skupni Evropi povsem jasno, da lezbijke in geji ne bodo izginili iz družin in šol samo zato, ker zakon prepoveduje obveščanje o njih. Biti drugačen je normalno, tudi v tej naši skupni Evropi.

Rui Tavares, *vlagatelj*. – (PT) Gospe in gospodje, ta zakon v začetku navaja, da ščiti otroke pred spodbujanjem homoseksualnosti v javnem obveščanju. Kaj to dejansko pomeni? Ali to pomeni, da ne bi smel izobesiti plakata za film *Gora Brokeback*, če bi imel v Vilni kino? Ali to pomeni, da na javnem prostoru, gledališču ali univerzi v Litvi ne bi smel predavati o homoseksualnosti? Ali to pomeni – kot so v litovskem parlamentu že razpravljali –, da bom moral plačati kazen 1 500 EUR ali en mesec opravljati družbeno koristna dela zaradi spremembe kazenskega zakonika, o kateri se trenutno razpravlja v Litvi? Ali lahko na primer televizijski program prikazuje homoseksualni par, ki je srečen, ali lahko prikazuje samo pare, ki so nesrečni?

Gospe in gospodje, datum sprejetja sprememb zakona o zaščiti manjšin v Litvi me je presenetil: to je bil 14. julij 2009. 14. julij je seveda dan, ko smo se prvič zbrali tukaj v tem sedmem parlamentarnem mandatu, pa tudi dan, ki označuje 220. obletnico naših evropskih načel, vključno s pravico do sreče, načelom svobode izražanja in celo načelom svobode združevanja. Zdaj je ogrožena tudi svoboda združevanja, saj je litovski parlament pred kratkim ponovno razpravljal o možnosti prepovedi dogodkov, kot so „gejevske parade ponosa“.

Ko smo se 14. julija 2009 tu prvič zbrali, smo to storili zaradi dolžnosti – rekel bi svete dolžnosti –, da ubranimo te vrednote, zdaj pa so ogrožene prav te vrednote. Vemo, kako so se te stvari začele, prav tako pa

tudi vemo, kam vedno pripeljejo. Kaj bomo storili sedaj? Imenovali odbor, da ugotovi, kaj je in kaj ni spodbujanje homoseksualnosti? Kje – v knjigah, gledališčih, kinih, oglasih?

Vilna je upravičeno ena izmed letošnjih evropskih kulturnih prestolnic, kar je zagotovo v veliko zadovoljstvo vseh Evropejcev. Vendar pa biti evropska kulturna prestolnica pomeni tudi odgovornost: odgovornost za spodbujanje evropske kulture zaradi najboljših razlogov, ne pa da jo letos postavljamo v središče pozornosti iz napačnih razlogov.

Zato vas pozivam, da glasujete za našo resolucijo in da Agencijo za temeljne pravice pozovemo, naj poda mnenje o tem zelo resnem vprašanju. To je vsekakor najmanj, kar lahko poslanci tega Parlamenta zahtevamo.

Michael Cashman, vlagatelj. – Gospa predsednica, naj kot gej povem, da sem ponosen, da ta Parlament in drugi nasprotujejo temu predlaganemu zakonu. Slednji bo nedvomno kršil pogodbe EU o človekovih pravicah, predvsem člen 6, kot tudi okvirno direktivo o zaposlovanju in splošne politike o nediskriminaciji. Zanimivo je, da krši tudi Konvencijo ZN o pravicah otrok, saj spodbuja diskriminacijo mladih lezbijk in gejev. Koga torej ščiti in pred kom?

Leta 1988 so britanski konservativci v Veliki Britaniji uvedli podoben zakon. Takrat je bilo jasno, kot je jasno danes, da takšni zakoni vodijo v cenzuro in spodbujanje k diskriminaciji in homofobiji: diskriminaciji in homofobiji, ki uničujeta življenja ljudi in duše tistih, ki ju izvajajo. Predlagan zakon so obsodile tudi nevladne organizacije, vključno z mednarodnim lezbičnim in gejevskim združenjem, Svetom Evrope in Amnesty International, pa tudi drugimi. Vpliva na mlade lezbijke in geje – učitelje, javne uslužbence – in bi se lahko uporabljal za preprečevanje dostopa mladim ljudem do kakršnega koli gradiva – filmov, knjig, iger, umetniških del –, ki so jih ustvarili geji ali lezbijke. Ali bodo mladim ljudem preprečili, da bi preučevali dela Platona, Shakespeara, Oscarja Wilda, Walta Whitmana, Tennesseeja Williamsa, Čajkovskega in drugih, glasbo Eltona Johna ali da bi oboževali teniške velikane, kot je Martina Navratilova? Vplival bo prav na način, kako mladi ljudje in drugi govorijo, mislijo in ravnajo. In zakaj? Mladi ljudje potrebujejo izobrazbo, ne izolacije; razumeti morajo svet z vsemi njegovimi raznolikostmi, prav tako pa se morajo naučiti spoštovati tiste, ki so drugačni. Ljubezen človeka do drugega človeka ni nikoli manj vredna zaradi spola ali spolne usmerjenosti: je preprosto ljubezen.

Lezbijke in geji so navadni moški in ženske, ki so postali posebni zaradi prekomernega ukvarjanja skrajnežev z našimi spolnimi življenji in obrekovanja, da lezbijke in geji ogrožajo družbo. To je zlobno napačno prikazovanje. Vsako civilizirano družbo sodimo po tem, kako obravnava svoje manjšine, ne pa po tem, kako obravnava večino. Zato sporočam Litovcem in ljudem po Evropi: zavrnite ta nevaren korak nazaj v preteklost.

(Aplavz)

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Gospa predsednica, dovolite mi, da na začetku izpostavim, da svoboda izražanja in nediskriminacija na podlagi spolne usmerjenosti in enakost spolov predstavljata temelje naših demokratičnih družb. Naša Unija temelji na različnih načelih in vrednotah, ki naj bi jih podpirale vse države članice. Ne moremo vztrajati in se zavzemati za spoštovanje človekovih pravic v drugih državah, če ne moremo teh temeljnih načel spoštovati sami v EU.

Te temeljne pravice, predvsem pa svoboda izražanja in pravica ne biti diskriminiran, so navedene v členu 6 Pogodbe o ustanovitvi Evropske unije, prav tako pa so navedene v členih 10 in 14 Evropske konvencije o človekovih pravicah. Ta načela so dodatno navedena v Listini o temeljnih pravicah in svoboščinah Evropske unije. Na ravni Skupnosti obstaja zakonodaja, ki ureja to področje. Direktiva 2000/78/ES prepoveduje diskriminacijo na delovnem mestu in na podlagi vere ali veroizpovedi, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti. Lani je Komisija vložila predlog o razširitvi tega varstva na druga področja.

Ta predlog je trenutno v obravnavi v Svetu, Parlament pa je podal pozitivno mnenje. Pozdravljamo to pobudo in upamo, da bo kmalu sprejeta.

Gre za zakonodajo na evropski ravni. Na nacionalni ravni lahko države članice sprejmejo nacionalno zakonodajo na področju zagotovljenih temeljnih svoboščin in pravic – in ponavljam: če ta zakonodaja v celoti upošteva primarno in sekundarno zakonodajo Unije in Skupnosti, spada na področje, na katerem Skupnost nima izključne pristojnosti in je utemeljena z dejstvom, da na ravni Unije ali Skupnosti takšna zakonodaja ne obstaja.

Zaradi zadevnega zakona, ki ga je julija sprejel litovski parlament, ter predlagane spremembe kazenskega zakonika in upravnega prava, o katerem se zdaj razpravlja, je švedsko predsedstvo zelo zaskrbljeno. Ne smemo pa pozabiti, da zakon še ni začel veljati.

Naše stališče je, da zakon, katerega namen je prepoved spodbujanja nekaterih spolnih usmerenj, krši temeljne vrednote takšne svobode izražanja in dejstva, da so vsi ljudje enaki. Predsedstvo je v stikih z litovsko vlado večkrat jasno izrazilo to stališče.

V zvezi z vprašanji bolj pravne narave, ki so jih izpostavili poslanci v svojih govorih, je treba poudariti, da Svet tu nima formalne vloge. Skladnost med nacionalno zakonodajo in pogodbami ni stvar Sveta, prav tako to ni stvar Agencije za temeljne pravice. Komisija mora presoditi, ali država članica izpolnjuje svoje obveznosti, ki izhajajo iz pogodb. To ne vključuje le spremljanja, ali je zakonodaja Unije in Skupnosti pravilno prenesena in izvajana na nacionalni ravni, ampak tudi zagotavljanje, da se primarna zakonodaja ustrezno spoštuje na evropski ravni. Prepričan sem, da bo gospod Barrot povedal, da lahko Komisija sproži ustrezne postopke, če meni, da država članica ne deluje v skladu s primarno ali sekundarno zakonodajo.

Svet bi bil zelo zaskrbljen, če bi v zvezi s členom 13 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti našel primere diskriminacije na osnovi spola, rase, etničnega izvora, vere, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti. Vendar pa Svet potrebuje predlog Komisije, če želi začeti razpravo o tem, ali je diskriminacija prisotna in kakšne ukrepe je treba sprejeti. Prav tako lahko v skladu s členom 7 Pogodbe Svet ukrepa le, če tretjina držav članic ali Komisija predloži takšen predlog, skupaj z ustrezno utemeljitvijo. Ker zakon še ni stopil v veljavo, takšen predlog še ni bil vložen.

Poslancem lahko zagotovim, da je problem diskriminacije lezbijk, gejev, biseksualcev in transseksualcev vključen v program švedskega predsedovanja. O tem bomo razpravljali na vrhu za enakopravnost v Stockholmu 16.–17. novembra.

Seveda gledamo na zaskrbljenost Evropskega parlamenta zelo resno. Gre za spoštovanje temeljnih pravic in človekovih pravic. Vendar pa je treba, formalno gledano, to obravnavati v pravnem in institucionalnem okviru. Kot predstavnica Sveta sem skušala čim natančneje odgovoriti na vprašanja in pojasniti omejitve. Z veseljem pričakujem stališča predstavnikov Komisije o tej zadevi.

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospa predsednica, gospa ministrica je zelo dobro pojasnila pravne elemente tega problema.

Povedati želim, da je Komisija že večkrat močno obsodila vse oblike homofobije. Pojav predstavlja očitno kršitev človeškega dostojanstva. Komisija je to stališče ponovila pred Evropskim parlamentom 23. aprila 2007 na plenarnem zasedanju, na katerem je bila sprejeta resolucija o homofobiji v Evropi.

Na področjih, ki spadajo pod okrilje pristojnosti Skupnosti, mora Evropska unija, pa tudi države članice, pri izvajanju prava Unije spoštovati temeljne pravice. Gre za zavezujoča načela prava Skupnosti.

Litovski zakon za zaščito mladoletnikov pred škodljivimi vplivi javnih informacij v veliki meri spada v pristojnost Skupnosti, saj se njegova vsebina nanaša na izvajanje direktiv o avdiovizualnih storitvah in elektronskem poslovanju.

Zato je Komisija še pred sprejemom osnutka zakona obvestila litovske oblasti, da bi nekateri ukrepi v njem sprožili resne pomisleke glede njihove skladnosti s temeljnimi pravicami in zakonodajo Skupnosti. Kljub temu opozorilo se zdi, da trenutna različica zakona, sprejeta 14. julija, ne odpravlja pomislekov, ki jih je pred tem izrazila Komisija.

V tem okviru lahko Komisija izrazi samo resne zadržke glede skladnosti tega zakona z načeli svobode izražanja, načelom nediskriminacije in z otrokovimi pravicami, vključno z njihovo pravico dostopa do informacij, ki so potrebne za njihov razvoj.

Komisija bo brez odlašanja sprejela vse ukrepe, ki so potrebni za zagotavljanje spoštovanja prava Skupnosti, seveda vključno s temeljnimi pravicami.

Glede na informacije, ki so Komisiji na voljo, je bila na pobudo predsednice gospe Grybauskaitė v Litvi ustanovljena delovna skupina, da bi uvedla dodatne spremembe tega zakona. Te spremembe naj bi bile predlagane konec oktobra. Komisija bo seveda počakala na rezultat dela tega odbora in vsebino sprememb, preden bo podala dokončno mnenje o zakonu, ki bo stopil v veljavo. Podpiram zelo jasno stališče gospe Malmström, da mora Komisija spremljati razmere in na koncu predlagati sankcije ter kaznovati kršenje predpisov Evropske unije in še zlasti temeljnih pravic.

To so informacije, ki sem jih želel podati, ter pokazati, da je naše stališče glede te zadeve izjemno jasno.

Vytautas Landsbergis, v imenu skupine PPE. – Gospa predsednica, zakon, o katerem razpravljamo in je kritiziran, kljub temu, da ne bo začel veljati do marca, vsebuje le eno samo vrstico, ki prepoveduje spodbujanje homoseksualnosti pri mladoletnikih; to je zaskrbljujoč del.

Predsednica Republike Litve je prevzela pobudo in nemudoma predložila spremembe, ki to pojasnjujejo. Naša resolucija praktično trka na odprta vrata. Morali bi se osredotočiti na namero Parlamenta.

Ključni besedi v zaskrbljujoči vrstici o spodbujanju homoseksualnosti pri mladih sta „spodbujanje“ in „mladoletniki“ – ne „homoseksualnost“, kot nekateri želijo prikazati. Možnost neposrednega spodbujanja pri mladoletnikih je bila obravnavana ob sprejetju zakona. „Spodbujanje“ je namerno dejanje, ki presega enostavne in potrebne informacije, ki jih trenutno zagotavlja spolna vzgoja, ki bi morala vključevati klavzulo o strpnosti do homoseksualne privlačnosti in ljubezni.

Spodbujanje homoseksualnosti pri mladih lahko, če odpremo oči, pogostokrat pomeni znatno več – od spodbujanja k temu, da to poskusijo, do zapeljevanja mladoletnikov, celo homoseksualno prostitucijo. Medijem lahko takšno početje koristi, verjetno z razširjanjem takšnega spodbujanja med mladoletniki.

Spoštovani kolegi, starši in stari starši, prosim, prisluhnite svojemu srcu. Ali bi bili pripravljeni odpreti celotno področje izzivov vašim lastnim potomcem?

(Vzkliki iz dvorane)

V redu, to je vaša odločitev.

Kaj če bodo izpostavljeni takšnemu posebnemu „spodbujanju“ ves čas in brez omejitev? Zdi se, da omahujemo med dvema možnostma: prva je, če je komu vseh vprašljiva doktrina, pravica otrok, da so duševno zlorabljeni, medtem ko je druga pravica otrok do zaščite pred zlorabo. Naj se o tem sami odločijo, ko odrastejo.

Predlagam, da podpremo stališča, ki odpravljajo tako konvencijo kot tudi deklaracijo o otrokovih pravicah, in zbrisemo odstavek 1, ki je trenutno nepomemben, s tem pa tudi neprimeren za najvišjo evropsko institucijo.

Claude Moraes (S&D). – Gospa predsednica, utemeljitev tega zakona, ki jo je podal gospod Landsbergis, je bila zelo neprepričljiva. Bil sem presenečen, saj sem mislil, da ga bo bolje utemeljil. Svet in Komisija sta izrazila globoko zaskrbljenost in to je pravilno stališče. Nediskriminacija in svoboda izražanja sta temeljni načeli evropskega prava.

V moji državi članici, kot je prej dejal gospod Cashman, smo imeli takšen zakon leta 1988, a zdaj je to zgodovina in tudi ta zakon bo postal zgodovina, saj največja moč EU, kot Skupnosti vrednot, leži ravno v skupnem prizadevanju za dvig standardov človekovih pravic in varstva naših temeljnih svoboščin. Prav tako je težko, ko je ena izmed držav v žarišču pozornosti zaradi morebitne kršitve tega zakona, vendar lahko ravno zaradi naše Skupnosti vrednot analiziramo takšne zakone in lahko povemo, kot sta povedali Komisija in Svet, da smo zaradi tega zelo zaskrbljeni.

Agencija za temeljne pravice mora opraviti svoje delo in podati svoje mnenje in kot sta Komisija in Svet povedala, obstajajo težave znotraj obstoječe zakonodaje, protidiskriminacijskih zakonov Evropske unije; branimo to, kar imamo, in poskrbimo, da bo Skupina socialdemokratov skupaj s sorodno stranko v Litvi ta zakon obsodila, in upajmo, da se bo zgodilo ravno to –, da bo to postalo stvar preteklosti.

(Aplavz)

Leonidas Donskis, v imenu skupine ALDE. – Gospa predsednica, litovski zakon za zaščito mladoletnikov pred škodljivimi učinki javnega obveščanja je presenetil borce za človekove pravice in medijske ljudi v Litvi, pa tudi izven države, saj se je izkazal za prekomerno homofobnega in izjemno nedemokratičnega.

Naj vas opozorim na dejstvo, da je temu zakonu nasprotoval prejšnji predsednik Litve, vendar ga je litovski parlament preglasoval. Poleg tega je ta zakon močno kritizirala tudi trenutna predsednica Litve, Dalia Grybauskaitė. Zakon so ob različnih priložnostih obsodili litovski mediji, komentatorji in borci za civilne svoboščine in človekove pravice, ki so izpostavili njegovo homofobno vsebino, skupaj z njegovimi skrajno nevarnimi političnimi posledicami, kot sta cenzura in samocenzura.

Prav to zadnje ima le malo, če sploh kaj, skupnega z zaščito otrok. Namesto tega je usmerjen proti lezbičnim in gejevskim državljanom v državi. Kakor koli že, enačenje homoseksualnosti s fizičnim nasiljem in nekrofilijo je moralno odvratno in izjemno sramotno. Kljub temu je težko verjeti, da je sprejetje takšnega zakona v

državi EU možno na začetku 21. stoletja. Osebnostno gledam na ta zakon kot na usodno potezo in kot na skrajno nerazumevanje, če se zelo milo izrazim.

V litovskem parlamentu obravnavajo spremembe člena 310 kazenskega zakonika in člena 214 upravnega zakonika, ki bodo z možnostjo izreka denarne kazni, družbeno koristnega dela ali zapora vsakega, ki bo sodeloval pri spodbujanju homoseksualnosti na katerem koli javnem mestu, opredelile kot storilca kaznivega dejanja. Če to ni državno podprt pomik v homofobijo in razglasanje javnega izražanja naših gejevskih in lezbičnih državljanov za kaznivo dejanje, potem res ne vem, kaj je?

Nenazadnje je ta zakon sramoten, še bolj sramotni pa bi bili poskusi zamegljevanja, posploševanja in upravičevanja tega zakona. Zato močno podpiram resolucijo.

Raül Romeva i Rueda, v imenu skupine Verts/ALE. – (ES) Gospe in gospodje, gre za ključen trenutek v procesu evropskega povezovanja, saj še pred kratkim zagotovo ne bi prišlo do tovrstne razprave. Preprosto zaradi tega, ker noben parlament ne bi razmišljal o sprejetju takšnega zakona.

To pomeni, da ne gre za notranjo zadevo litovske politike. Enostavno povedano, spoznati moramo da smo soočeni z vprašanjem, ki se neposredno nanaša na preživetje evropske verodostojnosti. Noben del Evropske unije – in tu imamo tri institucije – ne more ostati nem, medtem ko država članica sprejema zakone, ki preganjajo in nekaj tako univerzalnega, kot je pravica osebe, da se odloči, s kom bo imela čustvene in spolne odnose, ne glede na spol ali starost, razglasajo za kaznivo dejanje.

Gospod Landsbergis, normalen govor o homoseksualnosti, biseksualnosti in transseksualnosti je najboljša zagotovilo, da bodo otroci lahko živeli s svojo spolno usmerjenostjo ob spoštovanju samih sebe in preostale skupnosti.

To je pomembno, saj tukaj specifično zahtevamo zagotovilo za zdravo rast, brez prisile ali negativnih stereotipov ali kriminalizacije otroštva. To lahko storimo z normalno razpravo o teh razmerah, kar tudi počnemo, ne pa da jih prepovedujemo ali razglasamo za kazniva dejanja.

Konrad Szymański, v imenu skupine ECR. – (PL) Osnutek zakona o zaščiti mladoletnikov v Litvi je bil pripravljen na podlagi zaskrbljenosti za čustven in psihološki razvoj najmlajših uporabnikov medijev, ki so vse bolj prisotni v življenju otrok. Druga skrb zakonodajalcev v Litvi je bila, da je treba otroke vzgajati v skladu s prepričanji staršev. Mislim, da se v tem Parlamentu vsi strinjamo s tem, da gre za pomembna in pereča vprašanja. Ta prizadevanja si zaslužijo razumevanje, ne pa kritike, čeprav to pri vsem tem ni najpomembnejše.

Noben člen tega zakona ne krši evropskega prava in v večini primerov se zakon evropskega prava niti ne dotika. Zadeve, navedene v pisnem vprašanju, spadajo nedvomno v pristojnost nacionalne zakonodaje držav članic. Nihče ni dal Evropski uniji pooblastila, da ukrepa na teh področjih. Obstaja temeljni razlog, zakaj nasprotujemo, da bi bilo to vprašanje izpostavljeno na evropski ravni in zakaj se ne bomo nikoli strinjali z nobeno posebno ideologijo, ki opravičuje evropsko zakonodajo pri preseganju njenih pooblastil.

To je tudi razlog, zakaj ne moremo podpreti nobene izmed resolucij, ki so predlagane na takšen način.

Eva-Britt Svensson, v imenu skupine GUE/NGL. – (SV) Gospa predsednica, tu ne gre za ideologijo. Menim, da gre za enakost vseh ljudi. Želela bi se tudi zahvaliti Komisiji in Svetu za neobičajno jasno stališče. Prepričana sem, da Parlament, Komisija in Svet zdaj ukrepajo skladno v zvezi s kršitvijo teh temeljnih vrednot.

Govorimo o EU in spoštovanju temeljnih človekovih pravic v EU. To mora veljati tudi za vsako posamezno državo članico. V praksi se s tem predlogom zakonodaje tvega, da bodo vse informacije o vprašanih lezbijk, gejev, biseksualcev in transseksualcev postale nezakonite. Predstavljajte si, če bi bil ljudem kar nenadoma prepovedan boj za enakost vseh ljudi, ne glede na njihovo spolno usmerjenost.

Nobenega dvoma ni, da predlagana zakonodaja predstavlja napad na človekove pravice. Ne bom niti naštevala, koliko človekovih pravic krši. Povedala bom le na kratko: popolnoma podpiram to resolucijo. Upam, da bo Parlament jutri kar se da enoten pri glasovanju za to resolucijo.

Véronique Mathieu (PPE). – (FR) Gospa predsednica, predvsem želim izpostaviti, kako pomemben je za Evropsko unijo, Parlament in za vse naše kolege boj proti vsem oblikam diskriminacije, predvsem diskriminacije na podlagi spolne usmerjenosti.

O čem danes govorimo? Govorimo o osnutku zakona v Litvi, ki povzroča problem, ki povzroča takšen problem, da se je vključila tudi gospa Grybauskaitė. Uporabila je veto, vzpostavila je celo delovno skupino,

ki nam bo pripravila predloge sprememb. Popolnoma zaupam vanjo in prepričana sem, da bo ta problem rešen in da bo zadevna država članica našla rešitev za ta resen problem, ki je diskriminacija na podlagi spolne usmerjenosti. Posvetovali smo se med sabo, nekatere skupine so predlagale resolucijo in na srečo smo pripravili skupno resolucijo. Zato sem prepričana, gospe in gospodje, da bo ta skupna resolucija jutri sprejeta in da bo ta problem rešen.

Seveda je zelo pomembno, da varujemo intelektualno in umsko zdravje naših otrok, kljub temu pa vas želim opozoriti, da je pomemben tudi boj proti vsem oblikam spolne diskriminacije. Za to smo si prizadevali mnogo let. Imamo Agencijo za temeljne pravice. Ta ima svoj namen. Borili smo se, da bi bila ustanovljena in danes ni nobenega strahu, da bi bila ukinjena ali izločena.

Zato bi se vam rada zahvalila za pripravljenost pri sprejemanju te skupne resolucije. Zahvaljujem se vsem svojim kolegom poslancem, ki so v ta pogajanja vložili toliko napora. Veseli me, da smo uspeli pripraviti to skupno resolucijo in upam, da bo jutri v Parlamentu sprejeta.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Pozdravljam pobudo Evropskega parlamenta za začetek razprave o vprašanju litovskega zakona za zaščito mladoletnikov pred škodljivimi učinki javnega obveščanja, ki je bil sprejet zaradi prizadevanj litovskih desničarskih strank. Obžalovanja vredno je, da je bil zakon sprejet, ne da bi bila pri tem opravljena ustrezna razprava in ocena glede skladnosti z mednarodnim pravom in pravom Evropske unije. Prav tako ni bil upoštevan glas nevladnih organizacij. Pod pretvezo plemenitega cilja zaščite otrokovih pravic je bila v resnici vzpostavljena pravna osnova za delitev družbe, omejevanje informacij in diskriminiranje posameznih skupin v družbi. Bivši predsednik Litve je podal veto na osnutek zakona, medtem ko je nova predsednica ustanovila delovno skupino, ki bo Parlamentu na jesenskem zasedanju predložila nov osnutek zakona.

Upam, da bo dovolj politične volje v Litvi za izboljšanje zakona, še toliko bolj, ker smo bili priča sprejemanju in izvajanju liberalnih zakonov na tem področju. Zahvaljujoč prizadevanjem litovskih socialnih demokratov je bil pred šestimi leti sprejet zakon o enakih možnostih, ki preprečuje kakršno koli posredno ali neposredno diskriminacijo na podlagi starosti, spolne usmerjenosti, invalidnosti, rase ali etničnega porekla na vseh področjih življenja. Trenutno v Svetu ministrov razpravljajo o podobnem osnutku direktive. Resolucija Evropskega parlamenta bi morala spodbuditi litovski parlament, da sprejme takšen zakon, ki bo spoštoval človekove pravice in svoboščine in v katerem ne bo prostora za nobeno obliko diskriminacije, vključno z diskriminacijo na podlagi spolne usmerjenosti.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Gospa predsednica, komisar, ministrica, gospe in gospodje, tudi sama sem pretresena nad dejstvom, da v Evropi obstaja parlament, ki je zmožen ne le predlagati takšne predpise ampak jih dejansko tudi sprejeti. Ta zakon ne predstavlja le nesprejemljivega kršenja pravic gejev in lezbijk v Litvi, ampak resno škodi tudi položaju homoseksualcev v Evropi. Litovski parlament jim sporoča, da je njihova spolna usmeritev nekaj, česar bi se morali sramovati in nekaj, pred čimer je treba zaščititi otroke.

Pričakujem, da bosta Komisija in švedsko predsedstvo litovskemu parlamentu popolnoma jasno sporočila, da se v Evropi o temeljnih pravicah, kot sta enakost obravnave in nediskriminacija, ni mogoče pogajati – nikoli in z nikomer! Zaradi tega želim, da se komisar specifično zaveže, sedaj in tukaj, da Komisija niti za trenutek ne bo oklevala poslati Litvo pred Sodišče Evropskih skupnosti, če bo ta zakon začel veljati.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Litva je sprejela zakon, ki zagotavlja pomembno zaščito za otroke in mladostnike pred zunanjimi vplivi informacij, ki bi lahko resno škodile njihovem nadaljnjemu razvoju. Jasno je, da spadata socialna in družinska politika v pristojnost posameznih držav članic EU in zaradi tega nobena evropska pobuda ne more obsojati Litve.

Zadevni zakon ni v nasprotju z nobenim mednarodnim standardom na področju človekovih pravic. Vprašanje sem preučil in to drži. Trdno sem prepričan, da zakon krepi proces zaščite otrok pred izpostavljenostjo informacijam ali podobam – in to poudarjam –, pred katerimi jih želijo zaščititi njihovi starši.

Pozvati želim k doslednemu izvajanju načela solidarnosti, ki si ga je Irska zagotovila v protokolu za Lizbonsko pogodbo. Zaradi vsega tega, takšna „opozorila državam članicam“ predstavljajo resen presedan na že tako občutljivih področjih, kot je družina.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Prvič v zgodovini Evropskega parlamenta se o ukrepih litovskega parlamenta razpravlja v negativnem okviru. Ne glede na to kako nedolžni in dobronamerni so avtorji in podporniki zakonov, o katerih razpravljamo, nas vsekakor niso popeljali v Evropo 21. stoletja. Menim, da pri tem pomembno vlogo igra prekomerna samozavest večine v litovskem parlamentu – za nas ni nobene

omejitve, počnemo, kar želimo, za mednarodne zaveze pa nam je vseeno. Ta razprava pomeni zelo resen odziv Sveta in Komisije, gre za opozorilno sporočilo litovskim zakonodajalcem, da ne smejo narediti koraka nazaj, skoraj v srednji vek, ampak morajo ukrepati, se zazreti v prihodnost ter izkoristiti izkušnje in običaje držav članic Evropske unije. Zato so takšne razprave potrebne, prav tako kot je potrebna resolucija.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Gospa predsednica, vsi ljudje se rodimo enaki in imamo enako nedotakljivo vrednost. Zato mora Parlament danes zelo jasno sporočiti, da govorimo o državljanih Evrope, ne glede na to, katera država članica je vpletena. Ker so temeljne vrednote EU strpnost, odprtost in svoboda, me veseli, da je novoizvoljeni predsednik Komisije danes jasno povedal, da bo imenoval komisarja, katerega obseg dela bo vključeval točno ta vprašanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

Obžalovanja vredno je, da država, kot je Litva – ki je izkusila zatiranje in diktatorstvo –, zdaj kot svobodna in neodvisna država sprejema zakon, ki je tako odvraten in ki pomeni cenzuro, odpravo svobode in nestrpnost. Vsi, ki podpiramo demokratična načela in imamo vsaj nekaj razuma, moramo zdaj odločno obsoditi ta litovski zakon, jutri pa glasovati. Naj se poslanci tega Parlamenta medsebojno opozarjajo, da je ljubezen najpomembnejša stvar.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Leta 2006 je bila Slovaška obsojena, ker je zahtevala svobodo vesti. Danes se je na fronti te skupnosti znašla Litva, ker želi zaščititi otroke pred seksualizacijo družbe. Menim, da gre pri tej razpravi za manipulacijo Listine o temeljnih človekovih pravicah, dokumenta, ki je pravno zavezujoč.

Parlament se ne meni za legitimnost nacionalnega parlamenta, ki je dvakrat izglasoval zakon, ne da bi bil pri tem deležen kritik. Ta Parlament zahteva mnenje Agencije za človekove pravice. Vendar pa agencija nima pristojnosti, da bi preučila vpliv nacionalnih zakonov. Imam eno vprašanje: kaj si morajo Irci misliti pred prihajajočim referendumom? Verjetno mislijo, da bo kmalu prišel čas, ko bodo deležni kritik Parlamenta zaradi zakonov, ki ščitijo družino in življenje.

Žal mi je, da v tem cenjenem parlamentu ne spoštujemo evropskih vrednot, da ne upoštevamo raznolikosti in nacionalne kulture in da ne spoštujemo zaščite otrok ter pravice staršev, da izobrazijo svoje otroke.

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Gospa predsednica, mislim, da so tri institucije zelo jasno izrazile svoje poglede v tej razpravi. Spoštovanje človekovih pravic, strpnost, nedotakljivost posameznika in prepoved diskriminacije na podlagi – med drugim – spolne usmerjenosti in temeljnih vrednot evropskega projekta in tudi v bodoče mora tako ostati. Države članice so dolžne spoštovati te vrednote in dejanske zakone, ki veljajo na teh področjih znotraj EU.

Predsedstvo je zelo zaskrbljeno zaradi zadevnega zakona, vendar se zavedamo, da je predmet razprave in kritik tudi v Litvi. Kot je bilo omenjeno, je predsednica Grybauskaitė –, ki je bila prej komisarka in je dobro seznanjena z vrednotami in zakoni v EU – sama sprožila proces, v katerem bo ta zakon pregledan in usklajen z zakonodajo EU. Zelo me veseli, da je bila Komisija tako jasna glede tega, kaj se bo zgodilo, če bo zakon v nasprotju s pričakovanji začel veljati v svoji prvotni obliki.

Jacques Barrot, podpredsednik Komisije. – (FR) Gospa predsednica, popolnoma se strinjam z zaključki ministrice. Prav tako upam, da bo delovna skupina, ki jo je ustanovila gospa Grybauskaitė, lahko preprečila uvedbo zakona, ki bi bil v nekaterih pogledih v nasprotju z evropsko zakonodajo.

Poudariti želim naslednje: bali smo se, da bodo nekatere določbe zakona v nasprotju z nekaterimi direktivami o avdiovizualnih storitvah in o elektronskem poslovanju. Ni naše delo, da določamo družinsko pravo, ki je v pristojnosti držav članic. Zaradi tega vse, kar je bilo prej in tudi v tej razpravi že povedanega, kaže na to, da je treba zadeve bolje oceniti na nacionalni ravni, v tem primeru v Litvi.

Predsednica. – Ob koncu te razprave sem prejela pet predlogov resolucije⁽²⁾, predloženih v skladu s členom 115 Poslovnika.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v jutri, v četrtek, 17. septembra 2009.

Pisne izjave (člen 149)

⁽²⁾ Glej zapisnik.

Carlo Casini (PPE), v pisni obliki. – (IT) Z mnenjem o predlogu resolucije za zaščito mladoletnikov v Litvi želim pokazati na zelo resno institucionalno zaskrbljenost. Posamezni poslanci v EP ali politične skupine pogostokrat trdijo, da obravnavajo vprašanja, ki se nanašajo na notranjo politiko posameznih držav: to ni dobro. V tem konkretnem primeru gre za načrt, da naj Evropski parlament izrazi negativno mnenje glede litovskega zakona – katerega celotna vsebina je nepoznana – z jasnim ciljem zaščititi mladoletnike, hkrati pa prikrito vsiliti stališče, ki bi ga morale opredeliti posamezne države članice po lastni presoji. To je nekaj, kar je Evropsko sodišče za človekove pravice že večkrat presodilo. O načelu enakosti ni mogoče dvomiti in nihče ne želi dvomiti v dostojanstvo oseb z določenimi spolnimi usmeritvami. Moj zadržek je institucionalne narave, saj se nanaša na odnose med Evropsko unijo in posameznimi državami članicami.

Joanna Senyszyn (S&D), v pisni obliki. – (PL) Diskriminacija je v skladu z evropskim in mednarodnim pravom prepovedana. V pogodbah, Evropski konvenciji o človekovih pravicah in Listini o temeljnih pravicah v zvezi s tem obstajajo določbe. Nobena država članica ne sme sprejeti zakonodaje, ki je v nasprotju s temi dokumenti.

Litovski zakon je nedopusten, saj je nesmiseln in homofoben. Homofobija je bolezen. Ljudje, ki jih preveva sovraštvo do homoseksualcev, ne zaslužijo nobenega sočutja. Bolj kot homofobi, so šoviniisti glede spolne usmerjenosti. Prav tako kot tudi drugim šovinistom jim je treba nasprotovati in v zvezi z njimi sprejeti ustrezne zakone.

Leta 1990 je Svetovna zdravstvena organizacija homoseksualnost odstranila iz mednarodne statistične razvrstitve bolezni in zdravstvenih problemov. Prav tako je potrdila, da nobena vrsta spolne usmerjenosti ni motnja.

V vseh družbah, tudi litovski družbi, obstajajo lezbijke, geji in biseksualci. Predstavljajo od 4 do 7 % prebivalstva. So manjšina, ki je upravičena do vseh pravic. Parade ponosa, ki nekaterim ljudem povzročajo toliko skrbi, se med drugim organizirajo tudi zato, da ljudi spomnijo na to osnovno, temeljno načelo enakosti.

Zato pozivam Svet in predsedstvo, da izvedeta ustrezne korake in državam članicam preprečita, da bi uzakonile diskriminacijsko zakonodajo. Pokazati moramo, da Evropska unija odločno ZAVRAČA vsako diskriminacijo in nestrpnost.

PREDSIEDSTVO: GOSPA WALLIS

podpredsednica

16. Čas za vprašanja (vprašanja Svetu)

Predsednica. – Naslednja točka je čas za vprašanja (B7-0203/2009).

Svetu so bila predložena naslednja vprašanja.

Vprašanje št. 1 je predložila **Marian Harkin** (H-0259/09)

Zadeva: Dobro počutje živali:

Glede na to, da je dobro počutje živali ena izmed prednostnih nalog švedskega predsedstva in glede na to, da so nekatere države, kot je Irska, že vzpostavile uspešne programe za dobro počutje živali v zvezi s prevozom živih živali, vključno s programom za dobro počutje krav dojilj, kar zagotavlja, da so naša mlada goveda močnejša in bolje prenašajo prevoz, ali namerava švedsko predsedstvo kakor koli upoštevati takšne načrte za prevoz živih živali, da bi tako lahko zagotovili ravnovesje med trajnostnim izvozom živih živali in varstvom dobrega počutja živali v vsaki novi zakonodaji? Ali ima švedsko predsedstvo, glede na to, da je Irska otoška država in se močno zanaša na izvozno trgovino mladega goveda, kakršen koli predlog, ki bi zaviral to trgovino, ki je tako pomembna za Irsko?

Cecilia Malmström, *predsednica Sveta.* – (SV) Gospa predsednica, v čast mi bo odgovoriti na vprašanje gospe Harkin. Svet je prav tako kot poslanka zaskrbljen glede dobrega počutja živali. Redna priprava predlogov s strani Komisije je imela za posledico nenehno vzpostavljanje precejšnjega deleža zakonodaje Skupnosti na tem področju. Švedsko predsedstvo želi ohraniti razpravo o dobrem počutju živali in dobri živinorejski praksi. Pri našem predsedovanju obstajajo prednostna vprašanja na področju kmetijstva, v švedskem mestu Uppsala pa bo od 8. do 9. oktobra potekala posebna konferenca o dobrem počutju živali.

Ta bo temeljila na rezultatih projekta Kakovost dobrega počutja, ki ga financira EU. Od leta 2004 je projekt vzpostavil sistem, ki temelji na znanstveni osnovi in je namenjen ocenjevanju, kako dobro se v kmetijstvu skrbi za živino. Projekt je prav tako namenjen iskanju najboljših načinov za zagotavljanje povratnih informacij kmetom, potrošnikom in drugim partnerjem. Sodelovalo je več kot 40 institucij in univerz iz EU in Južne Amerike. Druga tema, o kateri bo potekala razprava na konferenci, je, ali je mogoče izboljšati dobro počutje živali na globalni ravni. Sodelovali bodo govorniki iz mednarodnih organizacij, kot sta STO in FAO, globalnih podjetij in mednarodne mesne industrije, kot tudi predstavniki iz ZDA in Namibije.

Rezultate konference bo mogoče uporabiti kot referenco za pripravo sklepov, ki jih predvideva Svet kot odgovor na pričakovano sporočilo Komisije o označevanju dobrega počutja živali. V zvezi s pobudo za pripravo kakršne koli zakonodaje sem prepričana, da se poslanka zaveda, da predloge pripravlja Komisija. Švedsko predsedstvo trenutno dela na predlogu Komisije za novo direktivo o zaščiti živali, ki se uporabljajo v znanstvene namene. V tem trenutku Komisija ni predložila nobenega drugega predloga za zakonodajo o dobrem počutju živali, ki bo obravnavan v času švedskega predsedovanja.

Marian Harkin (ALDE). – Veseli me, da ste pripravljeni nadaljevati z razpravo in da zaupate v konferenco, ki bo na to temo potekala v mestu Uppsala. Dejstvo je, da je trenutna zakonodaja v veljavi šele približno dve leti. Vem, da smo jo na Irskem dobro sprejeli. Zagotovili smo usposabljanje za živinorejce. Nadgradili smo prometne sisteme in zaradi tega naša trgovina dobro deluje, če pa jo zaustavimo, bo očitno odpravljen konkurenca na domačem trgu itd. Sprašujem, ali je pomembno spremeniti zakonodajo, ki je v veljavi in učinkovito deluje šele dve leti. Drugo vprašanje je bilo, katere zanesljive znanstvene podatke imamo, ki kažejo potrebo po tem.

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – Kot sem že rekla, je pomembno, da to pravilno ovrednotimo in pogledamo, kaj je bilo narejenega; kakšni so bili rezultati.

Zbiramo znanstvene dokaze. Na konferenco v mesto Uppsala smo povabili tako strokovnjake kot tudi znanstvenike, ki bodo predstavljali osnovo za razprave na konferenci. Kot sem rekla, upamo, da bodo lahko predstavljale podlago za odgovor Sveta na sporočilo, ki ga bo pripravila Komisija. To je vse, kar lahko ta trenutek povem.

Prav tako pa močno pozdravljamo mnenja Evropskega parlamenta. Upamo, da bo to zelo dober začetek razprave in dobra priložnost za pridobivanje čim več informacij.

Mairead McGuinness (PPE). – Ena pripomba: Upam, da znanost prevladuje nad našimi čustvi v zvezi s prevozom živali.

Želim, da obravnavate vprašanje prevoza konjev, ki po mojem mnenju ni bilo dovolj pozorno obravnavano, in menim, da v zvezi s tem obstaja velika zaskrbljenost.

Menim, da bi se lahko skrb za dobro počutje živali na kmetijah še povečala zaradi poraznih plačil, ki jih kmetje v številnih naših državah članicah prejema za svojo vzrejo. Po najboljših močeh se trudijo, da bi ohranili standarde dobrega počutja, kljub zelo slabim cenam blaga, čeprav posledično ni nobenega prihodka za kmetije. Menim, da bi morali biti zelo dovzetni za to vprašanje.

Seán Kelly (PPE). – To je zelo kontroverzna tema na Irskem in je le voda na mlin vsem tistim, ki zagovarjajo zavrnitev Lizbonske pogodbe. Ob upoštevanju tega in ob upoštevanju dejstva, da je Irska otok ter da bo brez izvoza živih živali začel delovati kartel, predvsem na področju govejega in ovčjega mesa, ali nam lahko ponudite kakršno koli upanje, da bo to vprašanje obravnavano ali da bo o njem sprejet kompromis še pred glasovanjem o Lizbonski pogodbi 2. oktobra?

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – Razumem pomisleke poslancev tega Parlamenta in državljanov. Žal ne morem obljubiti, da bo to vprašanje rešeno pred referendumom.

Trenutno čakamo na predlog Komisije. Do zamude je prišlo zaradi neznanih razlogov. Kakor hitro ga dobimo, se bomo sprijeli z njim in začeli obravnavo. Več vam ne morem povedati, ker čakamo na predlog Komisije. Upam, da nam bo to uspelo narediti brez dramatiziranja ter da ga bomo ocenili in obravnavali z vidika znanosti in dokazov.

Vprašanje št. 2 predložil **Claude Moraes** (H-0262/09)

Zadeva: Trgovina z otroki v EU

Poročilo, ki ga je julija objavila Agencija za temeljne pravice (FRA), je poudarilo resnost problema trgovine z otroki v EU. Znotraj naših meja poteka trgovina z velikim številom otrok, namenjena spolnemu izkoriščanju, prisilnemu delu, posvojitvam in kraji organov.

Veseli me, da je trgovina z ljudmi v delovni program švedskega predsedstva vključena kot prednostna naloga, kljub temu pa bi rad vedel, ali bodo obravnavani kakršni koli posebni predlogi v zvezi s trgovino z otroki, kot predlaga FRA?

Cecilia Malmström, *predsednica Sveta*. – (SV) Gospa predsednica, tako kot poslanec je tudi švedsko predsedstvo zaskrbljeno glede trgovanja z otroki za namene spolnega zlorabljanja ali druge namene. Ta oblika sodobnega suženjstva je ena izmed najbolj donosnih oblik mednarodnega organiziranega kriminala. Seveda gre za gnusno dejanje in predstavlja resen problem, tako znotraj EU, kot tudi v preostalem delu sveta. Trgovina z ljudmi je že dolgo pomembna točka v programu EU in jasno je, da moramo nadaljevati z izvajanjem kombinacije ukrepov, namenjene boju proti temu grozovitemu kršenju temeljnih pravic.

Evropa mora podvojiti svoje napore glede ukrepov preprečevanja in boja proti organiziranemu kriminalu, kot tudi glede zaščite žrtev kriminala. Zavezanost EU k boju proti trgovini z ljudmi je jasno razvidna iz sprejetja in izvajanja zakonodaje in nezavezujočih instrumentov glede tega vprašanja. Leta 1997 je bil sprejet skupni ukrep za boj proti trgovanju z ljudmi. Najpomembnejši del zakonodaje predstavlja Okvirni sklep o boju proti trgovanju z ljudmi iz leta 2002.

Marca 2009 je Komisija predložila predlog za nov okvirni sklep o preprečevanju in boju proti trgovanju z ljudmi in o zaščiti žrtev takšnih dejanj. Predvideno je bilo, da bo ta predlog nadomestil okvirni sklep iz leta 2002. Eden izmed ciljev predloga je zagotoviti posebno obravnavo ranljivih žrtev – otrok – v preiskavah kaznivih dejanj in postopkih, da bi lahko preprečili tako imenovano sekundarno viktimizacijo.

Predlog je povezan z drugim predlogom, ki je še v večji meri namenjen posebnim potrebam otrok, tj. predlog za okvirni sklep o boju proti spolni zlorabi, spolnemu izkoriščanju otrok in otroški pornografiji, ki bo odpravil okvirni sklep 2004/68, ki ga je Komisija predložila istočasno. Namen je vzpostaviti doslednejši pravni okvir, ki bi bil učinkovitejši in ki bo omogočal strožje kazni za storilce.

Svet trenutno obravnava ta dva predloga. Temeljita na pomembnem mednarodnem soglasju, predvsem na Palermskem protokolu ZN in ukrepih za boj proti trgovini z ljudmi, ki so navedeni v Evropski konvenciji o človekovih pravicah kot tudi v konvenciji Sveta Evrope o zaščiti otrok pred spolnim izkoriščanjem in spolnim zlorabljanjem.

Skupaj z ministrsko konferenco, ki jo bo predsedstvo organiziralo 19. in 20. oktobra v Bruslju in ki bo namenjena temeljnim ukrepom EU proti trgovini z ljudmi, bo predstavljeno in podrobno obravnavano tudi poročilo Agencije za temeljne pravice, sklepi pa bodo predstavljeni Svetu. Švedsko predsedstvo prav tako namerava izpostaviti trgovino z ljudmi in spolno zlorabljanje otrok kot prednostni vprašanji v stockholmskem programu, ki ga nameravamo sprejeti na decembrskem vrhu.

Anna Hedh, *namestnica vlagatelja*. – (SV) Najlepša hvala, gospa ministrica. Vem, da je to vprašanje zelo pomembno. Na Švedskem smo si v zadnjih letih prizadevali za rešitev tega vprašanja, prav tako kot si je EU. Želim izpostaviti le, da je po mojem mnenju velika sramota, da se poslanci v Evropskem parlamentu ne bomo mogli udeležiti konference 19. in 20. oktobra, ker bomo tu v Strasbourgu in ne moremo biti istočasno tudi v Bruslju, da bi se udeležili te pomembne konference. Na žalost, seveda, vendar drugače ne gre.

Prav tako se zavedam, da je švedsko predsedstvo povedalo, da želi izpostaviti vprašanje izkoriščanja otrok v povezavi s potovanjem in turizmom. Namen je bil, da bi se to zgodilo na konferenci 20. novembra, ko se bo sestala parlamentarna medvladna skupina *L'Europe de l'Enfance*, zdaj pa slišim, da predsedstvo ne bo izpostavilo tega vprašanja. Zakaj? Ali ga boste postavili ob drugi priložnosti?

Cecilia Malmström, *predsednica Sveta*. – (SV) Gospa predsednica, hvala vam, gospa Hedh. Vem, da je gospa Hedh zelo predana tem vprašanjem.

Žal se konferenca v Bruslju prekriva z zasedanjem. Razlog, da poteka na ta datum, je v tem, da sovpada z evropskim dnevom boja proti trgovini z ljudmi, ki poteka istočasno. Zaradi tega se prekrivata. Res gre za nesrečno naključje.

V zvezi z drugim vprašanjem, ki se nanaša na opustitev: tega nisem vedela. Morala bom preveriti in vam kasneje sporočiti, kako je s tem, in mogoče dati odgovor gospe Hedh.

Elizabeth Lynne (ALDE). – Zahvaljujem se vam za odgovor. Tudi meni je žal, da bo konferenca potekala, ko bomo mi v Strasbourgu. Ali lahko poskrbite, da bo na programu te konference izpostavljena tudi konvencija Sveta Evrope o ukrepanju proti trgovini z ljudmi? Ker je še vedno niso podpisale številne države, nekatere države članice - vključno s Švedsko, seveda – pa je niso niti ratificirale. Zato menim, da je zelo pomembno, da poskrbimo, da bo imela pomembno mesto na programu te konference, da bo lahko boj proti trgovini z ljudmi postal resničnost. Za to imamo na razpolago ustrezna sredstva. Resnično moramo ukrepati.

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – Da, gospa Lynne, organizatorje bom opozorila na to. Vprašanje št. 3 predložila **Mairead McGuinness (H-0264/09)**

Zadeva: Sporočilo za srečanje FAO na visoki ravni

Kakšno sporočilo bo Svet v imenu EU posredoval na prihajajočem zasedanju konference Organizacije Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo (FAO)?

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Gospa predsednica, obravnavamo številna različna vprašanja.

Konferenca FAO ZN se bo začela 18. novembra. Ena izmed najpomembnejših točk programa je reforma FAO. Proces reforme temelji na akcijskem načrtu, ki so ga leta 2008 odobrili vsi člani FAO. Ta akcijski načrt vključuje številne različne vrste reform. Med drugim se bodo prihodnje dejavnosti FAO opredeljevale v skladu s sistemom vodenja, ki temelji na rezultatih in ki bo spodbujal večjo učinkovitost v zvezi z razporejanjem in porabljanjem omejenih virov. Prav tako pričakujemo, da bo proces reforme dolgoročno vplival na delo FAO v zvezi z zadevami, ki se nanašajo na njegovo kadrovanje in lokalne pisarne. Konferenca bo obravnavala tudi zadeve, ki se nanašajo na spremembe listine FAO in preoblikovanje Odbora za svetovno varnost preskrbe s hrano.

Ta reforma je pomembna, ker je povezana z vzpostavitvijo svetovnega partnerstva za kmetijstvo in varnost preskrbe s hrano. Da bi bilo te zadeve mogoče obravnavati na politični ravni, bo FAO od 16. do 18. novembra organiziral Svetovni vrh o prehranski varnosti v Rimu. Predsedstvo bo tam zastopano in predstavili bomo deklaracijo, ki deloma temelji na sklepih Sveta o varnosti preskrbe s hrano, ki bo sprejet na konferenci FAO.

V svojih sklepih, ki se nanašajo na FAO z dne 11. novembra 2008, Svet poudarja, da se mora svetovna skupnost, ki jo podpirata civilna družba in zasebni sektor, na trenutno krizo s hrano odzvati združeno in usklajeno. V ta namen bi morala EU podpreti globalno partnerstvo za kmetijstvo in hrano v skladu z akcijskim načrtom EU za razvojne cilje tisočletja. To je Evropski svet pozdravil junija 2008.

Poleg tega je Svet v svojih sklepih pozdravil potekajoče preoblikovanje FAO, ki ga vse države članice organizacije izvajajo na konstruktiven način v okviru odbora za konferenco. Ob upoštevanju tega predsedstvo meni, da mora imeti vrh jasen političen cilj in vzpostaviti nov sistem upravljanja za svetovno zanesljivost preskrbe s hrano, pri čemer bo vodilno vlogo prevzel pomlajen in močnejši odbor CFS.

Po mnenju predsedstva je ključnega pomena, da je na tem vrhu vzpostavljen sodoben sistem, ki temelji na ukrepih in ki se bo lahko spoprijel s trenutno krizo s hrano in vse večjimi prizadevanji za izpolnitev prvega razvojnega cilja tisočletja – izkoreninjenje skrajne revščine in lakote. Za uresničitev tega cilja bosta preoblikovanje odbora CFS in široka zavezanost h globalnemu partnerstvu zelo pomembna.

Predsedstvo meni, da mora imeti vrh jasen političen cilj glede vzpostavitve novega sistema upravljanja svetovne preskrbe s hrano, pri čemer bo vodilno vlogo prevzel pomlajen in močnejši odbor CFS. Predsedstvo meni, da mora ta vrh na operativni ravni vzpostaviti napreden, učinkovit sistem, s katerim se bo mogoče spoprijeti s trenutno krizo s hrano in vse večjimi prizadevanji za uresničitev razvojnih ciljev tisočletja.

Mairead McGuinness (PPE). – Zahvaljujem se za temeljit odgovor. Ali lahko natančneje izvem, kakšno je stališče švedskega predsedstva v zvezi z vlogo skupne kmetijske politike pri zagotavljanju pomoči temu konceptu in željo po svetovni varnosti preskrbe s hrano. Kakšno vlogo lahko po vašem mnenju pri tem odigra naša politika? Ali menite, da je pomembno, da imamo skupno politiko v Evropi, glede na naše pomisleke o svetovni varnosti preskrbe s hrano?

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – Tega v zvezi s to konkretno konferenco v Svetu nismo obravnavali, jasno pa je, da lahko skupna kmetijska politika odigra pomembno vlogo, prav tako pa se lahko, ko jo bomo

obravnavali v prihodnje, njena vloga večja pri zagotavljanju pomoči revnejšim državam, da postanejo del skupnega trga, kot tudi pri naših prizadevanjih za zmanjšanje in odpravo trenutne akutne krize.

To smo storili. Sedaj so svetovne razmere nekoliko boljše. S skoraj vseh različnih trgov prihajajo pozitivna poročila. To je odlično in temu želim nameniti nekoliko več časa ter izpostaviti načine, kako lahko obravnavamo te konflikte v prihodnje in kako lahko uporabljamo nekoliko reformirano skupno kmetijsko politiko, da bi pomagali tem revnim državam in se izognili podobnim razmeram.

Marian Harkin (ALDE). – Govorimo o svetovni varnosti preskrbe s hrano, kljub temu pa želim na kratko omeniti varnost preskrbe s hrano v EU. Po mojem mnenju je varnost preskrbe s hrano v EU odvisna od proizvodnje hrane v EU. Prav danes se je skupina ALDE AGRI sestala s komisarko Fischer Boel in razpravljali smo prav o tem vprašanju in prihodnosti SKP, kot je že bilo omenjeno, predvsem po letu 2013, ter dejstvu, da lahko pride do zmanjšanja proračuna itd. Obstajajo zelo resne posledice za pridelavo hrane v EU.

Zavedam se, da je to samo del širše razprave, ki poteka danes zvečer, kljub temu pa je zelo pomembno za tiste, ki so vključeni v kmetijstvo. Odgovor ste že dali, vseeno pa bi bila zelo hvaležna, če bi lahko podali še kakršne koli druge podatke v zvezi s tem, v kolikor se nanašajo na švedsko predsedstvo.

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – To je zahtevna in zelo obsežna razprava. Nanaša se na konferenco samo, seveda pa predstavlja tudi nekaj, kar močno presega to področje. Nimamo namena sprožiti teh razprav; čakali smo, da od Komisije prejmemo element, sporočilo glede prihodnjega proračuna; obljubljeno je bilo – kot smo se v Svetu dogovorili že leta 2004 –, da bomo imeli temeljito revizijo proračuna, seveda vključno s SKP, ki predstavlja velik del proračuna. Prišlo je do zamude pri pripravi tega sporočila – trenutno se govori, da bo pripravljeno do konca leta. Če je to res, namerava švedsko predsedstvo opraviti prvo razpravo z državami članicami, vendar pa se bo teh vprašanj lahko resnično lotilo špansko predsedstvo. Zato vam v tem trenutku ne morem dati nobenih dodatnih podrobnosti.

Vprašanje št. 4 predložila **Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0267/09)**

Zadeva: Pakt za stabilnost in rast

Evropski svet je junija potrdil svojo zavezanost zdravim javnim financam ter Paktu za stabilnost in rast. Vseeno bo po pričakovanjih do konca leta kar 20 držav članic predmet postopka v zvezi s prekomernim primanjkljajem. Kaj namerava storiti predsedstvo za uresničitev svojega cilja o pravilnem in odgovornem izvajanju Pakta za stabilnost in rast in kje je do zdaj odkrilo težave pri njegovem pravilnem izvajanju? Ali meni, da je treba pakt zaradi krize znova spremeniti, ali pa reforma, sprejeta leta 2005, zadostuje za spoštovanje in učinkovitost pakta v sedanjih okoliščinah? Katera izstopna strategija in strategija za zmanjšanje javnih primanjkljajev ima prednost in kakšen je časovni načrt za izvajanje takšne strategije? Ali meni, da bi morale biti leto 2010 leto fiskalne konsolidacije in discipline, ali pa meni, da bi bilo treba na področju javnih financ ohraniti določeno stopnjo prožnosti, zlasti glede na napovedi o čedalje manjši zaposlenosti?

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Tudi o tem vprašanju smo danes že govorili. V času te krize so javni organi sprejeli izredne ukrepe, tako z vidika monetarne politike, kot tudi z vidika proračunske podpore. Ta prizadevanja so bila potrebna in ustrezna in so predstavljala pomemben del pri preprečevanju še resnejše krize, pri stabilizaciji gospodarstva in pri preprečevanju skrajne gospodarske recesije. Umiritev gospodarstva in finančnih razmer pa še ne pomeni, da je recesije konec. Biti moramo zelo pazljivi in zagotoviti, da naša politika za prihodnost združuje potrebno podporo za oživitev – upamo, da bo do nje prišlo – z odgovornim odnosom do srednjeročnega in dolgoročnega trajnostnega javnega financiranja.

Prožnost, sprejeta v ponovnem pregledu pakta leta 2005, je ravno zaradi potrebe po uravnoteženosti teh dveh ciljev tako občutljiva. V težkih gospodarskih časih morajo oblasti sprejeti ukrepe, ki so potrebni za spodbujanje gospodarske dejavnosti. Ko se bo oživitev okrepila in jo bo gнал lasten zagon, pa moramo zagotoviti, da bodo naše javne finance vzdržne, prav tako pa moramo vzpostaviti verodostojne načrte za proračunsko konsolidacijo.

Ker se okoliščine v različnih državah članicah močno razlikujejo, se bodo razlikovali tudi načrti – časovni načrti – za odpravo spodbud finančne politike in ukrepov monetarne politike. To se bo odražalo v številnih postopkih v zvezi s prekomernim primanjkljajem, ki se bodo začeli izvajati proti državam članicam, vendar pa mora biti to usklajeno in mora upoštevati splošnem okvir Pakta za stabilnost in rast. Zaradi tega predsedstvo v jeseni načrtuje razprave, ki bodo potekale znotraj Ecofina in ki se bodo nanašale na ustrezne izhodne strategije in njihovo usklajevanje.

Pričakujem, da bodo te razprave pripeljale do jasnega dogovora o pravočasni velikopotezni konsolidaciji v vsaki državi članici, da bi bilo mogoče zagotoviti dolgoročno vzdržnost.

Marietta Giannakou, *namestnica vlagateljice*. – (EL) Hvala za jasen odgovor, gospa ministrica. Verjamem, da se boste osredotočili predvsem na to, ali naj vztrajamo na tem, da bo 2010 leto, namenjeno izboljšanju javnih financ, ali pa je treba na nek način zagotoviti podaljšanje ali zamike, saj gre za nekaj, od česar do sedaj Unija v svojih politikah ni imela koristi.

Cecilia Malmström, *predsednica Sveta*. – (SV) Na to vprašanje je zelo težko odgovoriti. Naslednji teden bomo na vrhu G20 začeli z uvodno razpravo o izhodnih strategijah. Jasno pa je, da se okoliščine v različnih državah članicah močno razlikujejo in se bodo zaradi tega nekoliko razlikovali tudi časovni načrti. Upam, da bomo s tem procesom lahko kmalu začeli, odvisno pa je tudi od tega, kako se bodo odvijale gospodarske razmere. Na koncu tunela je luč, menimo, da je najhujše že za nami, zato pa se moramo bolj posvetiti tej ideji o izhodni strategiji. Če tega ne bomo storili postopoma, bodo rastoča brezposelnost, resno zmanjševanje javnih izdatkov in tveganje za pojav inflacije, najbolj prizadeli najranljivejše člane naših družb. Vendar pa je sedaj še prekmalu govoriti o tem, kdaj bo do tega prišlo v različnih državah članicah.

Vprašanje št. 5 predložil **Seán Kelly** (H-0270/09)

Zadeva: Ukrepi EU za boj proti brezposelnosti

Nedavna javnomnenjska raziskava Evrobarometer je pokazala, da čeprav 72 % državljanov EU meni, da ima Evropska unija „pozitivno vlogo pri ustvarjanju novih zaposlitvenih priložnosti in v boju proti brezposelnosti“, jih je le malo več kot tretjina že slišala za orodja EU proti brezposelnosti, kot sta Evropski socialni sklad in Evropski sklad za prilagajanje globalizaciji. Ali je bilo storjenega dovolj za ozaveščanje o teh ključnih instrumentih?

Cecilia Malmström, *predsednica Sveta*. – (SV) Gospa predsednica, prav tako kot poslanca tudi Svet skrbijo rezultati najnovejše raziskave Evrobarometer v zvezi z ozaveščenostjo o pomembnih instrumentih EU za boj proti brezposelnosti, kot sta Evropski socialni sklad in Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji. Tako z vidika demokracije kot tudi z vidika legitimnosti je pomembno, da naše državljane seznanjamo s tem, kaj počne EU.

Svet pripisuje velik pomen Evropskemu socialnemu skladu in Evropskemu skladu za prilagoditev globalizaciji in želimo, da se učinkovito uporabljata za zmanjševanje brezposelnosti. Ta dva instrumenta sta pomembni finančni orodji za boj proti trenutni recesiji in večanje zaposlenosti, saj uvajata celovite strategije prožne varnosti, hkrati pa zagotavljata izboljšanje usposobljenosti in boljše ujemanje z obstoječimi potrebami. Svet je to izrazil decembra 2008, ko je podprl hitro izvajanje dodatnih ukrepov za ohranjanje delovnih mest s strani Evropskega socialnega sklada. Svet je najavil tudi izboljšanje postopkov Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji. Zato je bila izvirna uredba ponovno pregledana in zdaj omogoča skladu, da se bolj učinkovito odziva in zagotavlja pomoč delavcem, ki so izgubili službo, ne samo zaradi globalizacije, ampak tudi začasno, zaradi finančne in gospodarske upočasnitve. Pri tem pa je treba poudariti, da je izvajanje teh skladov, vključno z ustreznimi informacijami in obveščanjem javnosti, odvisno od držav članic in Komisije. V zvezi z Evropskim socialnim skladom morajo države članice zagotoviti informacije o pobudah in programih sofinanciranja z namenom poudarjanja vloge Skupnosti in pomoči, ki jo zagotavljajo skladi. V tem okviru želim omeniti pobudo za preglednost v Evropi, ki jo je Komisija sprožila leta 2005. Eden izmed najpomembnejših ciljev te pobude je izboljšanje obveščanja javnosti v zvezi z razpoložljivimi skladi EU in sicer z objavljanjem imen prejemnikov neposrednih subvencij v okviru kohezijske politike EU.

V zvezi z Evropskim skladom za prilagoditev globalizaciji morajo informacije o financiranih ukrepih zagotoviti države članice. Istočasno pa vas želim opozoriti, da je bil Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji ustanovljen šele pred kratkim. Neustrezno poznavanje je mogoče pripisati ravno dejstvu, da je bila pomoč iz tega sklada zagotovljena v relativno majhnem številu primerov.

Seán Kelly (PPE). – Zahvaljujem se vam za vaš podroben govor. Imam le še eno vprašanje. Razumem, da znotraj Sveta obstaja močno nasprotovanje predlogu o neposrednem predfinanciranju Evropskega socialnega sklada v višini do 100 % v naslednjih dveh letih. Če se bo to nasprotovanje še nadaljevalo, ali lahko Svet predlaga kakršne koli druge rešitve, ki so bile predložene, da bi se ohranil zagon načrta za ožvitev evropskega gospodarstva?

Cecilia Malmström, *predsednica Sveta*. – Da, o tem smo nekajkrat res razpravljali na Svetu. Obstaja precej enotno stališče, da bi moral zaradi kakovosti projekta obstajati tudi element nacionalnega financiranja. Zaradi tega Svet ne podpira predloga o njegovi odpravi.

Se pa zavedamo razmer in problemov. Komisijo smo prosili, naj predstavi alternativni predlog. To sem pred dvema dnevoma omenila komisarju Sameckemu. Pripravljajo takšen predlog in ga bodo tudi predstavili, kakor hitro bo to mogoče.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Žal mi je, da Svet ni zagotovil potrebne podpore v obliki 100-odstotnega financiranja takrat, ko smo govorili o vlogi Evropskega socialnega sklada pri zmanjšanju brezposelnosti, predvsem v času trenutne krize. Prav tako želim omeniti, da v času trenutne gospodarske krize opažamo povečevanje brezposelnosti, ki je še posebej pereča v jeklarski industriji in ladjedelništvu, poleg delavcev, ki so dejansko postali višek, pa opažamo tudi tehnično brezposelnost. Ob upoštevanju potrebe po vlaganju in varovanju gospodarske konkurenčnosti Evropske unije tudi v prihodnje, vam želim zastaviti naslednje vprašanje: kakšne ukrepe nameravate sprejeti za lažje črpanje virov Evropskega socialnega sklada in Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji, da bi tako zagotovili pomoč industrijskim sektorjem, ki so v gospodarskih težavah?

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – Kot sem že povedala, smo Komisijo prosili, da pripravi alternativne predloge o tem, kako bi bilo mogoče uporabiti ta poseben socialni sklad v teh razmerah, ko je, kot ste rekli, veliko ljudi po vsej Evropi brez dela in upamo, da bo Komisija brez nepotrebnega odlašanja predstavila takšen predlog.

Vendar pa se proti brezposelnosti borimo še na številne druge načine; to je seveda odgovornost držav članic, vendar pa gre tudi za kolektivno odgovornost, da skušamo uskladiti, olajšati dokončno vzpostavitev notranjega trga, odpraviti ovire, zagotoviti, da bi direktiva o storitvah začela veljati 1. januarja, da bi odpravili birokracijo in spodbudili ljudi k temu, da bi jih bilo mogoče zaposliti, hkrati pa jim zagotoviti sredstva, da dokončajo izobraževanje ali da ponovno začnejo v novi smeri.

O brezposelnosti bo tekla razprava tudi na neuradnem srečanju Ecofina v oktobru, kjer brezposelnost predstavlja eno izmed glavnih vprašanj na dnevnem redu; glede na razpravo, za katero vem, da poteka znotraj Evropskega parlamenta, pa tudi v skoraj vseh sestavah Sveta, ki se nanašajo na prihodnost lizbonske strategije, poteka razprava o številnih vprašanjih.

Socialni sklad je torej le eden izmed instrumentov za boj proti brezposelnosti. Možno ga je izboljšati, lahko pa se tudi širše uporablja, da bi tako javnosti pokazali, da se lahko uporablja na boljši način. Vendar pa je to le en element v celotnem sklopu instrumentov, ki jih imamo in ki jih moramo uporabljati v boju proti brezposelnosti.

Vprašanje št. 6 predložil **Bernd Posselt** (H-0271/09)

Zadeva: Informacije o Čečeniji

Kakšne ukrepe bo sprejel Svet po umoru borke za človekove pravice Natalije Estemirove in posledičnem zaprtju organizacije za zaščito človekovih pravic Memorial v Čečeniji, da bi omogočil nadaljnje spremljanje razmer na področju človekovih pravic? Kaj meni Svet o zamisli, da se v Groznem ali neposredni bližini Čečenije odpre urad EU, ki bi prevzel nalogo opazovanja, ali vsaj, da se na to območje napoti začasna misija?

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Gospa predsednica, takoj ko je predsedstvo izvedelo za umor Natalije Estemirove, smo podali izjavo, s katero smo obsodili umor in izrazili globoko sožalje njeni družini in kolegom v organizaciji za zaščito človekovih pravic Memorial. Prav tako smo pozvali ruske oblasti, da temeljito in hitro raziščejo umor, storilce pa privedejo pred sodišče.

Gospodu Posseltu lahko zagotovim, da bo Svet še naprej pozorno spremljal dogajanje v Čečeniji, posebno pozornost pa bomo posvetili človekovim pravicam in razmeram borcev za človekove pravice. Svet je večkrat pozval ruske oblasti, naj storijo vse, kar je v njihovi moči, da bi te ljudi v Rusiji zaščitile v skladu s splošno priznano Deklaracijo ZN o zagovornikih človekovih pravic. Poudariti želim, da je EU že prisotna v Čečeniji s projektom pomoči Komisije, z diplomati na veleposlaništvih Moskve v državah članicah EU in z rednimi obiski Čečenije.

Svet želi izpostaviti pomembnost, ki jo pripisuje vprašanjem gospoda Posselta, prav tako pa je zaskrbljen nad razmerami človekovih pravic v Čečeniji, vendar pa menimo, da ni nobene posebne potrebe za urad ali misijo, ki jo je predlagal. Evropska unija je prisotna v regiji in še naprej bomo spremljali vprašanja glede spoštovanja človekovih pravic, pravne države in demokratičnih načel v Čečeniji, ki jih bomo obravnavali po potrebi.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Hvala, gospa Malmström. To je prvi dober odgovor, ki sem ga prejel na to temo s strani Sveta. Hvala.

Kljub temu pa imam kratko dodatno vprašanje: ali namerava Svet vprašanje o Čečeniji še enkrat obravnavati pod švedskim predsedovanjem, saj je rusko vodstvo izdalo vrsto obvestil o spremembah. Temu bi morali slediti ukrepi, vendar se to ni zgodilo in prav zaradi tega vas prosim, da nas še enkrat ustrezno seznanim, s tem vprašanjem pri pripravi pogajanj o sporazumu. Jutri nameravamo opraviti nujno razpravo na to temo.

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Gospa predsednica, da, nenehno izpostavljamo vprašanja o človekovih pravicah v pogovorih z Rusijo, človekove pravice pa bodo tudi na dnevnem redu na vrhu, do katerega upamo, da bo med EU in Rusijo prišlo jeseni.

Vprašanje št. 7 predložil **Nikolaos Chountis (H-0273/09)**

Zadeva: Dovoljenje turške vlade za iskanje ogljikovodikov v izključnih ekonomskih conah držav članic EU

Turška vlada je sklenila, da bo državni Turški naftni družbi (TPAO) izdala dovoljenje za iskanje ogljikovodikov v izključnih ekonomskih conah Grčije in Cipra. Ta ukrep je uresničenje predhodne turške grožnje, s katero je želela Ciper odvrgniti od izkoriščanja lastne izključne ekonomske cone in katere posledica je bil veto na sprostitev energetskega poglavja. Ali lahko Svet odgovori na naslednja vprašanja, glede na to, da utegne imeti omenjena odločitev turške vlade negativne posledice na turške odnose z državami članicami EU:

Kakšne takojšnje ukrepe namerava sprejeti, da bo turška vlada preklicala sklep o izdaji dovoljenja za iskanje ogljikovodikov v izključnih ekonomskih conah držav članic EU? Kako namerava zagotoviti, da bo Turčija spoštovala dodatni protokol k Ankarskemu sporazumu in priznala pravico Cipra do izključne gospodarske cone? Kdaj naj bi Turčija sprejela konvencijo o pomorskem pravu, ki je del prava Skupnosti?

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Gospa predsednica, Svet se zaveda dogodkov, ki jih je omenil poslanec Parlamenta. V zvezi s turškimi odnosi z državami v zadevni regiji je Turčija – prav tako, kot vsaka druga država – dolžna delovati tako, da spodbuja dobre sosedске odnose in mirno reševanje sporov. To je bistvo Listine ZN.

Gre tudi za pomembno zahtevo za vstop v EU. V okviru turških pogajanj z EU in povezanih sklepov, ki jih je pripravil Svet, je EU pozvala Turčijo, naj se izogiba vsem grožnjam, virom konfliktov ali dejanjem, ki bi lahko imeli negativne posledice za dobre sosedске odnose in proces miroljubnega reševanja sporov. Poleg tega je EU ob številnih priložnostih poudarila pomembnost napredka pri normalizaciji dvostranskih odnosov med Turčijo in vsemi državami članicami EU, vključno s Ciprom, prav tako pa je poudarila suverene pravice vseh držav članic EU.

V zvezi z zadevo dodatnega protokola je stališče Unije zelo jasno. Turčija ga je dolžna izvajati v celoti in na nediskriminatoren način. Vse te zadeve je EU načrtno izpostavila na nedavnem srečanju ministrov trojke EU in Turčije, ki je potekalo julija v Stockholmu in maja na Pridružitvenem svetu. Poslancu lahko zagotovim, da Svet pripisuje velik pomen tem zadevam in da bomo še naprej zelo pozorno spremljali dogajanja.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Gospa ministrica, cenim vašo pripravljenost in odločnost, da na naša vprašanja odgovarjate z jasnimi odgovori.

Naj omenim, da bomo jutri v Parlamentu razpravljali o plinovodu Nabucco, prav tako pa naj vas spomnim, da je januarja 2009 turški ministrski predsednik zagrozil Bruslju, da bo njegova država ponovno razmislila o podpori izgradnje plinovoda zemeljskega plina, če se pogajanja o odprtju energetskega poglavja ne bodo nadaljevala.

Kot veste, je to poglavje Ciper blokiral z vetom, saj je Turčija zagrozila z izkoriščanjem njegove izključne ekonomske cone.

Ker je vprašanje izključnih ekonomskih con ključnega pomena in lahko predstavlja velik problem pri številnih politikah EU, še enkrat sprašujem, kakšne ukrepe bo sprejel Svet, da bo Turčija priznala pravico Cipra do izključne ekonomske cone?

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Gospa predsednica, tako Svet kot tudi Komisija sta to vzela na znanje in bosta zadevo pozorno spremljala. V vseh naših odnosih s Turčijo bomo še naprej izpostavljali zadevo in pomembnost dobrososedskih odnosov. Naslednja priložnost bo novembra na trojki zunanjih ministrov. Upam, da se je mogoče incidentom, ki jih je omenil poslanec, izogniti.

Trenutno glede energetskega poglavja v različnih sestavah Sveta potekajo preučevanja in razprave. Prezgodaj je še napovedovati rezultate te analize, saj se poslanec najbrž zaveda, da je za vsak korak v tem procesu potrebno soglasje Sveta.

Vprašanje št. 8 predložil **Liam Aylward** (H-0278/09)

Zadeva: Politika EU v Burmi

Ali lahko Evropski svet poda izjavo v zvezi s politiko Evropske unije do Burme in oriše ukrepe, ki jih je sprejela Evropska unija, da bi pripomogla k temu, da izpustijo Aung San Su Kji, ki je v zaporu že od leta 1990?

Cecilia Malmström, *predsednica Sveta*. – (SV) Gospa predsednica, EU je pozorno spremljala stanje Aung San Su Kji vse od takrat, ko so jo pred dvajsetimi leti zaprli. Svet je nenehno in zelo aktivno deloval v njenem imenu. Oblasti v Burmi smo ob številnih priložnostih pozvali, naj jo izpustijo.

Poleg tega je Svet v tem času že večkrat izvedel posebne ukrepe. Če navedem nekatere izmed njih:

Avgusta je EU nemudoma obsodila sodbo proti Aung San Su Kji in postopke, sprožene proti njej, ki niso imeli nobene pravne podlage. Oblasti v Burmi smo pozvali, da jo nemudoma in brezpogojno izpustijo. Svet je navedel, da pravni postopki proti Aung San Su Kji predstavljajo zločin proti nacionalnemu in mednarodnemu pravu.

Poleg tega je visok predstavnik EU Javier Solana julija spregovoril v imenu Aung San Su Kji na ministrskem zasedanju ASEAN in kasneje na ministrski konferenci ASEAN-EU, na kateri je bil prisoten tudi predstavnik Burme. Ostre zahteve glede takojšnje izpustitve Aung San Su Kji in drugih političnih zapornikov so izrazili tudi številni drugi predstavniki, prisotni na zasedanju, vključno s predstavniki ZDA, Kitajske, Rusije in drugih držav.

EU je bila prek svojega posebnega odposlanca za Burmo, Piera Fassine, zelo aktivna pri podpori ukrepov, ki so jih sprejeli ZN in njihov posebni svetovalec Ibrahim Gambari, prav tako pa se je posvetovala s pomembnimi partnericami EU v Aziji.

Oblasti v Burmi so se odločile, da ne bodo upoštevale protestov proti zaprtju Aung San Su Kji in pozivov za njeno izpustitev s strani velikega števila držav in organizacij, vključno z generalnim sekretarjem Združenih narodov, generalnim sekretarjem ASEAN in številnimi državami članicami ASEAN, kamor spada tudi Burma.

Ker se Burma ni odzvala, je EU sprejela dodatne ukrepe proti tistim, ki so odgovorni za sodbo. Številne člane sodstva in druge, ki so sodelovali pri ukrepih proti Aung San Su Kji, smo uvrstili na seznam oseb, ki jim ni dovoljeno izdati vizuma in katerih premoženje se zamrzne. Razširili smo seznam oseb in enot, na katere se nanašajo restriktivni ukrepi, tako da se zamrznejo tudi sredstva podjetij, ki so v lasti in jih upravljajo člani režima v Burmi ali z njimi povezane osebe.

Odziv, s katerim je Svet 13. avgusta soglašal, je popolnoma usklajen z resolucijo, ki jo je oktobra 2008 sprejel Evropski parlament. Poslancu lahko zagotovim, da bo EU poleg teh posebnih ukrepov stopnjevala svoje delo znotraj mednarodne skupnosti, predvsem s podobno mislečimi partnericami v Aziji, da bi prišlo do takojšnje in brezpogojne izpustitve Aung San Su Kji in drugih političnih zapornikov. To je osnovni prvi korak v procesu nacionalne sprave, ki je potreben, da bo na volitve, ki bodo potekale 2010, mogoče gledati kot svobodne, poštene in verodostojne.

Liam Aylward (ALDE). - Zahvaljujem se vam za izčrpen odgovor, gospa predsednica. Kakšne ukrepe je izvedla ali izvaja Evropska unija, da bi pomagala več tisočem beguncem, ki so iz severne dežele Shan prebegnili na Kitajsko zaradi avgustovskih nasilnih spopadov med hunto in narodnostnimi manjšinami?

Cecilia Malmström, *predsednica Sveta*. – Zelo mi je žal. Mislim, da na to vprašanje ne morem odgovoriti. O tem vam bom morala podatke posredovati naknadno. Žal mi je.

Vprašanje št. 9 predložil **Brian Crowley** (H-0280/09)

Zadeva: Tesnejši odnosi med EU in ZDA

Ali lahko Evropski svet opiše pobude, ki jih je sprejel za okrepitev političnih in gospodarskih odnosov med Evropsko unijo in Združenimi državami?

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Gospa predsednica, Svet meni, da so odnosi med EU in ZDA izjemno pomembni. Čezatlantski odnosi predstavljajo temelj zunanje politike EU in temeljijo na naših skupnih vrednotah demokracije, človekovih pravic in naše zavezanosti za odprta in, povezana gospodarstva. Nova administracija v ZDA je tem odnosom dala nov zagon.

Trdno smo odločeni, da bomo tudi v prihodnje sodelovali. Zdaj je čas, ko pričakujemo dokončne rezultate v naših čezatlantskih odnosih, na obeh straneh Atlantskega oceana. Z veseljem lahko povem, da obstajajo številna področja, na katerih EU tesno sodeluje z Združenimi državami Amerike, da bi razširila naše strateško partnerstvo in dosegla rezultate. Seveda bomo še naprej tesno sodelovali pri številnih regionalnih vprašanjih, kot so Afganistan, Pakistan, Iran, mirovni proces na Bližnjem Vzhodu, Rusija in Zahodni Balkan. Redno sodelujemo pri kriznem upravljanju in veseli me, da Združene države Amerike danes sodelujejo pri civilni misiji EVOP, in sicer v EULEX na Kosovem.

Tesno bomo sodelovali pri podnebnih vprašanjih pred vrhom v Københavnu konec leta. Nova administracija je na tem področju močno povečala ambicije Združenih držav Amerike. To pozdravljamo in upamo, da bodo lahko kot del tega sporazuma predstavili primerljive cilje glede srednjeročnega zmanjševanja emisij. Prav tako že dolgo sodelujemo pri energetskih vprašanjih. Mislimo, da moramo te odnose še poglobiti, prav tako pa upamo, da bomo ustanovili poseben energetski svet za EU in Združene države Amerike. To lahko postane dobra podlaga za povečano sodelovanje med nami na področjih energetske varnosti, trgov, trajnostne politike in raziskav novih energetskih tehnologij.

Drugo pomembno vprašanje je seveda finančna in gospodarska kriza. Tu je potrebno tesno sodelovanje, če želimo povrniti zaupanje v finančne trge in zagotoviti njihovo pravilno delovanje. Na področju trgovine je treba v letu 2010 zaključiti krog pogajanj v Dohi. To je ključnega pomena, če želimo doseči oživitvev gospodarstva in se boriti proti protekcionizmu. Pri tem ZDA igrajo ključno vlogo.

Seveda se bomo o teh vprašanjih pogovarjali na vrhu G20 prihodnji teden. Obe strani sta pokazali interes za poglobitev našega sodelovanja na področju pravosodja in notranje politike in za povečanje razumevanja ureditvenih in političnih okvirov. Izjava o zaprtju Gvantanama, v kateri je bilo omejeno poglobljanje čezatlantskega sodelovanja na področju pravosodja in notranje politike, je pomemben korak v tej smeri.

Kar zadeva neširjenje orožja in razoroževanje, je bilo sodelovanje med EU in Združenimi državami Amerike deležno priznanja, administracija predsednika Obame pa je za to pokazala veliko zanimanja. Washington in Bruselj si s skupnimi močmi prizadevata, da bi zagotovila znaten napredek pri vprašanjih, kot so pregledna konferenca podpisnic Pogodbe o neširjenju jedrskega orožja, uveljavitev Pogodbe o celoviti prepovedi izvajanja jedrskih poskusov in izvajanje rešitve za odpravo zastojev na Konferenci za razorožitev, tako da bi lahko sklenili pogodbo o prepovedi proizvodnje cepljivih materialov, primernih za izdelavo orožja.

Na obeh straneh obstaja močan interes za krepitev čezatlantskega političnega dialoga in sodelovanja pri razvojnem delu. EU in ZDA sta največji donatorki na svetu, zato imamo skupne interese pri povečanju prizadevanj na področju razvoja. Poteka razprava o tem, kako bi lahko to dosegli. Bližajoči se vrh med EU in Združenimi državami Amerike je odlična priložnost za obravnavo teh in drugih pomembnih vprašanj na najvišji ravni. Zelo sem ponosna na to, da je bila švedskemu predsedstvu dana možnost, da zastopa EU na vrhu. Trdno smo prepričani, da bo vrh na pozitiven in konstruktiven način prispeval k čezatlantskim odnosom.

Brian Crowley (ALDE). – Hvala vam, ministrica. Lepo je, da ste spet z nami, čeprav v drugačni vlogi.

Mislim, da lahko najbolje sodelujemo predvsem pri naslednjih dveh vprašanjih: pri vprašanju širjenja jedrskega orožja in v zvezi s finančno krizo.

Ali ima švedsko predsedstvo – ki seveda zastopa Svet – specifične zamisli, ki jih želijo izpostaviti na vrhu ZDA-EU, ki se bo zgodil kmalu, o razlikah, do katerih prihaja med Francijo in Veliko Britanijo na eni strani in preostalo Evropsko unijo na drugi strani v zvezi s finančnimi predpisi, ki naj bi veljali? Zdi se, da so ZDA bližje ostalim državam EU, kot pa francoskim in britanskim zamislim, ki jih je včeraj predstavil Gordon Brown.

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – Danes zjutraj smo razpravljali o pripravi na G20. Vem, da obstajajo različni predlogi, o katerih razpravljajo v medijih, vendar pa moram povedati, da je EU izjemno dobro usklajena. S finančnimi ministri smo imeli več razprav in jutri zvečer bo potekala večerja z voditelji držav in ministrskimi predsedniki, da v luči zasedanja v Pittsburghu zaključimo z usklajevanjem.

EU je enotna. Vemo, kaj hočemo. Imamo konkretne predloge, natančnejše usklajevanje pa bo potekalo jutri. Glede tega me ne skrbi, prav tako pa sem zelo vesela, da smo s pomočjo Komisije in komisarja Almunie znotraj Evropske unije dosegli to zelo redko stanje močne enotnosti. To so naše prednostne naloge in naše rešitve, o katerih poteka razprava, vsekakor pa bomo z ameriško administracijo in drugimi partnerji na vrhu G20 poskušali doseči soglasje pri kar največjem številu vprašanj.

Zelo smo veseli, da je neširjenje orožja ponovno na dnevnem redu. To vprašanje je bilo nekaj časa zelo težko izpostaviti in zelo smo veseli, da se je predsednik Obama temu zavezal. Vendar je za to potreben čas. Gre za zahtevna tehnična vprašanja in za njihovo rešitev je potreben čas. Smo zelo osredotočeni na proces. Skušali jih bomo premakniti naprej, vendar vam ne morem povedati, kako dolgo bo to trajalo in kakšne časovne roke imamo. Vendar je to na dnevnem redu. Zelo smo zavezani k temu, da stvari premaknemo naprej, in menim, da si to želijo tudi naši ameriški sogovorniki.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – Gospa predsednica, zastaviti vam želim vprašanje o trikotniku EU-ZDA-Rusija. Kot vemo sta ZDA in Rusija na pobudo predsednika Obame začeli z zelo pomembnimi pogajanjmi o jedrski razorožitvi. Kako lahko po vašem mnenju Svet in Evropska unija pomagata in prispevata k tem pogajanjem, ki so tako pomembna za prihodnost človeštva?

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – Teh novic sem zelo vesela. Da sta se ti dve državi pripravljene pogajati, kot ste rekli, o pomembnih vprašanjih za človeštvo, je zelo velik korak naprej in le upamo lahko, da bosta dosegli konkreten napredek.

Marca 2010 bo potekal svetovni vrh o jedrskem orožju, kjer bo seveda prisotna tudi EU. Tudi to je dobra priložnost, da uskladimo svoje poglede in preučimo, kako bi lahko prispevali k temu, da bi bili ti pogovori uspešni in dali kar največ rezultatov.

Predsednica. – Na vprašanja, ki zaradi pomanjkanja časa niso bila obravnavana, bo odgovorjeno pisno (glej Prilogo).

Čas za vprašanja Komisiji se je zaključil.

17. Sestava odborov in delegacij: glej zapisnik

18. Dnevni red naslednje seje: glej zapisnik

19. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 19.00)